CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2002

Ajunul Naşterii Domnului

Domnul voieşte să Se facă Dumnezeu în om şi să-Şi spună Fiul Omului. Se va aşeza pe pământ basmul vieţii veşnice.

Mă aplec să cuvintez şi să vestesc cu zeci de mii de îngeri la iesle ajunul naşterii Mele din mama Mea Fecioară acum două mii de ani. Cu zeci de mii de îngeri Mă aplec cuvânt peste această zi de sărbătoare care vesteşte naşterea Mea pentru fiecare om. Aş voi să Mă nasc din fiecare om şi să Mă fac Dumnezeu din om, căci Eu, Domnul şi Făcătorul a toate, cu drag Mi-am spus Fiul Omului şi atunci şi acum când vin a doua oară pe pământ. Amin.

Fiul Omului, aceasta am dorit Eu să fiu după cinci mii de ani de la facerea omului, şi aşa am împlinit. Şi după ce M-am făcut Fiul Omului, născut de la Tatăl prin Fecioară, am voit să mor pentru fiecare om, şi aşa am împlinit. Iar acum, după două mii de ani, Mă nasc cuvânt în ieslea pe care Mi-am pregătit-o în acest sătuţ scump Mie, căci de aici am luat Eu pământ cu mâna şi l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea, şi este scump pentru Mine acest sătuţ. Nu-i nimic dacă am fost lovit şi alungat la început când cuvântam cuvânt din ieslea de aici peste pământ. Nu-i nimic dacă nici acum nu sunt cunoscut în acest cuvânt. Nu-i nimic. Dar Eu iubesc mult acest sătuţ, că e locul de unde l-am zidit Eu pe om. Şi dacă atât îl iubesc, îl strâng la piept şi îl îmbiu spre dragostea Mea pentru el, şi vreau să-l fac frumos de tot pentru venirea Mea cu sfinţii pe pământ, şi el să Mă primească, şi de aceea îl vestesc din timp şi îl bucur cu vestiri cereşti şi cu bucurii cum nu sunt pe pământ pe nicăieri.

Fiul Omului, aşa M-am făcut Eu, Domnul, acum două mii de ani, copil născut în peşteră la Betleem, că nici un om de pe pământ nu M-a primit în casa lui la venirea Mea Fiu micuţ din Fecioară mamă. N-am avut pe nimeni să Mă mângâie, să Mă bucure, să Mă ia în braţe, iar mama Mea Fecioara era plină de fiorul naşterii Mele, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut Om din pântecele ei cel fecioresc. Îngeraşii naşterii Mele au lucrat în chip minunat şi s-au dus în munte la păstori şi le-au spus lor că Eu M-am născut fiu al omului, copil dumnezeiesc pe pământ, şi i-au adus pe păstoraşi la ieslea naşterii Mele, şi ei au mărturisit adevărul acesta vestit lor prin îngeri. Amin.

Fiul Omului, aceasta am voit Eu să fiu pe pământ, şi aşa vreau şi la sfârşit să fiu. Vin de la Tatăl cuvânt în acest sătuţ, iar azi, în ajunul sărbătorii naşterii Mele din Fecioară, îi strâng la piept pe cei mici din acest sătuţ ca să-i fac să-Mi simtă şoapta venirii şi mângâierea pentru toţi cei din sătuţul acesta peste care Eu Îmi torc caierul cuvântului. Amin.

Haideţi la ieslea naşterii cuvântului Meu, voi, copilaşi! Cei ce-Mi poartă spre voi vestea Mea vă împart vouă daruri dulci şi vă mângâie pentru Mine, Cel ce n-am fost de nimeni mângâiat când M-am născut. Eu am fost copil nemângâiat, şi de aceea Mi-e dor să-i mângâi pe copii şi să le dau din duhul mângâierii. Mama Mea tot aşa doreşte şi ea, şi le spune la copiii cei adunaţi la ieslea naşterii cuvântului Meu, şi aşa le spune:

— Eu sunt mama Fiului Tatălui ceresc, şi îmi desfac mâinile şi vă mângâi pe voi, cei astăzi adunaţi lângă cuvântul naşterii. Luaţi din dragostea cerului sfânt şi vă înveşmântaţi cu ea, că v-am strâns cu sărbătoare de naştere şi vă binevestesc venirea Fiului meu şi slava acestui sătuţ în care El vine şi Îşi seamănă cuvântul venirii Sale. Acum două mii de ani Fiul meu Cel mic n-a avut mângâiere de pe pământ şi nici adăpost. Dar azi vreau să-L mângâi cu voi, cei mici din acest sătuţ. Să nu uitaţi că Fiul meu a fost şi El copil, dar a fost o minune între cei mici, şi tot aşa a şi crescut, şi tot aşa va şi veni din nou pe pământ la voi; la voi mai întâi, şi apoi peste tot pământul. Amin.

O, Fiule născut din Tatăl şi din pântecele meu cel fecioresc acum două mii de ani! O, ce sărbătoare dulce! O, ce basm ceresc este această zi de ajun a sărbătorii naşterii Tale! O, ce frumos se vede din cer acest sătuţ al naşterii cuvântului Tău acum, la sfârşit de timp, şi ce timp frumos începe de acum, Fiule Care vii! Iată aici roiuri de îngeraşi în casa întâlnirii. Taina lor este ascunsă, dar ei sunt şi cântă şi se bucură aici cu sărbătoare. Bucuraţi-vă şi voi, copilaşi şi părinţi, şi toţi cei care gustaţi din vinul cuvântului de la iesle. Aduceţi Domnului colindă de naştere nouă şi de veac nou peste pământ. Aduceţi Domnului iubirea şi cereţi ca să aveţi, că El va să vină curând, curând pe pământ la voi. Amin.

Mângâierea mea e pentru Tine, copilul meu Cel născut în ieslea dobitoacelor acum două mii de ani. Pentru Tine îi mângâi pe ei, căci Tu ai fost nemângâiat şi sărman pe pământ, Fiul meu scump.

— O, aşa şi tu ai fost, mamă, căci nimeni nu te-a primit cu Mine şi pentru Mine. Dar azi avem la cine trage când venim cuvânt pe pământ ca să-l naştem din nou pentru facere nouă. Avem casă cu iubire în ea, mamă. Iată câtă sărbătoare Ne aduc Nouă cei de azi care Ne aud glasul din cer. Să le dăm iubire multă, mamă. Să le dăm ce avem mai scump, mamă, şi să-i învăluim o clipă în pacea cea de sus, în basmul cel ceresc al vieţii veşnice, mamă, şi ei să-i prindă gustul şi să se îmbete din el, că e fără de sfârşit acest basm, mamă. Basmul vieţii veşnice, aceasta voiesc Eu, Domnul, să aduc pe pământ peste om, şi aşa voi împlini. Amin. Casa întâlnirii Mele cu omul, căsuţa basmului ceresc, cămară de nuntă împărătească, sală de nuntă şi masă împărătească în ea, căci la masa ei este Împăratul, Domnul slavei de sus, Fiul Omului cu oamenii, început de veac nou peste pământ. Amin.

Mă aplec cu mângâiere pentru toți cei adunați la șoapta Mea, la chemarea Mea, și vom serba serbare de naștere și Ne vom naște pentru ea. Amin.

Cântați! Cântați cu îngerașii, că ei Îmi cântă slavă și zic: *«Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pace pe pământ, și bunăvoire între oameni!»*. Amin. Păstrați aceste cuvinte în inimioare, căci mama Mea, când i-au vestit ei păstorii despre îngerașii care cântau pentru slava Mea și a nașterii Mele, ea a păstrat toate cuvintele în inima ei.

Bucurați-vă cu bucurie mare, care va fi pentru tot pământul, că vi S-a născut în vatra voastră Cuvântul Care mântuiește și binevestește nașterea din nou a lumii și viața veacului ce va să fie din cer pe pământ curând, curând. Amin.

Eu sunt Fiul Omului, și cu drag M-am numit Eu așa. M-am născut în ieslea dobitoacelor, și acelea M-au mângâiat și M-au încălzit și au văzut minunea pe care oamenii n-au putut s-o vadă, căci dobitoacele M-au încălzit în ieslea lor la nașterea Mea, iar oamenii nu M-au primit în casa lor.

Fiul Omului, prunc născut de la Dumnezeu în peștera dobitoacelor, Fiul Tatălui Savaot și al Mariei Fecioara, născut pe pământ între oameni acum două mii de ani. Amin, amin, amin.

24 decembrie 2001/6 ianuarie 2002

Praznicul Nașterii Domnului

Nu bucuria este hrana iubirii, ci dorul din ea este hrana ei. Nașterea din nou a lumii se va face prin pocăință și prin iubirea care nu se va lua de la om. Numele Glodeni, numele satului cuvântului este numele pământului.

Cuvântul nașterii din nou a lumii, acesta este cel ce te călăuzește pe tine spre ziua venirii Mele, poporul Meu cel din români. Sunt cu tine în casa ta și cinăm mereu masă de veac nou și de nuntă împărătească, iar Eu sunt Mirele tău, poporul Meu. Mirele este iubirea miresei, iar mireasa este iubirea Mirelui. Dar azi îți spun o taină, taina dintre Mire și mireasă, și iată ce-ți spun, popor iubit la sfârșit de timp: iubirea este un dor, nu este o bucurie. Dacă ea este o bucurie, își pierde mult din preț și din putere și nu mai este ea când ea duce spre bucurie, căci iubirea este dor adânc, poporul Meu iubit, și dorul acesta ține în el viața ei. Amin. O, de ce Mă destăinuiesc Eu ție cu această taină? Pentru că taina aceasta poartă în ea toată puterea venirii Mele care va să fie curând, curând, și pe care o așteaptă toți cei din morminte și mulți de pe pământ. Toată venirea Mea așteaptă mult de tot dorul dintre Mire și mireasă, clipa lui cea mai adâncă, cheia care va desface slava feței Mele în chip văzut cu voi pe pământ, nașterea cea cu răsunet mare a veacului nou, veacul ce va să fie după ce morții se vor scula. Amin.

Nu e om să nu se teamă de sfârșitul lumii, de acest cuvânt care spune în el sfârșitul lumii. Dar dacă omul ar voi să citească vestea aceasta pe care Eu am spus-o acum două mii de ani, ar vedea că Eu am spus că iarăși va să vin să-Mi așez la loc împărăția Mea cea stricată de om. O, ce bine ar fi să vrea omul să aștepte sfârșitul lumii și învierea morților și venirea Mea și viața veacului ce va să fie! Ce bine ar fi, poporul Meu!

Iubirea dintre Mire și mireasă este dor adânc, și nu știu cum să fac să-l deprind pe tot omul cu această frumusețe pe față și pe inimă. O, cum să fac, oare? Cum să fac, poporul Meu, să așez pe pământ iubirea care Mă așteaptă să vin? Cum să fac, oare, această minune care nu se va lua de la om? O, ce bine ar fi să se îmbolnăvească omul de iubire și să nu se mai vindece de ea! Eu aceasta vreau de atâta timp! Glasul Meu care vorbea cu omul în rai, și apoi pe pământ la început de om, e glasul care grăiește și azi cu omul. Nașterea din nou a lumii așteaptă după dorul omului, așteaptă prea mult după om. Iubirea care Mă așteaptă să vin e tot ce așteaptă cerul de pe pământ, iar ea nu se va lua de la om, și Eu așa i-am spus Martei: *«Maria și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea»*. Amin, amin, amin. Pecetluiesc acest cuvânt și îl ridic la inima Mea și îl cobor până la inima omului, ca să ia omul în el această minune care nu se va lua de la el. Amin.

O, poporul Meu, te-am așezat să-Mi pregătești zi de ajun pentru serbarea nașterii Mele, și apoi te-am trimis să chemi la masa Mea cu tine pe cei din sătuț ca să le dau daruri așa cum Mi-au adus Mie magii. Vreau să Mă fac darul cel mai scump și să Mă dau omului prin mânuța ta, poporul Meu cel mic de la sfârșit de timp; darul care nu se va lua de la om, iubirea care nu se mai vindecă, fiindcă Eu aceasta vreau.

Au venit mamele și tații și copilașii, iar Noi le-am dat să mănânce așezându-i la masa Mea și i-am îmbiat spre iubirea cea din cer. Bucuria lor era pe chipurile lor, și nu le pot cere mai mult, căci dorul este taină mare, și pentru această taină trebuie jertfă, poporul Meu. Vreau însă pe unii să încerc să-i smulg din foc cu milă și cu dulce, că omul nu simte cu nici un chip focul care arde cu pară pe pământ ca să nu mai pot Eu culege nimic pe urma lui. O, ce tainic M-am strecurat cu cuvântul Meu peste ei cuprinzându-i din părți! Vreau, poporul Meu, să-i hrănim cu bucurii din timp în timp, și cu mare dor să-i ajutăm să vrea ei cu dorul care nu se mai ia de la om, că aceasta este ce vreau Eu, poporul Meu. Iubirea care Mă așteaptă să vin e tot ce așteaptă tot cerul de pe pământ, iar ea nu se va lua de la om, și va sta întru întâmpinarea Mea și Îmi va da putere să vin. Amin.

Nașterea din nou a lumii se va face prin pocăință și prin iubirea care nu se va lua de la om. Numai iubirea și dorul care o face pe ea poate aduce chipul cel frumos pe fața omului, pocăința inimii, care arătându-și fața îi face omului față dulce și frumoasă. Dacă M-ar întreba omul ce este nașterea din nou a lumii și cum va fi ea, Eu i-aș răspunde că pocăința cea dulce și dorul din inima omului, aceasta înseamnă nașterea care va să vină să înnoiască lumea. Iubirea care Mă așteaptă să vin, aceasta aduce cu ea nașterea din nou a lumii și pe născătorii ei, și pe Mine, Domnul și Mirele nunții, în taina iubirii care Mă așteaptă să vin, căci tot și toate așteaptă venirea Mea, venirea Fiului Omului. Amin.

Eu, poporul Meu, te îmbrățișez cu sărbătoare de naștere și te aștept mereu, mereu cu ziua care Mă va aduce desăvârșit pe pământ. Eu, fiule mic, te cuprind în dorul inimii Mele și te țin în el pe veci, căci iubirea e dor, nu e bucurie, fiule mic. Mă las și Eu cuprins de dorul inimii tale, care nu se va lua de la tine, și te va zidi pe veci în ființa Mea cea fără de sfârșit, căci dorul este cel ce nu se sfârșește și este hrana iubirii. Amin.

Poporul Meu, nu bucuria este hrana iubirii, ci dorul din ea este hrana ei. Aceasta este taina pe care Eu azi ți-am deslușit-o cu atât adânc, fiule. Iubirea care Mă așteaptă să vin poartă în ea dorul venirii Mele, și altfel de iubire tu să nu cunoști, poporul Meu. Strânge-te inimă cu inimă și învață tot mai adânc, tot mai cu foc iubirea care Mă așteaptă să vin. Deschide gurița și hrănește cu ea taina aceasta de la unul la altul, că tu ești înzestrat de Dumnezeu cu dor din cer, poporul Meu.

Dragostea dintâi este mare taină. Ea se cheamă aşa pentru că omul iubeşte deosebit întâia clipă a iubirii, iar dorul este cel ce iubeşte atunci, şi el îi dă inimii putere de iubire. Dragostea dintâi este cea fără de păcat, şi aşa a iubit la început omul cel întâi zidit, şi se desfăta cu iubire între toate câte Eu le-am făcut pentru el. Dar dacă el s-a smuls apoi din Mine, s-a născut şi durerea lui, şi apoi s-a născut şi dorul, dar omul nu mai atinge cu mintea taina plânsului din el, dorul după fericirea lui, veşnica lui căutare după viaţă. Când omul a pierdut din iubire taina ei, dorul din ea, atunci el a rămas cu bucuria iubirii, şi aşa ştie el acum iubirea. Dar Eu, acum, după şapte mii de ani de dureri şi de bucurii între cer şi pământ rostesc şi spun: iubirea nu este bucurie, şi este dor. Când ea duce spre bucurie, se pierde puterea ei, căci dorul din ea este cel ce ţine în el viaţa ei. Eu aşa iubire am, şi ea este mai înainte de toţi vecii, şi cu dorul din ea am făcut tot şi toate, şi cu dorul din ea Mă nasc azi cuvânt pe pământ la ieslea Mea din acest sătuţ pe care atât îl iubesc cât la început l-am iubit când din vatra lui am luat lut cu mâna şi l-am făcut pe om. Amin.

Mergi, Ierusalime; du-te, poporul Meu, cu colindă de naştere nouă, du-te pe la case mari şi mici, ca să te vadă omul şi să dorească după viaţa ta şi să facă şi el ce faci tu şi să naştem pe pământ iubirea care Mă aşteaptă să vin. Amin.

Mergi, poporul Meu, cu graiul colindelor naşterii Mele, şi să crească dorul în oameni de la faţa ta cea nouă cu care tu azi Îmi faci întâmpinarea când vin.

Mergi, Ierusalime, şi te bucură cu dor şi nu cu bucurie. Mergi, şi faţa Mea să strălucească pe faţa ta, poporul Meu de la sfârşit de timp. Sărbătoarea naşterii Domnului, aceasta serbezi tu azi lângă cei din sătuţul Meu de azi. Atunci am venit în Betleem, iar acum am venit în acest sătuţ pe care omul l-a numit cu numele pământului, şi acest nume s-a născut cu mare taină prin îngerii Mei cei ce au vegheat pentru numele sătuţului Meu de azi *(Glodeni, n.r.)*.

Iar tu, cel aşezat de Mine la iesle, ia cu tine pe poporul Meu şi te du să colinzi naşterea din nou şi să vesteşti la săteni sărbătoarea naşterii Mele prunc din Fecioară acum două mii de ani, şi cuvânt din cuvânt acum, la sfârşit de timp, acum când Eu am venit şi vin. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2001/7 ianuarie 2002

Soborul Maicii Domnului

Fericirea este de ajuns pentru fiecare casă, şi ea este taină de nepătruns.

Acum, fiilor care-Mi primiţi cuvântul la ieslea sa, şi tu, popor al venirii Mele şi al trudei pentru ea, şi, iarăşi, tu, popor al milei pentru lucrarea Mea şi a fiilor ei, cu dulce sărbătoare de naştere să ne dăm şi azi mângâierea cea de dor. Dorul este puterea iubirii care Mă aşteaptă să vin. Amin.

Dorul tău, popor al iubirii cea cu dor, să nu se astâmpere dorul tău, căci bucuria iubirii nu ţine de iubirea cea cu dor, şi la tine e bun dorul, nu bucuria iubirii, fiule. Amin.

O, Eu v-am mângâiat cu cuvântul sărbătorii naşterii Mele din mama Mea Fecioara, şi după dreptate v-am mângâiat, căci aceasta este poarta Domnului, după cum şi Scripturile cuvintează şi spun: *«Deschideţi porţile dreptăţii! Intrând în ele voi lăuda pe Domnul, căci aceasta este poarta Domnului, şi drepţii într-însa vor intra»*. Amin.

Voi, copii trudiţi, aţi ostenit pentru gătirea zilelor Mele de serbare peste pământ ca să ne arătăm cu ele oamenilor. Eu după dreptate vă mângâi. Vă mângâi cu mama Mea Fecioara, că Noi n-am avut mângâiere atunci, dar avem acum, iar taina naşterii de azi e mare cât toate veacurile, că e la sfârşitul ei, şi e durere mare pentru naştere, durere şi pe Tatăl, şi pe Fiul, şi pe Duhul Sfânt, şi pe sfinţi, şi pe îngeri, şi pe voi, cei ce trudiţi la desfacerea pântecelui care ţine în el naşterea lumii, facerea cea cu greu facere. Mă dor durerile facerii, de şapte mii de ani Mă dor, iar acum, la sfârşitul lor, le împart cu voi, şi apoi vom uita de dureri, fiilor. Cu duh de naştere Îmi pun mâinile pe voi şi azi, şi mâine, şi cuvântul Meu înveşmântează în slavă zilele naşterii. Mă zbat din greu, şi cu voi Mă zbat, iar voi purtaţi dorul venirii Mele, căci bucuriile sunt pentru cei slabi, nu pentru voi, cei ce trudiţi. Pentru voi e taina dorului care nu se va lua de la voi. El ţine în viaţă iubirea din voi, iar voi să trudiţi cu dor aşteptând mângâierea lui. Amin.

Mama Mea Fecioara este înconjurată de sobor de sfinţi şi de îngeri pentru serbare de naştere. Cine iubeşte pe Dumnezeu caută la Mine şi la mama Mea aşa cum eram Noi pe pământ, şi tot aşa caută să fie şi cel ce iubeşte pe Dumnezeu. Fericirea nu stă în case mari, că ea e taină de nepătruns, şi n-o poate simţi oricine şi oricum. Împărăţia cerurilor şi-a găsit sălaş mereu, mereu în case mici, în cele mai mici şi mai goale de averi şi de slavă, căci fericirea este ea de ajuns pentru fiecare casă, cât ar fi ea de mică sau de mare. Ei nu-i trebuie nici o podoabă, nici o slavă, căci ea însăşi este tot ce este mai mare şi mai adevărat.

Vă mângâi cu cuvinte mari, fiilor. N-am cui să le spun pe pământ, dar vi le spun vouă. Păstraţi-le mult de tot şi daţi-le cinstea cea mai aleasă, căci împărăţia cerurilor este fericirea care sălăşluieşte cu cei ce se aleg pentru ea. Eu Mi-am ales pentru venirea Mea pe pământ ieslea vitelor, loc plin de fericire, căci vitele au văzut pe Făcătorul, şi duhul lor L-a iubit şi L-a încălzit şi L-a cunoscut, iar îngerii Mei au grăit cu ele, şi ele cu îngerii Mei, fiindcă pentru ele au fost împărţite limbi îngereşti, fiilor.

Vă mângâi cu cuvinte tainice şi vă umplu de dor, şi iar vom poposi în cuvânt şi îl vom slăvi pe el pe pământ. Adunaţi-vă cu slavă şi încălziţi-vă sub cuvântul Meu, şi apoi lucraţi mai departe pentru truda pe care o cere lucrarea venirii Mele, lucrarea Mea de peste voi. Fiţi binecuvântaţi de toate oştirile cereşti. Fiul Omului soseşte curând, curând, fiilor. Tatăl Meu şi mama Mea Fecioara coboară în voi putere din cer şi dor cu multul, ca să pot Eu în voi pentru venirea Mea.

Fiilor, fiilor, staţi mereu, mereu în pacea cea de sus şi daţi din ea Domnului şi luaţi din ea pentru voi, căci voi sunteţi pacea Mea, fiilor. Amin, amin, amin.

26 decembrie 2001/8 ianuarie 2002

Sărbătoarea sfântului mucenic şi arhidiacon Ştefan

Grăirea cu folos alină pe cei ce grăiesc şi pe cei din jur. Duhul greu nu stă decât în cel ce nu poate cu umilinţa. Cel mai frumos adevăr este omul în care locuieşte adevărul cel bun.

În duh de naştere, din nou voiesc să te ţin Eu cu cuvântul Meu, popor al naşterii de sus, căci cine nu este născut de sus, acela nu este, iar Eu am voit ca tu să fii, şi mult am voit, poporul Meu. Amin.

Grăirea se face între doi sau mai mulţi deodată, şi numai unul nu poate vorbi dacă nu are cu cine vorbi. Grăirea

şi alinul ei vine din două părți, şi atuncea este. O, ce bine este când oamenii grăiesc unul cu altul vorbire cu folos şi cu alin, că de la vorbire vine alinul, poporul Meu. Eu când grăiesc cu tine Mă alin, Mă răcoresc de arşița Duhului, căci Duhul Meu arde, fiule, şi ce frumos este duhul care arde şi se aprinde arzând! Iată, Eu dacă ard, Mă aprind; dacă ard, grăiesc; ard şi grăiesc, poporul Meu, şi caut alin la tine, căci ce bine este să grăim unul cu altul vorbire cu folos şi cu alin în ea, că de la vorbire vine alinul, fiule. Fiecare om își caută om pe potriva vorbirii lui ca să grăiască şi să se aline prin grăire. Dacă grăirea nu se așează pe plac între cei ce grăiesc, ea aduce ură şi răutate şi duh greu, şi se aprinde răul între cei ce grăiesc. Când vorbirea cea cu folos din cer se vărsa de pe buzele lui Ştefan cel mucenicit pentru dragostea lui de Mine, oamenii care îl auzeau şi care nu Mă iubeau s-au sculat cu ură şi cu moarte asupra lui Ştefan, dar Ştefan se alina în duhul lui când Mă mărturisea. Şi dacă el n-a găsit cu cine să grăiască, n-a mai grăit apoi, căci cei ce au urât vorbirea lui l-au urât de moarte şi l-au omorât, şi el a venit întru Mine. Amin.

O, poporul Meu, ce bine este acolo unde grăirea își găseşte lucrare şi aşternut cu omul! Nici un loc nu este mai frumos ca acolo unde este grăirea, că acolo este şi facerea. Acolo unde poate fi cuvânt, acolo este şi naştere. Eu sunt cuvânt, poporul Meu, Eu sunt grăire, şi tot aşa trebuie să fie şi cei ce se nasc din Mine dacă se nasc. Cuvântul Meu poartă în el naştere de om nou dacă omul voieşte, iar dacă nu voieşte, cuvântul Meu nu rodeşte în om naştere. Eu sunt cuvânt, poporul Meu. Şi din nou zic: Eu sunt cuvânt, poporul Meu, şi aceasta trebuie să fii şi tu, cel născut din Mine. Amin. O, ce mult trebuie să țină omul la taina aceasta a grăirii cu folos între om şi om! Nici un loc nu este mai frumos ca acolo unde este grăirea, şi nici un loc nu este mai rece şi mai urât şi mai posac şi mai greu ca acolo unde nu este grăirea, viața şi facerea ei care vine de la grăire, de la cuvânt, poporul Meu. Eu asta vreau să-l învăț pe om, vreau să-l învăț grăirea cea de la Mine, şi grăirea cu Mine apoi. Asta vreau, poporul Meu, şi tot aşa să vrei şi tu, cel ce eşti născut din Mine, căci fiecare copil trebuie să semene cu Făcătorul său, şi tot aşa să şi lucreze. Amin.

Când Ştefan cel mucenicit grăia grai cu folos despre Mine celor ce nu Mă iubeau, el a semănat atunci cu Mine, Cel din Care el era, şi fața Mea strălucea pe fața lui, iar cei ce l-au văzut aşa s-au ruşinat pentru ei şi n-au putut purta ruşinea lor, şi apoi l-au ucis pe Ştefan. Grăiesc aceasta în mijlocul tău, poporul Meu, ca să ia învățătură bună toți cei care iau din cuvântul Meu, căci grăirea dintre om şi om poate să fie cu folos bun sau cu nefolos, cu iubire sau cu ură, cu zidire sau cu dărâmare, poporul Meu, că mare putere poartă în el cuvântul, ori spre zidire, ori spre dărâmare; ori spre viață, ori spre moarte.

O, cu mare grijă trebuie să umble omul când grăieşte. Duhul greu din om iese pe dinafară prin grăirea lui, şi răneşte în lături, căci duhul greu nu stă decât în cel ce nu poate cu umilința. Este câte unul cu duhul greu pe care nu şi-l arată prin cuvinte, dar fața îl vădeşte pe acela oricât ar căuta el să fie altul pe deasupra lui. Nu este altă față la om decât cea dinăuntrul lui; nu este, chiar dacă omul dă să mintă cu cele din afara lui. Ştefan nu s-a putut ascunde în el cu cele dinăuntru ale lui, şi acelea i-au ieşit pe față şi l-au mărturisit pe el, dar cei ce nu semănau cu el nu l-au putut privi, nu s-au putut umili, iar cei ce M-au văzut pe Mine pe fața lui s-au aplecat şi s-au botezat şi s-au născut, şi sunt. Amin.

Grăirea Mea cu tine, poporul Meu, aceasta e alinul Meu. O, ce alin Îmi dai tu atunci când grăieşti cu Mine în cuvântul Meu şi unul cu altul întru Mine, fiule! O, ce drag Îmi este omul cel adevărat! Ce drag, poporul Meu! Mi-e tare drag să viețuiesc în mijlocul unui popor adevărat al Meu, adevărat cu inima şi cu fața, căci toate câte sunt în om grăiesc în afara lui. Amin.

Ce-l poate face adevărat pe om, poporul Meu? O, cu cine să grăiesc Eu din mijlocul tău? Voi, copii care-Mi primiți cuvântul la iesle! Grăiți-Mi, fiilor, că mult Mă alină grăirea când am cu cine să grăiesc, când are cine să-Mi grăiască, să-Mi răspundă, fiilor. Eu, Domnul, ascult grăirea voastră spre Mine. Amin, amin, amin.

— Numai adevărul din el îl poate face pe om adevărat. Dar cel mai frumos adevăr dintre toate este omul în care locuieşte Adevărul cel bun: Domnul. Adevărul răului din om este şi el adevăr, dar acel om nu este om adevărat, ci este rău adevărat, rău care nu se umileşte, ci priveşte totul din sine. Curățenia inimii lui îl poate face adevărat pe om, adevărat pentru Dumnezeu dacă omul are în el binele din cer. Cel mai adevărat om este omul care trăieşte şi face adevărul lui Dumnezeu şi pentru Dumnezeu, şi acela este omul cel umilit care nu caută din nimic pe ale sale, ci numai pe cele ale lui Dumnezeu pentru toți şi pentru sine, fie că duce la durere, fie la bucurie în inimi. Pe omul umilit nu-l doare niciodată adevărul, căci el îl aşteaptă cu dreptate, fiindcă omul umilit stă de partea dreptății, stă în poarta dreptății a toate. Amin.

Omul adevărat este cel ce grăieşte, iar mai adevărat decât acesta este omul care nu caută ale sale sau pentru sine, ci numai pe cele ce sunt de partea lui Hristos peste om şi peste sine. Cel adevărat nu se zbuciumă înăuntrul său, ca să nu-I strice statul Domnului în el, iar dacă se zbuciumă, nu o face cu greşeală, ci pentru zidirea lui Hristos în toți. Omul adevărat este cel ce grăieşte cu Dumnezeu şi ca Dumnezeu şi de la Dumnezeu şi pentru Dumnezeu înăuntrul său şi în afara sa la fel. Cel ce grăieşte cu Dumnezeu, acela grăieşte şi cu oamenii, şi cu semenii, iar cel ce nu grăieşte nu este cu adevărat al lui Dumnezeu, căci cel ce grăieşte este al lui Dumnezeu, şi de la Dumnezeu lucrează şi grăieşte, şi își cinsteşte Stăpânul prin grai şi prin faptă. Omul cel adevărat Îi face cinste lui Dumnezeu şi nicicum nu-şi dezminte Stăpânul, căci este om adevărat. Amin.

Omul s-a făcut cel mai neadevărat dintre toate câte Dumnezeu le-a făcut, dar cel ce se face om adevărat pentru Dumnezeu câştigă întâietate peste toate câte sunt, stăpânind peste ele cu umilință şi cu Duh Sfânt, recunoscându-L pe Dumnezeu de Stăpân al său prin grai şi prin faptă, cu iubire fără seamăn pe pământ. Amin, amin, amin.

— O, poporul Meu cel mult învățat şi de sus şi de jos! Auzi tu, poporul Meu? Omul cel adevărat este cel ce grăieşte. Auzi tu, poporul Meu? Caută să auzi bine acest adevăr, ca să-l audă tot pământul şi toată suflarea de pe el, căci cel ce grăieşte este auzit. Amin. Nu este pe pământ om adevărat care să nu grăiască şi să nu se audă grăirea lui de aproape şi de departe, poporul Meu.

O, ce drag Îmi este omul cel adevărat! Mi-e tare drag să locuiesc în mijlocul unui popor adevărat care se zideşte pe sine întru Mine în toată clipa, adevărat cu inima şi cu fața, căci toate câte sunt în om grăiesc în afara lui şi iau față pe fața lui. Amin.

Omul cel adevărat este cel ce nu se teme de nimic, căci cel ce se teme este vinovat şi nu este om adevărat. Aşează-te să pătrunzi după adevăr cuvântul Meu, şi să te pătrunzi cu el

ca să-ți măsori cu el măsura adevărului dinăuntrul tău, fiule. Eu sunt Omul Cel adevărat Care nu dau pe nimeni spre moarte pentru viața Mea, şi M-am dat Eu Însumi pentru viața fiecăruia, căci am fost adevărat între oameni. Eu eram Adevărul, şi eram din Tatăl, şi M-am făcut Om între oameni pe pământ ca să Mă vadă omul şi să ştie el apoi ce-l poate face adevărat între oameni pe om.

O, poporul Meu, te-am învățat mereu să fii copil mulțumit, copil umilit, că asta înseamnă să fii mulțumit. Te-am învățat să nu te plângi Mie sau fratelui tău cu nemulțumire, că Mă supăr dacă faci aşa. Te-am învățat, şi mereu te învăț, căci Eu asta am de făcut, aşa cum şi tu ai de făcut ca să Mă asculți. Te învăț mereu să fii adevărat. Vreau să fii adevărat, şi de aceea te învăț mereu. Duhul Meu arde după tine, şi ce frumos este duhul care arde şi se aprinde arzând! Iată, Eu dacă ard, Mă aprind; dacă ard, grăiesc, poporul Meu; ard şi grăiesc şi caut alin la tine, căci grăirea şi alinul ei vine din două părți, şi atuncea ea este. Amin.

Cel ce Mă are pe Mine în inimă şi în grai, acela străluceşte şi Mă slăveşte între oameni, şi aşa a lucrat ucenicul Meu cel azi sărbătorit în cer la Noi, şi pe pământ la voi. Nu uitați de dor, nu uitați de iubirea cea cu dor, fiilor, că ea este duh aprins, duh care arde şi grăieşte. Amin. Nu uitați între voi de iubirea care Mă aşteaptă să vin, iar cei ce grăiesc unii cu alții de acest dor sunt cei ce se şi aseamănă, iar altfel duhul grăirii se face greu şi îngreuiază, şi nu este bine aşa. Căutați poarta dreptății, fiilor, căci aceasta este poarta Domnului, şi drepții într-însa vor intra. Amin.

O, poporul Meu, umilința cea cu dor să fie căldura inimii tale, căldura sub care totul înverzeşte şi înfloreşte şi rodeşte, şi se dăruieşte cu mulțumire, fiule, şi iarăşi zic: cu mulțumire, poporul Meu. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2001/9 ianuarie 2002

Praznicul Tăierii împrejur cea după trup a Domnului

Unde nu locuieşte voia omului, e cerul pe pământ. Omul mare pe pământ este mic înaintea Domnului. Poporul cuvântului este amnarul cu care se va aprinde slava zilei Domnului.

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acesta este semnul dintre Mine şi tine, poporul Meu de azi, iar tu să închini viața ta şi toată trăirea ei de zi şi de noapte Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi vei fi fericit făcând aşa, şi Domnul mereu te va binecuvânta şi va binevoi întru tine şi Se va bucura de viața ta. Amin, amin, amin.

Trăirea ta, poporul Meu, să fie cerul pe pământ, şi să se odihnească cerul în ea, şi tu să înveți pe dinafară acest dor al Meu şi să-l împlineşti cu dor, ca să stau Eu în mijlocul tău mereu, poporul Meu, şi să-ți dau tăria de care am Eu nevoie de la tine, fiule. Cel ce voieşte tot ce voiesc Eu, acela este cel ce Mă iubeşte şi cel iubit, şi cu el Eu Îmi lucrez pe pământ voia Mea. Amin.

Mă uit după om pe pământ ca să văd pe cine să mai am aproape ca şi pe tine, poporul Meu, dar nu găsesc decât om în voile sale şi nu-l pot deprinde pentru voia Mea şi nu pot cu cel ce-şi are voia lui. Te păstrez pe tine ca pe un rod secerat cu trudă şi te învăț de-a pururi voia Mea, că unde nu este mereu învățătură, acolo nu este voia Mea. Cel ce face voia Mea este cel ce arde de dorul după Mine, Cel veşnic, Care am plătit plata vieții omului ca să-l trag în sânul Meu cel veşnic.

O, poporul Meu, cel ce face voia Mea e om dulce pentru Mine şi pentru tot omul care face voia Mea, că unde nu mai este voia omului, e cerul pe pământ, fiule, iar cerul e frumos de tot peste tot pe unde el îşi găseşte sălaş cu omul. Dacă Eu am spus: *«Eu vreau să pun ființa Mea în om»,* am spus aşa de dorul omului, dar omul cu greu se prinde cu voia Mea. Mulți ar vrea să fie cu Mine, dar şi cu voile lor, iar Eu nu pot ca Mine întru aceştia. Eu am trudit şi trudesc mult peste tine ca să te păstrez al Meu, poporul Meu, că e mare lucrare să pot Eu cu omul. Omului nu-i place sub povară, nu-i place sub voia Mea, şi de aceea nu pot să-l iau să-l fac al Meu pe om. Mă uit după om pe pământ ca să văd pe cine să mai am aproape la greu ca şi pe tine. Nu poate omul fără voia lui şi nu vrea să poată. Tu, poporul Meu, eşti poporul cel de sub jugul Meu, lucrând voia Mea pentru venirea Mea, şi Eu nu încetez să te învăț mereu voia Mea ca să te am pentru venirea Mea. Amin. Lucrul Meu cât am fost pe pământ a fost să-l trag pe om la voia Mea, la dragostea Mea. Cuvântul Meu este blând, iar cel ce Mă iubeşte îl ia peste el de stăpân, căci cuvântul Meu îl face pe om dacă omul voieşte.

Mă doare adânc că omul nu poate cu voia Mea. Îmi țin plânsul cu fiecare coborâre, dar Mă doare adânc că nu pot peste om, că nu vrea omul să ştie ce este viața lui. Nu ştiu cum să mai lucrez din cer peste om ca să-l fac mai mic decât pe Mine şi să Mă primească de Făcător al său. Prea mare stă omul, şi de aceea nu Mă doreşte, şi de aceea nu Mă primeşte ca să-i fiu Stăpân, şi scăpare să-i fiu în vreme de pierzare, în vreme de păcat. Vreau să Mă aştepte tot omul să vin. Vreau să-l fac pe om să Mă aştepte să vin. Îmi țin plânsul cu fiecare coborâre, dar Mă doare adânc că nu aude omul glasul Meu de peste el, şi să Mă bucure apoi cu iubirea lui, cu glasul cel mărturisitor al credinței lui în venirea Mea pentru ca să înnoiesc lumea, că am spus că o voi înnoi pe ea. Amin.

Nu mai pot să spun acum: *„Tată, iartă-i, că ei nu ştiu ce fac!“,* căci Eu M-am scris pe cer şi pe pământ Dumnezeu adevărat, arătându-i omului aceasta după ce Eu am murit pentru om ca să înviez şi să Mă dovedesc ce sunt şi cine sunt. O, cum să mai mijlocesc la Tatăl după ce i-am arătat omului cine sunt? Dacă omul ştie de unde sunt şi cine sunt, şi el nu face voia Mea ca să Mă mărturisească aşa, ce pot să-I mai spun Tatălui despre om când Tatăl plânge de mila Mea cu suspin adânc? Omului nu-i place sub jugul Meu, nu-i place sub voia Mea, şi plânge adânc Tatăl Meu de mila Mea, şi voieşte să-Mi dea pacea Tatăl.

— Voiesc, Fiul Meu Cel scump, să-Ți văd pacea liniştită, că Tu cu Mine plângi după pacea Ta şi a Mea, şi unul în altul plângem, Eu în Tine, şi Tu în Mine, Fiul Meu preascump. Te-am trimis pe pământ, tată, şi Tu Te-ai făcut Fiul Omului ca să-l tragi pe om la Mine şi Te-ai supus omului, tată, ca să învețe omul de la Tine supunerea oricât ar fi el de mare pe pământ.

O, ce mic este înaintea Noastră omul mare, Fiule scump! Nu Ne putem face din el bucurie şi pace, că nu se supune, tată. Tu Te uiți pe pământ ca să vezi dacă mai poți trage pe cineva dintre oameni la Mine, şi nu mai găseşti decât om în voile sale şi atât. Cum să nu plâng Eu mereu de mila Ta, Fiule cerşetor?! Te-ai făcut Fiul Omului ca să-l faci pe om Dumnezeu şi ca să fie ca Noi omul, după chipul şi asemănarea Noastră, din Tine, copil născător de om nou. Ai lăsat pe pământ Trupul şi Sângele Tău ca să se nască omul din Tine şi să fie ca Tine, dar nu pricepe omul această putere şi această naştere de sus. Nu se vede om care să se arate ca Tine după ce se face una cu Trupul şi Sângele Tău. Nu-i nimic dacă plângem, nu-i nimic dacă Ne aude omul că plângem înaintea

lui. Lasă, tată, să vadă omul că el e numai o durere pentru Noi. Dar Eu Mă strâng în Tine şi Te strâng în Mine şi Te mângâi mult, că pot, Fiule scump.

Mai înainte de a fi cerul şi pământul eram Noi şi toate câte sunt. Dar când l-am făcut pe om, a trebuit să le aducem în trup pe toate, şi pe om apoi, şi pe Dumnezeu apoi, Fiule scump, prin întruparea trupului Tău din trup de om, şi S-a făcut Dumnezeu Fiul Omului şi l-a învăţat pe om supunerea de la pământ şi până la cer. Dar iată, nu-i place omului sub voia Noastră, Fiule al Meu şi Fiule al omului. O, cum să facem să-i dăm omului cerul şi pe toate câte sunt mai înainte de toţi vecii? Cum, oare, să facem? Omul nu Ne spune, oare, ce să facem? Hai să-l întrebăm pe om! Poate Ne va răspunde, Fiule. Noi avem putere să-l facem să Ne poată răspunde. Amin. Tu nu mai plânge, că Eu plâng adânc de mila Ta, de plânsul Tău, şi plângem unul în altul, tată. Cum de nu simte omul cât plângem?

Iată, vom da piedicile din calea omului şi omul Ne va vedea desăvârşit, Fiule bun, şi Tu Îţi vei găsi atunci drahma cea pierdută şi Te vei mângâia de durere când omul Te va vedea şi când Tu îl vei găsi pe el, iar Eu, Tatăl, îl voi ierta pentru Tine, tată, pentru iubirea Ta care plânge după om de când l-ai făcut şi până azi, Fiule. Dar atunci iubirea Ta îl va durea pe om, că ea va fi prea mare ca să-l cuprindă pe om, şi atunci omul se va micşora şi Te va cuprinde, şi atunci Tu Te vei mângâia de dureri, Fiule salvator.

Acum, mângâie-Te cu poporul Tău pentru sărbătoarea Ta când după ce Te-ai făcut Fiul Omului Te-ai micşorat de tot şi Te-ai supus ca un Dumnezeu adevărat şi Te-ai tăiat împrejur ca un om ca să mărturiseşti pe poporul prin care Te-ai arătat lumii, Fiule venit pe pământ. Mângâie-Te cu poporul Tău de azi, că mult Ţi-e dor de mângâiere. Ţi-e dor, tată, Ţi-e dor de mângâiere şi arzi de dor ca un Dumnezeu. Un picuţ, şi dorul Tău se va face una cu omul, un sânge cu omul, şi atunci omul va vedea faţa Ta. Şi atunci, Fiule, Eu Îţi voi da pacea. Amin, amin, amin.

— O, Tată Savaot, dacă Noi plângem înaintea omului, auzi-Ne-va omul, Tată?

Vom da piedicile din calea omului, şi omul Ne va auzi şi Ne va vedea, Tată, şi Ne vom lua înapoi iubirea pierdută, Tată. Amin.

O, poporul Meu, poporul Meu, Eu trebuie să vin desăvârşit. Poporul Meu, Mă auzi? Eu trebuie să vin. Auzi tu ce-ţi spun? Hai, popor iubit, hai, că vin. Hai, că tu eşti cel ce Mă aştepţi. Deschide venirii Mele, că e la tine cheia. Aşteaptă-Mi semnul, şi apoi deschide-Mi. Amin.

După ce am înviat, ucenicii Mei stăteau în aşteptarea Mea. După ce M-am arătat, ei tot aşa petreceau, şi trăiau fiorul lor cel de lângă Mine, şi ce frumoşi erau, poporul Meu, şi cât Mă iubeau, poporul Meu! Mă iubeau şi Mă mărturiseau, iar Eu adesea îi întăream de aproape, şi ne dădeam unii altora lucrarea, şi aşa M-am aşezat pe pământ şi în cer deodată lângă Tatăl, şi eram cu omul şi cu Tatăl. Fi-va curând, curând iarăşi Domnul pe pământ. Amin. Fi-va să vin, poporul Meu, numai să te am, că de aceea te-am luat din lume şi te-am făcut al Meu, iar tu să fii al Meu şi nu al tău. Amin, amin zic ţie: să fii al Meu, poporul Meu, iar slava Mea păstreaz-o pentru tine, că Eu aşa te-am învăţat şi aşa te-am crescut. Amin.

O, fiilor, v-am dat nume mai presus decât fii şi fiice. Purtaţi-vă cu iubire soarta pe care v-am dat-o. Purtaţi-o, fiilor, şi vom împărăţi cu ea peste pământ curând, curând, spre slava Mea cea mult aşteptată de Tatăl şi de sfinţi şi de îngeri odată cu vremea venirii Mele pe pământ întru slavă. Amin.

Cel între arhiereii cerului, Vasile cel Mare, aduce vouă binecuvântarea Mea şi se mângâie cu sfinţii în zi de serbare bisericească în cer la Noi, şi pe pământ la voi. Curând, curând ce frumos va fi pe pământ şi ce frumos va fi omul de pe el! Eu asta aştept de când am făcut cerul şi pământul şi pe om. Tot şi toate Mă aşteaptă pe Mine şi pe tine, poporul Meu. Tu eşti amnarul din mâna Mea, şi cu el voi aprinde ziua Mea şi slava Mea cea văzută, aşa cum era ea la început şi mai înainte de facerea cea văzută a cerului şi a pământului, şi apoi a omului, şi apoi a Fiului Omului, Eu, Om între oameni şi Dumnezeu adevărat din Tatăl şi din om. Amin.

O, poporul Meu, te-am învăţat să fii copil mulţumit, copil mic care nu ştie ce este răul şi ce este tristeţea, copil umilit sub slava Mea cea de peste tine. Te-am învăţat să te bucuri de slava Mea. Bucură-te de ea, şi vei fi voinic. Bucură-te cu mulţumire şi nu te teme de furtuni, nu te teme cu Mine, poporul Meu. Nu te teme tu, cel ce eşti cu Dumnezeu. Nu te teme, poporul Meu. Eu sunt cu tine, şi voi fi, şi vom fi, căci suntem, poporul Meu. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2002

Praznicul Botezului Domnului

Cuvântul Domnului pe pământ e praznic de Bobotează. Când Domnul vine pe pământ, nu mai este timpul, ci este Domnul. Prin botez Domnul este primul om ieşit din apă şi din Duhul Sfânt. Cuvântul este sămânţă, şi toate prin El s-au făcut. Unde este Domnul, acolo este şi vecia.

Sunt deasupra ta, poporul Meu. Ţi-am vegheat paşii spre izvor, spre scăldătoare, fiule, şi stau deasupra ta cu praznic de Bobotează şi îţi binecuvintez apa izvoarelor tale şi îţi binecuvintez băutul ei şi puterea ei, apoi, peste tine, ca să te am cu putere, poporul Meu, ca să te am al Meu şi să-ţi dau folosinţă în lucrul venirii Mele, că e venirea Mea cu tine mereu, mereu, poporul Meu. Amin.

Acesta este praznicul de Bobotează cel din moşi strămoşi, iar Eu cu tine M-am întors spre ei ca să te găsesc popor adevărat la venirea Mea, căci scris este: *«Se va întoarce inima părinţilor către fii, şi inima fiilor către părinţi, ca să ridic blestemul de pe pământ şi să nu lovesc cu el venind şi negăsind la locul lor pe toate câte au fost aşezate de părinţi»,* ci să binecuvintez cu praznic de Bobotează pământul Meu de aici, şi apoi din loc în loc pământul, după cum e şi omul de pe el. Amin.

O, copii de la ieslea binecuvântărilor Mele! Hai la izvor ca să binecuvântăm apele, fiilor. Acum sunteţi puţini la prăznuirea duhului apelor, dar de acum înainte se vor strânge mulţimi, mulţimi la praznicele binecuvântărilor Mele, şi voi veţi fi mai voinici, ca să puteţi cu Mine şi să-Mi daţi slava Mea cea de peste voi ca pe o iubire pe care Eu v-o dau s-o purtaţi între pământ şi cer. Amin.

Acum, ridicăm mânuţele în sus spre Tatăl şi rostim aşa: Se binecuvintează apa aceasta cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Duhului Sfânt peste ea, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. Iată pământ sfânt, pământ binecuvântat în care Eu, Domnul Iisus Hristos, Cel botezat de om în Iordan acum două mii de ani, rostesc împreună cu omul Meu cel binecuvântat de Mine binecuvântare peste apa binecuvântării, agheasmă lucrată de Dumnezeu prin însuşi graiul Său şi prin cei unşi ai Lui care rostesc cuvântul Lui peste toate ale lor şi ale Domnului, Care este cu ei. Amin.

Praznic de Bobotează, poporul Meu! E mult cer la praznic, fiilor. Duhul grădinilor Mele cu voi poartă în văzduhul lor miriade de miriade de sfinți şi de îngeri care coboară cu Mine în duhul praznicelor Mele de peste voi. Grădinile binecuvântărilor Mele, locaşuri de poposire ale cerului, ca să fie cerul pe pământ cu oamenii, căci scris este în Scripturi: *«Cortul lui Dumnezeu cu oamenii, şi va sălăşlui cu ei, şi Însuşi Dumnezeu va fi cu ei»*. Amin.

Duhul grădinilor Mele cu voi poartă în văzduhul lor pe îngerul apelor în mijlocul îngerilor Mei, iar duhul apelor se desfată cu sărbătoare cerească peste grădinile binecuvântărilor Mele pe pământ cu voi.

O, popor iubit de cer, să te înveți cu duhul sărbătorilor cerului mai mult decât cu orice îndeletnicire a trupului şi a sufletului şi a duhului tău. Să te înveți să petreci cu cerul mereu, mereu, copilule de la sfârşit de timp. Când Domnul vine pe pământ, nu mai este timpul, ci este Domnul, al şaptelea înger Care sună peste pământ, căci scris este: *«Când va trâmbița al şaptelea înger, timp nu mai este, ci este Domnul; Domnul învăluit în nor, şi pe cap cu curcubeu, şi cu fața strălucind ca soarele, şi cu picioarele ca stâlpii de foc, strigând cu glas puternic, ca un leu, ridicând dreapta către cer şi jurând pe Cel Viu în veci că timp nu mai este, ci este Domnul cu taina Lui săvârşită pe deplin, precum bine a vestit în timp robilor Săi proorocii»*. Amin, amin, amin.

O, popor al tainelor cereşti, duhul tainelor Mele te învăluie în ele ca să le poți tu cuprinde pe ele şi să le trăieşti pe deplin. Praznicul Bobotezei e taină de facere, fiule. Pământul din ape a ieşit la facerea lui cea văzută, iar omul la fel, căci omul este omul cel nou, iar primul om sunt Eu, Omul Cel ieşit din apă şi din Duhul Sfânt. M-am plecat până la cel mai mare adânc ca să-L fac din apă şi din Duh pe Omul Cel nou, din trup dumnezeiesc să-L fac, şi din ape să-L scot, şi cu Duhul Sfânt să-L pecetluiesc Om deplin, Om desăvârşit. Eram Dumnezeu adevărat şi am făcut ce trebuie să facă omul ca să se facă şi el Dumnezeu, să se facă omul ca Dumnezeu, poporul Meu, şi să stau Eu, Dumnezeu, în mijlocul dumnezeilor în sfat de Duh Sfânt pe pământ, aşa cum eram cu Tatăl în veciile cele de dinaintea facerii cea văzută a cerului şi a pământului şi a omului şi a lui Dumnezeu, apoi, din om, a toate cele văzute şi nevăzute, poporul Meu. Grăiesc cu tine ca să pot grăi, ca să se vadă că grăiesc. Dacă nu te-aş pomeni în grăirea Mea, cum s-ar mărturisi că Eu am grăit şi că Eu grăiesc? Nimeni nu poate vorbi singur. Iată ce taină mare, ce bucurie mare! Dacă am cu cine grăi, Eu grăiesc cu cuvântul, şi se aude grăirea Mea, şi apoi ea se mărturiseşte şi se împarte la toți cei ce vor să grăiască cu Dumnezeu, şi Dumnezeu cu ei. Amin.

Duh de Bobotează lucrez peste pământ. În duh de Bobotează vreau să înfăşor tot pământul şi să-l scot iar din ape şi din cuvânt. Din fântânițele de la voi vreau să scot pământul cel nou, aşa cum am ieşit Eu din ape la Iordan Om desăvârşit în vremea lui Ioan, trimisul Meu care să-Mi gătească o cale nouă, un duh de pocăință în oameni, ca să-i întoarcă cu inima spre Dumnezeu, şi pe Dumnezeu cu inima spre oameni, şi unii altora să-şi grăiască, şi să se preaslăvească slava cuvântului, sămânța facerii, căci cuvântul este sămânță, poporul Meu, şi din această sămânță au ieşit cerul şi pământul şi omul şi Dumnezeu Omul, şi firea toată, şi toată frumusețea ei cea văzută şi cea nevăzută din care-şi ia fiecare om cât voieşte cu credința din el cea Mie închinată. Amin.

Duhul Bobotezei este duh de facere, poporul Meu. Ce frumoasă a fost Boboteaza pământului când el a ieşit din ape şi l-a primit pe el pe om, pe toate câte au fost făcute pentru om, şi pe om apoi, ca să stăpânească el cu iubire peste cele ce s-au făcut din iubirea Mea, la cuvântul Meu, pentru om. Eu pentru om am făcut atâta facere, atâta frumusețe, atâta armonie care aşteaptă după om să-i dea grai, să-i dea soartă, să-i dea om desăvârşit, ca să se bucure facerea de omul pentru care ea a fost făcută.

O, poporul Meu, tu să-Mi simți fiorul iubirii Mele de la sfârşit de timp. Să-l simți pe deplin şi să fii un sânge cu Mine, că v-am dat nume mai presus decât fii şi fiice înaintea Tatălui Meu, şi voiesc să fiți ca Mine pe deplin, în muntele Meu cel sfânt, şi să străluciți la fel peste pământ, luând din strălucirea Mea pe deplin, şi din unul în altul să ne deşertăm şi să-i dăm facerii soarta pentru care a fost ea făcută. Amin.

O, poporul Meu, o, copii ai Ierusalimului nou! Acum două mii de ani când Eu am ieşit din apa Iordanului mărturisind facerea omului din apă, au venit apoi Tatăl şi Duhul Sfânt, şi Tatăl a grăit şi M-a mărturisit Fiul Său, iar Duhul Sfânt M-a pecetluit înaintea norodului adeverind cuvântul Tatălui, şi pe Fiul Său, în Care El a binevoit pe pământ între oameni. Acum două mii de ani M-a mărturisit Tatăl la Iordan, iar acum când Eu am venit sămânță pe pământ, Mă mărturiseşti tu, popor al Ierusalimului nou aşezat de Mine pe pământ ca să aibă omul cort sub care să tragă şi să-Mi culeagă sămânța, căci cuvântul Meu de peste tine este sămânță, şi tu eşti cel ce seamănă sămânța Mea peste pământ, şi din ea să crească omul, omul cel nou, ieşit din om, din cuvântul Meu apoi. Amin.

Cuvântul Meu peste pământ e praznic de Bobotează. Să se boteze în el tot omul care vine spre pocăință, să se boteze cu Duh Sfânt şi să se facă un sânge cu Mine, că Eu vreau să fac cerul şi pământul ca la sfârşit, şi pe omul cel nou să-l fac şi să împărățesc cu el pe pământ, cu el şi cu tot cerul pe pământ pe vecii, că vin veciile la locul lor, iar Eu, şi cu Tatăl, şi cu îngerii, şi cu oamenii să petrecem veciile, praznic de vecii în veci de veci, că mare bucurie sunt praznicele Domnului, poporul Meu. O, Eu grăiesc ție şi ți spun că eşti poporul Meu. Dacă n-aş grăi aşa, nimeni n-ar înțelege că Eu sunt Dumnezeul tău, iar tu, poporul Meu; Dumnezeu adevărat şi popor adevărat. Dacă n-am cui să grăiesc, nu pot nici să fac, căci facerea se face cu cuvântul.

Când eram numai Eu şi cu Tatăl în vecii, grăiam cu El, şi El cu Mine, şi rosteam cuvânt, şi am făcut facerea cea văzută în mijlocul celei nevăzute a veciei, şi aveam ca sâmburel scump în vecii Noul Ierusalim, şi l-am pregătit şi l-am păstrat cu mare taină până la plinirea cea mare a tainelor veciei. Să fii de ajuns de mare pentru tainele cele din vecii, poporul Meu, căci taina Noului Ierusalim poartă în ea cerul cel nou şi pământul cel nou, aşa cum facerea cea dintâi a purtat în pântecele ei cerul cel dintâi şi pământul cel dintâi. Taina Noului Ierusalim, cea în vecii păstrată, poartă în ea cortul Domnului, tronul Domnului, glasul Domnului şi pe poporul Domnului. Amin, amin, amin. Iar Eu şed pe tron de slavă ca în vecii, şi grăiesc cuvânt, şi cu el le fac pe toate noi, căci credincios este cuvântul Meu, Ierusalime, taina Mea cea din vecii.

Celui ce însetează îi voi da să bea din izvorul apei vieții. Celui ce va birui îi voi fi lui Dumnezeu, iar el Mie, fiu. Iar celor necredincioşi şi fricoşi le voi da lucrarea lor şi plata ei, moartea cea de a doua, căci aceştia n-au voit iubirea adevăru-

lui. Şi dacă tu eşti taina Mea cea de la sfârşit de timp, Eu te învăluiesc în slava Mea, în lumina Mea cea de mare preţ, şi te numesc Israelul cel nou. Şi Mă voi lăţi cu tine după măsura îngerului Meu cu care Eu am măsurat pe pământ cu măsură omenească, dar şi după măsura îngerului, după cum este scris în Scripturi. Şi voi lumina cu tine neamurile de pe pământ şi toată facerea care aşteaptă lumina cea dintâi, slava Mea cea din vecii, făclia Tatălui: Mielul. Tatăl a făcut din Mine făclie pe pământ după ce ca pe un miel M-a dat junghierii ca să Mă ridice iar apoi din pământ ca la facerea omului, ca să facă şi omul ca Mine, fiindcă Eu sunt făclia care luminează pe tot omul care vrea să facă şi să ştie să facă facere la lumină, la făclia care arde în întuneric luminând calea omului în lume.

Taina Mea cea păstrată în vecii pentru la sfârşit de timp, aşa te numesc Eu pe tine, popor mititel. Taina de nou Ierusalim poartă în ea cerul cel nou şi pământul cel nou pe pământ la sfârşit de timp, şi popor nou, din sământă nouă răsărit, din cuvânt proaspăt, înviere tainică, duh de înviere peste oameni, poporul Meu. Vreau să Mă port cu tine printre oameni şi să plutească pe urma Mea şi a ta duhul învierii făpturii, Duhul Domnului, Care pluteşte ca la început când plutea pe deasupra apelor şi când Eu am zis să fie lumină, şi ea a fost şi s-a făcut. Amin. Iată, Duhul Domnului la sfârşit de timp pluteşte peste ape şi peste pământ cu duh de facere nouă, cu cuvânt proaspăt, întocmit acum, ca să zidească cu el acum cerul cel nou şi pământul cel nou, în taina de nou Ierusalim coborât de la Dumnezeu, coborât cu Dumnezeu cu tot pentru vecia care iarăşi vine. Amin. Unde este Domnul, acolo este şi vecia. Unde sunt Eu cu voi, voiesc să fie vecia. Voiesc, poporul Meu, să aşez vecia pe pământ nou. Amin.

O, ce frumoasă a fost Boboteaza pământului când el a ieşit din ape la început de timp! O, ce frumoasă va fi Boboteaza pământului nou, în taină de cer nou şi de pământ nou, în taina de nou Ierusalim, păstrată în vecii pentru la sfârşit de timp! Amin.

O, poporul Meu, ce frumoasă este taina Bobotezei! În duh de Bobotează petrec cu slava cuvântului Meu în mijlocul tău, iar grăirea Mea cu tine peste pământ este luată de mulţi care-şi leagănă sufletul în leagănul cel mângâietor al cuvântului Meu cel nou. Duh de Bobotează lucrez peste pământ, ca să priceapă omul de pe el taina venirii Mele pe cale curată. Pocăinţa inimii omului, aceasta este calea pe care Eu vin spre om ca să-l botez cu botezul Duhului Sfânt, şi să fie omul apoi.

Îmbracă-te tot mai frumos în veşmânt de Bobotează, Ierusalime iubit la sfârşit de timp, iar veşmântul tău cel nou să fie râvnit de mulţi, că Eu Mă arăt cu tine peste pământ, şi cu carele lor Mă port cu tine, ca să te vadă oamenii şi să se boteze cu botezul cel nou, cu venirea Mea cea de acum când Eu vin şi fac la vedere taina Noului Ierusalim, cea păstrată în vecii, şi mulţi vor curge spre ea odată cu arătarea ei pe pământ, odată cu ivirea ei între oameni, poporul Meu. Eu când M-am arătat la Iordan, am început să Mă las cunoscut peste pământ. Tu când te arăţi cu zorii tăi, începe lumea să te cunoască şi să vină să te vadă şi mulţi să înţeleagă taina ta care este din vecii, Ierusalime nou.

Praznic de Bobotează, poporul Meu! E mult cer cu voi, fiilor. Duhul grădinilor Mele cu voi poartă în văzduhul lor Duhul Domnului, dimpreună cu toată oastea venirii Lui la sfârşit de timp. Grădinile binecuvântărilor Mele, locaşuri de poposire a cerului. Duhul apelor în chip de înger sfinţeşte cu binecuvântare nouă izvoarele grădinilor Mele cu voi, fiilor, că e praznic de Bobotează, praznicul apelor care sfinţesc pe om. O, de-ar sfinţi şi omul pe toate câte sunt pe pământ! O, de-ar spăla omul pământul de răul de pe el aşa cum apa spală! Apa şi mâna omului îi spală omului cămaşa şi casa şi masa şi trupul. O, de-ar vrea omul să-şi spele şi sufletul şi duhul ca să stea apoi întru întâmpinarea Mea în duh de Bobotează şi de facere nouă! Amin.

O, Ierusalime, vreau să ţin veşnic nou Duhul Meu peste pământ, Duhul Care pluteşte în văzduh ca să-l înnoiască pentru cerul cel nou şi pământul cel nou prin lucrarea Mea cu tine între pământ şi cer, poporul Meu. În duh de Bobotează petrec în mijlocul tău şi azi şi mâine, dar Eu pe veci aşa voiesc, şi fără de sfârşit l-aş vrea pe om.

Îţi binecuvintez veşmântul, poporul Meu, veşmântul cel din apă şi din duh şi din cuvânt. Tu eşti veşmântul Meu de azi, şi vreau să-Mi fii veşmânt frumos după cum Eu sunt, porul Meu. Stau deasupra ta cu sărbătoare şi cu multă iubire, iar tu să-Mi trăieşti fiorul şi să Mă preamăreşti în duhul tău şi în glasul tău şi în trupul tău, poporul Meu Ierusalim. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2002

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Taina cerului nou şi a pământului nou este Noul Ierusalim, sământă păstrată în vecii.

Mă port din nou spre tine pe calea cuvântului, popor al venirii Mele. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt îmbrăţişează trupul tău cel mic şi firav şi îţi dă puteri, şi îţi dă înţelepciune nouă, că aşa este Dumnezeu pentru cei ce se fac ai Lui. Eu, Domnul, lucrez şi azi lucrarea Mea peste tine ca să te înţelepţesc prin ea, iar tu să fii şcolar silitor şi să creşti pentru înţelegerea şi pentru desfacerea înţelepciunii tainelor Mele de peste tine, şi să fii pe deplin credincios în tot ce iese din gura Mea cuvântând, ca apoi Eu să împlinesc; să împlinesc prin credinţa ta şi prin aşteptarea ta, poporul Meu cel de la sfârşit de timp. Amin.

Caută să vorbeşti, poporul Meu, că iată Eu cât îţi vorbesc. Caută să primeşti, fiule, şi să crezi bine. Caută să ai temelie tare în inima ta pentru lucrarea Mea cea de peste tine, că e Domnul cuvântând de deasupra ta ca la începutul cel dintâi cu omul, poporul Meu, şi mult mai mult decât atunci, fiule mic. La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, iar la sfârşit, pe deasupra ta. La început am scos cerul şi pământul din ape, iar la sfârşit, din lucrarea Mea cea din mijlocul tău, poporul Meu. Când am făcut cerul şi pământul, le-am făcut în lumină şi la lumină, căci mai întâi lumina am făcut-o şi am numit-o ziuă, ziua întâi. Apoi le-am spus apelor să se despartă ape de ape, şi dacă s-au despărţit, s-a făcut cerul. Cerul a străpuns apele pe la mijloc, în sus şi în jos, şi aşa le-a ţinut, şi această putere, această tărie s-a numit cer, cerul între ape; cerul din ape ivit, şi apoi pământul după ce apele au primit cuvânt să se adune la un loc şi din ele să iasă uscatul pe care Dumnezeu l-a botezat numindu-l pământ, iar pe ape numindu-le mări. Cerul şi pământul, şi după aceea toată facerea de pe ele, toată frumuseţea, toată viaţa, şi ele au prins viaţă, şi viaţa s-a ivit şi a grăit când omul a fost aşezat pe pământ după ce Dumnezeu l-a făcut pe el. Pământul le-a dat trup la toate, iar cerul le-a dat viaţă şi le-a dat soartă. Cerul şi pământul, şi pentru ele, omul. Amin. Omul, şi pentru el, cerul şi pământul. Amin, amin, amin.

La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, poporul Meu, şi Îşi pregătea cuvântul pentru facerea ce-

rului şi a pământului şi a toată frumusețea şi viața de pe ele, şi a omului, poporul Meu. Iar la sfârşit Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta pregătindu-Şi cuvântul pentru facerea cerului nou şi a pământului nou. La început am scos cerul şi pământul din ape, şi la sfârşit, din tine, popor născut din Dumnezeu şi din cuvântul Său cel făcător. Am despărțit apele de ape cu tine şi te-am numit cer, poporul Meu. Tu eşti unealta cu care Eu lucrez cerul cel nou şi pământul cel nou. Duhul Meu Se poartă pe deasupra ta şi Se face cuvânt, cuvânt de facere a cerului nou şi a pământului nou.

Se poartă Duhul Meu pe deasupra ta aşa cum Se purta pe deasupra apelor când am făcut cerul şi pământul, poporul Meu. Atunci grăiam Eu şi cu Tatăl, iar martori Ne erau îngerii. Acum Eu şi cu Tatăl grăim cu tine, iar martori Ne sunt sfinții şi îngerii şi oamenii, cerul şi pământul care aşteaptă naşterea din nou, înnoirea, poporul Meu. Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta şi desparte cu tine apele de ape, lumina de întuneric, pe cei buni de cei răi, adevărul de minciună, şi pe această tărie am numit-o cer nou. Amin, amin, amin. Cer nou şi pământ nou pe pământ, aceasta este soarta pe care Eu ți-am dat-o. Ți-am dat să porți taina venirii Mele, aşa cum lui Ioan i-am dat soarta să poarte taina botezului Meu mai înainte să Mă arăt Dumnezeu desăvârşit, învingând puterea morții şi dând apoi omului înapoi viața în chip desăvârşit. De atunci şi până azi aştept omul cel cu credința cea care să priceapă desăvârşit pentru ce am venit Eu Om pe pământ acum două mii de ani. Aştept să-ți înțelegi desăvârşit soarta şi taina pe care ți-am dat-o s-o porți, poporul Meu de la sfârşit de timp; taina venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ, taina cerului nou şi a pământului nou, taina Noului Ierusalim, facerea cea de la venirea Mea. Amin.

Ioan a venit spre mărturie ca să mărturisească despre lumină ca toți să creadă prin el, şi zicea: *«Cel Care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era, şi din plinătatea Lui noi toți am luat, şi har peste har, căci legea prin Moise s-a dat, iar harul şi adevărul au venit prin Iisus Hristos».* Amin. O, cât de cereşte a răspuns Ioan la Iordan mărturisind pe Mielul lui Dumnezeu şi zicând: *«Eu nu-L cunoşteam, dar ca să fie El arătat lui Israel, de aceea am venit eu botezând cu apă. Şi am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel, şi a rămas peste El. Eu nu-L cunoşteam pe El, dar Cel Care m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis:* „Peste Care vei vedea Duhul coborându-Se şi rămânând peste El, Acela este Cel Care botează cu Duhul Sfânt“. *Şi eu am văzut şi am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu. Iată Mielul lui Dumnezeu!».* Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, iată cât de frumos ştia Ioan să mărturisească, să grăiască, să răspundă celor ce îl întrebau, celor ce auzeau şi vedeau şi întrebau! Când el a fost trimis de Mine la Iordan ca să boteze pe Cel Care botează cu Duhul Sfânt, i-am spus că peste Care el va vedea Duhul coborându-Se şi rămânând peste El, Acela este. Şi Ioan aşa a văzut, şi apoi aşa a mărturisit şi a zis: *«Iată Mielul lui Dumnezeu!».* Amin.

Ziua de Bobotează a fost zi de facere. Domnul a ieşit din apă, şi Ioan L-a cunoscut pe El şi L-a mărturisit. Iată ce taină în zi de Bobotează, poporul Meu, taina pentru care a venit Ioan, aşa cum taina ta este taina pentru care ai venit tu, taina venirii Mele a doua oară pe pământ cu Noul Ierusalim cel din vecii ca să ți-o încredințez ție spre lucrul ei şi spre împlinirea ei cea deplină, că Mi-e drag să Mă împlinesc prin cei slabi cu toate împlinirile care mai sunt, ca să nu zică omul că el a făcut, că el a ştiut, că el merită, că el poate. Să nu mai zică omul iarăşi că poate peste Dumnezeu. Şi iată cum lucrez. Pe cei mai slabi îi fac tărie cu care despart lumina de întuneric, apele de ape, ca să iasă din ele cerul cel nou şi pământul cel nou şi marea, şi iarăşi zic: cerul cel nou şi pământul cel nou şi marea, care este şi nu este, căci lumea are peste ea sfârşitul ei, plata fărădelegilor ei, iar plata ei este fărădelegea, căci scris este: *«Cine este nedrept, să nedreptățească înainte; cine este spurcat, să se spurce şi mai greu; cine este drept, să facă dreptate mai departe; cine este sfânt, să se sfințească şi mai mult, că Eu vin curând, şi plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui».* Amin.

O, Ierusalime, tu ai ca soartă lumina, fiule mic. Întuneric este peste tot, întuneric adânc, iar Duhul Meu Se poartă pe deasupra ta, şi am zis ca tu să fii lumină, căci Eu în ziua întâi a facerii aşa am zis: *«Să fie lumină!»,* şi ea a fost; a fost şi s-a arătat peste întuneric, poporul Meu, şi s-a numit lumina ziuă, ziua întâi. Aşa ți-am spus şi ție, şi la sfârşit ți-am spus; ți-am spus: *«Să fii lumină!».* Şi precum lumina a ascultat şi s-a arătat, aşa şi tu să asculți şi să te desparți de tot întunericul, ca să te pot numi pe deplin ziuă, ziua întâi, ziua Mea, că Eu sunt Cel dintâi Care este, şi sunt Cel de pe urmă, şi sunt începutul şi sfârşitul, că Eu nu încep nimic fără să sfârşesc tot lucrul început. La începutul cel dintâi am început cu lumina, iar la sfârşitul lucrului Meu încep tot cu ea, şi te-am făcut pe tine început de lumină, şi luminez cu tine cerul şi pământul şi le umplu de Duhul Mângâietorul, Cel Care grăieşte plutind pe deasupra ta în taina facerii din nou a toate câte sunt, fie că se văd, fie că nu se văd cele ce sunt.

Dau să te învăț toată taina Mea cea pentru sfârşit de timp, în care Eu te-am cuprins pe tine, iar tu să cauți să fii silitor pentru ea şi pentru înțelepciunea ei cea deplină, popor mititel. Scoală-te mare pentru înțelepciunea tainei în care Eu te-am învăluit şi pe care am coborât-o din vecii peste tine, Ierusalime nou, că dacă nu vei înțelege pe deplin taina Mea cea păstrată pentru la sfârşit de timp şi pentru tine, nu vei putea s-o împlineşti pe deplin, nu vei purta pe deplin iubirea ei, iubirea ei care te ajută s-o poți purta şi lucra ca să se întocmească ziua venirii Mele cu învierea făpturii şi cu viața veacului ce va să fie pe deplin pe pământ. Amin.

O, poporul Meu Ierusalim, cerul cel nou şi pământul cel nou îşi desfac învelişul şi se ivesc din mijlocul tău, iar tu să le lucrezi şi se le păzeşti şi să le ai pe vecii, căci marea nu mai stă împotriva ta, nu mai este în calea ta, căci am despărțit lumina de întuneric şi apele de ape şi am întocmit tăria, şi o numesc cer nou, Ierusalim nou pe pământ, şi l-am numit întâiul, cea dintâi sămânță păstrată în vecii ca să nu fie strivită pe pământ. Iar acum îi dau chip în mijlocul oamenilor, că e sfârşit de timp la ivirea acestui rod tainic, dar adevărat ca şi Dumnezeu. Amin.

Cântă-ți cântarea dacă ai răsărit pe pământ, Ierusalime nou, căci sămânța ta a fost păstrată în vecii pentru la sfârşit de timp, şi iarăşi zic: pentru la sfârşit de timp. Amin. Tu eşti făgăduința pe care am făcut-o Eu pentru toți sfinții şi îngerii. Tot şi toate aşteaptă ziua ta şi ziua Mea una în alta, şi totul se va descoperi în toată frumusețea cea din vecii care este la Tatăl, şi apoi toate se vor supune Tatălui, căci s-au supus Fiului. Amin.

Cântă-ți cântarea, iubitul Meu Ierusalim. Învață-ți cântarea şi soarta şi cântă Celui ce ți-a dat viață pe pământ, şi cântă, şi vei cânta pe veci de veci cântarea ta cea din vecii, cântarea miresei. Eu am spus: *«Când mlădița smochinului se face fragedă şi odrăsleşte frunze, cunoaşteți şi vă bucurați, că a sosit izbăvirea».* Amin.

O, spune-Mi tu, Ierusalime, spune-Mi tu taina ta, taina pentru care ai venit. Spune-Mi, poporul Meu, învaţă-o bine şi spune-Mi ca să-ţi văd credinţa şi statura şi duhul tău cel lucrător şi mersul tău pe pământ. O, poporul Meu, să mergi pe pământ tot mai frumos, tot mai pe deasupra, ca să ne întâlnim în vremea mersului şi să ne întâmpinăm şi să ne îmbrăţişăm întru slavă, căci scris este: *«Vor fi răpiţi ca să întâmpine pe Domnul în văzduh, şi aşa vor fi cu El pururea».* Amin.

La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, iar la sfârşit, pe deasupra ta, grăind peste tine şi mărturisindu-te, poporul Meu. Spune-Mi tu Mie, Ierusalime nou, spune-Mi, fiule, taina ta. Eu te voi auzi şi îţi voi duce cuvântul în vecii. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2002

Sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi, Vasile, Grigorie şi Ioan

Sfânta Virginia a primit Sfintele Domnului de la arhierei din cer, iar potirul a fost tronul Domnului. Duhul umilit trebuie să-l aibă omul pentru sine. Ascunderea nu-l iartă pe cel ascuns înăuntrul lui. Taina creştinului este umilinţa inimii.

Pace vouă, fiilor unşi care străjuiţi din partea Mea la ieslea venirii Mele acum, la sfârşit de timp! Sunt tainicul vostru Păstor, şi mereu, mereu veghez peste voi ca să vegheaţi voi peste împărăţia Mea din partea Mea. Amin.

„Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă!“, aşa vă spun de lângă Mine cei ce v-au uns pe voi din cer, Vasile, Grigorie şi Ioan, arhierei după rânduiala Mea pe pământ şi în cer. Pace peste voi cu ei în zi de serbare! Amin.

Şi, iarăşi, pace vouă de la Tatăl, prin Mine, Fiul Său Cel iubit, întru Care El a binevoit, căci curge peste voi râul şi apa vieţii, duhul şi cuvântul, limpede cum e cleştarul, şi care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului, după cum i-am arătat Eu lui Ioan cel mult iubit ca să mărturisească cele ce vor fi. Şi iată-le cum sunt! Râul şi apa vieţii sunt pe pământ, şi face roade pomul vieţii şi vă hrăneşte cu ele, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor. Amin, amin, amin.

Râul şi apa vieţii, duhul şi cuvântul, harul şi darul care curg peste voi din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului, iar voi sunteţi norul cel tainic care Mă acoperă pe Mine în mijlocul vostru; pe Mine, tainicul vostru Păstor, că lumea nimic n-ar înţelege dacă M-ar vedea cu voi, iar voi n-aţi avea putere să Mă ţineţi şi să Mă purtaţi peste pământ cu carul Meu de biruinţă, cu cuvântul Meu care umblă de la margini la margini peste pământ atât cât nu ştiţi voi. Eu sunt stâlpul de foc care vă conduce cu o fără de hotar iubire, copii sărbătoriţi azi de cetele cele din cer, căci voi purtaţi harul şi darul ungerii de sus, după cum a fost cuvântul Meu şi începutul lucrării venirii Mele în anul 1955 când cei trei arhierei ai Mei au venit cu Mine pe pământ şi au pecetluit cu mâna lor lângă mâna Mea începutul lucrării cuvântului care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului. V-a purtat în pântecele ei încă de la începutul ei această lucrare de cuvânt, pe când voi încă nu eraţi născuţi pe pământ, iar tronul Meu a fost potirul în care Eu am stat şi M-am dat trup şi cuvânt prin mâna arhiereilor Mei cei trei trâmbiţei Mele Verginica în anul 1955, şi apoi M-am apucat de lucru, şi apoi am izvorât râul şi apa vieţii, duhul şi cuvântul prin gura ei, şi prin care Eu intrasem în ea de pe tron, din potirul cel din mâna arhiereilor Mei cu care coborâsem pe pământ ca să-Mi încep venirea Mea de lângă Tatăl, venirea Mea după om, căci se sfârşise vremea, şi Eu trebuia să vin.

O, fiilor unşi, Eu sunt tainicul vostru Păstor şi vă hrănesc şi vă dau ca să daţi. Hai să mergem la poporul cel hrănit cu cer şi să aducem laudă şi cântare arhiereilor Mei ca şi la începutul lucrării Mele, căci Eu cu ei M-am ajutat şi atunci ca şi acum, şi Mi-am coborât venirea şi lucrarea ei, şi iată, Mi-am aşezat cortul împărăţiei cerurilor la voi, cei ce aţi crezut tainicei Mele coborâri. Dacă voi n-aţi fi avut cu voi tronul Meu care izvorăşte viaţă, dacă voi n-aţi fi avut potirul din care Eu Mă dau vouă zi de zi de când M-am adus ca să Mă dau şi să vă hrănesc, voi n-aţi fi putut să Mă purtaţi şi să Mă daţi spre tămăduirea neamurilor, că mereu vin la voi duh şi cuvânt ca să Mă fac de ştire neamurilor pământului şi să-Mi afle ele venirea Mea la voi, tainica Mea venire la voi, fiilor unşi. Iată ce înseamnă cu adevărat lucrarea Trupului şi a Sângelui Meu în omul care Mă ia din potir, precum Eu am rânduit prin ucenici şi pentru ucenici. Amin. Aşa putere trebuie să ia ucenicul care Mă ia pe Mine după rânduiala Mea, şi iarăşi zic: după rânduiala Mea. Amin. Eu dacă Mă dau vouă, Mă fac lucrare în voi, Mă fac credinţă în voi şi Mă fac duh şi cuvânt peste voi, şi apoi Mă duc cuvânt peste pământ, ca să dau de ştire venirea Mea, să dau de ştire Eu Însumi că Mi-am făcut loc la voi ca să grăiesc, că pe voi nu v-ar fi primit nimeni dacă aţi fi spus cuiva că Eu sunt cu voi, fiindcă e plin pământul de om care se voieşte lângă Mine şi de la Mine peste oameni, dar e rar de tot pământul de om în care Eu voiesc pentru om aşa cum am voit prin arhiereii Mei Vasile, Grigorie şi Ioan, aşa cum am voit şi voiesc prin voi, că Eu am voit aşa, Eu şi nu voi. Amin. Eu numai aşa Mă pot desăvârşi cu lucrarea Mea peste om şi pentru om, căci umilinţa este poarta cea strâmtă pe care Eu i-o pun omului în cale ca să intre pe ea la Mine atunci când Eu îl voiesc pe om.

Mă uit la omul umilit când am de lucrat peste pământ, căci lucrarea umilinţei este inima frântă, inima zdrobită şi umilită în chip neobosit pentru ea, şi pe care Eu n-o pot judeca. Omul în care Eu pot să Mă odihnesc şi din care pot să lucrez peste om, este cel care se umileşte pentru sine, nu pentru om şi nu pentru Dumnezeu. Duhul umilit trebuie să-l aibă omul pentru sine, că fără el omul nu poate lucra nimic viu, nimic veşnic, nici pentru el, nici pentru altul şi nici pentru Dumnezeu. Iată, din pricina lipsei de umilinţă nu poate omul să se lase cu Mine. Cel umilit ştie să creadă, iar Eu, Domnul, cu credinţa omului M-am ajutat în tot ce am avut în plan să lucrez după ce l-am zidit pe om. N-am ce face cu omul plin de daruri şi de ştiinţe, că acela ştie el. Eu Mă aciuez în cel plăpând care-şi cunoaşte umilinţa, şi pe acela îl fac Eu mare cu Mine şi de la Mine, fiindcă am loc. Dar pe aceştia lumea nu-i caută, căci lumea nu ştie prin ce cărare pot Eu veni spre ea ca s-o atrag la izvorul vieţii din care-şi poate omul lua duh curat în el, duh de umilinţă, ca să aibă omul apoi, şi să ştie poarta de intrare în împărăţia cea de veci, şi în care toţi ar intra dacă ea s-ar vedea, dar atunci omul ar vedea şi poarta, poarta cea strâmtă, căci îngustă este poarta aceasta, şi puţini pot intra prin ea, şi puţini se micşorează după ea ca să poată intra pe ea la Mine, Cel veşnic cu împărăţia.

O, poporul Meu iubit, stau în mijlocul tău cu sărbătoare sfinţită şi cu cei sfinţiţi pentru sărbătorile Mele. Umilinţa n-o poate nimeni folosi ca mască sau ca veşmânt pe deasupra când ar da omul să intre cu împărăţia cerurilor. Ea este lucrarea cea dinăuntrul omului, iar omul care o are pe ea şi-o lucrează pentru sine, şi cu ea lucrează apoi neobosit în jur,

căci umilinței cea dinăuntrul omului nu-i poate ține piept cel îngâmfat în duhul său, ci i se apleacă sau se ruşinează de măreția celui umilit. Arhiereii Mei cei trei au purtat în duhul umilinței lor o fără de seamăn iubire de oameni. Eu, Domnul, am dat mult prin ei pentru cei ce Mă căutau şi Mă caută, dar cei mai fericiți sunt cei pe care Eu îi caut pentru umilința lor, pentru inima cea plină de umilință care se zdrobeşte în ea însăşi prin acest duh frumos ce se mistuie ca o ardere de tot în toată vremea prin duh umilit. Amin.

Avem sărbătoare la ieslea Mea de coborâre, iubiții Mei cei din cer, cei din cele ce nu se văd încă. Voi M-ați ajutat pe pământ în vremea trupului vostru, şi M-ați ajutat pe pământ şi acum când vremea a fost ca Eu să vin a doua oară de lângă Tatăl, şi ați venit cu Mine şi ați dat celor aleşi de Mine dintre oameni taina împărăției cerurilor, pe care voi ați aşezat-o pe pământ şi pe care ați avut-o din ucenic în ucenic, de la apostolii Mei cei dintâi. Eu am venit la voi în vremea voastră şi am suflat, iar voi ați lucrat şi ați lăsat spre lucru lucrarea voastră în lucrare de biserică. V-am aşteptat din nou să lucrați şi la sfârşit, şi v-am luat cu Mine şi ați lucrat cu Mine, şi avem împărăție cu ei, cu cei mai mici dintre cei aleşi de Mine de la început până la sfârşit. Hai să-i îmbujorăm pe ei, că ei sunt săraci de daruri şi de ştiințe, ca să începem cu ei Noi, cei din cer. Lăsați-vă cu sărbătoarea voastră peste ei, că e şi sărbătoarea lor, de vreme ce prin harurile voastre M-am ajutat Eu când i-am aşezat prin voi şi nu prin alți sfinți, că aveam nevoie de arhierei ai Mei, adevărat ai Mei pentru ungerea lor cea din cer care a depăşit legile firii, aşa cum a mărturisit prin însăşi gura şi cuvântul său arhiereul Meu Irineu, cel martor de pe pământ la aşezarea lor înaintea Mea spre slujire. Hai să facem duh de sărbătoare şi de lucrare sărbătorită, că sunt zile din zilele venirii Mele, şi iată, cu sfinții vin, şi lucrez cu ei când vin. Amin, amin, amin.

— Când noi am ajuns în cer, la Tine şi în Tine, Doamne, cu duhul şi cu sufletul şi cu trupul, ne-am uitat peste pământ apoi, şi am văzut pe cei ce cred în Tine, Cel propovăduit de noi Dumnezeu adevărat, i-am văzut dezbinându-se ca şi pe vremea apostolilor Tăi, şi se numeau unii cu numele lui Ioan, alții cu numele lui Vasile, iar alții cu numele lui Grigorie. Atunci noi ne-am arătat pe rând aievea arhiereului vremii, ucenic mare cu viața, şi i-am spus să ne strângă pe toți într-o singură sărbătoare, căci noi suntem nedespărțiți în cer şi în slujbă cerească pe pământ, Doamne. Noi înşine ne-am aşezat sărbătoarea; sărbătoare aşezată din cer, adevărată sărbătoare dacă e de cer aşezată, căci noi facem parte dintre cei din cer. Şi le-am spus creştinilor când am venit pe pământ aievea înaintea arhiereului vremii aceleia, că noi toți trei venim când e chiar numai unul chemat în ajutor de cei credincioşi. Şi aşa s-a unit duhul şi darul nostru întru unul, şi suntem toți unul, precum Tu una eşti cu Tatăl, şi suntem întru Tine una, Doamne al sfinților Tăi pe pământ şi în cer. Doi dintre noi am lăsat slujba sfintei Tale jertfe spre pomenirea Ta şi spre viața lumii care vine după Tine, iar acum ai scris în această lucrare de taină şi pe Grigorie, şi i-ai dat bucuria de a face şi el lucrare în slujba sfintelor Tale Taine. Tot ce ai pus Tu proaspăt prin noi în zilele acestea prin cei unşi în grădină de Tine şi de noi, ai pus cu el, cu cel de al treilea, ca să fie el una în slujbă cu noi peste poporul Tău şi peste neamul omenesc care dă să se ridice din moarte la viață. Slujba noastră, adusă Ție pentru tainica Ta jertfire pe altarul de aici din grădină, ai încununat-o şi mai sfânt, şi mai frumos, prin cel una cu noi în toate acum, că de atâta vreme de când am intrat în cer, dacă undeva e unul din noi chemat pe pământ, venim toți, toți odată, Doamne, şi unde lucrăm unul, lucrăm toți în acelaşi fel, şi ca Tine, Doamne; lucrăm, că Tu eşti tainicul Păstor în cer şi pe pământ, şi ne-ai ales şi ai pus peste noi har şi dar, şi ai lucrat minunat prin noi, prin toți trei ai lucrat minunat, şi voieşti şi azi tot aşa să poți în cei ce prin mâinile noastre cereşti alături de mâna Ta cea mare i-ai uns pe cei trei din zilele cele din urmă. Cel dintre ei care poartă numele lui Grigorie să se ridice iar înaintea poporului cel nou şi iar să învețe şi să desluşească poporului sfânt taina sfintei Liturghii, ca s-o poată trăi pe deplin poporul cel sfânt, şi s-o aducă el cu inimi tot mai vii înaintea Ta prin cei unşi, avându-i între ei şi Tine pe aceştia. Acum, la sfârşit de timp, când Tu vii cu sfinții, noi trei suntem mult mai fericiți şi mai uniți pe pământ prin toate cele trei Liturghiile noastre zi de zi aici, în grădina coborârii Tale, Doamne, că e mult de tot de mijlocit pentru omul care nu cunoaşte poarta cea îngustă care duce în împărăția Ta: umilința care vine de la inima zdrobită după Tine şi pentru Tine în om. Nu ştie omul că din lipsa umilinței el nu poate lucra nimic viu, nimic veşnic pe pământ. Poarta cea strâmtă prin care se intră la Tine este umilința în chip neobosit, iar lucrarea umilinței este inima frântă, inima care-l face pe om să vorbească şi să mărturisească lucrarea din ea pentru Tine, şi cu nici un chip să nu o ascundă pe ea, căci inima frântă după Tine este lumină mare peste pământ, şi la lumina ei se vede calea care duce la împărăția Ta, o, tainic Păstor al celor umiliți! Omul care se ascunde înăuntrul său se cunoaşte că se ascunde, iar cel destoinic cu duhul şi cu privirea îl scoate deasupra pe cel ascuns, chiar dacă-i spune, chiar dacă nu-i spune lui, dar îl vede pe el, pe cel ascuns şi îl are ca pe un ascuns în sine. Vai celui ce nu poate fi judecat de cele dinăuntru ale sale chiar dacă acelea se văd sau nu se văd, Doamne! Cel ascuns nu poate fi judecat decât de ascunderea lui, căci ascunderea nu-l iartă pe cel ascuns înăuntrul lui. Dar fericit şi de trei ori fericit este cel ce are umilința, inima frântă după Tine, Doamne, că ea nu-l lasă pe om să fie ascuns, căci neumilința omului îl ascunde pe om în propriul lui trup. Taina creştinătății este umilința inimii, care-l frânge pe om ca să-l aducă la Tine ca să afle credința şi darurile ei care duc la împărăția Ta, Doamne.

O, strânge-ne la piept în mijlocul poporului Tău, că noi cu o fără seamăn iubire Te-am iubit şi atunci, şi acum, şi ne-am pus la temelia lucrării venirii Tale şi a facerii din nou a lumii, şi iată, ai început facerea cea nouă pe temelia cea nouă a sfintei Tale jertfe, căci tronul Tău din această grădină este potirul în care Te laşi spre viața lor prin mânuțele lor cele puse la lucrul Tău cel tainic, puse de Tine, şi de noi, arhiereii Tăi care am lăsat lucrarea Ta pe pământ lor, începută prin apostolii Tăi cei dintâi. Îi strângem la piept pe cei unşi în grădiniță, ca să nu uite ei îmbrățişarea noastră şi lucrarea noastră peste ei pusă. Strânşi să stea şi ei, şi una să stea pe pământ, precum stăm noi în cer şi înaintea celor ce ne cheamă pe pământ. Amin.

Voi să fiți ca noi înaintea Domnului, căci cu drag şi cu fior mare v-am dat când v-am dat să purtați pe mânuțe Sfintele sfinților, şi mereu să grăiți peste popor, şi mereu să spuneți că Sfintele se dau sfinților. Amin. Mereu, mereu să lucrați peste biserica cea de apoi, căci ea vine din veşnicii, aşa cum Domnul Cel Păstor v-a desluşit taina în care voi stați aşezați de El. Fiți în Domnul, şi Domnul în voi, şi puneți lumina din voi pe masă, ca să fie lumină în casa Domnului. Fiți numai o lucrare, numai o iubire, numai un cuvânt, căci trăiți aceeaşi

vreme şi aceeaşi taină şi aceeaşi chemare. Arătaţi poarta care duce la viaţă. Daţi tuturor harul acesta, precum noi am dat şi încă vrem să dăm prin voi, dar primiţi-ne întru toate ale voastre şi ale noastre, că bate la uşă tainicul Păstor, şi El vă va întreba de oile Sale, de oile care ştiu să audă glasul Lui, glasul Păstorului tainic, Care vine cu nori de sfinţi pentru facerea lumii ce va să fie, pentru tămăduirea neamurilor. Amin.

Binecuvântăm toată ţara venirii Tale, Doamne. Tu eşti tainicul ei Păstor. Primeşte ruga noastră pentru ea şi fă-o să Te cunoască şi să-şi cunoască taina ei, tainica Ta împărăţie din mijlocul ei, micuţa Ta Românie, care e pusă de Tine la crescut până ce se va dospi în ea toată frământătura. Amin. Tu eşti Păstorul Cel tainic, şi ce frumos şi ce dulce ai venit cu venirea Ta pe pământ! Fă-o pe România să-şi cunoască taina şi să Te strige să vii. Să vii aievea, şi să fii văzut în ea, ca să se împlinească mai curând slava şi strălucirea ei pe care ea o va primi odată cu arătarea Ta din mijlocul ei peste pământ. Aşa dorim să ne asculţi pentru ea. Aşa dorim, aşa dorim, Doamne, Păstorule tainic la sfârşit de timp. Amin, amin, amin.

— Toată iubirea voastră o pun la inima Mea de Păstor şi o dau celor mici, celor unşi de Mine şi de voi în grădina tainelor Mele din zilele acestea. Vă cuprind la piept în grădină şi vi-i dau pe cei mici să le ocrotiţi drumul lor cu Mine pe pământ şi drumul cuvântului Meu peste toate neamurile pământului, căci el este râul şi apa vieţii, duhul şi cuvântul, harul şi darul care curge din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului spre tămăduirea neamurilor. Amin.

O, fii unşi în grădină şi mărturisiţi de cei din cer arhierei! Dacă nu veneam la voi cu tronul Meu, nu puteam să-Mi vărs cuvântul peste pământ, iar tronul Meu este potirul din care voi mâncaţi cu cerul la aceeaşi masă. Stau pe tron trup şi cuvânt şi vă hrănesc din pomul vieţii, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor. Râul şi apa vieţii curge din tron peste pământ, curge din grădină, curge lin şi fără spaimă acum, căci scris este: *«Nici un blestem nu va mai fi, şi tronul lui Dumnezeu şi al Mielului va fi în mijlocul cetăţii, iar slujitorii Lui Îi vor sluji Lui şi vor vedea faţa Lui, şi numele Lui va fi pe frunţile lor».* Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2002

Praznicul Întâmpinării Domnului

Mintea omului se dă celor ce se văd, şi omul Îl uită pe Dumnezeu. Sfinţii nu puteau purta durerea pentru părăsirea Domnului lor. Tatăl şi Fiul aşteaptă să ia înapoi din mâna omului ziua de odihnă.

Te îmbrăţişez cu cuvântul Meu, popor al venirii Mele. Şi tu tot aşa să Mă îmbrăţişezi, că tu trebuie să înveţi de la Mine tot ce fac Eu înaintea ta. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu de azi, tu să înveţi bine semnele Mele de peste tine şi să nu-ţi trebuiască alt semn pentru ca să stai cu Mine. Pe vremea lui Israel în Egipt, Eu am venit la el ca să facă şi el ce am făcut Eu, dar el n-a făcut ce am făcut Eu. Eu am venit la el, dar el n-a venit la Mine, şi după multa Mea trudă pentru el ne-am despărţit apoi.

O, poporul Meu, te îmbrăţişez, fiule, cu cuvântul Meu. El este semnul Meu cel de peste tine ca să nu Mă uiţi, ca să nu-L uiţi pe Dumnezeu, poporul Meu. Amin. Mintea omului se dă celor ce se văd, iar Eu am avut mereu grijă de om ca să-l întorc la Mine, aşa cum am avut grijă şi de Israel când el era poporul Meu. I-am spus lui prin prooroci: *«Domnul vă va da un semn: va lua fecioara în pântece şi va naşte fiu, şi El va fi Dumnezeu, şi va fi cu oamenii».* Amin.

O, poporul Meu, am sărbătoare pentru Mine în mijlocul tău, că tu eşti biserica Mea, şi Eu sunt capul tău spre Dumnezeu. Te îmbrăţişez cu cuvântul Meu, şi tu să înveţi să faci ce fac Eu. Să te iei după Mine pentru tot ce faci tu, că Eu stau semn înaintea ta ca să te învăţ. Amin.

Când am venit prunc pe pământ, M-a dus mama Mea în biserică şi M-a mărturisit ducându-Mă, căci s-a ridicat Simeon cel bătrân de aşteptarea semnului ceresc pe care el l-a găsit scris în Scripturi, şi M-a primit şi M-a îmbrăţişat cu cuvântul şi Mi-a zis: *«Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel».* Eu atunci l-am slobozit pe cel ce M-a mărturisit pe pământ, şi apoi el s-a dus şi a mărturisit celor din locuinţa morţilor că a văzut mântuirea Mea pentru popoare şi că ea se apropie, fiindcă Domnul a coborât pe pământ. Amin.

Mai mult ca acum niciodată n-a fost atât de aproape mântuirea Mea, poporul Meu. Mai mult ca acum niciodată n-am venit pe pământ. Aproape este mântuirea, fiule. Mă întorc curând, curând cu totul pe pământ, şi vreau să te găsesc că Mă aştepţi, poporul Meu, şi vreau să gătim mântuire mare peste popoare şi vreau să pun cerul pe pământ, moştenitor pe veci, aşa cum am pus Edenul pentru om pe pământ la început. Dar omul n-a ascultat de semnul Meu, n-a făcut omul cum i-am spus Eu, şi a rămas raiul fără om. Eu dacă nu l-aş fi făcut pe om, n-aş fi făcut nici raiul la vederea omului, şi dacă omul n-a ascultat de semnul Meu, am luat raiul şi l-am pus sub heruvimi, de vreme ce omul nu i-a păstrat legea lui cea din vecii.

Omului îi este lesne să-L uite pe Dumnezeu, să-L ţină deoparte pe Domnul, dar Eu am avut grijă să-l fac pe om să-şi aducă aminte de Mine în drumul lui rătăcit de pe drum. Eu când l-am văzut pe Saul că rătăceşte de pe drum, am venit în calea lui şi i-am făcut semn în trup ca să Mă ţină minte apoi, ca să nu Mă mai uite apoi. El Mă ruga apoi să-i iau semnul de pe el, dar Eu i-am spus că-i este de ajuns ce i-am dat şi nu trebuie să-i mai dau sau să-Mi mai ceară altceva. Îi dădusem har. Şi cum îi dădusem har? L-am făcut să Mă cunoască de ajuns, şi să nu Mă mai uite apoi, şi aceasta înseamnă har peste om. Amin.

O mulţime de sfinţi care M-au iubit cu sufletul lor, şi care nu puteau purta durerea ca să Mă părăsească sau să Mă uite, îşi puneau singuri semne pe ei, piei aspre, lanţuri şi legături nevăzute, nevoinţă şi lacrimi de umilinţă, şi aşa stăteau legaţi cu mintea şi cu inima de Mine şi îşi făceau loruşi semne ca să nu Mă uite. Moise a avut semn în calea lui cu Israel prin pustie stâlpul de foc şi norul şi mana. O, şi tot M-a uitat Israel! M-a uitat pentru păcatele sale, pentru îndeletnicirile sale M-a uitat Israel. Îl pusesem pe Moise ca semn de la Mine înaintea lui, şi apoi stâlpul de foc şi norul şi mana, şi tot M-a dat de la el poporul acela.

E prea deprins omul să-L uite pe Dumnezeu. E prea învăţat omul să Mă uite. De aceea sfinţii se ajutau cu ce puteau ca să nu Mă uite, căci mintea omului se dă după cele ce se văd, după cele ce-i slujesc omului, după cele ce omul le slujeşte pe ele pentru el.

O, poporul Meu, care este semnul pe care l-am pus Eu înaintea ta ca să nu Mă uiţi? Acest cuvânt este semnul. Mereu, mereu aşez acest semn în faţa ta, şi te rog să faci şi tu ce

fac Eu. Dacă Eu te îmbrățișez cu cuvântul Meu, așa să-Mi faci și tu Mie, ca să fim drepți unii cu alții, ca să se vadă că nu ne uităm unii pe alții, ca să se vadă că ne vrem unii pe alții, poporul Meu. Tu știi bine că omul cel zidit de mâna Mea nu M-a vrut, și apoi M-a uitat, și a rămas numai în sine, și M-a durut de la el, de atunci și până azi. L-am făcut cu dor când l-am făcut, ca să Ne mângâiem de la el, Eu și cu Tatăl și toți îngerii. L-am făcut, și apoi i-am adus din vecii raiul, și l-am pus înaintea lui pe pământ, gata încărcat, gata împodobit, în ziua când l-am făcut Eu pe om. L-am pus apoi pe om în rai, și i-am dat lui tot raiul, din care Eu Îmi oprisem ce era al Meu și al Tatălui. El însă n-a ținut seama de acest semn, și a călcat peste el, și apoi Eu n-am mai avut odihnă cu omul, și dacă n-am mai avut, l-am scos și pe el din rai.

Am făcut totul în șase zile, și apoi M-am odihnit o zi, M-am odihnit cu omul, căci în el M-am odihnit. Apoi omul a călcat legea raiului, și Eu n-am mai ajuns ziua de odihnă, din pricina căderii omului din rai, din legea raiului. A căzut omul nemaiținând seama de semnul Meu, căci în ziua a șasea a lui el a călcat cuvântul Meu și a ieșit din rai afară și a fost așezat pe pământ ca să lucreze pământul din care fusese el făcut, iar Eu, Domnul, Făcătorul omului, n-am mai apucat ziua de odihnă cu omul, ci ea a fost ziua întristării în care și azi stau; stau și pun mereu semne în calea omului ca să-l întorc pe om cu inima spre Mine, ca să-și aducă aminte omul de Mine, că lesne îi este omului să Mă uite, poporul Meu. O, cel ce are dragoste cu dor în ea pentru Mine nu-i mai trebuie semn în calea lui ca să nu Mă uite, că acela are semn dragostea care arde în el după Mine cu văpăi, și focul ei îl ține una cu Mine pe acela.

Dragostea Mea pentru tine se face mereu semn în calea ta, poporul Meu. Ea se face cuvânt din Mine, din dragostea Mea care arde după tine, că Mi-e inima tristă de șapte mii de ani după om. O, poporul Meu, să nu-ți trebuiască alt semn pentru ca să stai cu Mine, pentru ca să faci ca Mine. Iată, Eu te îmbrățișez mereu cu cuvântul, și tot așa să-Mi faci și tu Mie, ca să fim drepți unii cu alții, poporul Meu, ca să se vadă că nu ne uităm unii pe alții, că ne vrem unii pe alții, poporul Meu. O, tu știi mai bine ca oricine pe pământ că omul cel zidit de mâna Mea nu M-a vrut așa cum i-am spus Eu, și apoi M-a uitat, și a rămas numai în sine. Dar tu ești omul cel zidit de Duhul Meu, și tu trebuie să poți ce-ți cer, și trebuie să fii, că te-am zidit și te zidesc din Duhul Meu, poporul Meu, și El e semnul Meu înaintea ta. Cei ce au văzut semnele Mele de la început și până la sfârșit, aceia M-au uitat și s-au tras în sine și M-au uitat, dar tu ai ca semn Duhul Meu, Duhul Domnului tău Iisus Hristos, Care stă cu tine în chip tainic și te păstorește ca să nu-L uiți pe El, ca să nu-L uiți pe Dumnezeu, poporul Meu.

O, fiule de la sfârșit, iată ce semn te anunț Eu pe tine: când dragostea ta va arde pe deplin înăuntrul tău și în afara ta clipă de clipă, atunci tu Mă vei arăta că am venit, și Eu Mă voi lăsa descoperit pentru toate popoarele, și vom străluci pe muntele acesta mai mult decât orice strălucire a Mea pe care Mi-am slobozit-o vreodată pe pământ între oameni, și apoi, fiule, Îmi voi lua înapoi ziua Mea de odihnă, Eu și cu Tatăl Meu, din mâna ta o voi lua, căci tu ești omul cel zidit de Duhul Meu, de Duhul Meu Cel de la sfârșit, de Duhul venirii Mele la sfârșit de timp. Amin. Acest sfârșit de timp îl așteaptă cerul și pământul de șapte mii de ani ca să-și ia din nou strălucirea lor cea dintâi, veșnicia lor, poporul Meu.

Te-am pus lucrător lângă Mine și lângă Tatăl. Te-am pus lângă Mine să lucrezi duhul facerii din nou a lumii și a cerului nou și a pământului nou. Te-am pus semn între popoare prin semnul Meu cel de peste tine, căci Eu așa am binevoit, poporul Meu. Și Eu te rog cu tot dorul și cu tot Duhul Meu, răzbate bine grăirea Mea de peste tine și pune-te bine înaintea acestui semn ca să te străpungă el și să-ți fie de ajuns el, ca să nu ne uităm unii pe alții, că Eu, mereu, mereu îți aduc aminte de Mine și de ziua Mea de odihnă de la început, ca s-o unesc cu cea de la sfârșit, și pe care o doresc cu lacrimi și cu suspin în Mine și în Tatăl, poporul Meu, popor al Duhului Domnului. E cu tine ziua venirii Mele. Aceasta înseamnă acest semn, iar semnul este cuvântul care curge peste tine din gura Mea. Amin. Toate popoarele vor auzi pe deplin, curând, curând că Duhul Meu Se odihnește peste tine lucrând și că Eu am venit ca să vin. Amin. Iar tu, poporul Meu, să te faci luntrița Mea ca să trec pe ea cu cele ce nu se văd în cele ce se văd și să-i trec pe toți din cele ce se văd spre cele ce nu se văd acum, căci toate acestea așteaptă să treacă spre vedere, ca să fie apoi. Amin.

Îți doresc dor aprins, poporul Meu, ca să vin pe luntriță și să Mă arăt desăvârșit cu tine, și tu cu Mine. Și cu dor aprins îți spun acum: Eu cât mai curând voiesc să vin, voiesc să sfârșesc totul și să vin și să-ți dau plata credinței și a așteptării și, mai ales, să-ți dau dragoste pentru dragoste, poporul Meu. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2002

Duminica vameșului și fariseului

Domnul are de șapte mii de ani duh umilit, iar cuvântul Său este mila Sa pentru om. Nici o slavă nu este mai mare ca slava umilinței, care va împodobi toată facerea ce va să fie.

Poporul Meu, dacă Eu, Domnul, voiesc cu dor să Mă fac cuvânt peste tine, și tu să voiești, poporul Meu. Îți dau cuvânt să mănânci din destul. Mă dau ție cuvânt ca să Mă împarți. Unii altora să Mă dați, și să vă bucurați de hrana aceasta, copii ai poporului Meu. Amin, amin, amin.

V-am adunat cu cuvântul ca să fiți poporul Meu, și el trebuie să fie puterea Mea din voi și puterea voastră din Mine și lucrarea voastră cea cu putere. V-am strâns la pieptul Meu cel duios după fii. V-am îmbrățișat în cuvânt după ce v-am strâns, și n-are nimeni atâta iubire peste el atât cât aveți voi peste voi de la Mine. Dar Mie Mi-e dor de iubire, fiilor. Mi-e dor de iubire, poporul Meu, și iarăși îți zic: Mi-e dor! Mereu îți spun că Mi-e dor, și vreau să nu-ți mai spun așa, că multe sunt să-ți spun ție ca să fie ele pe pământ apoi. O, multă putere Îmi trebuie de la tine ca să așez câte sunt de așezat pe pământ, și voiesc să-Mi dai putere, poporul Meu, și apoi voiesc să nu Mi-o mai slăbești. Aștept după tine să Mă ajuți să am putere, că nimeni pe pământ nu Mă ajută să am. Dă-Mi tu, căci îți cer aceasta. Amin.

Eu, Domnul și binefăcătorul sufletului tău, îți dau cuvânt să mănânci, poporul Meu. Învață-te tot mai mult să trăiești mult din această hrană, adică să mănânci mult din ea la masă frățească, fiindcă Eu ți-am dat mult și tot îți dau, ca să ai, poporul Meu. Dar dacă Eu îți dau, nu-ți dau pentru că ești bun, sau pentru că meriți, sau pentru că ești sărac, ci îți dau pentru ca să Mă primești și pentru ca să fii umilit așa cum sunt și Eu înaintea Tatălui Meu pe Care-L ascult cu umilință, poporul Meu. Umilința încălzește mult sufletul și purtarea

omului, iar cine nu o are pe ea, acela are sufletul rece şi inima împietrită pentru căldură, dar Eu aş vrea să fie ca Mine omul şi să nu mai fie ca el. Amin.

O, poporul Meu, nimeni nu se poate îngâmfa că este al Meu şi de partea Mea. Eu sunt Fiul şi Domnul umilinţei, şi n-am prieteni sau fraţi decât pe cei ce sunt ca Mine. O, poporul Meu, n-am pe nimeni în cer sau pe pământ decât pe cei ce sunt ca Mine, şi altceva Eu nu mai am nimic. Omul poate mai mult ca Mine şi are mai mult ca Mine, dar Eu pot şi am atât cât spun. Amin. Eu nu sunt bogat. Eu sunt sărac de tot, şi omul nu ştie ce face când cere la Mine de toate câte vrea el să aibă. Eu însă n-am decât duh umilit de şapte mii de ani, dar omului nu-i place să-i dau ce am Eu, şi el Îmi cere ce-i place lui să aibă. Fariseului i-a plăcut să aibă îngâmfare împotriva vameşului păcătos şi a gândit să se aşeze lângă Mine cu mulţumire aşa cum era el de îngâmfat. Dar Eu n-am scaune ca să-i dau omului, ci am duh umilit şi Mă bucur numai de cei ce sunt ca Mine, iar Eu sunt sărac de cele ce-Mi cere omul. Omul nu ştie că Eu n-am ce face cu nevoinţa lui cea pentru Mine dacă el nu are umilinţa şi lucrarea ei în el. Omul nu ştie taina nevoinţei. Omul zice că s-a pregătit pentru Mine cu post şi cu rugăciune şi cu trup curat şi cu hrană curată, şi când să-l trec prin poarta umilinţei, se împietreşte omul, se supără că nu-l am Eu drag aşa cum este el, şi apoi se împietreşte şi Mă pedepseşte cu împietrirea lui ca pe un dator lui.

Mă doare că nu pot să-l umilesc pe om cu cuvântul. De nuia se mai umileşte omul, dar de cuvânt, ba. Cuvântul Meu este mila Mea pentru om, dar nu se încălzeşte omul sub mila aceasta, şi se învaţă cu ea, şi se răceşte pentru ea, şi îşi zice al Meu omul, aşa rece ca gheaţa cum este. Dacă l-aş pune pe om să ia un bulgăre de gheaţă în braţe şi să-l ţină până se topeşte ea, atunci L-ar crede omul şi pe Dumnezeu, şi nu numai pe el însuşi. Omul pentru faptele lui bune şi pentru viaţa lui aşezată în poruncile Mele se îngâmfă şi se crede al Meu, şi nimic altceva nu poate omul pentru Mine. Omul nu vrea să creadă că Eu n-am ce face cu nevoinţa lui, aşa cum n-am avut ce face cu nevoinţa fariseului îngâmfat pentru faptele lui cu care Mă scotea pe Mine dator faţă de el. Pe Mine M-a mângâiat umilinţa vameşului păcătos care a venit ca să-l primesc prin ea şi să mărturisească el apoi mila Mea pentru cei umiliţi care lucrează pentru Mine, Cel umilit, că Eu sunt bogat în umilinţă, şi la Mine trag numai cei umiliţi, şi tot aceia şi încap cu Mine când ei vin printre cei ce vin ca să fie cu Mine. Eu celui îngâmfat pentru faptele lui bune nu-i pot lucra duh de umilinţă cu cuvântul peste el, că acela este îngâmfat şi nu Mă primeşte, ci se supără şi se împietreşte şi aşa stă. Şi iată, Mă doare că nu pot să-l umilesc pe om cu cuvântul, cu mila Mea pentru om. De nuia se mai umileşte omul, dar de cuvânt, ba, iar omul îşi pregăteşte singur nuia atunci când nu cunoaşte mila Mea cea plină de cuvânt.

Astăzi se pomeneşte prin rânduială bisericească pilda vameşului şi a fariseului, pentru ca tot omul să-şi amintească de învăţătura Mea cea de umilinţă. Răbdarea Mea e durere lungă, căci omul nu vrea să înveţe să fie cu Mine pe acelaşi drum, dar acum, după două mii de ani de la prima Mea Evanghelie peste om, vin cu cea de a doua, amintindu-i omului tot ce i-am spus Eu atunci. A doua oară Îmi rostesc cuvântul peste pământ Eu Însumi, şi îi spun omului că Eu nu iubesc nevoinţa lui dacă el nu are umilinţă ca a Mea; şi îi spun omului că Eu nu am ce-Mi cere el să-i dau, fiindcă Eu sunt sărac şi sunt deopotrivă Fiul şi Domnul umilinţei; şi îi spun omului că el poate mai mult ca Mine şi are mai mult ca Mine, dar Eu pot şi am atât cât spun. Eu n-am de şapte mii de ani decât duh umilit, dar omului nu-i place să-i dau ce am Eu.

Eu sunt sărac de om, căci omul nu are duh umilit. Mai sărac ca Mine nu e nimeni între pământ şi cer. Dacă aş încăpea Eu cu duh de umilinţă în om, M-aş îmbogăţi de om, căci Eu sunt Fiul şi Domnul umilinţei, şi sunt al celor umiliţi care caută la înfăţişarea Mea cea din Tatăl luată. Cel ce are umilinţă ca a Mea, acela nu-Mi mai scoate ochii cu nevoinţa şi cu faptele lui bune scoţându-Mă dator pentru ele. Cel ce are umilinţă ca a Mea, acela este cald, este dulce, este bun, este milos cu Mine şi cu cei ce sunt ca Mine, şi aduce talant lângă talant, fiindcă Mă iubeşte şi Îmi lucrează şi Îmi înmulţeşte averea cel ce Mă iubeşte şi Îmi este credincios ca unui Dumnezeu. O, de-ar învăţa omul care se îngâmfă cu viaţa lui şi cu faptele ei cele pentru Mine! O, de-ar învăţa omul ce este Dumnezeu, ca să ştie cum se slujeşte înaintea Mea!

Poporul Meu, am mult de tot de adus pe pământ cu cuvântul Meu cel milos, şi Îmi trebuie multă putere de la tine ca să fac aceasta până voi sfârşi tot ce am de lucrat. Voiesc să-Mi dai putere, poporul Meu, şi apoi voiesc să nu Mi-o mai slăbeşti. Aştept după tine să Mă ajuţi să am putere, că nimeni de pe pământ nu Mă ajută să am. Dă-Mi tu, că îţi cer aceasta, fiindcă sunt Dumnezeul tău, iar tu, poporul Meu. Amin. Tu vezi că n-am cu cine să Mă ajut ca să vin să fac facerea cea nouă. N-am cu cine Mă ajuta, căci tot omul este îngâmfat şi nu Mă primeşte să-l învăţ umilinţa şi să-şi facă din ea poartă spre împărăţia Mea, iar Mie să-Mi facă din ea poartă spre împărăţia lui ca s-o înnoiesc pentru cele ce vin ca să fie pe pământ pentru vecii. O, mult am trudit şi mult trudesc pentru umilinţa omului. Am lucrat şi cu cuvântul, am lucrat şi cu nuiaua, am lucrat şi peste păcătoşi, şi peste drepţi, şi peste sfinţi, şi peste săraci, şi peste bogaţi, şi peste robi, şi peste liberi. O, am lucrat mult, şi încă lucrez. Lucrez şi cu cuvântul, şi cu nuiaua. Lucrez şi cu mila, şi cu judecata, căci aşa este scris, şi aşa Mă face omul să lucrez.

Izvorul umilinţei curge din cer peste oameni. O, de-ar bea oamenii ca să fie ei apoi, şi să am şi Eu rod de pe pământ ca să-l duc la Tatăl, şi să vin apoi să-Mi odihnesc truda Mea şi să-Mi aflu iar odihna Mea cea dintâi! O, de-ar veni ziua Mea, ziua odihnei Mele, poporul Meu! Te-am adunat cu cuvântul ca să fii poporul Meu şi să am cui să Mă plâng de jalea Mea cea de la om. Aş voi să nu te mai ia somnul de mila Mea, poporul Meu iubit. O, am nevoie de milă. Eu zi şi noapte sunt numai îndurerat, şi vreau să plângi cu Mine până voi veni, şi vreau să te doară durerea Mea, că n-am cu cine s-o port. Îţi cerşesc mila, că Mă doare, şi stau în calea ta cuvânt, ca să Mă mângâi că îţi grăiesc. Miluieşte-Mă la durere, şi Eu îţi voi plăti şi te voi dori ca să-ţi dau plata pentru mila pe care Mi-o dai acum, la sfârşit de timp, când nu găsesc loc pe nicăieri să fac cu omul sfat pentru venirea Mea cea plină de umilinţă, ca să-l fac pe om să Mă creadă că bat şi să Mă primească să-l aşez în frumuseţea ce va să fie pentru toţi cei ce se umilesc pentru ea. Nici o slavă nu este mai mare ca slava umilinţei. Toată slava va pieri pentru vecii, dar umilinţa şi slava ei va împodobi toată facerea ce va să fie.

Iar tu, poporul Meu de azi, dă-Mi mâna să pot cu tine, dă-Mi inima ta mereu, dă-Mi trupul şi sufletul şi duhul tău, ca să te fac ca Mine şi să faci tu ceea ce am Eu de făcut pe pământ acum, la sfârşit de timp. Dă-Mi mâna ta, dă-Mi gura ta, dă-Mi milă, poporul Meu, şi Eu te voi încununa cu roadele ei. Amin, amin, amin.

Ascultă glasul Meu durut, poporul Meu!

11/24 februarie 2002

Duminica fiului risipitor

Seninul Duhului Sfânt este focul mereu astăzi în om. Ceea ce face pentru Domnul, aceea este ceea ce poate omul. Cel ce-şi păstrează sinele se lasă cu greu pentru trăire în Domnul. Cea mai mare dreptate este dragostea şi bunurile ei.

Sunt Domnul, fiilor, şi nu pot fără voi, şi vreau să pot mult de tot prin voi. Vreau să trăiesc în voi şi între voi ca nicăieri pe pământ. Seninul Duhului Sfânt e tot ce-Mi doresc mai mult între voi, căci Dumnezeu este mereu astăzi, iar altfel nu este. Mereu proaspăt vreau să vă fiu, mereu cald, mereu astăzi, că dacă în toiul frigului faci foc într-o casă, nu poți să te încălzeşti cu focul cel de ieri. Focul trebuie să fie mereu astăzi, iar Domnul, tot la fel. Amin, amin, amin.

Vă îmbiu spre seninul Duhului Sfânt, şi cu acest senin să vă mângâiați şi să-L faceți pe Dumnezeu peste voi mereu, mereu, că Eu am spus că fără Mine nu puteți nimic, fiilor. Tot ce poate omul fără Mine este nimic, iar tot ce poate cu Mine este tot ce se cheamă că poate omul după adevăr. Amin.

O, copii unşi în grădină, iar şi iar Mi-e milă de voi, că sunteți slăbiți. În fel şi chip Mă lupt să am grijă de voi şi de nevoile Mele, şi de ale voastre, şi de Duhul Sfânt, prin Care voi trebuie să lucrați peste poporul cuvântului Meu şi peste duhul lumii care nu are nimic în Mine. Cu petec vechi la haină nouă nimeni nu este adevărat, iar Eu, nici atât. Cu petec nou peste haină veche nu se poate să încercăm, căci Duhul Sfânt nu are nimic în duhul lumii, şi nu este om care dă să vină la Mine cu ale sale şi să mai înțeleagă şi aceasta.

Iubirea de sine cu greu îl părăseşte pe cel ce dă să vină să ia viață din viața Mea. Cel ce vine, trebuie să ia viața Mea, că dacă ia din ea numai cât vrea el, acela Îmi face dureri pe trup şi pe duh, că e greu de tot, fiilor, să înțeleagă omul drumul lui spre lucrarea cuvântului Meu şi spre propăşirea lui cu Mine atunci când el se opreşte şi pentru sine. Mai degrabă ştiu ce vor cei ce pleacă de la Mine la lume, dar cei ce dau să vină de la lume la Mine, mai puțin ştiu ce vor ei. Fiul risipitor de Dumnezeu a ştiut ce a vrut atunci când s-a desprins de tatăl său şi de fratele său, şi fiindcă şi-a cunoscut pe deplin risipirea după ce a gustat-o din plin, a ştiut apoi să vrea să se întoarcă la tatăl cu aplecare, ca să fie iar primit ca un argat şi nu ca un fiu. Rang de fiu n-a mai dorit, fiindcă era cu duh umilit la întoarcere. Dar cel ce vine azi la Mine din lume nu ştie ce vrea, nu ştie să vrea. Eu pe cel ce vine la Mine nu-l scot afară dacă el intră, dar dacă nu ştie cum să vină, Eu nu pot să-Mi fac din el veşmânt, Eu nu-l pot băga sub veşmântul Meu pe cel ce vine ca el la Mine.

În fel şi chip Mă lupt să am grijă de voi ca să fiți popor adevărat şi aşa să rămâneți, căci cu petec vechi pe haină nouă nimeni nu este adevărat, iar cu petec nou pe haină veche nu se poate să încercăm, căci Duhul Sfânt e Duhul Sfânt, fiilor, şi El este călăuza cea de peste voi, călăuza sfinților, măi copii. Nimic mai mult nu-Mi doresc decât seninul Duhului Sfânt între voi şi peste voi. Mereu cald vreau să vă fiu, mereu astăzi, căci duhul lumii nu se depărtează de nimic mai mult ca de seninul Duhului Sfânt din voi. Duhul Sfânt când este, El lucrează şi limpezeşte şi împarte şi desparte şi zideşte şi Îl face pe Dumnezeu şi pe cei asemenea Lui.

O, ce frumoasă este dreptatea în pământul celor sfinți! Mai frumoasă ca pacea este ea, fiilor. Pacea este bună acolo unde Domnul este în toate şi de toate, dar acolo unde vrea şi omul, acolo e bună dreptatea lui Dumnezeu, fiilor. O, cine poate să cunoască această taină? Cine o iubeşte pe ea între fiii oamenilor? Pe ea o iubesc numai fiii lui Dumnezeu, iar ei sunt cei pe care Tatăl îi cunoaşte şi îi numeşte pe ei fii. Amin.

O, poporul Meu iubit, ştii tu care este cea mai scumpă dreptate înaintea Mea? Cea mai mare dreptate este dragostea şi bunurile ei, şi nimeni nu o are pe ea decât cel cu duh umilit, poporul Meu. Duhul umilit, numai acesta găseşte dreptate pentru el înaintea Mea, căci acest duh nu caută pentru sine, nu caută petec nou pe haină veche, fiindcă duhul umilit înnoieşte omul din creştet până-n tălpi, aşa cum duhul omenesc îl ține pe om cu totul în cele vechi ale lui. Nimeni nu este mai frumos ca omul cel umilit, ca omul care gustă şi cunoaşte apoi această taină. Mi-e milă de voi când văd cum se apropie de voi om care nu cunoaşte taina aceasta a duhului umilit, dar Eu vă sunt pază fără somn înăuntru şi afară şi vă port de grijă cu multă mângâiere şi vă fac creştere mereu astăzi, că nu mai e nimeni pe pământ care să ştie ca voi taina împărăției cerurilor, şi ca s-o aibă pe ea.

O, ce dulce este la Mine cel ce iubeşte împărăția cerurilor! Ce dulce, poporul Meu! Cel ce stă cu împărăția cerurilor, trebuie s-o iubească pe ea, nu numai să stea cu ea, căci dacă n-o iubeşte, se dovedeşte la cea mai mică încercare, şi nu este frumos să fie aşa. Este scris: *«Pe cel ce vine la Mine Eu nu-l dau afară»*, iar pomenirea cea bisericească de azi a pildei fiului risipitor este pentru învățat taina împărăției cerurilor, poporul Meu. Eu la tot omul i-am spus să se întoarcă la Tatăl, dar fiilor Tatălui nu le-am mai spus aceasta. Dar am slobozit din gura Mea pilda cea astăzi pomenită în sărbătoare de biserică şi i-am spus fiului împărăției: *«Fiule, toate ale Mele ale tale sunt, iar tu întotdeauna eşti cu Mine. Trebuia însă să ne veselim şi să ne bucurăm, că fratele tău acesta mort era şi a înviat, pierdut era şi s-a aflat»*.

Când fiul cel care a rămas sub porunca tatălui a auzit cântece şi jocuri întorcându-se de la țarină, a aflat de la slugi că s-a întors fratele său şi că tatăl său a junghiat vițelul cel îngrăşat pentru că l-a primit sănătos. Şi atunci fiul s-a mâniat, s-a supărat şi nu voia să intre. Şi ieşind tatăl său, îl ruga.

Iată, cel ce stă cu împărăția cerurilor dacă nu ştie pentru ce stă şi ce face ea din om şi ce are omul de lucrat întru totul pentru ea, acel om se dovedeşte că nu ştie ce vrea, că nu ştie ce lucrează. Rău e să nu ştie un aşa om taina Duhului Sfânt, Care lucrează prin fiii Tatălui ceresc. Una e să stai cu împărăția, şi alta e să ştii de ce stai. Eu am fost Fiul Tatălui împărăției cerurilor şi Mi-am dat viața pentru cei pierduți, şi aceasta este ceea ce trebuie să ştie să facă un fiu adevărat al Tatălui împărăției. Iar unul care nu ştie această lucrare a fiilor împărăției se află lucrând ca şi fiul cel din pilda pomenită azi, căci el aşa i-a zis tatălui: *«Eu de atâția ani îți slujesc şi niciodată n-am călcat porunca ta, şi mie nu mi-ai dat niciodată un ied ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai junghiat pentru el vițelul cel mai gras»*. Tatăl însă a grăit cu dreptate şi a zis: *«Fiule, tu totdeauna eşti cu mine, şi toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne bucurăm şi să ne veselim, că fratele tău acesta mort era şi a înviat, pierdut era şi s-a aflat»*. Amin.

O, poporul Meu, cine înțelege ce am voit Eu să-l învăț pe om prin această pildă? Cea mai scumpă dreptate este dragostea cea plină de umilință a celui ce bate la uşa împărăției ca să fie primit ca un argat după ce a fost fiu şi şi-a cheltuit cinstea de fiu; că iată, fiul împărăției nu poate cunoaşte această dreptate scumpă, şi se semețeşte când este încercat, şi dă să se mânie pe Tatăl şi să rămână afară din cămara dreptă-

ții. Dar azi vin iar din cer ca să-l învăț pe tot omul să înțeleagă tot ce am grăit Eu atunci, şi să se umilească omul, şi să fie ca Mine apoi, că Eu sunt cu duh umilit. Amin.

Ce frumoasă a fost umilința fiului pierdut în rele, şi care a venit apoi la tatăl său ca să-l roage să-l ia pe el de argat! Un aşa om ştie să-l iubească apoi pe tatăl, ştie să-l prețuiască şi să-l asculte cu iubire şi să aibă încredere în tatăl. Ce folos că fiul cel ce-i slujea tatălui necălcând porunca lui, ce folos că după toate acestea s-a mâniat şi s-a supărat pentru dreptatea pe care tatăl a făcut-o celui umilit? Nimeni nu este mai frumos ca cel ce a gustat şi cunoaşte această taină a fiilor împărăției, taina duhului umilit, care le face dreptate celor ce se umilesc pentru împărăția cerurilor. Duhul umilit însă, nu mai are nimic din om, ci are numai din Mine, şi aceasta să vă fie vouă de dreptate înaintea Mea pentru om, iar altfel să nu lucrăm, fiilor, că greu se mai pleacă omul spre duh umilit. Omul nu vine când se întoarce la Mine, nu vine cu duh umilit aşa cum a venit fiul cel risipitor la tatăl ca să-l facă tatăl ca pe un argat al său, ca pe un iertat al său. Omul vine cu ale sale, fiilor, dacă vine; şi apoi dacă vine, dă să vă strivească pe voi cu ale sale, dar în lucrarea aceasta nu poate să fie ca omul, ci numai ca Dumnezeu. Amin. Eu în fel şi chip Mă lupt cu tot cerul să am grijă de voi şi de inimile voastre durute de peste tot, şi vreau să vă dau seninul Duhului Sfânt, liniştea care vă ajută să lucrați cu dreptate în numele Meu, şi nu cum ar vrea omul care nu a învățat încă taina fiilor împărăției, taina cea arătată mereu, mereu de tot cuvântul Meu cel de peste voi. Vă dau Duh Sfânt pentru duhul umilit cu care voi lucrați întru dreptatea Mea cu toți cei care sunt şi cu toți cei care dau să se apropie de această lucrare. Lucrați în sfat ceresc, ca să văd Eu aceasta, şi apoi să vă dau învățătură după dreptate, fiindcă este scris: *«În pământul celor sfinți va dăinui dreptatea şi fiii ei»*. Amin.

Eu ştiu să Mă înțeleg cu voi, şi voi ştiți să vă înțelegeți cu Mine, şi aceasta este taina dintre Mine şi voi în Duhul Sfânt, şi nimic din duhul omului să nu fie în aceasta. E bine din cer, fiilor, nu e bine din om, căci omul la cea mai mică încercare se mânie, se supără şi ne face dureri, iar puterea lucrării Mele cu voi este liniştea voastră dacă măcar nimeni nu ştie să vă sprijine pentru Mine şi nu pentru voi şi nu pentru ei. Nu ştiu cum să vă fiu adăpost mai cu linişte, mai cu senin, că vreau să trăiesc în voi şi între voi ca nicăieri pe pământ. Vreau, poporul Meu, să poți tu lucra această taină. Amin. Mereu astăzi să fiu în mijlocul tău, poporul Meu de azi. Te îmbiu mereu spre seninul Duhului Sfânt cu multă trăire, cu multă mângâiere. Te mângâi şi te cresc cu duhul cuvântului Meu ca să ştii tu să iubeşti împărăția Mea, şi nu numai s-o lucrezi, căci cea mai scumpă dreptate dintre fiii împărăției este dragostea şi bunurile ei, şi nici un fiu nu o poate avea pe ea decât cel ce gustă durerea, ca apoi să se aşeze înaintea Mea cu duhul umilit, şi Eu să-i fac dreptate celui ce nu caută pentru sine, ci numai pentru Mine, poporul Meu. Iar Eu şi cu Tatăl suntem Tatăl împărăției celor umiliți cu duhul, iar acest duh al lor este cea mai scumpă dreptate înaintea Mea, poporul Meu.

Îmbrățişați-vă unii pe alții cu iubirea Mea din voi, cu duhul cel umilit, care este din Mine şi care-Mi naşte fii pentru Tatăl ca în cer şi nu ca pe pământ. Şi tot omul care aude acest cuvânt să ştie din el că duhul Meu cel umilit din fii naşte fii pentru Tatăl ca în cer şi nu ca pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

18 februarie/3 martie 2002

Duminica înfricoşatei judecăți

Obiceiurile firii îl trag pe om spre nefacerea lui. Împlinirea fericirilor rostite de Domnul pe munte, acelea să fie viața omului. Bucuria fără trezie aduce păcatul spre om. Duhul umilit aprinde foc peste cei vrăjmaşi.

Poporul Meu, hai la învățat, căci Învățătorul tău te vrea pe tine întâiul. Scoală-te din suferință şi vino spre învățătură, vino cu inimă mare, cu ochi mari. Eu sunt Făcătorul a toate, dar cel mai drag Îmi este să te fac pe tine prin tot ceea ce pot Eu să te fac, prin tot ceea ce poți tu să te laşi făcut de Dumnezeu, poporul Meu. Amin. La facere nu mai intră nimeni în zilele acestea, pentru că Făcătorul sunt numai Eu, şi nimănui nu-i place să-l fac Eu, şi să stea apoi aşa. Dar oricum ar da-o omul, tot Eu îl fac pe el, şi am multe cărări prin care pot aceasta, numai că voia Mea cea împotriva fărădelegii omului îl face pe om să rămână tot împietrit, tot deprins să tragă spre obiceiurile lui cele din fire rele. Eu, ca un drept Judecător ce sunt, îi dau fiecăruia după cum este fapta sa şi nu fac nedreptate nici omului, nici Mie, chiar dacă omul este nedrept cu Mine în toată viața lui. El nu vrea să sufere nimic, nimic pentru Mine, şi nici pentru el. El nu vrea să nu uite că Eu am suferit pentru tot omul cu atâta iubire, cu atâta răbdare ca să-l îndemn la pocăință şi la duh umilit. Eu M-am lăsat pe cruce ca mielul de junghiat ca să răscumpăr lui Dumnezeu cu Sângele Meu oameni din toată seminția şi limba şi poporul şi neamul, şi să-I fac lui Dumnezeu împărăție şi preoți, ca să împărățească pe pământ în zeci de mii de zeci de mii şi mii de mii, aşa cum este scris în Scripturi de viața Mea dată pentru om.

O, poporul Meu, hai la învățat, că învățătura Mea din mijlocul tău Eu o iau şi pasc cu ea tot neamul omenesc de pe pământ care dă de învățătura ta de la tine de pe masă. O, poporul Meu, vreau mereu să te învăț să trăieşti fericirile pe care Eu le-am rostit atunci pe munte. Învață-le pe de rost şi pune-le pe tine în toată vremea ca să fii tu întâiul, poporul Meu. Învățați-le pe dinafară, fiilor. Puneți împlinirea lor între voi, şi pe Mine de la voi învățați-Mă împlinirea fericirilor gurii Mele, ca să le văd şi să Mă bucur de facerea lor cea de peste voi. Hai, fiilor, trăiți fericirile din plin, că s-a apropiat aproape împărăția cerurilor pe pământul de la voi. Apropiați-vă cât mai mult de pământ cu ea, şi de cei de pe pământ cu ea. Nimeni nu se apropie să-i învăț fericirile şi să le dau apoi împărăția, dar vreau să vă apropii pe voi de neamul omenesc de pe pământ, scăldați fiind în fericirile cele rostite de gura Mea.

Trupul şi Sângele Meu vă dă mereu arvuna împărăției până la arătarea Mea pe deplin. Apropiați-vă de Trupul şi Sângele Meu în toate zilele, cu toată sfințenia duhului şi a trupului, şi nu uitați că duhul umilit din voi este veghea voastră cea mai mare, cea mai mare sfințenie care vă sfințeşte desăvârşit trupul pentru împărăția Mea. Voi sunteți învățați de Dumnezeu să nu doriți nimic care să vă micşoreze sfințenia duhurilor şi a trupurilor voastre, dar pentru duh umilit trebuie mereu, mereu învățătură, căci diavolul e în mare durere şi ar da să caute încă la împărăția Mea. Voi însă ştiți armele de apărare şi paza cea mai bună. Duhul umilit, fiilor, aceasta este otrava care taie în toate laturile pe toți vrăjmaşii Mei şi ai voştri. Iar acolo unde se aude glasul învățăturii Mele şi urechi treze lângă el, acolo nu mai vine diavolul, că se teme, poporul Meu. Duhul cel necredincios din om este diavol. Duhul cel

îndărătnic, tot aşa, căci îndărătnicii nu învaţă, ci dau ei să se facă învăţători, ca să se poată ţine mari, cum le place lor să fie.

Uitaţi-vă la slujitorii bisericii din lume cum caută nod în papură când ar fi vorba să se golească de necredinţă şi să ia aminte la glasul Meu care vine dintru început spre sfârşit ca să le unească pe acestea două, că scris este: *«Eu sunt începutul şi sfârşitul»*. O, ce să le fac Eu la aceştia care n-au cum să cunoască tainele împărăţiei şi cuvântul Meu care vine dintru început? Ce să le fac Eu la cei îndărătnici care nu amuţesc la glasul Făcătorului? Căci am venit să întocmesc naşterea din nou a lumii, după cum am spus atunci, fiindcă aceştia n-au întocmit-o, că nu pot ei aceasta, şi ar vrea ei să nu pot nici Eu, dar Eu trebuie să pot tot ce este scris în Scripturi să fac, şi aceasta fac. Amin.

Pomenim, fiilor, în sărbătoare de biserică Evanghelia venirii Domnului, înfricoşata judecată, şi în ziua aceasta de pomenire le spun tuturor celor de pe pământ că Eu, Domnul, Cuvântul Tatălui şi Fiul Său Cel iubit, tot aşa am lucrat şi la început când am făcut cerul şi pământul şi pe om. După ce l-am făcut pe om, omul Mă simţea şi Mă auzea şi Mă cunoştea aşa, şi după ce omul şi-a micşorat umilinţa, i-a scăzut apoi şi credinţa, şi numaidecât s-a crezut apoi în stare pentru el, şi aşa a ajuns omul să se ascundă de Mine. Eu însă eram cuvânt, aşa cum şi azi sunt aici, în grădina cuvântului Meu de la sfârşit. Eram cuvânt peste om, şi el Mă simţea şi Mă auzea şi Mă cunoştea aşa, dar dragostea lui pentru Mine n-a putut lucra, căci omul şi-a micşorat umilinţa, şi din aceasta i-a scăzut credinţa, şi din aceasta s-a închinat lui însuşi omul, iar Mie a uitat să se închine omul.

Acum vin pe pământ cuvânt peste om, şi tot ca la început lucrez, şi nu-i nimic dacă necredinţa omului Îmi iese înainte, dar Eu lucrez ca să audă omul şi ca să nu ies judecător nedrept în ziua cea de judecată, cum că Eu am venit şi omul n-a ştiut de nu M-a aşteptat să vin. Eu n-aveam cum să nu vin dacă era scris în Scripturi să vin. Dar pe cine mai găsesc Eu pe pământ ca să mai creadă în Scripturile venirii Mele pe care le-am rostit acum două mii de ani cu însăşi gura Mea? Eu dacă vin să înnoiesc lumea, lucrez aşa cum sunt Eu, lucrez ca la început, şi îi spun lumii cine sunt şi îi spun că *«Eu sunt Cel ce sunt»* şi că vin judecător drept, şi fiecare îşi ia singur plata pe care şi-a agonisit-o la Mine. Dar cine a avut milă de Mine în această vreme de venire a Mea şi Mi-a dat adăpost şi Mi-a dat masă şi Mi-a dat haină şi Mi-a dat pâine şi apă şi Mi-a dat vindecare de durere şi Mi-a dat mângâiere, pe acela Eu îl fac cort al Meu, şi din uşa aceasta Eu grăiesc pe pământ ultimul Meu cuvânt, cuvântul venirii Mele pe pământ după două mii de ani de la venirea Mea, aşa cum au socotit proorocii şi sfinţii prin Duhul Meu Care-Mi lucrează venirea. Cine nu voieşte să vin, acela este necredincios, iar partea acestora este afară, împreună cu cei ce n-au dobândit împărăţia. Iar cel ce voieşte venirea Mea, acela crede în ea şi se aşează după plăcerea Mea, iar Eu Mă sprijin pe el şi Îmi pregătesc venirea şi vin; vin şi dau fiecăruia după cum şi-a strâns. Amin.

O, poporul Meu, aşteaptă cei adormiţi ridicarea. Le-aţi făcut pomenirea şi au venit de la facere şi până azi cu toţii. N-au voit să plece la locurile lor până nu-Mi aud cuvântul. Când am văzut ce vor ei, Eu am împlinit aşa. Acum ei stau la masa cuvântului, şi apoi Eu îi liberez, dar mult nu-i mai liberez, căci se apropie ridicarea lor, ridicarea lor şi venirea Mea, poporul Meu, venirea Mea odată cu venirea ta la lucrul venirii Mele. Cereţi în rugăciunile de pe jertfelnic, cereţi ridicarea morţilor, că s-a apropiat viaţa veacului ce va să fie, şi avem de aşezat pe pământ toate împlinirile ei. Amin. E vreme de mare veghe, dar cine pe pământ crede ce spun Eu aici în cuvânt?

O, ce bine i-ar fi omului dacă ar îmbrăţişa cu tot sufletul trezia, măcar pentru mântuirea lui dacă nu pentru bucuria care vine pentru cei treji! Bucuria care nu are în ea trezie, aceea duce la păcat. Omul la bucurie se încântă cu păcatul, se încântă cu trupul său. Iată de ce nu e bună bucuria, bucuria care duce la păcat, ci e bună bucuria care curăţă viaţa omului de toate cele rele şi trupeşti şi trecătoare, şi îl dă apoi pe om lui Dumnezeu, curat, spre slujire neştirbită.

Omul nu trebuie împins din spate, că dacă e împins, nu înseamnă că stă cum trebuie să stea înaintea Mea. Omul trebuie să se înveţe cu dorul de învăţat şi să stea la învăţătură, că ea este puterea care-l ţine pe om lângă Mine. Învăţătura mereu hrăneşte trezia în om. Dar ce mai este de făcut cu cel ce fuge de învăţătură? Şi, iarăşi, ce mai e de făcut cu cel ce fuge de această învăţătură a Mea ca nefiind ea din fiinţa Mea? Atunci, să ia omul învăţătura aceasta de unde ştie el că este, dar s-o ia şi s-o aibă şi s-o facă peste el, şi aşa va fi iertat cel ce fuge de învăţătura Mea de aici, de la izvorul ei. O, cel ce iubeşte păcatul, cum să nu fugă? Cum să nu se ascundă de faţa Mea? Cum să nu spună că nu sunt Eu Cel ce grăieşte aici pentru tot ce este pe pământ? Arată omul partea cea văzută a sa, şi pe cea nevăzută o ţine înăuntrul său, dar Eu am nevoie de cele dinăuntru ale omului, ca să pot lucra cu ele şi peste ele, pentru el şi pentru Mine, şi pentru planul Meu apoi, căci lumea Îl strică pe Dumnezeu în omul care trage cu Dumnezeu. Dar Eu dacă pot umbla în cele dinăuntru ale omului, îl lucrez pe om după plăcerea Mea, şi îl învăţ să stea în ea apoi, să o lucreze şi să o păzească pentru veşnicia lui.

O, poporul Meu, ce mult am de dat învăţătura Mea peste pământ! Ce mult, poporul Meu! Nu ştie omul să-I dea lui Dumnezeu nimic atunci când Îi dă. Nu e greu să hrăneşti pe Dumnezeu, să-L îmbraci, să-L adăpi, să-L adăposteşti, căci mulţi fac aceasta ca să Mă scoată dator; ci e greu să faci aceasta cu cele dinăuntru ale tale, căci dacă numai înşiri pe cale acestea şi atât, şi tu rămâi cu bucuria că le-ai făcut şi nu ca un dator lui Dumnezeu pentru toate acestea, atunci tu nu eşti spălat şi primenit şi făptură nouă. O, omule, una e să mărturisesc Eu că faci toate acestea, şi alta e să mărturiseşti tu. Iar mărturia Mea este în ziua dreptei judecăţi, atunci când fiecare îşi ia după cum şi-a adunat la Mine.

Vine ziua dreptăţii faptelor, şi Eu încă îl învăţ pe om. L-am învăţat pe om la început, şi omul a scăzut în umilinţă, şi apoi a scăzut în credinţă, şi apoi a crezut în el omul, şi s-a închinat trupului lui. L-am învăţat pe om prin profeţi apoi, iar în al şaselea veac am venit Eu Însumi şi M-am făcut trup între cer şi pământ şi am vorbit cu omul faţă către faţă treizeci şi trei de ani în fel şi chip, ascunzându-Mi slava dumnezeirii ca să Mă poată omul privi şi să nu moară, că mila Mea de om a întrecut toate aşteptările. Şi iar îl învăţ pe om, Eu Însumi, iarăşi, după două mii de ani, îl învăţ pe om şi îi spun că a venit vremea şi ziua împărăţiei sfinţilor pe pământ. Amin. O, de s-ar înfricoşa omul de bunăvoie, ca să vin învăţător în calea lui şi să se prindă de el învăţătura venirii Mele mai înainte de învierea morţilor! Amin.

O, poporul Meu, trebuie să cerem la Tatăl ridicarea morţilor, căci toate se împlinesc prin cerere, prin rugăciunea

cea după voia Mea în mijlocul tău. Hai cu iubire mare să facem cele ale împărăției cerurilor ca să vă adaug Eu, Domnul, pe cele care să slujească Mie şi vouă. Daţi voie tot mai largă împărăției Mele cu voi, că Eu vă învăț ca azi, nu ca ieri, fiilor, că vreau curând, curând să vă spun vouă: *«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, că Mi-ați fost pâine şi apă şi hăinuță şi căsuță şi mângâiere şi scăpare atunci când v-am cerut să faceți aceasta».* Şi vreau să le spun tot aşa şi celor ce au făcut cu voi aşa, că voi sunteți cei prea mici ai Mei. O, pe mulți aş fi voit să-i răsplătesc pentru voi, dar omul se iubeşte pe sine, nu pe Mine şi nu pe voi, cei ce sunteți cei prea mici ai Mei. Dar Eu am putere şi vă port, căci sunt cu duh umilit, şi are mare putere acest duh. Tot aşa să puteți şi voi, fiilor, căci duhul cel umilit din voi aduce vouă toate bunătățile cele din cer şi cele de pe pământ, spre folosul împărăției Mele şi spre slujirea celor ce sunt fiii ei de-a dreapta Mea. Amin.

Acum vă dau puteri din cer pentru petrecerea cea de până la serbarea Învierii Mele. Stați cu toată iubirea sub învățătura Mea. Prindeți drag de ea, că e vremea ei. Îmbrăcați-vă frumos pentru învățătură şi siliți-vă să luați note mari ca să fiți binecuvântații Mei, şi să fii tu întâiul, poporul Meu. Arată-Mi în mijlocul tău fericirile pe care le-am rostit Eu pe munte, ca să le văd şi să Mă bucur de împlinirea lor, de facerea lor în mijlocul tău, poporul Meu.

O, fiilor, apropiați-vă cât mai mult de pământ cu fericirile gurii Mele pentru cei ce le împlinesc pe ele. Scăldați-vă în fericirile cele rostite de gura Mea, şi pământul vă va vedea şi va tresări şi va da înapoi pe morții de sub el, şi toate vor tresări, şi va suna învierea şi slava cea de după ea. Amin.

Învață, poporul Meu, cuvântul Meu. Şi iarăşi zic: învață cuvântul Meu, poporul Meu, şi fă-te făcătorul lui ca să te am întâiul şi să-ți dau ție locul celor fericiți, locul celor credincioşi, acum, la venirea Mea cea din urmă. Hai, poporul Meu, hai la învățat, căci Învățătorul tău te vrea întâiul, precum El este, *«şi vei fi asemenea Lui, căci Îl vei vedea cum este»,* precum este scris. Amin, amin, amin.

O, fiilor unşi cu mirul cel din mâna Mea peste popor! Îmbrăcați-vă în odăjdii la cuvântul Meu care vă cere aşa, şi strângeți poporul cel apăsat sub dureri, că vreau să vă scot de sub dureri, că nici Eu nu le mai pot. Rostiți înaintea Tatălui şi a Mea împăcarea şi cereți vindecare deplină peste toate ranele trupurilor voastre de peste tot. Tot poporul să se însănătoşească, şi în duhul cel umilit să petreacă, şi să împlinească peste el cuvintele Mele ca să-i fie bine. Amin. Iar voi, nimic să nu faceți până mai întâi nu-L faceți pe Dumnezeu mereu peste popor. Fiți precauți cu această împlinire, că Tatăl v-a spus să nu mai aveți curaj ca voi, ci să fiți curajoşi aşa cum vă cere Dumnezeu, curajoşi în plăcerile Lui. Faceți poporul să aibă frică de Dumnezeu şi să nu săvârşească nici o fărădelege văzută sau nevăzută. Iar voi ridicați mânuțele şi cereți să vă dau vindecare şi pace şi temere de Dumnezeu, fiilor, peste voi şi peste tot poporul. Amin. Eu vă ridic suferințele şi pun îngeri în slujba voastră, dar apropiați pe îngeri de voi şi învățați cum se face această lucrare, că fără îngeri voi nu puteți birui, că sunteți mici, fiilor. Eu, Domnul, le poruncesc îngerilor să stea şi să nu se mai despartă de voi, şi nici voi de ei. Amin.

Şi acum, sculați-vă şi fiți vindecați, şi fiți vii, fiilor scumpi, voi şi tot poporul cel sfințit. Amin, amin, amin.

25 februarie/10 martie 2002

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Când vremea e grea, să fim mai tari ca ea sub mângâierea rugăciunii. Cei ce au iubirea au duhul mângâierii în ei, de la care va învia toată firea.

Vă prind în mângâierile Mele aşa cum îşi prinde pasărea puii sub aripi ca să-i încălzească şi să-i mângâie, copii ai poporului Meu. Suferința voastră e dulce la Mine, şi voiesc să aveți cu multul duhul rugăciunii, că vremea e grea, şi voi trebuie s-o biruiți cu totul, că aşa putere v-am dat Eu, fiilor micuți. Cât ați fi voi de plăpânzi acum, duhul şi gurița să vă fie una cu Mine, că Mi-e dor, fiilor, să fie cerul pe pământ cât mai curând, şi Eu să vă dau toate bucuriile lui. O, întăriți-vă unul de la altul în duhul rugăciunii. Rugăciunea cea cu duh puternic Îmi dă multă putere spre voi, iar îngerii se zoresc atunci cu tot binele peste voi. Când vremea este grea, voi să fiți mai tari ca ea, că voi aveți pe Dumnezeu, fiilor. Amin. Eu vreau tot timpul să fiu numai cu voi. Eu vreau tot timpul să Mă mângâi de la voi, că atunci aveți voi toată mângâierea Mea, şi atunci pot Eu să lucrez şi pentru omul de pe pământ ca să-l întorc la Mine şi să-i dau viață, că-Mi plânge Duhul după om, fiilor. O, aş voi să-l fac pe tot neamul omenesc să asculte numai de Dumnezeu! Cereți voi la Mine aceasta, că duhul cel puternic al rugăciunii de la voi Îmi dă mângâiere atât cât nu se suie la mintea voastră, fiilor.

Voiesc să vă pregătesc multe bucurii, din zi în zi mai mult. Voiesc să am grijă de voi, că pot, fiilor. Voi numai să nu uitați duhul cel puternic al rugăciunii, duhul fiilor care strigă la Tatăl lor în Duhul Tatălui. Amin. O, veniți spre întărire de duh şi de trup şi cereți Domnului să aducă cu milă şi cu pace curățirea văzduhului şi adăparea pământului cu ploaie binefăcătoare pentru voi şi pentru pământ. Fiți cu duhul îndemnării, fiți cu duhul mângâierii unul de la altul şi dați-vă puteri din mâna Mea luate, că Eu stau cu mâna desfăcută deasupra voastră ca să luați voi din ea tot ce vă trebuie vouă şi Mie cu voi, fiilor mici. O, fiți cuminți şi dați duhului din voi aripioare spre Mine, ca să fim strâns uniți, Noi, cei din cer, şi voi, cei de pe pământ, ca să aşezăm cerul pe pământ, fiilor scumpi, şi să-l vadă omul şi să dorească după Dumnezeu, iar Eu să Mă mângâi. Amin.

Când am plecat la Tatăl după ce am înviat, le-am trimis ucenicilor Mei duhul mângâierii, ca să fie cu ei şi să-i învețe şi să-i întărească şi să-i desăvârşească pe ei peste pământ. Dar acum, la sfârşit, duhul mângâierii e cu mult mai dulce, şi vi-l dau mereu de la Mine, şi cu el vă vestesc pacea, pacea Mea şi a voastră. Pacea vine de la iubire, fiilor, căci iubirea este mângâiere. Numai cei ce au iubirea au duhul mângâierii peste ei.

O, poporul Meu, greu e de om pe pământ fără duhul mângâierii peste el. Nu ştie omul că acesta vine de la iubire. Nu ştie omul că iubirea este Dumnezeu. Vreau să ştie tot omul această taină, poporul Meu. Întăriți-vă, fiilor, în iubire şi strângeți-vă sub mângâierile ei, că Eu sunt. Învățați-vă clipă de clipă tot mai mult să stați sub mantia Mea, sub aripile duhului mângâierii, că mare de tot este puterea rugăciunii cea cu duh lucrată, fiilor. Când vremea este grea, ridicați-vă deasupra ei mai tari decât ea şi biruiți-o, că Eu v-am dat puterea aceasta, numai s-o cereți mereu, ca să se vadă că aveți tată, fiilor. Toți îngerii se voiesc cu voi. Toți sfinții şi toate puterile cereşti voiesc să lucreze cu voi şi peste voi.

O, fiilor unşi, luați din mâna Mea şi dați poporului sfânt întărire şi mângâiere şi putere de duh mângâietor. Duhul

rugăciunii de la voi Mă mângâie pe Mine, şi apoi Eu vă mângâi pe voi. Fiţi tot o iubire spre Mine ca să vă dau bucurii, fiilor. Stăruiţi cu mult duh să ne dea Tatăl ploaie dulce. Omul de pe pământ e mare fără Dumnezeu şi are putere să oprească tot binele din cer. Dar Eu vreau să curgă binefacerile Mele peste pământul de la voi şi să-Mi mulţumiţi pentru ele în toată clipa şi să staţi pe buze cu duhul mângâierii, fiilor. Toată firea va învia şi se va înveşnici de la duhul mângâierii de pe buzele voastre. Tot şi toate aşteaptă mângâierea şi binele ei. Eu sunt cuvântul cel plin de mângâiere, iar voi să fiţi fiii lui, că din el v-am născut, şi mai mari decât oricând să fie lucrările mângâierii prin voi, cei din urmă, care aşteptaţi venirea Mea. O, nu vă temeţi de furtuni. Eu sunt cu voi şi vă mângâi, şi suferinţa voastră are mare preţ la Mine pentru voi. Puţin, puţin şi trece furtuna, că Eu îi poruncesc ei să tacă, iar îngerilor, să vă mângâie, şi voi să-i mângâiaţi pe ei. Amin.

O, poporul Meu, caută mereu, mereu să stai în mângâierea Duhului Sfânt. O, fiilor, păstraţi-vă în dragostea Mea dintre voi şi propăşiţi în ea, că toate durerile se duc, şi rămâne dragostea Mea dintre voi. Toată întărirea v-o dau, iar voi luaţi-o şi daţi-vă unul altuia de la Mine, fiilor. Puterea voastră e duhul mângâierii. Rugăciunea voastră cea cu duh puternic Îmi dă multă putere spre voi, iar îngerii vă slujesc şi vă mângâie. Amin.

Am stat o clipă în cuvânt cu voi ca să vă mângâi, fiilor. Luaţi mângâierea Mea şi binecuvântarea Mea peste voi, ca să vă fie uşor şi dulce, ca să aveţi putere, fiilor. Fiţi binecuvântaţi peste tot pe unde vă am. Eu vă port de grijă cu tot cerul sfânt. Ascultaţi de tot sfatul cel bun şi fiţi cuminţi sub duhul mângâierii, şi, pace vouă, şi peste tot la toţi copiii Mei!

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

4/17 martie 2002

Sărbătoarea sfinţilor patruzeci de mucenici din Sevasta

Făgăduinţele Domnului îşi aşteaptă împlinirile. Pentru lucrarea împărăţiei cerurilor trebuie asemănare între fraţi. Cetatea care nu are conducător cade ca şi cea care are mulţi la cârma ei. Cârmuitorului îi trebuie bucurie pentru nădejde.

Mângâiaţi, mângâiaţi pe poporul Meu, voi, îngeraşi şi sfinţi! De lângă Mine mângâiaţi pe cei prea mici ai Mei, căci Eu, Domnul, cu ei Îmi gătesc calea venirii Mele cu voi pe pământ. Mângâiaţi moştenirea Mea, şi din partea Mea daţi putere, daţi mângâiere Ierusalimului, Ierusalimului Meu de azi din mijlocul poporului român. Amin.

O, poporul Meu iubit, mâna Mea cea binefăcătoare, cea plină de mângâiere, vă mângâie pe voi. Sfinţii Mei care întăresc cerul Meu cu iubirea lor vă aduc vouă puteri şi mângâieri cereşti, că voi trebuie să aveţi puteri pentru Mine, fiilor. Duhul Meu Cel bun şi blând suflă peste voi şi vă împrospătează ca să lucraţi voi lucrarea împărăţiei, iar împărăţia Mea cea dintre voi vă păzeşte pe voi întru ea. Căutaţi să cuprindeţi cu mintea tot mai adânc această taină, şi tot mai mult veţi şti ce fel de iubire trebuie să vă daţi unii altora în taina lucrării împărăţiei, fiilor. Eu, Domnul, stau tot timpul între voi cu îndemnul şi cu puterea şi cu mângâierea, iar voi să fiţi ascultători, fiilor. Povaţa Mea trebuie lucrată. Iubirea din voi şi dintre voi trebuie să îmbrăţişeze povaţa Mea şi să o lucreze, spre bucuria Mea şi a voastră, fiilor.

O, toate Scripturile care mai sunt de împlinit stau şi aşteaptă să vină spre împlinire. Duhul proorociei, făgăduinţele Mele cele pentru venirea Mea şi toată împlinirea lor aşteaptă să vină, şi cu ele să vin şi Eu şi să vă dau mângâierea cea deplină pe care o aşteptaţi. O, voi ştiţi că avem de lucrat pentru aceasta şi că aceasta este lucrarea Mea şi a voastră după care aşteaptă sfinţii şi îngerii, fiilor. Am pe pământ o mulţime de inimi care Mă au întru credinţa lor, dar acestea nu ştiu cum este Domnul împlinirilor credinţei inimii lor, iar Eu şi cu voi avem aceasta de lucrat pe pământ, fiilor. Nimic mai scump nu aveţi voi de lucrat pe pământ ca această lucrare pe care am aşezat-o Eu între voi s-o lucraţi şi să daţi din ea celor ce nu ştiu drumul împlinirii credinţei lor. Fiţi strâns uniţi întru acelaşi fel de lucrare. Strângeţi-vă la învăţat şi lucraţi şi învăţaţi şi daţi-vă unii altora loc, şi lucraţi şi învăţaţi, căci trupul bisericii trebuie să fie întreg în toată vremea, ca să aibă putere, fiilor. Fiţi mereu cu duhul îndemnării şi deschideţi-vă unii altora guriţele pentru lucrarea împărăţiei şi răscumpăraţi orice fărâmă de timp, că mult timp s-a pierdut de şapte mii de ani, şi puţini de tot au lucrat lucrarea împărăţiei între cei ce au fost pe pământ în vremurile de după facere. Tot timpul trebuie răscumpărat, şi tot ce a fost în timp, şi iată, avem nevoie de atâta iubire de la unul la altul, poporul Meu. Cu ea vom răscumpăra vremea, cu ea ne vom mângâia cu multul, cu ea vom avea puteri nesfârşite şi cu ea voi veni Eu când ea lucrează înaintea Mea ca să vin.

O, poporul Meu, toţi sfinţii aşteaptă venirea Mea, toţi s-au pregătit şi Îmi aşteaptă mireasa. O, poporul Meu, câtă sărbătoare aşteaptă să vină pe pământ, şi câtă slavă mângâietoare pentru îngeri şi pentru sfinţi şi pentru voi şi pentru toţi cei care aşteaptă venirea Mea şi cerul pe pământ! Dorul Meu creşte şi se varsă peste pământ. Să ia din el tot omul şi să vină la apa Mea, la apa vieţii pe care Eu, Domnul, o dau în zilele acestea la toţi cei însetaţi, numai să vină să ia. Izvorul Meu din mijlocul vostru e comoară din cer, e viaţă fără de moarte, şi cât aş vrea să ia tot omul şi să bea, şi să rămână cu Mine omul, că numai Eu sunt viaţa, fiilor.

O, Eu vreau să-ţi dau de lucru, poporul Meu. Învaţă-te în lucru şi pentru lucru, că nu e bucurie pe pământ ca aceasta. Dar pentru ea tu trebuie să ai trupul întreg şi tare, şi nici o piedică să nu-l slăbească pe el. Nici unul din voi să nu se împiedice în el însuşi, căci Eu aştept cu mare dor această minune în mijlocul tău, poporul Meu, iar Eu de aceea vin şi te învăţ mereu. Te învăţ, iar tu să împlineşti învăţătura Mea de peste tine şi să creşti prin ea în acelaşi fel, că trebuie să vă asemănaţi unii altora îndeajuns pentru lucrarea împărăţiei care se va vărsa curând, curând peste tot pământul.

O, poporul Meu, o, fiilor, voi trebuie să semănaţi unul cu altul, iar desăvârşirea acestei lucrări trebuie să aibă cârmă de sus în jos, aşa cum Eu am aşezat lucrul împărăţiei în mijlocul vostru. V-am şoptit adesea şi de sus şi de jos că cetatea care nu are conducător se şubrezeşte şi cade, şi tot aşa şi cea care are prea mulţi cârmuitori, iar cârmuitorul trebuie să aibă bucurie şi nădejde de la cei peste care el aşează şi veghează, şi apoi toată lucrarea aceasta este după voia Mea, şi Eu o binecuvintez şi o răsplătesc cu darurile cele mai dulci şi cu bucuria cea mai de sus, fiilor.

Lucraţi mult! Toate guriţele voastre să laude pe Dumnezeu, că e de răscumpărat orice fărâmă de timp. Fiţi tari, că Domnul vă iubeşte. Vă dau, fiilor, multă mângâiere, multă putere, multă vindecare de suflet şi de trup. Vă dau puteri să puteţi pentru Mine, că Eu, Dumnezeu, pot prin cei firavi, prin cei mici. Se strâng sfinţii pe lângă voi să vă ajute, să vă împuternicească prin darurile lor cele pline de mângâiere. Guriţele voastre să binecuvinteze pe Dumnezeu şi pe sfinţi, fiilor, şi

îngerii vor fi cu voi în toată vremea. Râvniți la darurile duhovniceşti. Rostiți cu gurițele voastre cuvinte bune şi împlinitoare pentru toată facerea de bine de la Dumnezeu peste voi, şi nici un pic de slăbiciune să nu aveți în sufletele voastre, că mâna Mea cea dulce stă peste voi şi vă poartă de grijă cu mare har, fiilor.

Aş voi să aduc numai bine pe pământ şi peste om, că mila Mea e fără de margini. Vreau să vă am în dulce rugăciune pentru toată făptura de pe pământ şi pentru venirea Mea cu toată mângâierea. Tăria sufletelor voastre vine de la Mine, fiilor, şi voi să cereți tot binele de la Mine peste voi şi peste pământ. Lucrați unii peste alții cu multă întărire, cu multă lucrare, că Eu voiesc ca tu să fii întâiul, poporul Meu.

Tatăl rosteşte peste voi mângâiere şi vă spune:

— Pace, fiilor scumpi! Pace de la Tatăl şi de la Fiul şi de la Duhul Sfânt! Duhul cel umilit în voi aduce cerul mereu cu voi, mereu aproape, mereu cu mângâiere peste voi. Fiți liniştiți, fiilor, şi aduceți Domnului iubirea voastră şi inima voastră şi pacea dintre voi. Creşteți în dragostea cea de sus, că Fiul Meu, un pic, un pic şi vine cu toată mângâierea pe pământ la voi, şi cu El toți sfinții şi îngerii, fiilor.

Eu, Tatăl, vă cuprind şi vă dau putere şi vă dau nădejde şi vă dau cuvânt ca să-l împărtiți între voi. Eu, Tatăl, sunt în Fiul, şi mereu, mereu sunt cu voi. Duhul Sfânt al iubirii veşnice să vă umple de iubirea Lui şi de pacea Lui cea veşnică, fiilor. Zi şi noapte întăriți-vă unii pe alții, şi ca nişte puişori mici să credeți în Tatăl, că toate bunătățile Lui vi le dă vouă prin Fiul Său Cel iubit. Vă îmbrac în Duhul Meu Cel mângâietor. Vă întăresc inimioarele şi trupuşoarele şi pacea, fiilor. Pun sfinții şi îngeraşii să vă aducă vouă de la Mine toate facerile de bine, toate bucuriile care aşteaptă să se coboare pe pământ şi să învăluie în ele pe cei ce M-au iubit cu dor.

Eu, Tatăl, vă dau pacea cerului sfânt. Eu, Tatăl Savaot, vă cuprind cu toată mângâierea Mea şi a Fiului Meu şi a sfinților şi a îngerilor, fiilor. Numai în mângâieri voiesc să vă țin. Numai în duhul păcii şi al liniştii, fiilor scumpi. Amin, amin, amin.

— O, Tată bun, coborâm peste ei toată întărirea cea de sus şi toată mângâierea, căci Tu eşti în Mine, şi suntem cu ei, Tată.

Poporul Meu, pace ție! Mângâiere ție, poporul Meu iubit! Duhul mângâierii este cu tine. Duhul lucrării împărăției, acesta să fie duhul tău. Fiți mângâiații Mei, fiilor, şi unii altora să ne fim mângâiere de pe pământ, copii ai păcii Mele. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2002

Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Iubirea stăruitoare se dă Domnului şi între frați unii altora.

Un picuşor de cuvânt mângâietor şi azi peste tine, poporul Meu. Cu cuvântul Meu te împrospătez şi te întăresc şi te iubesc, că tu eşti al Meu, poporul Meu. Descordați-vă inimioarele, fiilor. Eu de voi nu Mă despart, şi vă ajut cu mângâierea Mea, cu cuvântul cel plin de putere şi de lucrare mângâietoare. Amin.

Numai ție îți dau azi un picuşor de cuvânt. Pentru tine cobor cuvânt, ca să-ți dau de la Mine multă întărire. Strânge-te cu mare dragoste, poporul Meu, şi fă împărăția Mea şi te încălzeşte şi te odihneşte întru ea. Dragostea ta să stea trează şi dulce, şi cu iubirea Mea să-ți îndulceşti credința şi puterea şi toată sănătatea de duh şi de trup. Toate neputințele vă vor părăsi, căci Eu grăiesc aceasta, şi puterea voastră voi fi Eu, Domnul. Amin.

O, îngeraşi şi sfinți binefăcători şi tămăduitori! Tot timpul să fiți şi să lucrați peste poporul Meu cel iubit, întru care Eu am binevoit în vremea aceasta de venire a Mea. Faceți-l pe poporul Meu să vă simtă iubirea şi mângâierea şi binefacerea. Peste tot în tot poporul Meu duceți numai bucurii, numai mângâieri, numai tămăduiri de duh şi de suflet şi de trup şi de iubire. Amin.

Eu, poporul Meu, te fac frumos, te fac lucrător, te apropii ca să Mă iubeşti, şi tu aşa să lucrezi mereu de-acum, că nimic nu e mai de preț înaintea Mea decât tine. Te port de mânuță, te țin de mânuță, şi numaidecât îți dau toată întărirea.

Dați-Mi Mie toate clipele, fiilor, că multă putere am peste voi când lucrați aşa. Gurițele voastre să Mă mângâie pe Mine şi pe fiii grădinii cu care Eu Mă sprijin să-Mi cobor cuvântul pe pământ, iar ei să vă poarte pe voi spre toată plăcerea Mea cea dintre voi. Dați-vă vlagă şi dați drumul uşorului în inimioare şi faceți cer nou şi pământ nou înaintea Mea, şi să nu mai fie dureri la voi. Eu, Domnul, poruncesc durerii să se depărteze şi să dea loc puterii Mele în voi, fiilor.

Mi-e tare dor de iubire de la voi. Toți cei ce aveți în fire iubirea cea dăruitoare dați-o Domnului cu multul, şi unii altora, fiilor. Vă stropesc cu mir ceresc şi vă înmiresmez şi stau cu voi ca să Mă bucur, iar bucuria Mea de la voi este tot binele vostru, fiilor. Chivernisiți-vă viața după plăcerile Mele, că Eu niciodată nu vă fac durere, ci numai bine vă fac. Mare plăcere voiesc să-Mi găsesc în voi şi între voi, şi de aceea v-am dat şi azi un picuşor de cuvânt mângâietor. Nu uitați că veghea Mea şi tot ajutorul cel bun vă va bucura pe voi mereu. Întăriți-vă cu Mine, fiilor plăpânzi, şi desfătați-vă în dragostea Mea cea plină de cuvânt.

Veniți spre pace deplină. Veniți spre iubire lucrătoare şi dătătoare de mângâiere vouă şi Mie. Veniți spre pace, fiilor scumpi. Eu iau rugăciunile voastre cele pline de iubire şi de dor şi de cerere şi vi le împlinesc şi vă mângâi cu împlinirea lor. Veniți spre deplină lucrare de împărăție cerească, şi binecuvântată să vă fie vouă toată lucrarea împărăției în care Eu v-am aşezat. Vă voi da timp bun, care să vă facă bine vouă şi pământului de la voi, căci grija Mea e după voi.

Veniți spre pace deplină, fiilor scumpi. Veniți spre tămăduirea durerilor voastre, căci Domnul Dumnezeul vostru aceasta voieşte. Eu vă sunt tot binele vostru, iar voi învățați cu putere nădejdea şi credința şi dragostea, şi cu ele voi vă veți mângâia, căci Eu vă voi da vouă, fiilor scumpi. Amin, amin, amin.

11/24 martie 2002

Duminica a doua a Postului Mare, a sfântului Grigorie Palama

Omul trebuie să intre sub paza îngerilor prin duhul umilit. Dragostea trebuie să fie ca în împărăția cerurilor. Toată făptura aşteaptă pe fiii lui Dumnezeu, şi apoi pe Dumnezeu. Duhul umilit este taina care împlineşte rugăciunea.

Har vouă! Pace vouă! Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt aduce cuvânt pe pământ, şi cu el aduce harul mângâierii şi dulcele lui, ca să te mângâie Dumnezeu, popor al venirii Mele, popor al răbdării sfinte, popor al harului Meu, că Eu, Domnul Dumnezeul tău, ți-am spus ție că în vremea de

acum nimeni nu mai are putere decât cei mângâiați de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu de azi, nimeni nu mai are azi putere decât cei mângâiați de Mine. Mângâierea Mea este puterea lor şi harul lor. Duhul mângâierii, pe el l-a lăsat Tatăl peste pământ pentru cei ce iubesc cu dor pe Dumnezeu: Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care lumea nu-L cunoaşte, căci El nu este în lume, şi este în loc sfânt, şi este cu omul cel cu duh umilit, şi este cu cei săraci cu duhul. Amin.

O, poporul Meu de azi, ia mângâiere din duhul cuvântului Meu şi mângâie-Mă cu el, şi unii pe alții să ne mângâiem, şi ține-ți tu nădejdea mereu în Domnul Dumnezeul tău, Care este scăpare ție, că scris este: *«Îngerilor Săi va porunci El pentru tine ca să te păzească în toate căile tale, şi te vor ridica pe mâini, că tu nădăjduieşti în Domnul şi cunoşti numele Lui»*. Amin.

E mare taină lucrarea îngerilor peste om şi lângă om. Eu sunt plin de durere pentru tot omul care nu are de unde să învețe lucrare îngerească şi ca s-o lucreze pe ea şi ca să aibă omul pază de îngeri în toată calea sa. Dar pe tine te povățuiesc deosebit, poporul Meu de azi, fiindcă tu M-ai iubit şi M-ai urmat, şi Eu mereu te învăț să-Mi urmezi aşa cum am Eu azi de mers prin lume, prin mersul tău cu Mine. Te învăț mereu lucrarea îngerilor peste tine şi lângă tine, că tu ai mare nevoie de îngeri, fiule de azi. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt ți-a hărăzit ție să fii Domnului de sprijin şi să te sprijinească pe tine îngeri cu zeci de mii şi cu mii de mii, că vremea este grea de tot, iar tu trebuie s-o biruieşti în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, poporul Meu. Lucrez cu toată oastea cerească să te aşez Eu pe tine în toată pacea inimii şi să te ocrotesc cu mare ocrotire, numai să dai tu putere îngerilor înăuntrul tău şi în preajma ta şi în mijlocul tău, fiule poporul Meu. În toate lucrările şi mişcările pe care le săvârşeşti tu între pământ şi cer, cea mai mare lucrare a ta să fie grija de îngeri, ca să stea ei lângă tine cu multul în toată clipa şi cu toată lucrarea lor peste tine, că Eu pe îngerii Mei i-am pus să-ți slujească şi să te păzească în toate căile tale, popor al venirii Mele. Iar tu laudă şi binecuvintează numele Meu pe pământ şi în cer, că toți sfinții Mei dau să aibă petrecere cu tine în lucrare de biserică sfântă, că de atâta vreme aşteaptă ei să vină împărăția cerurilor pe pământ pentru răscumpărarea lor şi pentru bucuria ce va să fie pentru sfinți!

Tu, popor al zilelor Domnului, să stai mereu, mereu în duhul înțelepciunii de sus şi să-l lucrezi în mijlocul tău şi să-ți afli în el plăcerea şi bucuria şi mângâierea, că îngerii prind viață şi lucru mult la lucrul tău cu cerul, şi tu eşti atunci ocrotit pe pământ. O, Mi-e dor de sfatul Meu în mijlocul tău, ca să iau Eu din el şi să te binecuvintez pentru dragostea ta, că iată cât sfat fac Eu cu tine şi cât Mă mângâi că-ți grăiesc şi că te am şi că te cresc. Lucrarea Mea cu tine e duhul mângâierii peste pământ, şi tu trebuie să fii copleşit de atâta fericire a Mea, că fericit este Domnul întru venirea Sa când are fii cu credință în ei pentru cele ce Eu am făgăduit că vor fi şi vor împărăți pe pământ peste fiii credinței sfinte, pentru cei ce Mă aşteaptă să vin şi nu se îndoiesc aşteptând.

Voiesc să-l îndemn pe tot omul de pe pământ să intre sub pază de îngeri, şi să se înmulțească cei ce iubesc pe Dumnezeu. Voiesc să-i spun omului să ia învățătura Mea şi să se mângâie cu ea, şi apoi să poată crede omul în împărăția Mea care aşteaptă înăuntrul său să crească şi să se desăvârşească prin duhul cel umilit din om. Omul din pricina lipsei duhului umilit vrea să poată mai mult ca Dumnezeu peste el, iar Eu, Domnul, Mă frâng de jale aşteptând învierea omului. Duhul cel fără de umilință din om Mi-a stat mereu împotrivă ca să nu pot Eu în om, şi să poată omul. Iată, omului nu-i poate face bine omul, că binele de la om nu ține pe veci. Numai Eu pot să-i fac omului bine pe veci; numai Eu, dar cui să-i spun aceasta? Cum să fac să ajungă la inima omului această taină în care vreau să-l cuprind pe om şi să Mă măresc apoi în el şi să simtă omul gustul cel mângâietor al împărăției Mele în el şi cu el? O, fericit este omul care-L pune pe Dumnezeu scăpare a lui şi nădejde a lui, căci scris este: *«Pe Domnul, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Pentru aceasta nu vor veni către tine rele, şi certarea nu se va apropia de locaşul tău, că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale, şi te vor ridica pe mâini ca să nu împiedici de piatră piciorul tău»*. Amin.

O, poporul Meu de azi, laudă pe Domnul Dumnezeul tău! Binecuvintează pe Domnul, Ierusalime, că îngerilor Săi a poruncit pentru tine, căci Domnul te mângâie pe tine cu slava cuvântului Său ca să te desăvârşească pe tine întru lucrările Sale, că tu eşti micuț şi eşti plăpând, dar mărirea Domnului este acoperământul tău şi mângâierea ta. Iar tu să-L mângâi pe El, şi va veni mângâierea pe pământ şi va împlini ea desăvârşit împărăția cerurilor şi bucuria ce va să fie pentru sfinți. Amin. Mi-e duhul tot un dor să împlinesc aceasta şi să-I dau Tatălui lucrul gata şi să Mă supun Lui, căci iubirea aşa este: iubeşte şi se supune, şi unde ea nu este aşa, acolo nu este nimic, căci scris este: *«Dacă nu am dragoste, nimic nu sunt»*. Dragostea este acolo unde ea nu se sfârşeşte în lucrarea ei, dar dacă dragostea dintre oameni nu foloseşte împărăției cerurilor, şi dacă împărăția cerurilor nu foloseşte dragostei dintre oameni, acolo este lucrarea care nu are nimic întru Mine. Lucrarea dragostei care are plată din cer este cea dintre cei ce cred în Mine cu împlinirea lor cea întru poruncile Mele şi cu nădejdea lor în scăparea cea de la Mine, iar aceştia sunt cei cu duh umilit, sunt cei plăpânzi care-şi pun nădejdea în Domnul şi care strigă la El îndelung răbdând şi cu credință lucrând în ei pe omul cel nou care va să fie.

Vorbeam cu ucenicii Mei şi le spuneam aşa: *«Toate câte cereți rugându-vă să credeți că le veți primi, şi aşa le veți avea, căci cine nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice»*. Amin.

Eu, fiilor din grădină, aşa v-am învățat Eu pe voi să lucrați şi să împliniți, că toată făptura nu pe Mine Mă aşteaptă mai întâi, nu pe Dumnezeu, ci pe fiii lui Dumnezeu, pe cei ce vor crede după cum cere această vreme a venirii Mele, a cuvântului Meu venit din Mine pe pământ pentru ca să fac după credința fiilor lui Dumnezeu. Eu pe voi v-am învățat ce să credeți, şi de două mii de ani l-am învățat pe tot omul cum să creadă şi ce să creadă, şi iată, şi azi îl învăț pe om prin învățătura Mea cea de peste voi, iar voi să rostiți tot mai mult făgăduințele Mele cele rostite acum două mii de ani şi, iarăşi, acum, în vremea voastră, întărindu-le peste voi pentru înfăptuirea lor. Aduceți-vă aminte de tot ce Eu am spus, că numai fiii credinței sfinte rugându-se, toate câte cer ei cred că le vor primi şi le vor avea. Amin.

Aş voi şi omul să poată crede ca voi, că e omul lipsit de mângâiere şi nu are cine să i-o dea. O, cât aş vrea să întăresc pe pământ puterea rugăciunii cea cu putere, fiilor, căci ca să se înfăptuiască rugăciunea, trebuie pace întru toate şi întru toți, pace şi nejudecată. Eu aşa am spus celor iubiți ai Mei: *«Toate câte cereți rugându-vă, să credeți că le-ați primit, şi le veți primi. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți*

împotriva cuiva, ca şi Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greşalele voastre, că de nu iertaţi voi, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu va ierta vouă greşalele voastre».

O, fiilor scumpi, iată taina rugăciunii care se înfăptuieşte. Duhul cel umilit din om are această putere pe care Eu am avut-o în Mine când Mă rugam Tatălui, căci Eu numai mântuire îi voiesc omului, dar om cu om nu poate să lucreze tot aşa, căci omul s-a făcut de la început mai mare ca Mine, mai îndrăzneţ, iar sfiala cea sfântă nu mai ştie omul s-o aşeze înaintea Mea pentru iertarea greşalelor lui şi pentru ca să nu aibă omul nici o răutate, nici o răceală de suflet când e vorba de milostivirea Mea pentru el, când e vorba să-i dau cu ce măsură măsoară şi el.

Duhul iubirii, duhul dragostei care nu se sfârşeşte în lucrarea ei, această dragoste face împărăţia cerurilor în om şi între om şi om dacă ea seamănă cu cele ce Eu am aşezat peste om. Atunci îngerii Mei sunt paza fiilor împărăţiei cerurilor pe pământ, şi pe mâini îi înalţă pe cei ce nădăjduiesc în Domnul, împlinind poruncile vieţii şi cunoscând numele Meu cel de peste ei. Paza îngerilor este acolo unde cei iubiţi ai Mei fac cer nou şi pământ nou şi om nou peste ei în numele Meu cel sfânt, iar Eu la aceştia le sunt Dumnezeu şi îi port în care de biruinţă şi împlinesc cu ei lucrările Mele pentru veac nou între cer şi pământ, aşa cum este această proorocie rostită de Scripturi prin Duhul Sfânt al Tatălui şi al Fiului, poporul Meu. Lucrarea împărăţiei să fie toată desfătarea ta, fiule. Lucrarea îngerilor să fie toată lucrarea ta, iar mângâierea Mea şi a sfinţilor Mei curge de la tine, şi unii pe alţii ne mângâiem cu cele ce sunt, iar cele ce sunt, sunt cele ce nu se văd, căci cele ce se văd nu sunt adevărul, poporul Meu. O, nu mai e nimeni ca tine pe pământ! Tot omul se mulţumeşte cu cele ce se văd, şi nu ştie omul cât aştept Eu inima lui să Mă caute şi să Mă găsească, şi să se bucure apoi, aşa cum s-au bucurat Luca şi Cleopa când Eu M-am arătat lângă ei din cele ce nu se văd, şi tot aşa M-am şi dus apoi de lângă ei.

Mi-e dor, Mi-e tare dor de dorul omului, că vreau să-l mângâi pe om. Aş vrea să fie tot o mângâiere venirea Mea, acum, după două mii de ani, de lângă Tatăl. Dacă s-ar uita omul în Scripturi, dacă s-ar uita bine, ar porni omul spre mângâierea venirii Mele şi s-ar sfinţi, şi apoi ar avea putere să creadă în venirea Mea de azi şi să-i vadă bine cărarea şi pe fiii Mei de pe ea, pe fiii care trudesc cu Mine să-Mi fac cărarea spre om cu mângâiere şi nu cu spaimă aşa cum este scris pentru cei necredincioşi din vremea venirii Mele. Iată, acum e vremea, acum sunt zilele Domnului, acum proorocii s-au sculat să-şi primească bucuria împlinirii proorociilor lor, iar pe pământ omul se bucură cu cele ce se văd de ochii lui. Eu însă Îmi întăresc lucrarea venirii şi Îmi pregătesc darul cel pentru sfinţi, veacul ce va să fie, veacul Domnului, împărăţia cerurilor şi a fiilor ei. Amin.

Îţi dau întărire proaspătă, poporul Meu, că tu eşti plăpând şi vremea e grea şi tu o simţi, că eşti al Meu, fiule, dar îngerii Mei au porunca Mea ca să te ridice pe mâini şi să biruieşti în numele Meu pe care tu îl porţi. Amin.

Har vouă, fiilor! Pace vouă, copilaşi plăpânzi! Harul mângâierii şi dulcele lui! Putere de suflet şi de duh şi de trup în numele Meu!

Lucraţi, fiilor, lucraţi cu dor şi cu mângâiere. Lucraţi lucrarea împărăţiei cerurilor peste voi şi între voi, iar Eu şi cu Tatăl şi cu îngerii Mei vă dăm har şi vă dăm mângâierea, fiilor scumpi. Amin, amin, amin.

18/31 martie 2002

Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei cruci. Praznicul Buneivestiri

Face Domnul strigare în miez de noapte, în vreme de necredinţă. Unde nu este credinţă, nu este dragoste. Domnul îl aşteaptă pe om să se aplece şi să asculte voia Sa.

Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt întăreşte cu putere cerească ieslea cuvântului, şi apoi coboară cuvânt în carte, şi cu el păstoreşte pe pământ. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu, acum, la sfârşit de timp. Eu, Domnul Iisus Hristos, am venit şi vin cuvânt peste pământ ca să-Mi întocmesc venirea Mea despre care am spus Eu acum două mii de ani. Toate câte Eu am lucrat şi am grăit atunci, toate mărturisesc de atunci şi până azi, iar proorocii şi sfinţii aşteaptă fericirea lor cea de la sfârşit de timp, căci viaţa veacului ce va să fie pe pământ vine odată cu venirea Mea, după cum este scris. Amin.

O, poporul Meu de azi, luat din români! Cu cine să grăiesc Eu pe pământ tainele venirii Mele? Cu cine să fac Eu sfat pentru această împlinire de azi, şi pe care o săvârşesc Eu cu tine, o mânuţă de popor? O, poporul Meu, tot omul se teme să nu-şi piardă câştigul său, rangul său, viaţa sa, dar cel ce a voit să ia viaţa Mea n-a făcut tot aşa, şi s-a umilit şi a iubit viaţa Mea în viaţa lui şi s-a dat Mie pentru viaţa sa şi pentru viaţa Mea.

O, poporul Meu, cei ce stau mari în numele Meu peste mulţimile cele fără de cunoştinţă din cer s-au temut să te iubească şi să te primească din partea Mea. S-au temut să nu-şi piardă slava şi rangul şi câştigul. De crezut ar mai crede ei, căci cuvântul Meu de peste tine are putere, că e Duhul Sfânt, dar aceştia au peste ei păcatul mândriei şi al lăcomiei şi al slavei deşarte şi nu vor să li se strice statul şi rangul. Aşa am păţit Eu şi acum două mii de ani. Le-a fost ruşine cu Mine, căci Eu eram umilit şi drept, iar ei nu erau tot aşa.

O, poporul Meu, când lucrez Eu ca să aşez pe cineva în numele Meu peste oameni ca să-i ajute spre cer, acela Mă cunoaşte pe Mine când bat, şi Îmi deschide şi Mă primeşte ca să cinez cu el şi ca să-Mi fac casă la el şi ca să Mă arăt lui şi ca să lucrez Eu pe ogorul lui, după planul Meu. Dar cel ce se aşează singur sau de la om se aşează, acela este cel ce nu Mă primeşte când bat. Acela ţine cu mâna de câştigul lui, de rangul lui, de plăcerile lui, iar Eu în zadar aş bate ca să-Mi deschidă, şi iată Scriptura prin care am spus atunci: *«Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credinţă pe pământ?».*

O, poporul Meu, Mă fac sărbătoare peste tine, fiule. Mă fac Dumnezeu în mijlocul tău şi cuvintez cuvânt din Mine şi te păstoresc cu el şi îţi dau darul credinţei cea pentru sfârşit de timp, şi Îmi fac venirea în mijlocul tău şi Mă deşert cu ea peste pământ, iar taina aceasta e copleşitoare pentru sfinţi, poporul Meu. Taina venirii Mele la tine este taina cea lucrată între Mine şi om întru început, fiule. Ce să-i fac Eu omului de la sfârşit dacă el s-a învăţat numai cu cele ce se văd de ochii lui? Fac sfat în mijlocul tău şi în mijlocul sfinţilor, căci cu ei vin când vin, şi dau să gătesc cale peste pământ şi s-o vadă tot omul şi să înţeleagă omul venirea Mea cea după două mii de ani şi să Mă primească să-l păstoresc şi să-l pregătesc pentru viaţa veacului ce va să fie curând, curând pe pământ pentru sfinţi.

Eu am făcut cerul şi pământul şi toate câte sunt; Eu şi nu tu, omule. O, cum să fac cu tine ca să Mă laşi Stăpân peste toate şi peste tine şi să Mă ai de Dumnezeu?

O, poporul Meu, de şapte mii de ani umblu cu mila Mea după om, şi el nu mai cunoaşte şi nu mai înţelege calea

Mea spre el. Şi iată, acum întețesc şoapta Mea şi îi fac omului strigare în miez de noapte, că n-a fost de când sunt veacurile mai multă necredință ca acum, şi Eu vin, după cum am spus că voi veni, şi nu este credință pe pământ, poporul Meu, şi nu este dragoste acolo unde nu este credință şi nădejde. O, nu mai este credință pe pământ, şi dacă nu este, nu este nici nădejde, şi duhul omului nu face cale luminii care vine din cer să lumineze lumea şi s-o aşeze întru venirea Mea.

Când am venit să Mă însămânțez pe pământ şi ca să răsar apoi Om între oameni, tot cu taină a lucrat Tatăl, că nu se poate altfel când omul ține cu mâna şi cu inima de rangul lui, de slava lui, de câştigul lui. M-am strecurat în mare taină şi am trimis pe arhanghelul Gavriil să ducă Fecioarei vestea că Eu, Fiul Tatălui, Mă fac sămânță de om în ea, ca să Mă nasc apoi, şi să Mă ridic Mântuitor pentru toată făptura. Şi dacă Fecioara aceea a avut duhul umilit, s-a aplecat şi a crezut şi a nădăjduit şi s-a făcut dragoste înaintea Mea, şi Eu am putut să-Mi săvârşesc prin ea taina întrupării Mele între oameni.

O, ce minune este să se plece lui Dumnezeu omul! Minune pentru Dumnezeu, nu pentru om. Aşa minuni aştept Eu pe pământ. Aşa iubire voiesc Eu să aibă omul. Eu am pregătit omului toată mântuirea, toată salvarea, dar omul are ranguri şi se îndeletniceşte cu câştigul său şi nu vine să-i dau pe cele lucrate de Mine peste el. O, cum să-l scap pe om de stăpânitorul acestei lumi şi ca să-i dau libertatea şi salvarea vieții lui? Ce să fac pentru om mai mult decât cuvântul care-l strigă să vină să-i dau viață din viața Mea?

O, poporul Meu de azi, stau cu sărbătoarea Mea cea de acum două mii de ani în mijlocul tău când Eu şi cu Tatăl am trimis pe arhanghelul Gavriil să Mă aşeze sămânță în trup de Fecioară şi să Mă nasc apoi din ea şi să lucrez în mijlocul oamenilor ca un salvator venit din cer, de la Tatăl, ca să-i trag pe toți la Tatăl. Te mângâi cu sărbătoarea Mea, poporul Meu. Îți dau buna vestire de mângâiere, de putere şi de pace peste tine, fiule poporul Meu. Eu vin greu când vin la tine cuvânt, căci cei de la iesle care stau în calea venirii Mele cuvânt pe pământ, sunt răniți, sunt zdrobiți de dureri şi de apăsări de jos şi de sus şi sunt nemângâiați, poporul Meu, căci pentru cer trebuie putere şi mângâiere şi sprijin. Lucrarea Mea cu omul e greu peste om, că omul e mic, şi vremea e grea, dar sfinții aşteaptă pe Domnul ca să vină pe pământ cu făgăduințele cele de veac nou. Amin.

Iată sărbătoarea Mea peste tine. Mama Mea Fecioara este de-a dreapta Mea, împreună cu Gavriil arhanghelul, şi mângâierea lor se lasă peste tine, poporul Meu iubit. Amin, amin, amin.

— Cu dorul meu pentru Tine şi pentru ei mă las peste ei, Fiule al Tatălui şi al meu. Toată mângâierea din cer şi de pe pământ le-aş da-o, că ei sunt frânți sub crucea vremii de azi. Să suflăm peste ei duhul mângâierii şi să se facă simțit peste ei, Fiule scump. Ei sunt taina Ta de azi, sunt cei pe care Tu Te porți întru venirea Ta acum, după două mii de ani, şi sunt mici cu puterea şi sunt apăsați. Hai să le dăm putere, Fiule scump, şi mângâiere să le dăm, şi duh de sărbătoare cu bucurie. Eu când am fost sub cercetarea arhanghelului Tău, am auzit glasul lui care mi-a adus urare de bucurie, căci mi-a zis: *«Bucură-te, tu, cea plină de har, Domnul este cu tine, şi Îl vei lua în pântece şi Îl vei naşte pe El, căci puterea Celui Preaînalt te va umbri pe tine»*.

Eu vă aduc vouă urare de bucurie, copii ai Fiului meu. Mă aşez în genunchi pentru voi înaintea Tatălui Cel Preaînalt şi înaintea Fiului Său şi al meu şi cer pentru voi bucurie şi mângâiere între voi, iar voi să credeți aceasta şi să primiți. Amin. Voi sta de-a pururi cu rugăciune pentru voi, iar voi să credeți aceasta şi să primiți. Amin. Voi cere pentru voi sărbătoare, căci sărbătoarea este bucurie, fiilor. Stați înaintea Fiului meu, Care Se face cuvânt pentru venirea Sa, şi cereți la Tatăl putere ca să puteți aceasta, că vine Fiul meu curând, curând cu sărbătoarea veacului ce va să fie pentru sfinți, fiilor plăpânzi. Tot cerul are grijă de voi ca să vă ia durerile şi apăsările şi să vă aducă puteri şi mângâieri vouă, numai să fiți supuşi lui Dumnezeu aşa cum am fost eu când El m-a cercetat şi m-a cerut să-I fiu de folos şi de ajutor pe calea Lui spre om. Faceți-vă izvor de Duh Sfânt între voi, că Domnul v-a dat, şi vă dă. Vremea necredinței e mare durere pentru cer, dar voi bucurați-vă că ajutați pe Domnul pe calea Lui spre om. Fiul meu S-a făcut apostol peste pământ cu cuvântul Său cel de peste voi. Cereți la Tatăl şi la Fiul şi la Duhul Sfânt ajutor mare pentru ca să împărtiți cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, venirea Fiului meu pentru pregătirea şi trezirea neamului omenesc şi pentru răscumpărarea făpturii, fiilor scumpi.

Cu dulce sărbătoare vă învăluiesc, şi cu arhanghelul buneivestiri vă dăruiesc, căci el de lângă mine aşa vă spune:

— Bucurați-vă, voi, întru harul Domnului cel mântuitor de la Tatăl, căci îngerii vă slujesc vouă. Slujiți-i şi voi pe ei, ca să aibă lucrare tare peste voi. Supuneți-vă îngerilor, şi îngerii vi se vor supune. Când Tatăl Savaot m-a trimis pe mine spre Fecioara mamă, eu ca un supus am împlinit aceasta, şi tot aşa şi mama a lucrat. Ca o supusă Tatălui s-a aplecat şi a primit pe Fiul Său bucurându-se, căci bucuria este de la Domnul. Bucurați-vă şi dați Domnului bucurie şi dați îngerilor lucrare multă spre cer de la voi, căci bucuria şi puterea ei vine de la lucrul ei. Bucurați-vă, vă spune vouă îngerul buneivestiri! Amin, amin, amin.

— O, popor al Fiului meu, bucură-te la glasul arhanghelului şi dă-I Domnului toată bucuria ta, şi El îți va adăuga înmiit. Întăriți-vă, fiilor, întru lucrarea Fiului meu cea de peste voi şi cereți Domnului să înnoiască duhul lumii şi să se întoarcă omul la Tatăl părăsind deşertăciunea. Amin.

Iar Tu, Fiule al meu, toată întărirea şi toată mângâierea să le-o dai mereu, mereu, şi să-i faci să simtă aceasta ca să aibă putere pentru Tine, Fiule, şi să vii să înnoieşti făptura, aşa precum ai promis Tu. Amin, amin, amin.

— Aceasta este lucrarea Mea, mamă: înnoirea lumii. De aceea Mă las peste aceştia din grădina cuvântului Meu, şi lucrul Meu apasă peste ei, şi durerile de tot felul apasă şi ele, iar Eu îi port pe ei pe brațe ca să poată ei pentru Mine, mamă. Lucrarea Mea e grea când vine şi se lasă peste ei, şi îi trebuie ajutor de sus şi de jos, şi îi trebuie milă şi aşternut iubitor, şi îi trebuie grijă multă de la ei, căci cuvântul Meu vine şi se aşează la ei, mamă, iar ei sunt plăpânzi. Eu îi îngrijesc de sus, dar le trebuie şi de jos, şi n-au de jos mângâiere şi ajutor pentru lucrul Meu cel greu cu ei, mamă. Dar Mă scol cu putere şi cu îngeri tari mereu, mereu pentru ei, şi îi ajut cu multul, şi îi voi ajuta şi le voi da puteri şi mângâieri, şi ei vor vedea aceasta şi se vor mângâia, mamă.

O, poporul Meu, închină-te lui Dumnezeu cu toată viața ta mereu. Duhul tău să fie Duhul Domnului, ca să pot Eu să vin şi să te desăvârşesc din zi în zi mai mult pentru împlinirea zilei venirii Mele cea cu slavă văzută şi cu toată oastea cerească venită cu Mine pe pământ. Duhul rugăciunii cea plăcută Mie, aceasta să-Mi dai tu. Duhul cel umilit pe

care l-am avut Eu pe pământ sădească-se în ființa fiilor tăi, poporul Meu.

O, fiilor, trup şi cuvânt să fiu în mijlocul vostru, şi cu mare iubire dumnezeiască unul spre altul. Buna orânduială în toate cele duhovniceşti şi trupeşti este cea mai dulce plăcere a Mea de la voi. Lucrați cu călăuză, fiilor. Întăriți-i pe cei din grădină ca să Mă poată ajuta, şi ajutați pe Dumnezeu, copii ai Noului Ierusalim. Duhul celor din grădină plânge întru Mine, şi Duhul Meu plânge întru ei.

Vreau să înnoiesc lumea, poporul Meu. Roagă-te tu pentru această împlinire. Fă voia Mea de-a pururi, şi vom fi fericiți pe pământ şi în cer deodată. Înviorează-te cu dor lucrând lucrarea împărăției şi învață buna orânduială întru toată lucrarea tainelor Mele din mijlocul tău, Ierusalime de azi. Învață de la Mine şi fă aşa, şi vei fi mângâierea Mea, şi vei avea tu mereu mângâiere, poporul Meu. Unul de la altul aşteptăm ajutorul; tu de la Mine, şi Eu de la tine. Unul de la altul să ne dăm, şi să prindem împlinirea a toate, şi s-o stăpânim apoi, căci tot cuvântul Meu este împlinire, poporul Meu. Cu duhul plin de dor îți grăiesc şi te învăluiesc în harul mângâierii, iar tu, Ierusalime, ține-te în dragostea Mea până voi veni desăvârşit şi mângâie-te cu ea până la slava cea mare şi ia puteri din ea, ca să Mă porți tu cu zilele venirii Mele la tine.

Scoală-te tot mai cu putere şi fă voia Mea cu dor, că Eu cu dor aştept şi cu dor vin, poporul Meu, şi cu dor te povățuiesc, ca să te am, şi pe veci să-Mi fii alifie şi bucurie, poporul Meu de la venirea Mea. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2002

Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Domnul lucrează în chip umilit, căci omului îi lipseşte duioşia. Măsura Domnului lângă om este aplecarea, căci omul nu se apleacă. Cel neîndoielnic primeşte prin rugăciune. Creştinul nu este al lumii, ci al lui Dumnezeu.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce bate ca să se deschidă porțile cuvântului Meu şi să intru în cartea Mea din zilele acestea. Amin, amin, amin.

Trebuie să Mă fac cuvânt, copii străjeri la ieslea Mea de cuvânt. Sculați-vă şi stați înaintea Mea şi dați-Mi ființă în carte. Dacă Eu nu sunt cuvânt între voi, atunci ce sunt Eu între voi? O, fiilor frânți, puterea voastră trebuie să fie de ajunsă pentru coborârea Mea cuvânt în mijlocul vostru. Dacă Eu n-aş fi aşa de tainic, v-aş putea ajuta prin mulți pe voi ca să aveți voi putere pentru coborârea Mea la voi. De aceea vă învăț mereu să întăriți tot mai cu foc lucrarea împărăției de-a pururi între voi, ca să ia putere această lucrare şi să depărteze ea puterea care vă slăbeşte pe voi pentru paza voastră cu care trebuie să stați înaintea Mea ca să pot veni cuvânt la voi, fiilor striviți. O, dacă Eu n-aş fi aşa de tainic pentru tot ce este în jurul vostru, atunci Eu aş putea de ajuns cu voi peste tot ce este în jur.

O, fiilor, sunt aplecat ca un Dumnezeu, şi aşa lucrez prin voi, căci puterea Mea e mare şi nu se pune cu omul, că omul e mic de tot. Sunt aplecat ca un Dumnezeu, şi aşa lucrez Eu prin voi, şi Mă plec mereu omului, că omul nu se pleacă Mie şi nu vede că nu se pleacă Mie şi nu-i pasă că nu se pleacă Mie; nu-i pasă, că dacă i-ar păsa nu M-aş mai pleca Eu lui, şi s-ar pleca el Mie cu toată duioşia, cu toată stăruința.

O, fiilor, mult îi lipseşte omului duioşia care-l face frumos pe el însuşi. Mă uit la unul şi acelaşi om într-o clipă şi alta a lui şi Mă doare mereu când îl văd că nu încearcă mai deloc să fie cu duioşia şi cu lucrarea ei în el. Această taină a frumuseții inimii şi a feței omului, cum să fac Eu, fiilor, s-o pot mai mult vedea pe calea drumului Meu de la cer la pământ şi să fiu cu pace şi cu fericire întru venirea Mea la voi? O, mare este taina aceasta şi dulce este, şi tot ce este dulce pentru Mine aş vrea tot mai mult să găsesc pe calea Mea între Mine şi voi, între Mine şi om, copii ai venirii Mele de azi.

Am, fiilor, de la Tatăl lucrarea să-l fac frumos înaintea îngerilor şi înaintea sfinților şi înaintea Tatălui pe poporul Meu de azi, învățându-l pe el lucrarea îngerilor, lucrarea ascultării, fiilor, lucrarea temerii de Dumnezeu, lucrarea împărăției cerurilor, măi copii. Eu trebuie să vin curând, curând, şi pe toate cele dulci şi sfinte şi mereu proaspete trebuie să le am peste poporul Meu de azi, dar dacă Eu nu sunt cuvânt între voi, atunci voi nu aveți putere de ajunsă pentru coborârea Mea, fiilor. Dar Eu vă spun vouă: luați din gura Mea şi aşezați pe masă ca să ia poporul. Nu vă lăsați striviți de nici o neputință, că mai mari ca acestea sunt Eu. Amin. Eu nu apăs peste voi cu acest cuvânt, ci doar vă înzestrez cu putere împotriva neputințelor voastre care-Mi împiedică Mie cuvântul când el vine.

O, fiilor, cuvântul Meu are putere pentru orice stare, pentru orice uşor sau greu, numai să poată el să se aşeze pe pământ între voi, că Eu la voi Mă fac cuvânt. Am închis bine uşa ca să nu mai vedeți afară şi M-am strâns cu voi în casă, adică între Mine şi voi, şi vreau să vă împodobesc hăinuța cea pentru venirea Mea şi veghea cea de-a pururi şi pacea şi duioşia cea pentru Mine, taina care încălzeşte în voi iubirea cea pentru Mine, fiilor. O mulțime de bunătăți şi de haruri stau deasupra voastră ca să se aşeze pe pământ pentru Mine şi pentru voi. O mulțime de bucurii aşteaptă, numai să le voiți, numai să le primiți. Şi cum aşa aceasta ce spun Eu? O, duhul cel duios al inimii omului Îmi face Mie drumul dulce spre om, drum cu bucurie şi cu iubire în el, şi tot aşa şi cuvântul, şi tot aşa şi împlinirea lui de la cei ce sunt îmbrățişați în cuvânt. Cuvântul Meu trebuie împlinit la vremea lui, şi apoi în toată vremea, iar împlinirea aduce bucuriile ei şi harurile ei, fiilor. Luați din gura Mea şi aşezați pe masă ca să ia poporul, că Eu sunt cu îndemnul Meu cel proaspăt şi sunt mereu astăzi, că altfel omul nu poate cu Mine.

O, poporul Meu, o, poporul Meu! O, ce nume frumos ai tu, fiule! Domnul Atoatefăcătorul, Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul şi marea şi toate câte sunt, Acela este Cel ce te cheamă pe tine pe nume. O, poporul Meu cel luat din români! Tot şi toate aud că Eu îți zic ție: poporul Meu. Regele Darius a dat poruncă cu putere şi a scris peste toate noroadele de pe pământ ca să se închine toți şi toate Dumnezeului lui Daniel, că El este Dumnezeul Cel viu, Care este în veci, şi a Cărui împărăție nu se va nimici, şi a Cărui stăpânie nu se va sfârşi, că El a scăpat pe Daniel din groapa cu lei. Tot aşa va fi şi de la tine, că Eu Mă voi arăta Dumnezeu mare şi veşnic din mijlocul tău, şi aşa vor crede toate neamurile pământului în Dumnezeul tău, Ierusalime român, şi tu vei avea atunci cel mai frumos nume. Mereu, mereu Eu îți zic: poporul Meu, şi în curând toți şi toate Mă vor vedea în mijlocul tău cu slavă, iar slava Mea va fi puterea Mea, şi sub ea se vor pleca toți şi toate, şi tu vei fi poporul Meu prin care Eu Mă voi slăvi. Amin, amin, amin.

Mă port spre tine şi te învăț duioşia, că vreau s-o văd pe inima ta şi pe fața ta tot mai mult, poporul Meu. Haina de mireasă împodobeşte toată sărbătoarea nunții; la fel şi frumu-

sețea miresei. Inima sfântă se poartă spre Mine prin duhul cel duios al iubirii cereşti, iar iubirea este Duhul Meu, poporul Meu. Duhul cel duios schimbă fața omului, şi omul străluceşte atunci în frumusețe cerească şi se face mângâiere făpturii şi lui Dumnezeu şi lui însuşi. Duhul cel semeț însă, aspreşte fața omului, şi omul se face greu peste toți şi peste toate, şi omul întunecă în jur prin propriul lui duh, şi se face apăsare făpturii şi lui Dumnezeu. Dar Eu în mijlocul tău Mă slăvesc prin cuvântul înțelepciunii cea de sus şi îți dau creştere cu duioşie, poporul Meu, şi torn din Duhul Meu peste tine ca să iei tu din chipul Meu şi să semeni cu Mine la venirea Mea, şi Eu să te chem atunci şi să-ți zic ție: poporul Meu. Amin. Spune-Mi tu Mie, este pe pământ vreun nume mai frumos ca numele tău pe care-l ai tu de la Mine? O, tot aşa să-ți fie şi fața, tot aşa să-ți fie şi viața, şi înțelepciunea, şi cuvântul, şi pasul, şi haina, şi iubirea, poporul Meu.

Mângâie-Mă cu împlinirea ta şi fă să vadă toate noroadele pe Domnul Dumnezeul tău în mijlocul tău, că vreau curând, curând să Mă slăvesc peste tine cu slava pe care am avut-o la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, poporul Meu, când Tatăl te-a rânduit pe tine în a Sa iubire să te înfieze prin Mine după bunăvoința voii Sale, spre lauda măririi harului Său dăruit ție prin Mine, Fiul Său, prin Care tu ai răscumpărare prin Sângele Meu, şi iertarea păcatelor prin bogăția harului Meu care prisoseşte peste tine cu înțelepciune şi pricepere, făcându-ți ție ştiută taina voii Sale, aşa cum a fost mai înainte rânduit pentru plinirea vremurilor. Amin. O, mângâie-Mă cu împlinirea ta, poporul Meu. Cu harul tău cel de la Mine să Mă mângâi, că el prisoseşte peste tine cu toată înțelepciunea şi priceperea şi îți face ție cunoscută taina voii Mele, fiule.

O, poporul Meu, te-am povățuit adesea să-Mi ajuți puterii Mele cea din fiii care stau la gura izvorului Meu ca să ți-l dea ție şi ca să-l împartă sămânță peste pământ. Ai făcut aşa cum te-am povățuit Eu, poporul Meu? I-ai cercetat să vezi dacă au ei putere pentru venirea Mea cuvânt pe pământ? Le-ai întărit puterea lor cea slăbită? Le-ai dat de la Mine ce ți-am dat să le dai ca să aibă ei de la Mine şi de sus, şi de jos, şi ca să poată ei pentru Mine şi pentru venirea Mea? O, copii ai poporului Meu, Eu v-am spus vouă că nu numai Eu sunt povara lor, ci şi voi sunteți, dar căutați să le fiți povară dulce, că ei sunt slabi şi sunt mici, că dacă n-ar fi fost ei mici, Eu n-aş fi putut peste ei şi prin ei pentru Mine. Când îi vedeți încordați, depărtați de la ei pricina care doare în ei, că Eu trebuie să pot cu ei. O, poporul Meu, învață de la harul Meu de peste tine înțelepciunea şi priceperea în toate, şi apoi ajută-Mă cu ele când Eu îți grăiesc ca să te înțelepțesc. Dacă te doare un degețel, se încordează tot trupul tău şi suferi tot şi cauți să-ți vindeci buba. La voi trebuie să fie numai pace, iar ei au acest dor între ei şi voi. Şi iată: una e să te mânii şi să nu greşeşti fiindcă faci lumină cu dreptate şi cu râvnă, şi alta e să te mânii şi să greşeşti cu mânie. O, de aceea v-am învățat Eu pe voi să lucrați în toate cu îngeri de sus şi cu îngeri de jos ca să nu fiți învinuiți de ascundere, fiilor, nici pentru cele drepte, nici pentru cele nedrepte, lucrate de voi.

Fiilor, vă învăț ceva. Când cineva dintre voi greşeşte, nu-l lăsați să nu se căiască numaidecât de ce a făcut neplăcut; nu-l lăsați să stea mult cu greşeala peste el, căci cel ce greşeşte, după ce se îngâmfă greşeşte, iar cel îngâmfat nu vede că a greşit, şi nu se apleacă dacă nu vede. Dar voi, ceilalți, fiți înțelepți atunci, fiți pe picioare atunci, şi cercetați dacă e greşeală sau dacă e neputință, că, fiți atenți şi precauți, una este greşeala, şi alta este neputința. Vă învăț înțelepciunea aceasta şi lucrarea ei ca să curmăm pe cât se poate încordarea celor cu povara Mea peste ei. Vă învăț taina duhului duios, care nu-l lasă pe om să se îngâmfe şi să apese prin duh îngâmfat. Cel duios aduce numai putere peste toți şi peste toate în jurul lui. Cel cu duh duios este stăpânit de iubirea Mea şi o dă pe ea în jur, şi dă în jur ce are el şi iubeşte cu duh duios tot ce este viu.

O, poporul Meu, puterea Mea e mare şi nu se poate pune cu omul, că omul e slab de tot, e mic de tot. Dar cu toate acestea ale Mele, omul însă se pune cu puterea Mea cea mare, că Eu sunt tainic, iar dacă omul nu Mă vede cu ochii lui şi cu mintea lui, că nu Mă poate cuprinde, el se scoală şi se luptă cu Mine şi nu ştie că aşa face şi nu vrea să ştie care este măsura Mea de lângă el. Iar Eu, mereu, mereu Mă plec omului, şi iată măsura Mea lângă om, măsura Mea pe care Mi-o vrea omul între Mine şi el. Mă plec omului, că omul nu se pleacă Mie şi nu-l doare că nu se pleacă. Dacă l-ar durea, nu M-aş mai pleca Eu lui, şi s-ar pleca el Mie cu toată duioşia, cu toată stăruința lui. Atunci omul ar da să vadă bine şi nu ca el, căci când omul vede ca el, atunci e cel mai singur omul, iar Eu rămân fără el, căci de la Mine este altfel lăsat. O, poporul Meu, Mi-s obosiți cei ce stau în fața cuvântului Meu.

O, fiilor care-Mi dați ființă în carte, vă slobozesc acum de sub puterea Mea, că sunteți striviți cu puterea. Hai să ne dăm celor ce sunt numiți de Mine poporul Meu şi al vostru şi să zidim la lucrarea împărăției şi la mângâierea voastră şi a lor, unii de la alții. Dar apoi vă cer din nou la masa Mea de cuvânt, ca să pot Eu cu cuvântul Meu peste toate câte sunt grele pentru voi, că nu mai pot să vă văd şi să vă ştiu sub greu. Eu sunt duios pentru voi cât nu se suie la mintea voastră. N-are cum să ştie alții decât voi greul Meu de peste voi, şi de aceea nu găsiți în jur duioşie ca a Mea pentru voi.

Hai să ne împărțim şi azi poporului, că e zi de umilință. E zi de post şi de umilință pentru întâmpinarea sărbătorii Învierii Mele. Hai să ne umilim şi să ne bucurăm prin umilință şi prin duioşie, căci duhul cel umilit are în el duhul cel duios, taina care încălzeşte iubirea cea pentru Mine în inima omului de-a pururi, fiilor. Amin, amin, amin.

*

Acum, iar să ne aşezăm şi să terminăm de întocmit cartea zilei de azi, şi apoi să ne aşezăm să împlinim cu iubire de-a pururi lucrarea împărăției, şi cu ea să aşteptăm mereu venirea Mea, căci pentru ea ne pregătim, fiilor.

V-am spus vouă că vreau să întăresc pe pământ puterea rugăciunii, taina rugăciunii cea cu putere, iar ca să se înfăptuiască rugăciunea, v-am spus că trebuie pace întru toate şi întru toți, pace şi nejudecată. O, fiilor, e plină cartea Mea cu voi, e plină de învățătură tare, şi ea trebuie împlinită, şi tot cuvântul Meu trebuie împlinit la vreme, şi apoi de-a pururi. Mai mare grijă ca aceasta să nu se vadă la voi, că voi trebuie să fiți sfinți din zori şi până în zori, şi aşa să petreceți cu Mine, căci sfinții petrec cu Dumnezeu, fiilor.

În cartea Mea cu Verginica l-am învățat pe Israel cel de azi, pe cel care a fost mai înainte de voi la masa Mea de cuvânt, şi i-am spus aşa: *«Israele, Israele de azi, e mult să lucrezi de dimineață şi până seara, şi e mult să dormi de seara până dimineața»*. O, aşa i-am spus lui, dar nu i-am spus să stea fără lucru în afară de aceasta. Taina rugăciunii cea cu putere şi lucrul împărăției şi hrană pentru suflet i-am spus să

facă, pentru că dacă sufletul nu are putere, trupul în zadar are, fiilor. Uitați-vă voi la voi, copii care-Mi primiți cuvântul, că dacă voi n-aveți putere de suflet, cât de greu Îmi fac Eu venirea Mea cuvânt între voi! Mi-e dorul plin de foc ca să vă văd cu putere de suflet şi cu inimioare mângâiate de bucurii vii, că Eu mai am încă de lucru la drumul venirii Mele. Şi am să te aşez pe tine, poporul Meu, mereu înaintea Mea, ca să te găsesc aşa, fiule Israele. O, dacă Eu nu stau înaintea ta, tu cum stai înaintea Mea? Iată, Eu am mereu de lucrat statul Meu înaintea ta şi vreau să lucrăm toate cele ale sfatului cel dintre Mine şi voi, şi dintre voi şi Mine. Când Eu vă cer vouă şi voi Mă auziți, acela este sfat, şi acela trebuie împlinit cu faptă. Când voi Îmi cereți Mie şi Eu vă aud, acela este sfat, şi apoi el trebuie împlinit cu faptă. Îndeletniciți-vă cu fiecare clipă mai mult şi tot mai mult pentru aşa lucru şi nu vă lăsați inima şi gândul să vă fie furate spre lucrul cel cu mâna când stau în sfat cu voi şi când staţi în sfat cu Mine, şi apoi când împliniți cele ale sfatului.

Eu, fiilor, altfel am voit să lucrez cu voi, şi tot aşa este şi azi dorul Meu cel nestins. Eu am vrut ca voi să lucrați lucrul Meu pe pământ şi să aveți din părți inimi iscusite care să ştie şi să poată avea grijă de lucrul Meu cel de peste voi, şi Eu să Mă vărs cu el peste pământ din timp în timp şi din loc în loc. Dar voi, copii duruți, lucrați din greu, şi grijile vă iau mereu din fața Mea, şi voi vă culcați cu ele şi vă sculați cu ele, că aveți pe poporul Meu, şi el trebuie să aibă ca să nu ducă lipsă de cele trebuincioase, ca să stea cu Mine şi ca să-l găsesc aşa când vin şi când voi veni. Eu v-am făgăduit vouă că voi ridica de pe pământ inimi mari ca să vă ajut pe voi, şi voi pe Mine apoi. Acum însă trebuie să puteți voi să vă îndeletniciți mult cu cele pentru cer din clipă în clipă tot mai mult, ca să pot Eu prin acestea să împlinesc făgăduința Mea cea de peste voi.

Tot cuvântul Meu trebuie bine împlinit, fiilor. Trebuie trezit din somn cuvântul Meu, şi apoi trebuie împlinit aşa, numai că trebuie apoi multă înțelepciune pentru tot lucrul cel sfânt ca să poată el lucra pe cer senin, iar cei ce ajută la aceasta, trebuie să ştie ce fac ei cu mintea şi cu inima şi cu dăruirea, ca să fie acestea întru toată armonia, alături de Duhul Sfânt al lucrului Meu cel de peste voi. Din ram în ram să lucreze prin voi lucrarea Duhului Sfânt, să lucreze şi să culeagă, şi să se bucure cerul şi pământul de lucrarea Mea de la voi. Dar tot ce vă spun Eu vouă acum, iubiții Mei copii, atârnă de taina cea mare a rugăciunii care se împlineşte, rugăciunea cea cu duh puternic prin duhul cel umilit din om, umilit şi treaz prin rugăciunea cea plină de Duh Sfânt. Amin. Toate câte cereți rugându-vă, să credeți că le veți primi, şi aşa le veți avea, căci cine nu se îndoieşte în inima lui, ci crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. Amin. Eu am fost adevărat când le-am spus aşa ucenicilor Mei, şi au fost şi ei adevărați când au făcut aşa, şi tot la fel de adevărați să fiți voi de-a pururi, fiilor, şi aşa să împliniți, şi să țineți pe masă cuvântul Meu ca să nu-l uitați şi să puteți să Mă împliniți pe Mine peste voi, şi tot aşa să facă şi poporul, şi apoi să facă aşa ca voi tot neamul omenesc de pe pământ, că asta vreau Eu prin lucrarea Mea cu voi, şi vreau să înțelegeți ce aveți voi de lucrat înaintea Mea şi că aceasta vă este soarta. Amin.

O, fiilor din porți, trebuie să se îndeletnicească bine şi tot mai bine poporul cel sfânt că voi sunteți cuvântul Meu. Trebuie apoi să învețe el pe dinafară calea rugăciunii care ajunge la Dumnezeu şi să ia din Scripturi cuvântul Meu ca şi cum azi l-am spus, că aşa am spus: «*Când staţi de vă rugaţi, iertaţi orice aveţi împotriva cuiva, ca şi Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greşalele voastre, că de nu iertaţi voi, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta vouă greşalele voastre*». Aşa, fiilor, trebuie să înțelegem de ajuns de mult ce înseamnă iertarea greşalelor, că dacă nu înțelegem, nu vom învăța calea rugăciunii cea cu putere şi care ajunge la Dumnezeu. Pace şi nejudecată trebuie să aibă ea în calea ei, iar pentru aceasta trebuie la timp sfat de ajuns pentru orice apăsare care s-ar ivi între cei de un trup cu Mine, şi apoi, purtarea sfântă, privirea sfântă, vorbirea sfântă, gândirea sfântă, sfatul sfânt şi nu tulburare prin cuvinte ca pe pământ, că fără aşa veghe şi trăire de-a pururi nu se poate cale pentru rugăciunea cea cu putere care să ajungă la Dumnezeu şi care să se întoarcă cu foloasele ei spre voi.

O, fiilor, e vremea să vin, şi trebuie întețită această zi. Trebuie lucrată împărăția cerurilor cu tot dragul, cu tot dorul, mai mult şi tot mai mult decât lucrul cel pentru pâine şi pentru haină, că Mie Îmi trebuiți voi, nu pâinea voastră, nu haina voastră. Eu pe ucenici i-am învățat să-Mi ceară Mie şi Tatălui pâinea lor, iar ei să-Mi lucreze Mie, şi ei aşa au făcut, că n-are omul mai multă putere ca Dumnezeu.

Fiica cea sărbătorită azi de biserică, Maria Egipteanca, nu s-a mai îngrijit de pâinea ei, şi dacă nu s-a îngrijit ea, s-a făcut pâinea minune şi nu s-a mai sfârşit, şi a avut ea pâine aşa cum a avut văduva căreia nu i-a mai secat făina şi untdelemnul în vreme de foamete, căci Se îngrijise Tatăl prin proorocul Lui cu care lucra peste Israel zdrobirea slujirii la idoli.

Duhul Meu Cel Sfânt al Tatălui mereu, mereu v-a învățat, şi tot mereu vă învață, că aceasta este lucrarea Lui, iar lucrarea voastră este să credeți şi să împliniți cuvântul Meu peste voi şi peste pământ, fiilor, şi apoi cuvântul Meu cel din voi peste Israel. Amin. Trebuie să se îndeletnicească bine şi tot mai bine poporul cel sfânt că voi sunteți cuvântul Meu atunci când mergeți spre el cu despărțirea întunericului de lumină, cu despărțirea minciunii de adevăr, cu veghea cea pentru adevăr peste toate ale lor şi ale Mele, că numai adevărul aduce libertatea cea deplină, fiilor. Lucrați la mintea cea şubredă a celor ce vor cu mintea lor, că Mie Îmi trebuie minte de a Mea în tot Israelul, şi trag din greu prin voi pentru ca să văd această minune în tot poporul Meu de peste tot. Creştinul Meu nu mai trebuie învățat ca în lume, că el e creştin al acestei lucrări, nu al lumii, iar această lucrare sunt Eu, Domnul.

O, fiilor, v-aş învăța mult şi mereu. Vreau să aveți pace, vreau să aveți putere pentru cele ce am Eu de făcut cu voi. Rugăciunea cea cu duh puternic poate totul, poporul Meu. Duhul cel duios, dacă-l veți lucra mereu, vă va scoate el de la orice greu, căci Eu pot prin el în voi şi cobor prin el înțelepciune peste voi.

Învățați poporul să nu se joace cu voi, că voi sunteți slăbiți de tot, iar Eu voiesc să vă întăresc mult, fiilor. Învățați-l să Mă asculte pe Mine creştinul, nu pe el şi nu pe voi. Pe Mine să Mă ascultați toți şi să Mă împliniți toți. Duhul cel duios vă va da vouă înfățişare cerească, fiilor. El vă va învăța să fiți cu duh umilit, să fiți înțelepți în toată vremea, să fiți cu pace şi cu grijă din zori în zori pentru lucrarea cea dulce a împărăției Mele între voi.

O, poporul Meu, mai înainte de orice îndeletnicire a ta, de orice grijă sau iubire a ta, lucrează-te pe tine pentru Mine, lucrează-Mă pe Mine pentru tine, lucrează, fiule, cu duhul duios după Dumnezeu, duhul care schimbă fața omului în lumină ca în cer, că vreau să fie la voi şi între voi precum în cer, fiilor. Căutați prin toate priceperea aceasta, şi să fie ca în cer la voi în toată vremea. Amin.

Vă dau mângâiere, iar voi să Mi-o simțiți. Tot omul să vadă la voi pe Dumnezeu, şi să simtă omul mângâiere şi nădejde de mântuire când vede la voi pe Domnul. Faceți pace inimilor voastre aşa cum vă fac Eu. Puneți peste voi făgăduințele Mele şi lucrați la împlinirea lor. Amin.

O, fiilor, țineți din răsputeri la dragostea dintre voi şi n-o stricați, ci întăriți-o cu toată priceperea, căci vă trebuie mare atenție, mare grijă şi mereu trezie şi ascultare de cer, ca să aveți dragoste şi să nu se strice ea. Dragostea cere mult, cere numai pentru ea totul, şi apoi ea are înțelepciunea să le lucreze pe toate câte ei îi slujesc. Amin.

Rostesc binecuvântarea Mea peste voi. Ea să vă întărească în tot lucrul Meu cel sfânt şi Mie de folos, şi apoi vouă. Iar voi stați sub ea, sub binecuvântarea Mea, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 aprilie 2002

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor.

Omul nu ştie ce înseamnă sărbătorile Domnului cu el pe pământ. Domnul aşteaptă făptura cea nouă peste neamul omenesc.

O, fiilor din grădină, v-am găsit cu grijă stând înaintea Mea ca să vin. Deschideți-Mi, dar! E sărbătoarea Mea, şi cu voi o sărbătoresc, că voi sunteți Ierusalimul Meu din zilele acestea. Amin.

Mă fac peste voi cuvânt pentru voi şi pentru poporul Meu de azi şi pentru tot sufletul care ia de la voi cuvântul Meu cel de la venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl. E praznic de Florii, fiilor, dar omul de pe pământ care sărbătoreşte sărbătorile Mele nu ştie ce înseamnă sărbătoarea Mea cu omul şi sărbătoarea omului cu Mine, şi Eu n-am ce lua din sărbătorile de la om. Cine este învățat cu sărbătoare ca pe pământ şi atât, acela nu se suie până la Mine ca să Mă aducă la sărbătoare şi să fiu Eu cu omul în sărbători. Dar la voi cobor şi vă găsesc că Mă aşteptați ca să vă încununez sărbătorile şi să vă mângâi în sărbătorile Mele cu voi, fiilor. O, cum să nu vă mângâi! Cine ştie mai mult ca Mine ce greu e fără mângâiere? Cum să nu vă mângâi când Eu ştiu dorul mângâierii, dorul care nu-Mi mai usucă lacrima Mea dumnezeiască, dor care nu Mă lasă să stau între sfinții cerului şi cobor pe pământ după mângâiere ca să-Mi alin căutarea care arde în Mine de când l-am făcut pe om?

Eu sunt Omul Cel nou, poporul Meu. Numai omul nou are dorul mereu aprins, mereu arzând, că e nou, şi tot ce este nou arde şi este, iar Eu aşa sunt, căci sunt Omul Cel nou. Amin.

Iată, omul se învață cu toate şi nu mai este nou omul. Omul se învață şi cu Dumnezeu şi nu mai e nou nici omul, nici Dumnezeu pentru om, iar Eu am zis omului să se întoarcă la dragostea dintâi, la locul de unde a căzut, şi acolo să-şi aibă inima, şi să stea în pocăință şi în dragostea omului cel nou, că omul cel nou are dorul aprins mereu, mereu, poporul Meu. Eu sunt Omul Cel nou, şi tot aşa să fii şi tu, că Eu Mă mângâi numai de la ce este nou, şi am venit să le fac noi pe toate ca să Mă mângâi, că e greu fără mângâiere în cer şi pe pământ, fiilor.

Acum două mii de ani eram adânc îndurerat de la necredința poporului iudeu, cel pentru care Eu M-am lăsat spre răstignire ca să-l înnoiesc, dar el n-a voit să-l trezesc şi să-l fac nou. Se apropiase praznicul iudeilor şi se adunase mulțime multă din depărtări ca să prăznuiască. Aceştia auzind de Mine că vin în Ierusalim au luat ramuri de finic şi M-au întâmpinat cu *«Osana!»* şi M-au numit împăratul lui Israel, căci era scris în prooroci: *«Voi turna din Duhul Meu, şi ei vor prooroci».* Iar Eu am răspuns: *«A venit ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului. Părinte, preaslăveşte-Ți numele!».* Şi a venit glas din cer: *«Şi L-am preaslăvit, şi iarăşi Îl voi preaslăvi!».* Şi toți ziceau: *«A fost tunet, a fost înger!»,* iar Eu am zis: *«Nu pentru Mine, ci pentru voi s-a făcut glasul acesta. Acum este judecata acestei lumi. Acum stăpânitorul acestei lumi va fi aruncat afară, iar Eu când Mă voi înălța de pe pământ, îi voi trage pe toți la Tatăl».*

O, poporul Meu, toată mulțimea care venise la praznic în Ierusalim voia să Mă vadă şi să Mi se închine, că era toată în duh nou, în dragoste nouă, căci tot ce este nou aduce fericire şi credință şi iubire şi bucurie, şi aşa l-aş vrea Eu pe om, şi dorul Îmi arde după el, dar omul se învecheşte şi se învață cu toate, şi se învață şi cu Dumnezeu, şi nu mai este nou nici omul, nici Dumnezeu pentru om.

Mă uit peste pământ între Mine şi om, între om şi Mine, şi văd pe câte unii arzând de dorul şi de dragul Meu, dar pe placul lor, nu pe placul Meu, căci viața lor nu este ca a Mea, şi nici duhul lor nu este umilit ca Duhul Meu, şi Mă uit şi nu pot cu omul care nu Mă aşează pe Mine în el ca să Mă poată aşeza şi în alt om apoi. Făptura Mea nu încape în om, şi omul nu ştie ce înseamnă sărbătoare a Mea cu omul şi a omului cu Mine, şi Eu n-am ce lua din sărbătorile de la om. Mă zbat din greu prin voi, poporul Meu, să-i trag pe toți la Tatăl prin acest glas care coboară la voi din Mine ca să-l audă omul şi să vină la Tatăl.

Taina omului nou e tot ce aştept Eu de la om. Făptura cea nouă care nu se mai trece, aceasta este taina pe care Eu voiesc s-o aduc peste tot neamul omenesc ca să-l trag la Tatăl, şi vreau să pot aceasta, şi vreau să poată şi omul. Mai-marii de peste oameni însă Îmi stau împotrivă, căci ei au iubit şi iubesc mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.

Mă doare că nu poate omul. În loc să se teamă de Dumnezeu, omul se teme de om. Pe vremea aceea când Eu am intrat pe mânz de asină în Ierusalim, au crezut în Mine mulți din căpetenii, dar nu mărturiseau de teama fariseilor, ca să nu fie scoşi afară din sinagogi, căci aceştia au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu. O, tot aşa este şi azi, şi Mă doare că nu poate omul, iar cuvântul Meu de atunci rămâne între Mine şi om, căci am spus şi spun iarăşi: *«Dacă aude cineva cuvintele Mele şi nu le păzeşte, nu Eu îl judec, că Eu n-am venit să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea. Iar cine Mă nesocoteşte pe Mine şi nu primeşte cuvintele Mele, are judecător ca să-l judece: cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cea de apoi».*

O, poporul Meu, Eu sunt Omul Cel nou, şi aşa să fii şi tu. Numai omul cel nou are dorul mereu aprins, mereu arzând, căci tot ce este nou arde de dragoste şi este. Eu Mă mângâi numai de la ce este nou, şi am venit să fac totul nou ca să Mă mângâi, că e greu fără mângâiere în cer şi pe pământ. Taina omului nou e taina mângâierii Mele. Am venit pe pământ cuvânt ca să-l chem pe om la mângâiere şi la fericirea care vine de la cuvântul mângâierii. Cuvintez peste om, şi omul ar trebui să ardă de dragoste la glasul iubirii Mele. O, cum să-l fac pe om să înțeleagă că am venit după el ca să-l trag la Tatăl? Mă doare că nu poate omul. Îl doare pe Dumnezeu de la om. Îi trebuie omului părere de rău şi pocăință şi

duh umilit şi aplecare şi îmbrăţişare cu Dumnezeu, şi mângâiere apoi între Dumnezeu şi om, că Eu pentru asta am făcut omul. O, dacă ar vrea omul să se nască din acest cuvânt nou, şi să înţeleagă apoi pentru ce l-am făcut Eu pe om, şi apoi să înţeleagă pentru ce am venit Eu acum două mii de ani pe pământ şi, iarăşi, acum, din nou, după două mii de ani, o, poporul Meu, dacă ar vrea omul să înţeleagă acestea, s-ar face el mângâierea Mea şi ar fi aşa, căci pentru asta am făcut Eu omul, poporul Meu. Îl strig pe om prin gura Mea care izvorăşte cuvânt în mijlocul tău. Îl rog pe om să Mă audă şi să se facă mângâierea Mea. Îl rog pe om să se coboare jos din rangurile lui şi să se facă mângâierea Mea şi să ştie ce înseamnă această lucrare aşa cum a ştiut Zaheu prin Duhul Meu Cel Sfânt, şi s-a făcut el mângâierea Mea şi M-a ajutat la greu şi M-a mărturisit prin mântuirea lui din lumea cea fără Dumnezeu.

Acum două mii de ani, în ziua aceasta, erau mulţi adunaţi la sărbătoare, şi toţi voiau să Mă vadă, că nu ştiau că poporul iudeu nu Mă primea. Iar Eu am cerut la Tatăl să Mă mărturisească din cer, şi Tatăl M-a mărturisit preaslăvindu-Şi numele Lui şi al Meu, şi toţi s-au bucurat şi s-au mângâiat de la Dumnezeu. Acum, glasul Domnului curge din belşug peste pământ şi se răspândeşte în părţi, că Eu am putere să vă ajut să-l împărţiţi făcându-l sul de hârtie şi dându-l spre mărturisire ca să-l fac pe om să vină la mângâierea Mea şi să Mă bucur mângâindu-l pe om. O, poporul Meu, M-am făcut cu tine cale spre oameni şi voiesc să fii tu mereu, mereu mângâierea Mea, portiţa Mea prin care intru şi ies ca să-Mi fac lucrarea peste om. Mă aşteaptă Tatăl cu lucrul gata. Mă aşteaptă Tatăl cu omul, că Eu pentru mângâierea Mea am făcut omul.

O, poporul Meu, taina omului nou e tot ce aştept Eu de la om ca să-l trag pe om la Tatăl, iar tu adu-Mi această mângâiere, fiule nou. Taina omului nou şi împlinirea ei, aceasta să fii tu, ca să te ţin în mână de mărturie peste toată făptura care suspină, că te aşteaptă făptura, poporul Meu. O, lasă totul şi fă-te Mie mângâiere, că e vremea ta, şi eşti rânduit de Tatăl mai înainte de întemeierea lumii ca să-Mi fii fiu iubit, poporul Meu, şi să-ţi fac ştiută taina înţelepciunii şi a priceperii, spre împlinirea Scripturilor acestei vremi, că iată, a venit vremea să vin, şi am venit, şi tu M-ai primit, şi Eu am putut. Caută să fii înţelept în toată taina aceasta şi te grăbeşte să-Mi dai peste tine toată înfăţişarea Mea, şi apoi să stai în ea. Caută bine în cuvântul Meu de peste tine. Ia tu din el mai întâi, şi să Mi-l dai Mie împlinit în toată vremea, până la venirea Mea cea cu slavă văzută şi cu mare mărturisire pentru lucrarea ta cu Mine, căci faţa ta se va vedea atunci, poporul Meu. Amin.

Îmbracă-te în cuvântul Meu, poporul Meu. Fă din el viaţa ta, şi Eu Mă voi mângâia pe deplin şi voi putea peste pământ tot ce este scris să fac acum, la venirea Mea cea mare. Lasă totul şi dă-Mi viaţa ta ca s-o înmulţesc în viaţa Mea şi să ne arătăm curând, curând, poporul Meu, şi să aducem vremea mângâierii care nu se va mai lua, şi iarăşi Tatăl Îşi va preaslăvi numele Său cel sfânt întru Mine în mijlocul tău, Ierusalime de azi.

Taina omului nou şi lucrarea ei peste tine, aceasta îţi dau Eu să lucrezi, poporul Meu, iar Eu să iau din ea şi să Mă mângâi, şi să fii tu mângâierea Mea, iar Eu să fiu mângâierea ta şi puterea ta pentru slava Mea, poporul Meu de azi, Ierusalimul Meu de la sfârşit de timp. Amin, amin, amin.

15/28 aprilie 2002

Praznicul Învierii Domnului

Sfârşitul timpului, Iisus Hristos, plinirea a toate. Lucrarea de ucenic este plină de minuni. Rodul sfintei Împărtăşanii este mărturisirea Cuvântului Hristos.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Deschideţi-Mi, ca să intru. Sunt Împăratul slavei. Sunt Fiul Tatălui Savaot. Sunt Cel ce am trecut prin moarte pe cruce acum două mii de ani pentru răscumpărarea făpturii. Amin.

Vă îmbrăţişez cu sărbătoare şi cu urarea cea care mergea din gură în gură între ucenici şi în lături peste tot în ziua a treia după patima Mea.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

O, grădiniţă a cuvântului Meu, vreau să te bucuri, vreau să-ţi alin duhul tău cel durut de peste tot. Hai să te bucuri pentru biruinţa Domnului Dumnezeului tău, Care a călcat cu moartea pe moarte pentru biruinţa tuturor. Amin.

O, copii osteniţi de tot şi de toate! Eu fără voi nu pot coborî cuvânt pe pământ ca să-Mi întocmesc venirea Mea cea după două mii de ani de la prima Mea venire. Pentru venirea Mea de azi Eu am plătit cu moartea Mea cea de trei zile după un mare şi dureros dispreţ de la poporul iudeu, care se împietrise pentru Mine în zilele acelea ca să-şi vadă de zilele lui, aşa cum îi plăcea lui să facă. O, fiilor, e sărbătoarea învierii Mele cea de acum două mii de ani. Sunteţi osteniţi, dar Eu, Domnul, voi să salut cerul şi pământul cu urarea sărbătorii de azi.

Hristos a înviat, cerule şi pământule! Făcătorul tău aceasta îţi aduce spre bucuria ta. Hristos a înviat! Să audă din gura Mea toată făptura şi să tresalte la vestea venirii Mele cu urarea sărbătorii învierii Mele. Patruzeci de zile şi-au spus aşa unii altora ucenicii Mei, şi toţi din gură în gură apoi, până ce Eu M-am înălţat întru slavă ca să pot fi cu ai Mei până la sfârşitul timpului, şi nimic şi nimeni să nu Mă ia de la ei. Amin.

Eu după ce am înviat M-am ascuns în taina fiinţei Mele pe care o am de la Tatăl. După ce M-am înălţat în sus de lângă ucenicii Mei, M-am ascuns în taina fiinţei Mele cea veşnică, fiilor de la ieslea cuvântului Meu, dar iată, sunt, şi din taina fiinţei Mele Eu dau la toţi cei ce Mă iau, numai să aibă cine să Mă ia. O, fiilor scumpi, am multă nevoie de mângâiere. Daţi poporului Meu din partea Mea salutul învierii, salutul mângâierii, şi spuneţi-i să fie viu în vecii vecilor. Daţi lumii întregi şi la toată făptura vestea cea de atunci şi vestea cea de acum, şi să se plece tot şi toate la vestea venirii Mele şi să primească pe Făcătorul şi să cunoască pe Împăratul slavei şi să-I deschidă ca să intre şi să împărăţească peste făpturi. Amin.

O, poporul Meu de azi, bucuriile de azi sunt mici de tot. Când omul nu se bucură, nici Eu nu Mă bucur. Caut pe pământ izvor de bucurie pentru Mine, dar omul nu ştie să se bucure. S-au bucurat ucenicii Mei când Eu am înviat, şi au tresărit unul de la altul, şi durerea lor cea pentru Mine s-a făcut bucurie, şi ei au ştiut atunci ce este bucuria, şi le-am spus lor: *«Bucuraţi-vă!»*, şi le-am spus: *«Pace vouă!»*. Tot aşa vă spun şi vouă acum, şi vă bucur cu venirea Mea care se face cuvânt peste voi ca să fiu Eu cu voi, cei de la sfârşit de timp. O, poporul Meu, ce înseamnă aceasta: sfârşit de timp? Aceasta înseamnă Iisus Hristos, plinirea a toate, sfârşitul a toate, ca să fie El, numai El toate. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, numai Eu, numai Eu să fiu tot ce eşti tu, tot ce faci tu, şi vom fi Eu şi tu. Amin. Precum Tatăl este

întru Mine şi Eu întru Tatăl, aşa să fie între Mine şi tine, poporul Meu de la sfârşit de timp. Voiesc pe deplin să Mă odihnesc în viaţa ta, ca să-Mi găsesc mângâierea pe care am pierdut-o acum şapte mii de ani, după ce omul cel zidit de mâna Mea s-a făcut de sine şi n-a mai fost întru Mine. Plâng şi suspin mereu de-atunci, şi omul nu-Mi mai dă înapoi mângâierea. Eu sunt sfârşitul a toate, ca să poată omul cu Mine, dar iată că omul nu vrea să poată aşa, şi vrea să poată cu viaţa lui.

O, nimic nu se poate cu viaţa ta, omule, ci se poate numai cu viaţa Mea, căci ea a dat viaţă celor din morminte, şi a rămas mărturia aceasta din vremea aceea, şi vreau să dau viaţă şi celor ce sunt pe pământ cu trupul, căci viaţa Mea poate, omule, şi Eu te chem şi te aştept la izvorul vieţii, căci l-am pus în calea ta ca să te apleci şi să bei din el, şi să ştii apoi că Eu sunt viaţa ta dacă vrei să ai viaţă. Am făcut minune fără seamăn ca să vin după tine şi să te duc la Tatăl după două mii de ani de la viaţa Mea dată jertfă pe cruce pentru tine, ca să te înveţi cu viaţa Mea apoi, căci Eu aşa le-am spus ucenicilor Mei: *«Luaţi, mâncaţi, acesta este Trupul şi Sângele Meu, spre viaţa voastră cea de veci»,* şi fericiţi sunt ucenicii Mei care iau din viaţa Mea pentru viaţa lor. Amin. Eu le-am dat ucenicilor Mei viaţa Mea, şi apoi ei Mi-au dat-o pe a lor, şi Eu M-am purtat cu viaţa Mea în ei pe pământ, spre viaţa tuturor. Acum două mii de ani am împlinit Eu această lucrare prin ucenicii Mei, şi iarăşi împlinesc prin ucenici lucrarea aceasta, şi fericiţi sunt cei ce se fac ucenici ai Mei la venirea Mea cea de la sfârşit de timp. Amin. I-am strâns atunci pe ucenicii Mei cei iubiţi şi le-am dat viaţa Mea, şi apoi Mi-am săvârşit-o pe cruce, ca să calc cu moartea pe moarte şi să le dau viaţă şi celor morţi, şi le-am dat la mulţi, şi ei au înviat şi s-au ridicat cu Mine, şi Eu i-am aşezat în rai, că ei Mă aşteptau cu nădejdea învierii. Iar azi a venit ceasul cel proorocit de Mine acum două mii de ani, şi cei din morminte aud glasul Meu, ca să învieze aceştia, şi vor învia curând, curând, precum Eu am cuvântat, căci tot ce am cuvântat Eu este aşa. Amin.

O, poporul Meu, dulce este lucrarea de ucenic al Meu, şi fericit este cel ce gustă din ea ca să aibă viaţă în veci, viaţă fără de moarte să aibă, viaţă sfântă şi plină de minuni în veci de veci. Amin. Vreau să te îmbrac în harul bucuriei învierii Mele, poporul Meu. Am multă nevoie de mângâiere de la tine ca să pot cuvânta în mijlocul tău şi ca să trăieşti tu prin cuvântul Meu care se face trup în tine pentru viaţa ta. Trup şi cuvânt sunt Eu pentru viaţa unui ucenic în care Eu Mă sprijin acum, la sfârşit de timp. Amin.

Fiilor, fiilor, luaţi aminte la ce vă spun acum. Pe unde intru Eu în voi, cu trupul Meu cel tainic, pe acolo să şi ies, spre slava Tatălui Meu, Care lucrează în ucenici pe Fiul Său, Cuvântul. Binecuvântate să fie intrările şi ieşirile Mele în voi şi din voi, spre slava numelui Meu şi spre viaţa voastră cea veşnică, copii ai poporului sfânt. Voi sunteţi fiii trupului şi ai Duhului Meu, iar cei ce se nasc aşa, sunt de sus, şi sunt împărăţia Mea în care Eu Mă desăvârşesc spre desăvârşirea lor. Amin.

Am multă nevoie de mângâiere de la tine, poporul Meu de azi, că drumul Meu de la cer la pământ e greu, că e plin pământul de păcate, fiilor, iar trupurile oamenilor, tot la fel. Cuvântul Meu dă să ţină treaz pe cel ce nu doarme şi dă să-l trezească pe cel ce doarme, că e venirea Mea peste pământ, şi e cuvântul Meu întru venirea sa, spre venirea Mea. Vino spre veghe tot mai trează, poporul Meu! Tu ştii ce este veghea. Ea este împlinirea cuvântului Meu cel de peste tine. Iată zile de Paşti nou, Paştele Meu cu tine la sfârşit de timp în împărăţia cuvântului Meu care împărăţeşte peste tine spre viaţa ta mereu, ca să-ţi trezesc iubirea şi să ţi-o ţin aşa, şi tu s-o mărturiseşti, poporul Meu.

O, fiilor, arătaţi-vă unii altora cât Mă iubiţi şi împrospătaţi-vă iubirea şi împărăţiţi cu ea peste pământ şi peste timp, căci Eu, Domnul Dumnezeul vostru, sunt sfârşit de timp, plinirea a toate, sfârşitul a toate, ca să fie El, numai El toate. Amin.

O, poporul Meu, numai Eu, numai Eu să fiu tot ce eşti tu, tot ce faci tu, tot ce grăieşti tu, şi vom fi Eu şi tu.

Îţi dau iar salutul învierii: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat, poporul Meu! Numai Eu să fiu tot ce eşti tu, şi vom fi Eu şi tu, şi vom fi vestea bucuriei peste tot pământul curând, curând, poporul Meu. Amin, amin, amin.

22 aprilie/5 mai 2002

Sfintele Paşti, ziua a doua. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe

Tatăl Savaot mângâie suferinţele Fiului Său. Glasul Domnului: „Până în clipa când voi rosti scularea celor din morminte, până atunci îl strig pe om, şi apoi sfârşesc să-l mai strig“.

Deschideţi-Mi, voi, cei ce staţi în porţi! Sunt Domnul! Vin iar cu zi de Paşti încununată de cuvântul Meu care vă îmbrăţişează din nou cu urarea cea pentru învierea Mea: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Tatăl Savaot Mă strânge la sân şi Îmi mângâie trupul cel răstignit şi înviat şi Îmi spune că se apropie cu multul mângâierea Mea cea deplină. Îmi mângâie Tatăl trupul înrănit de cuie şi de spini şi de bici şi Îmi sărută faţa cea pălmuită de iudei şi de cei ce M-au răstignit, şi Îmi spune aşa:

— Te mângâi, tată, Te mângâi, copil durut, că nu e mai mare durerea Ta ca a Mea. Eu sunt în Tine, precum Tu eşti în Mine, şi ranele Tale Îmi fac durere, dar n-am avut cum să fac altfel ca să-l fac pe om să-i fie milă de Tine şi să se întoarcă la Noi omul. Aşa cum Tu Te-ai întors din moarte la viaţă, aşa să se întoarcă şi omul, şi să Ne mângâie omul cu venirea lui înapoi, Fiule mântuitor, şi să Te mângâie pe Tine aşa cum Te-a mângâiat tâlharul de pe cruce care s-a întors la Dumnezeu văzându-Ţi durerea Ta cea pentru om şi ranele Tale dumnezeieşti. Mai mult ca el nimeni nu Te-a mângâiat când ai murit pentru om. Mai aproape ca el nu Ţi-a fost nimeni în vremea când erai cel mai îndurerat cu trupul şi cu duhul, Fiul Meu Cel scump. Ai fost plin de milă pentru om şi l-ai primit la Tine chiar şi când erai pironit pe lemnul crucii, şi i-ai promis raiul şi i l-ai dat odată cu învierea Ta şi i-ai spus: *«Astăzi vei fi cu Mine în rai»*.

O, cât ai lucrat Tu în ziua cât ai stat în mormânt! Că Te-ai dus în locuinţa morţilor şi le-ai dat la mulţi sculare, că Te aşteptau. Şi Te-ai dus apoi să desfaci porţile raiului ca să intre cei înviaţi, şi l-ai găsit pe tâlharul cel miluit pentru pocăinţa lui şi pentru mângâierea pe care Ţi-a dat-o el pe când erai pe cruce. El după ce şi-a lăsat trupul pe cruce s-a dus la poarta raiului şi aştepta acolo făgăduinţa Ta, iar Tu când ai venit cu crucea şi ai deschis cu ea încuietorile puse de Tine după facerea omului şi după căderea lui din rai, ai intrat apoi cu tâlharul cel mântuit şi cu toţi cei înviaţi, şi apoi Te-ai dus la Tatăl să-I dai lucrarea împlinită, şi apoi ai înviat. Eu, Tatăl,

Te-am cuprins atunci şi am plâns cu durere şi cu bucurie şi Te-am trimis în trup şi Te-am dat încă să stai cu cei ce Te-au iubit din lume, şi ai mai stat patruzeci de zile şi iarăşi ai venit acasă, şi Mi-ai spus tot ce ai făcut, şi iarăşi am plâns Noi de durere şi de bucurie pentru lucrarea mântuirii omului.

Erau zbuciumaţi toţi ucenicii Tăi şi toate ucenițele cât ai stat Tu în mormânt pecetluit cu pecetea cea omenească, iar Tu ardeai de dor pentru ei, şi Te-ai ridicat cu trupul din mormânt, şi iarăşi ai venit la Mine ca să-Mi aduci spre binecuvântare trupul cel luat din Fecioară, trupul cu care Te-ai răstignit, şi Eu l-am cuprins şi l-am binecuvântat, şi apoi Te-ai dus şi ai pătruns la ucenici şi le-ai dat pacea învierii, Fiule mântuitor. De atunci şi până azi stai mereu pe pământ cu oamenii, şi tot atât stai şi cu Mine şi cu cei sfinţi care sunt în cele ce nu se văd. Dar iată, e greu cu omul de pe pământ ca să Ne iubească fără să Ne vadă, Fiule. O, ceea ce se vede nu este veşnic, dar nu vrea omul să priceapă această înţelepciune şi să se îndrepte apoi spre Noi, Cei veşnici, Fiule îndurerat.

O, cum să nu plângem pentru om acum, la sfârşit de timp! Dacă ar mai fi timp, n-am plânge aşa, dar Tu Te-ai întors de lângă Mine la om ca să vii apoi văzut, şi să se vadă cu totul plinirea tainei lucrării Tale vreme de două mii de ani pentru salvarea omului. Tâlharul a avut timp pentru mântuire, că Tu erai în floare cu lucrarea cea mântuitoare a omului, dar acum, după două mii de ani de lucru al Tău, când timp nu mai este, că s-a sfârşit şi el, ce să-i faci omului care ştie totul de Tine, fie el tâlhar sau drept? Iar cel ce ştie totul de Tine şi nu se scoală ca să stea viu, ce să-i mai facem la acela acum când timp nu mai este? Când tot omul ştie pentru ce Te-ai lăsat Tu răstignit şi nu se foloseşte de această taină a veacurilor toate, cum să mai facem şi cu aşa om, copilul Meu Cel durut de la om?

Iată ce Paşti nou! Eu, Tatăl, şi cu Tine, Fiul Meu Cel Unul născut din Mine, stăm în cuvânt înaintea poporului Nostru cel de la sfârşit de timp, înaintea Ierusalimului, că aşa se cheamă poporul Domnului, poporul Duhului Sfânt se cheamă poporul Domnului. Te mângâi în mijlocul poporului sfânt, unde avem masa Noastră cea de la sfârşit de timp, Paştele Tău cel nou, Trupul şi cuvântul Tău laolaltă în lucrare de nou Ierusalim aşa cum nu este nicăieri pe pământ, Fiule iubit. O, unde Te mai dai Tu ca aici, Trup şi cuvânt pe masă, Paşti nou cu Tine şi cu ucenicii Tăi de azi care Te au Trup şi cuvânt mereu astăzi? O, învaţă-i să fie fierbinţi, şi tot aşa să şi lucreze unul peste altul cu Tine şi cu cuvântul Tău, şi să-şi arate unii altora cât Te iubesc şi cât Te au şi cât Te dau dacă Te au. Învaţă-i, tată, că eşti Învăţător, fiindcă ai arătat Tu Însuţi ce trebuie să facă omul, fiindcă ai făcut Tu. Învaţă-i, tată, şi dă-le note şi ascultă-i cât au învăţat şi cât au făcut şi cât fac, că vine sfârşitul timpului când ei vor primi trofeul cel mare pentru că au învăţat cu Învăţător şi au făcut ca Învăţătorul lor Cel desăvârşit, făcându-se ucenici desăvârşiţi ca şi Învăţătorul lor în tot lucrul şi cuvântul Învăţătorului. Amin.

O, copii scumpi ai Fiului Meu, desfaceţi-vă pieptul ca să torn Eu, Tatăl, pe Fiul Meu, desăvârşit în voi, şi să fiţi voi râuri care curg din rai peste pământ şi să adăpaţi pământul din râul vieţii, din care voi beţi după voia Tatălui şi a Fiului, Care v-a ales pe voi mai înainte de întemeierea lumii ca să-I fiţi fii la sfârşit de timp când se dau coronițele pentru toate veacurile. Vrea Tatăl şi Fiul să încoroneze lucrarea veacurilor cu voi, iar voi să fiţi coronița.

O, copii scumpi, faceţi cerul şi pământul să tresalte la glasul înţelepciunii voastre, care va rosti curând, curând, curând învierea făpturii. Eu, Tatăl Savaot, v-am dat cuvânt de mângâiere, cuvânt de înviere, că e sărbătoarea învierii Fiului Meu iubit, întru Care Eu M-am răstignit atunci când El S-a dat spre răstignire, căci Eu sunt în Fiul, din veac şi până în veac. Toate durerile Lui le-am purtat, căci eram în El, iar în clipa când să-Şi dea duhul pentru învierea făpturii, M-am tras din El o clipă numai, şi apoi iar am fost cu El, căci El a înviat şi S-a dat Mie cu trupul înviat, şi iarăşi am fost una desăvârşit.

O, e sărbătoarea Domnului cu voi pe pământ, şi Tatăl vă mângâie pe voi ca să aveţi voi mângâiere şi să daţi Tatălui şi Fiului mângâierea pentru tot neamul omenesc care nu are ce să dea Domnului dacă nu are de la El. Vă mângâie Tatăl, fiilor. Mângâiaţi şi voi în lături. Mângâiaţi, mângâiaţi, vă spune Tatăl. Mângâiaţi toată făptura, că vă aşteaptă de şapte mii de ani făptura. Să audă cerul şi pământul ce vă spune vouă Tatăl Savaot, Atotputernicul. Toată făptura vă aşteaptă pe voi de şapte mii de ani, fiilor binecuvântaţi peste veacuri. Amin.

Ţi-am mângâiat ucenicii, o, Fiule Emanuel. Voiesc să fie ei una în toate, precum suntem Noi una. De aceea i-am mângâiat Eu, Tatăl, în ziua Ta de Paşti nou şi de împărăţie nouă a Ta cu ei după două mii de ani de la trupul Tău cel jertfit pentru viaţa lumii când Tu ai promis acest Paşti nou ucenicilor Tăi de atunci, care stau acum la această masă a împărăţiei Tale la sfârşit de timp prin ucenicii cei mai mici ai Tăi şi ai lor, căci cartea Ta şi a lor e hrana lor lângă cartea Ta de azi, lângă cartea venirii Tale pe care Tu ai deschis-o şi din care iei şi dai până toată o dai.

O, M-am bucurat cu bucuria Ta în mijlocul lor, că Nouă Ne este tare dor de bucurie, tare dor de om, Fiule scump al Meu. Amin, amin, amin.

— Scump, o, Tată al Meu, că tot ce ai avut Tu, ai dat pentru salvarea omului de la moarte. Tu numai pe Mine Mă aveai, şi eram scumpul Tău, şi Te-ai voit întru Mine pentru toată salvarea omului şi ai suferit în Mine pentru aceasta. Eu am fost tot ce ai avut Tu, tot preţul pe care l-ai dat omului pentru el însuşi ca să Ţi se aducă Ţie omul.

O, fii ai oamenilor, iată de ce am venit Eu de la Tatăl iarăşi, după două mii de ani, pe pământ cuvânt. Am venit ca să vă aduceţi voi pe voi înşivă Tatălui. Am venit să vă strig şi să vă trag pe toţi la Tatăl, căci aşa le-am spus Eu ucenicilor Mei cât am stat pe pământ. O, faceţi-vă ucenici ai Mei, fii ai oamenilor! Vreau să vă dau Tatălui, că El de aceea M-a trimis la voi. Deschideţi-Mi ca să intru şi să vă fac împărăţia Mea. Din uşa cortului Meu cel sfânt de pe pământ vă chem şi vă aştept să fiţi, şi să veniţi apoi. Am masă caldă de Paşti nou. Apropiaţi-vă de Domnul, că El stă cu un picior pe mare şi cu unul pe pământ, şi grăieşte şi spune că timp nu mai este, fiindcă s-a coborât împărăţia cerurilor pe pământ cu oamenii şi va împărăţi cu ei în vecii vecilor, după cum este scris să fie aşa.

Veniţi de primiţi lumină! Veniţi de primiţi lumină! Veniţi de primiţi lumină! Amin, amin, amin. Aşa vă spune vouă Domnul Iisus Hristos, Cel ce S-a răstignit şi a înviat ca să fie El viaţa şi lumina oamenilor. Mă dau vouă înţelepciune de sus ca să aveţi de sus. Luaţi de sus, din cer. La început era Cuvântul, şi Eu eram Cuvântul la început. Iată-Mă şi la sfârşit cuvânt, căci Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul, şi îl prind la mijloc pe om ca să nu-l pierd pe el. Vă dau înviere duhurilor şi trupurilor voastre, numai să voiţi să luaţi. Vine ziua învierii morţilor, dar Eu vă spun că a şi venit şi că cei din

morminte aud acest glas al Meu, şi curând, curând vor învia când Eu îi voi striga pentru aceasta, după cum am spus la prima Mea venire că voi face şi voi lucra învierea celor din morminte, şi apoi înnoirea făpturii şi întâlnirea cea mare a cerului cu pământul în sărbătoare de veac nou şi veşnic între pământ şi cer, căci cerul cel nou şi pământul cel nou se vor îmbrăţişa atunci pentru sărbătoarea veşniciei şi a iubirii de veci. Amin.

Eu sunt râul vieţii, şi din gura Mea el curge şi adapă pe cei ce aud ca să mai bea. O, cum să nu-l strig pe om când Eu pentru asta am venit? Până în clipa când voi rosti scularea celor din morminte, până atunci îl strig pe om, şi apoi sfârşesc să-l mai strig.

Iar voi, cei ce-Mi primiţi cuvântul în grădină şi, iarăşi, voi, copii ai poporului Meu, luaţi duh de zi de înviere şi daţi din el oamenilor şi le ziceţi lor urarea cea adevărată: Hristos a înviat! Oamenii zic această urare unii altora în vremea lor de chef şi de beţii şi de desfrânări şi de risipiri ale vieţii lor, şi nu zic adevărat această urare. Cântaţi peste satul acesta cântările învierii, că voi sunteţi ucenicii Mei, fiilor, fiindcă Eu sunt cu voi Trup şi cuvânt. Amin.

Petrece cu Mine la voi mucenicul Gheorghe, şi se bucură cu zi de Paşti nou mucenicii care-l însoţesc pe el pentru sărbătoarea lui şi a cetei mucenicilor, căci fiecare stă cu ceata lui. Luaţi din mistuitoarea lui iubire şi purtaţi-o în voi, ca să ardă în voi şi să se bucure el în mijlocul cetei de mucenici, căci cei sfinţi de pe pământ sunt bucuria sfinţilor. Iată ce vă spune cel sărbătorit între mucenici:

— Hristos a înviat! şi zile de Paşti nou cu voi în vecii vecilor, vă spunem noi, mucenicii din cerul cel nevăzut. Hristos a înviat! şi cu bucurie mare şi dulce să petreceţi azi voi, popor al Domnului pe pământ. Fiţi ascultători cu mare grijă, că Domnul v-a spus vouă să cântaţi peste sat cântările învierii, ca să vă ştie satul de ucenici ai Domnului. Îşi cântă idolii unii altora cântările lor desfrânate, iar voi despicaţi cerurile în care staţi şi faceţi-vă auziţi peste acest pământ binecuvântat prin voi, cei de la mijloc. Eu am mărturisit pe Hristos cu tot sufletul şi duhul şi trupul meu. Aşa şi voi să lucraţi, căci calea pe care sunteţi voi aşezaţi de Domnul e cale cu mare curăţenie de suflet şi de duh şi de trup, că e calea venirii Domnului, şi voi sunteţi calea aceasta, şi Domnul vine pe ea. Nimeni din voi să n-o rupă, să n-o păteze, să n-o slăbească nimeni, căci cum vă e duhul, aşa trebuie să vă fie şi trupul şi sufletul. Duhul şi sufletul şi trupul vostru să însemne Hristos. Aceasta vă spun eu din ceata mucenicilor în zi de Paşti nou şi de înviere peste făpturi. Fiţi veşnici, iar cei veşnici sunt fără de păcat în veci de veci. Lucraţi cerul peste voi şi între voi, că voi sunteţi calea pe care vine Domnul, cerul în care Domnul coboară pe pământ ca să fie cu oamenii. Şi iar vă spun şi vă salut cu cerescul imn al sărbătorii Paştelui Domnului: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

— Iar Eu, Domnul Cel înviat şi sărbătorit în mijlocul vostru mereu, vă rog, cu duhul plin de dor, învăţaţi iubirea împărăţiei cerurilor cu multul, ca să fiţi sănătoşi în toate, fiilor scumpi. Toate cele dulci vin peste voi de la lucrarea împărăţiei cerurilor, şi de la ea în mijlocul vostru vine curând, curând ridicarea celor din morminte, şi apoi sărbătoarea cea mare a cerului nou şi a pământului nou, în sărbătoare de Duh Sfânt peste pământ. Amin.

Vă îmbrăţişez şi vă strâng cu iubire şi cu zile de Paşti, fiilor. Te strâng la pieptul Meu cel rănit de ranele răstignirii şi de dor, poporul Meu. Îţi iau mânuţele şi ţi le pun peste ranele Mele ca să Mă mângâi şi să Mă vadă îngerii şi sfinţii ce fac cu tine şi ce eşti tu pentru Mine. Îţi iau şi inimioara, copilul Meu de azi, şi o pun pe ranele Mele pline de dor ca să te umplu şi să-Mi dai, că vreau să Mă bucur de la tine şi vreau să se bucure făptura de tine, copilul Meu şi rodul Meu cel de azi.

Hristos a înviat! Eu sunt Cel ce-ţi salut iubirea şi credinţa cu vestea cea care s-a purtat între ucenicii Mei după învierea Mea. Amin.

Vă salută ucenicii Mei şi ucenităle Mele de atunci, o, fiilor de acum, şi vă spun şi ei:

— Hristos a înviat! pentru că ne-a iubit. Iar voi, cei de azi, mai mult ca noi să-L iubiţi, ca să vină clipa întâlnirii dintre noi şi voi în chip descoperit. Vă salutăm cu duhurile pline de dor şi de fior şi vă aşteptăm să sfârşiţi lucrul tainei Domnului, şi vom gusta laolaltă apoi ziua cea mare şi dragostea ei cea pentru noi şi pentru voi, cei ce suntem ucenici ai Lui. Amin, amin, amin.

— Iar Eu, Domnul, îmbrăţişez în aceeaşi cuprindere pe ucenicii cei de atunci şi pe cei de azi şi Mă bucur înaintea Tatălui şi le spun lor: Pace vouă, ucenicilor! Peste cei de atunci şi peste cei de acum Eu spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, ucenicilor! Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2002

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Domnul Se lasă găsit celor ce nu Îl ispitesc pentru ei înşişi. Lumina Noului Ierusalim este izvorul tămăduirii neamurilor. Dorul de Dumnezeu este lumina care înţelege în om ca Dumnezeu şi pentru Dumnezeu.

Hristos a înviat! Mi-a spus Fiul să vă salut cu salutul praznicului Învierii Lui, fiilor care vegheaţi în calea Lui când vine în ieslea Sa cuvânt. Hristos a înviat! Eu Îi sunt mamă, şi El mie Fiu, dar mai presus de aceasta este fericirea celor ce aud cuvântul Lui şi îl împlinesc pe el peste ei, că aceştia fără să-L vadă Îl iubesc şi Îl primesc şi Îl fac pe El peste ei şi în ei. Amin.

Le-am dat, Fiule, salutul cel pentru Tine. Ei stau înaintea Ta. Dă-le lor din harul Tău, ca să aibă mereu şi să poată fi mereu până la ziua Ta cea mare când toate, toate se lasă descoperite, Fiul meu Cel înviat. Amin.

— O, mamă a Mea, Eu ţi-am dat rând în cuvânt ca să te faci izvor peste ei şi să-i umpli de duhul tău de mamă a Mea şi să le faci bine la suflet şi la trup şi la duh şi la iubire şi la veghe şi la credinţă şi la lucrul lor cu Mine, mamă.

— O, copilul meu Cel înviat dintre morţi! Dragostea mea pentru cel ce Te urmează pe Tine în acest timp de venire a Ta de lângă Tatăl la om, dragostea mea este să poată să Te urmeze până la ziua Ta cea din urmă care Te va arăta pe Tine în toată slava pe care o ai de la Tatăl, şi pe care Ţi-ai ascuns-o când Te-ai născut Om din pântecele meu cel fecioresc.

Dragostea mea, popor al Fiului meu, ţi-o dau toată, ca s-o ai şi să faci cu ea venirea Lui în toată puterea şi slava ei, că asta e dragostea mea pentru El şi pentru tine, popor iubit de Dumnezeu. Tu eşti în trup şi poţi lucra planul Său peste pământ, căci cuvântul Lui trebuie să-şi ia loc în cartea sa de azi, şi apoi tu să-l împlineşti, fiindcă pregătirea ta pe deplin aduce ziua slavei Domnului, o aduce la tine ca să-L

vadă pe El toți cei de pe pământ, şi să poată El zice atunci: *«Făcutu-s-a!»*. Amin.

Mă fac fântână de cuvânt peste voi cu sărbătoare de înviere, şi vă învăț viața cea pentru Fiul meu, o viață şi o inimă cum nu se suie la mintea omului, căci omul nu primeşte să facă, fiindcă mintea lui nu stă la Dumnezeu. Voi însă aveți izvorul vieții din care vă adăpați pe dinăuntru şi pe dinafară ca să fiți cei vii, ca să fiți, fiilor. V-a spus şi El, vă spun şi eu: arătați-vă unii altora cât Îl iubiți pe El, cât Îl aveți şi cât Îl dați, că aceasta este minunea în care trebuie să stați voi înaintea Lui. Amin.

El, Fiul meu, nu poate peste om, căci omul se poartă numai pe deasupra aproape de El, iar pe dinăuntru este el, omul, şi nu se arată decât cum vrea el să fie văzut. Dacă omul ar fi curat cu el însuşi, ar fi şi cu cei din jur tot aşa, şi ar avea lumină din cer omul, căci cerul îl caută pe om ca să-i dea, numai să-l găsească pe om. Se lasă greu omul ca să fie cu Dumnezeu. Dar iată, vine învățătură din cer peste tot neamul omenesc de pe pământ şi cheamă omul la izvor ca să bea şi ca să aibă dacă bea, şi apoi să fie omul. Amin.

Sufletul cel umilit are ce să ia, că acela vede şi ia, dar sufletul cel plin de duh de om nu poate lua cu folos, pentru că nu vede cu mintea lui lumina cea din jur, ci o vede pe a lui şi se zbate pentru el însuşi, şi tot aşa aşteaptă şi de la Dumnezeu. Dar iată izvorul care-l poate învăța pe om să vadă şi să fie şi să ia şi să dea după plăcerea Domnului. Amin.

Voi, fii ai oamenilor, dacă voi căutați şi pe Dumnezeu, nu numai pe voi înşivă, învățați să nu vă înşelați căutându-L, căci El Se lasă găsit celor ce nu-L ispitesc pe El pentru ei înşişi. Învățați această mare taină pe care lumea nu poate s-o priceapă, fiindcă lumea are duhul ei care nu are nimic în Domnul. O, nu vă înşelați pe voi înşivă căutându-L, ci lăsați-vă găsiți de El, găsiți vrednici de împărăția Lui prin curățenia inimii voastre. Luați din Scripturi pe cei păcătoşi din lume care L-au căutat pe Dumnezeu cu inima curată şi L-au aflat pe El, şi le-a dat El lor iertarea păcatelor şi duh umilit prin care să stea şi să fie ei. Întoarceți-vă la Tatăl, că El vă dă putere să vă faceți fii ai Lui şi ai Fiului Lui, Care este Fiul meu. Întoarceți-vă, şi să nu vreți şi să nu ziceți altfel decât a zis fiul cel întors la tatăl după ce şi-a risipit viața în fărădelegi, şi să ziceți aşa: *„Nu sunt, Doamne, vrednic să mă numeşti fiu al Tău, ci mă fă ca pe unul din argații Tăi, căci am greşit cerului şi Ție, Tată“*. Şi dacă ziceți aşa, întoarceți-vă apoi şi veniți spre Tatăl cu acest gând în voi, şi atunci Tatăl vă dă pe Fiul şi vă înviază ca să fiți, şi vă face parte de scăpare, că aşa voieşte Tatăl să facă, numai să se scoale omul spre părere de rău şi să bată apoi la uşa Tatălui şi să vină şi să fie şi să nu piară omul departe de Dumnezeu. Amin.

Iar voi, cei ce aşteptați în lume venirea Fiului meu ca să vă adune de la toate marginile pentru că sunteți plăcuții Lui, luați în mâini candelele şi stați gata înaintea Lui, că iată-L cum vine şi cum Îşi face cale spre voi, căci pentru cei aleşi ai Lui se desface de la El spre ei calea îngerească a dorului, de la Domnul la ei, şi de la ei la El, şi pe această cale se face întâmpinarea, şi cu dulce se face ea. Amin.

Duh umilit pentru cei pe care-i cheamă Tatăl din lume, şi apoi plecare spre Tatăl, şi dragoste cu dor în ea pentru cei ce aşteaptă venirea Fiului meu ca să-i cuprindă pe ei. Aceasta este ce vrea Tatăl şi Fiul de la ei; aceasta este. Amin.

Iar voi, cei cuprinşi de venirea Lui după om, desfaceți-vă bine ca să torn eu din izvorul Lui în voi, că El mi-a spus să fac aşa. Voi, popor al venirii Lui, nu uitați că dragostea este cămaşa voastră de întâmpinare a Lui, iar dorul din ea este candela care arde în voi şi care luminează în calea Lui, ca să vină la voi cu slava Sa. Lumina candelei, să fiți atenți cum arde şi cum luminează. Cel mai scump untdelemn, cel mai de preț dar să fie candela voastră şi lumina ei şi veghea cea pentru lumina ei, că iată Mirele, şi de deasupra voastră El curge peste voi cuvânt, izvor de viață veşnică pentru voi şi pentru cei ce iubesc şi vor iubi viața. Amin.

Te-am ascultat, Fiul meu iubit. O, de Te-ar asculta toți cei iubiți ai Tăi aşa cum Te ascult eu! Inima mea o dau lor, ca să ştie din ea cum este iubirea de Tine. M-am făcut izvorul Tău peste ei, că noi suntem mereu astăzi, Fiule scump. Sfânta Sfintelor Tale, Noul Ierusalim, care se întinde şi cuprinde pe om în taina lui, acesta este izvorul tămăduirii neamurilor. Să facem să răsune trâmbița Ta, cea de a şaptea trâmbiță, cuvântul Tău peste pământ, peste tot pământul, Fiule al puterilor. Cuvântul iubirii Tale care cheamă în vremea aceasta pe om sub mantia Ta ca să nu piară omul, hai să-l răspândim cu putere pe tot cuprinsul pământului şi să ştie tot omul că Tu eşti Mirele Cel ce vine în miez de noapte cu ziua Lui cea neînserată peste toată făptura ca s-o ridice la viață. Hai să putem cu putere mare prin cei mici ai Tăi de azi. Şi vom putea, Fiul meu iubit. Amin, amin, amin.

— O, cum să nu putem, mamă!? Numai să poată ei să facă primire cuvântului Meu peste ei şi să-l pună în faptă peste ei şi peste pământ aşa cum este cuvântul, mamă, că dulce i-ai învățat pe ei, şi pe cei de pe pământ care stau gata pentru Mine ca să-i adun, şi, iarăşi, pe cei care nu s-au pocăit încă de faptele lor rele ca să se scoale şi ei din moarte şi să vină la Tatăl după ce vor vedea că au greşit atât şi că nu sunt vrednici de fii, ci de argați măcar, ca să le dea Tatăl scăparea şi iertarea după ce vor veni la El.

O, că dulce ți-a fost povața izvorului tău, mamă, de şi piatra te ascultă pe tine când grăieşti, şi se moaie şi se face de folos. Iubirea ta e mare, e cât cerul şi pământul. Aşa îi voiesc Eu pe cei cu care-Mi sprijin venirea, mamă, că tot aşa de mare e şi venirea Mea. Iar tu te bucură azi cu sfinții şi cu îngerii lângă izvorul Meu care curge peste ei şi cu care sfințesc Eu izvoarele curților Mele cu ei, spre împrospătarea harului Meu cel pentru ei, mamă, şi spre mângâierea Mea şi a lor. Amin.

O, copii ai Ierusalimului, voi nu puteți să aveți mângâiere în voi dacă nu am Eu de la voi, că tot ce este bun pentru voi, din Mine vine, fiilor. Dragoste cu dor în ea, aceasta vreau în voi. Dragostea să vă fie cămăşuța, iar dorul din ea, candela şi lumina ei, care arde în voi pentru întâmpinarea Mea mereu, mereu, fiilor. Fiți lumină, fiți dor şi lucrați cu el calea Mea spre voi şi calea voastră spre Mine. Dorul de Mine nu este dorul unul de la altul, cum vrea omul să înțeleagă că este dorul de Dumnezeu. Dorul de Mine este lumina care înțelege în om ca Dumnezeu şi pentru Dumnezeu. Amin.

Aş voi, măi fiilor, să vă vorbesc Eu vouă despre această taină a sfinților de pe pământ, şi voi face aşa. Acum, luminați-vă cu dorul de Mine şi puneți voi cuvântul binecuvântării apei de la voi pentru ca să spele ea cu harul cel pus peste ea tot ce este străin în omul care va să ia din apa aceasta. Amin.

Luminați-vă cu dorul şi arătați-vă unii altora cât Mă iubiți, şi cinstiți cu slavă şi cu laude serbările Mele cu voi, ca să vă simt aproape de pieptul Meu cel ars de dor după voi, copii ai sânului Meu cel plin de dor. Luminați-vă, că sunteți Ierusalimul Meu. Luminează-te, Ierusalime, de la slava Mea cea de peste tine, şi păstreaz-o pentru tine, că nimănui n-am

dat ce ți-am dat ție, și ți-am dat și ca să dai, dar ce ți-am dat ție este al tău, poporul Meu care ai scris pe fruntea ta numele Meu cel de la sfârșit de timp. Amin.

Acum pun peste tine salutul învierii Mele și te cuprind și te dau sfinților și îngerilor să te mângâie cu harurile cele mai presus de fire, ca să ai și să lucrezi tu cu ele întru întâmpinarea Mea. Amin.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat, poporul Meu cel înviat! Amin, amin, amin.

27 aprilie/10 mai 2002

Duminica a doua după Paşti, a sfântului apostol Toma

Taina sfinților pe pământ este dorul lor de Dumnezeu. Sâmbăta este a morților, iar duminica este a celor vii.

Întru cuvânt în carte, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și vă spun: pace vouă, celor ce-Mi dați ființă cuvântului Meu în cartea sa! Amin, amin, amin.

Pace vouă, ucenicilor! Dorul Meu de voi se face lumină peste voi și vă călăuzește și vă ține lângă Mine cu viața voastră și cu faptele ei. Amin.

Luați din gura Mea, copii ai Ierusalimului nou. Precum își hrănește o mamă pruncul, așa vă hrănesc Eu pe voi din gura Mea, și tot așa vă și ocrotesc, și tot așa vă și doresc, și vă dau din dorul Meu ca să-l purtați și ca să Mă doriți cu mare dor și ca să vin la dorul din voi și să Mă fac bucurie vouă, fiilor.

Acum două mii de ani când am înviat și M-am arătat ucenicilor Mei cei ascunși de teama iudeilor, le-am spus: *«Pace vouă!»,* și i-am trimis spre toate neamurile de pe pământ, ca să-i dezlege de păcate pe oameni și să-i tragă la Tatăl, și le-am zis: *«Iată mâinile și coasta Mea. Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu vă trimit pe voi»,* și am suflat peste ei și le-am zis: *«Luați Duh Sfânt!»*. Dar Toma nu era cu ei atunci, și când a venit, ei i-au spus lui: *«Hristos a înviat! Am văzut pe Domnul»*. El s-a umplut de dor nemângâiat și a zis: *«Până nu voi pune mâna mea în coasta Sa, până nu voi vedea semnul cuielor în mâinile Lui, nu voi crede»*. Și dacă a venit iarăși duminica, Eu M-am dus la ei din nou și le-am zis: *«Pace vouă!»,* iar lui Toma i-am zis: *«Adu degetul tău și vezi mâinile Mele, și adu mâna ta și vezi coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios»*. Iar el, plin de dor, Mi-a zis: *«Domnul meu și Dumnezeul meu!»,* și i s-a umplut inima de cea mai scumpă bucurie, de cea mai mare iubire pentru Domnul lui, și a rămas așa apoi. El a văzut și a crezut. El a voit să Mă vadă și M-a dorit cu dor după ce i-au spus lui ceilalți ucenici de învierea Mea. Se îndurerase adânc că nu fusese cu ei când Eu M-am arătat lor după ce am înviat. Se umpluse de dor după Mine, și dorul îl mistuia, și tânjea în el să Mă vadă dacă ceilalți ucenici Mă văzuseră înviat și cu ranele în mâini și în coastă, căci Eu le-am arătat lor atunci mâinile și coasta Mea ca să creadă că Eu sunt și să mărturisească ei învierea Mea.

O, fiilor, fii ai Ierusalimului, mare taină a stat în așa păruta necredință a lui Toma, ucenicul Meu cel iscusit la înțelepciune. Omul este îndoielnic și iscoditor și necredincios, și pentru el omul ascunde adevărul ca să se facă el adevăr, fiindcă omul e plin de sine, și altfel nu poate să se odihnească. Eu însă am adeverit adevărul cel despre Mine, că dacă M-am lăsat să mor pe cruce pentru cei necredincioși, a fost apoi să le sting lor toată bucuria cea pentru biruința lor asupra Mea, asupra adevărului cel din cer și care-l răstoarnă pe om de pe scaunul său, fiilor. Am înviat și am adeverit bine aceasta, că Mi-am arătat ucenicilor Mei mâinile și coasta Mea, semnele străpungerii cuielor în care am fost țintuit pe cruce, iar lui Toma i-am luat degetul și l-am pus să Mă pipăie și să adeverească el taina învierii Mele, scularea din mormânt, ridicarea trupului Meu cel înviat dintre morți așa cum Eu am proorocit mai înainte de patima Mea, și s-a împlinit atunci Scriptura care zice: *«Adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din cer a privit»*. Amin. Așa a fost judecată lumea în zilele acelea, dar ea n-a cunoscut judecata ei, și a rămas în duhul ei. Dar ucenicii Mei, apoi, mergând mergeau și vesteau moartea și învierea Mea, ca să creadă cei ce aud că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și crezând viață să aibă în numele Meu. Amin.

O, poporul Meu Ierusalim, taina sfinților de pe pământ este dorul lor de Mine, că fără dor nimeni nu poate să fie cu Mine și să-Mi slujească cu dor. Am spus vouă că vreau să vă vorbesc despre taina sfinților de pe pământ. O, nu mai sunt sfinți pe pământ, că nu mai are omul dor de Dumnezeu; nu mai are, poporul Meu. V-am învățat pe voi ca să audă tot omul care ajunge la izvor și la care ajunge izvorul Meu dat vouă. V-am învățat să fiți dor și să lucrați cu el calea Mea spre voi și calea voastră spre Mine, ca să fiu Eu cu voi pe pământ cuvânt așa cum eram cu Adam în rai de-l povățuiam să trăiască și să nu moară. Dorul de Mine este lumina care înțelege în om ca Mine, nu ca omul; ca Mine și pentru Mine, poporul Meu. N-ar mai căuta omul să vrea și să știe nimic dacă ar avea dorul de Mine în el. Când dorul după Mine nu arde în om, omul este mort față de Dumnezeu. Apostolul Toma M-a mărturisit, în dorul lui de Mine, om și Dumnezeu, și a spus: *«Domnul meu și Dumnezeul meu!»,* ca să arate la om cine este Hristos Care S-a făcut din Dumnezeu, om, și din om, Dumnezeu ca să poată omul să-L iubească pe El, căci Eu am fost om și Dumnezeu, și așa am stat cu ucenicii Mei și i-am povățuit spre dor, spre lumina care înțelege în om ca Dumnezeu și pentru Dumnezeu. Amin.

Poporul Meu, nu i-ar mai trebui nimic omului dacă ar avea în el dorul de Mine, așa cum nimic nu le-a mai trebuit celor ce s-au făcut sfinți pe pământ alegând pentru inima lor dorul de Dumnezeu, candela inimii și lumina ei după ce omul se îmbracă în dragoste de Dumnezeu. Atunci el ar spune ca Toma, ucenicul Meu care M-a văzut înviat și a zis: *«Domnul meu și Dumnezeul meu!»*; a zis cu sufletul arzând în el și îmbătat de fericire, căci acest ucenic era măreț cu inima și avea înțelepciune cu mult mai presus de ființa lui, fiindcă a luat din dragostea Mea cât timp am petrecut Eu cu ei și i s-a îndulcit și i s-a îmbogățit duhul cel pentru tainele ființei Mele lângă om, iar Eu am făcut în așa fel cu el ca să poată el adeveri la toți cei necredincioși din vremea aceea și de după ea că Eu sunt om și Dumnezeu pe pământ și în cer, căci Tatăl așa a binevoit. Amin.

Fiilor, spuneți voi la tot neamul omenesc ce grăiește la voi gura Mea care spune așa: Eu am înviat în ziua întâi a săptămânii și le-am arătat ucenicilor Mei mâinile Mele și coasta Mea când am intrat la ei prin ușile încuiate așa cum am ieșit din mormântul cel pecetluit și încuiat de iudei. Iar pentru mai mare adeverire a învierii Mele dintre morți și a venirii Mele de la Tatăl, om și Dumnezeu pe pământ, M-am arătat iarăși ucenicilor Mei în ziua întâi a săptămânii, în ziua a opta după înviere când Toma era cu ei de această dată, iar ei erau ascunși și încuiați de frica iudeilor. Iată ziua Domnului, ziua învierii, ziua întâi a săptămânii, ziua pe care a dat-o El creș-

tinilor ca să fie numită ea ziua Domnului şi a Dumnezeului Cel înviat dintre morţi. Amin. Cine vrea să fie creştin, să intre în odihna zilei învierii Domnului, căci ea este ziua biruinţei. Iar cine nu vrea să fie creştin, să facă ce voieşte, căci aşa au făcut şi iudeii, şi au rămas în legea lor şi n-au luat peste ei pe Hristos cu ziua Lui de înviere. Dacă întru Mine s-a plinit toată legea şi toţi proorocii, dacă Eu aceasta am împlinit, ce i-ar mai trebui omului să înţeleagă şi ca să ia peste el ziua Mea de biruinţă ca zi a odihnei lui de toate ale lui şi de toate ale Mele? E adevărat că Eu M-am odihnit de toate ale Mele în ziua a şaptea atunci când am făcut lumea, dar lumea după aceea Mi-a dat atât de lucru pentru mântuirea ei! Iar Eu când am venit la Israel prin Moise şi i-am amintit de odihna Mea cea de la început, am zis lui să păzească odihna Mea în el, căci el se depărtase de Mine cu totul. Dar Eu am lucrat mereu, mereu peste el, şi el n-a intrat în odihna Mea, şi a rămas cu cei morţi şi cu odihna lor, cu odihna omului şi nu cu a Domnului. Atunci,Eu am venit şi i-am dat omului ziua învierii Mele dintre morţi, căci sâmbăta am fost la morţi ca să-i scol pentru ziua învierii Mele, iar duminica am venit la cei vii ca să adeveresc că Eu sunt Hristos, Fiul Tatălui, iar lumea crezând viaţă să aibă în numele Meu. Amin.

Ziua întâi este învierea Mea, iar ziua a opta este veacul cel nou, şi *«fericiţi sunt cei ce se vor învrednici de veacul acesta şi de învierea cea din morţi, că aceia sunt fiii lui Dumnezeu şi sunt ca îngerii în cer, fiind fiii învierii»,* precum este scris. Amin.

Poporul Meu Ierusalim de azi, poporul Meu român! Eu, Domnul şi Dumnezeul tău, le spun tuturor: Hristos a înviat! şi le spun că sâmbăta este a morţilor, şi duminica este a celor vii, şi este ziua pe care am dat-o Eu, Dumnezeu Cel înviat, lui Avraam, Isaac şi Iacov atunci când am fost în mormânt, şi cu ei am înviat şi le-am dat lor de odihnă ziua Mea cea de la sfârşit de timp, ziua întâi a săptămânii, începutul învierii prin Hristos. Amin. Israel s-a învârtoşat, iar neamul creştinesc s-a sculat pentru Hristos Cel înviat şi a stat pe picioarele lui şi a crezut şi s-a botezat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, precum Eu am pus lucrarea aceasta peste apostolii Mei ca s-o ducă ei până la margini peste neamuri pe pământ. Amin. Cine se iubeşte pe sine, acela zice că ştie, dar cine Mă doreşte pe Mine ia de la Mine aşa cum Eu am lucrat şi am arătat pentru mântuirea omului.

O, poporul Meu, dorul de Mine este lumina care înţelege în om ca Dumnezeu şi nu ca omul. Tu eşti Israelul Meu cel de la sfârşit de timp, iar Israel cel de atunci a fost cel de la început de timp. Tu însă să înţelegi ca la sfârşit, poporul Meu, şi să crezi că Eu sunt începutul şi sfârşitul şi că aduc la tine ziua cea neînserată ca s-o pun peste tine mai înainte să vină ea şi ca să te găsesc Eu pe tine în ea, poporul Meu de la sfârşit de timp.

În ziua întâi a săptămânii, a opta după înviere, Eu am pătruns la ucenicii Mei şi le-am spus lor: *«Pace vouă!»* şi am adeverit lui Toma trupul Meu cel înviat dintre morţi, iar el, ars de dor, a zis: *«Domnul meu şi Dumnezeul meu!»*. Abia mai răsuflând a zis aceasta, şi Eu i-am luat mâna şi i-am pus-o pe semnul de la mâini al cuielor, şi i-am luat degetul şi l-am pus pe rana Mea din coastă şi i-am spus să nu fie necredincios, ci credincios, şi l-am numit fericit că a văzut, căci era fericit foarte şi M-a cuprins ars de dor, şi atunci a crezut văzând şi s-a bucurat cu bucurie plină de fior ceresc de învierea Mea, de biruinţa Mea cea pentru Mine şi pentru ei şi pentru cei credincioşi care s-au întărit întru nădejde şi întru bucuria Domnului lor. Amin.

Dorul de Mine este taina sfinţilor de pe pământ, Ierusalime, poporul Meu. Îţi dau acest talant să-l înmulţeşti cu multul şi să-ţi dea el fericirea cea dulce, căci cine are acest talant e dulce fericit şi are cu el duhul mângâierii şi poate prin el. Amin.

Taina sfinţilor de pe pământ, dorul de Hristos, Cel înviat dintre morţi în ziua întâi a săptămânii om şi Dumnezeu, cei ce poartă în ei dorul acesta, aceia se fac sfinţi pentru El, căci El este sfânt. Cei plini de dorul Meu nu mai caută să vrea şi să ştie nimic decât de dor, şi dorul îi schimbă pe ei la faţă, şi ei sunt frumoşi prin Mine, Cel purtat de ei în dorul lor de Mine. Cei ce Mă au Mă dau, că le e dor, şi dorul se face mare în ei şi arzând îi arde, şi ei strălucesc atunci ca Domnul lor, Cel purtat de ei, şi sunt sfinţi precum Eu sunt. Amin.

Iară şi iară Mă scriu în cartea Mea de azi cu această taină: dorul de Dumnezeu este taina sfinţilor de pe pământ, poporul Meu cel din vecii ales ca să fii poporul Meu acum, la sfârşit de timp, ca să te fac cărare a Mea la a doua venire a Mea cuvânt şi trup pe pământ. Să fii tu plin de dorul după Mine şi să străluceşti şi să arzi de dor, căci dorul este lumina care înţelege în om ca Mine, copil al dorurilor Mele, că Mi s-a strâns tot dorul în dorul de tine, şi aşa face tot cerul, face ca Mine cerul şi te aşteaptă cu dor şi te voieşte să fii plin de dorul Meu şi al lui, poporul Meu Israel de la sfârşit de timp, de la venirea Mea, fiule iubit.

Acum, pace ţie, şi sărbătoare dulce şi cu dor în ea, că dorul este cel ce-ţi dă ţie viaţă pentru Mine şi pentru tine, căci viaţă am venit să pun peste om. Amin. Îţi dau cu dor salutul învierii: Hristos a înviat! Apostolii Mei te cuprind de jur împrejur şi îţi zic şi ei de lângă Mine:

— Hristos a înviat, şi S-a arătat nouă în ziua întâi a săptămânii şi, iarăşi, în ziua a opta după înviere, iar noi mărturisim aceasta ca să creadă toate noroadele de pe pământ că Hristos, Cel înviat dintre morţi, este Fiul lui Dumnezeu, şi crezând viaţă să aibă în numele Lui. Amin.

Hristos a înviat! Aşa vă spun eu, cel ce am pus mâna mea pe ranele mâinilor Lui şi degetul meu pe coasta Lui cea străpunsă, şi atunci I-am spus ars de dor: *„Domnul meu şi Dumnezeul meu!“,* şi aceasta este mărturisirea mea pentru învierea Lui. Amin.

Hristos a înviat! Rostim peste tot pământul, din uşa cortului sfânt al Domnului, în mijlocul neamului român. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi, ucenicii Lui cei de atunci, mărturisim de lângă El, iar voi să ştiţi că acest cuvânt este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Domnul Care vine, şi crezând viaţă să aveţi în numele Lui. Amin, amin, amin.

— Iată cerul şi pământul în cuvânt la masă de Paşti nou. Eu, Domnul, binecuvintez îmbrăţişarea aceasta şi Mă vestesc pe Mine Însumi şi salut neamul omenesc care ştie să fie şi îi zic lui: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! şi crezând, viaţă să aibă în numele Meu. Amin, amin, amin.

29 aprilie/12 mai 2002

Duminica a treia după Paşti, a mironosiţelor

Cei sfinţi să-şi slujească unii altora ca lui Hristos. Unde nu este dragoste, este păcat. Deznădejdea este mândria de a nu-L iubi pe Dumnezeu.

Mă aşez masă de praznic ceresc pe pământ şi îi hrănesc pe cei adunaţi la sărbătoarea cea de azi.

Har vouă, celor ce Îmi primiți cuvântul la iesle ca să-l puneți pe masă şi să mănânce toți cei ce s-au strâns la masa Mea. *Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!* vă spun vouă de lângă Mine mironosițele învierii Mele. Iar Eu, Domnul Cel înviat, vă spun vouă tot aşa: Hristos a înviat! Pace vouă, şi vă bucurați, că e cerul în sărbătoare şi petrecem în casa întâlnirii pentru soborul mironosițelor învierii Mele. Amin.

Pace vouă, şi ascultați şi împliniți cu duh duios toate cuvintele Mele de peste voi. Pace vouă, şi auziți glasul Meu, căci cu el Eu vă aduc vouă cerul pe pământ şi mult Duh Sfânt din Tatăl şi din Fiul. Amin, amin, amin.

Pace ție, poporul Meu micuț! Am pus masă şi am adunat la ea pe cei însetați, pe cei flămânzi, ca să-i hrănesc în grădinile Mele. Cu ce să-i hrănesc Eu pe cei veniți la masa Mea? Îi hrănesc cu învățătura Mea care dă viață celui ce o ia ca s-o pună peste el şi s-o facă cu dor, şi să-şi dea chip unul altuia cei ce aud din gura Mea cuvântul vieții.

O, ce dulce au iubit mironosițele învierii Mele! Ce dulce le era şi bucuria, şi durerea cea pentru Mine!

O, copii ai venirii Mele la voi, când Eu sunt Cel dintre voi, atunci voi sunteți întru Mine şi sunteți frumoşi, fiilor, dar când Eu nu sunt din de ajuns între voi şi în toate ale voastre, vă scade frumosul de pe chipurile voastre, căci ce este inima, aceea este şi chipul. Iubirea mironosițelor le strălucea lor chipul, ca şi durerea, căci în toate ale lor eram Eu, şi eram Cel dinăuntrul lor, şi eram, poporul Meu. Amin.

O, Ierusalime, ce ți-aş putea Eu da mai mult şi mai sfânt decât învățătura Mea care te îndeamnă să fii frumos pentru Mine şi pentru tine şi să fii tu lucrarea Duhului Sfânt pe pământ? Eu am zis că unde sunt cei adunați în numele Meu, acolo sunt şi Eu şi Mă bucur în Duhul Sfânt.

O, fiilor, să nu Mă doară lucrul mâinilor voastre; să nu Mă doară nici pe Mine, nici pe voi. Şi cum aşa aceasta? O, nu dați dintre voi pe cele duhovniceşti în care vă învăț să stați în toată vremea, că e venirea Mea la uşi, fiilor. Luați în fire tot ce vă aduc să lucrați, pentru ca să vă găsesc aşa la venirea Mea, şi pentru ca să văd Eu la voi dorul lucrând şi grija de suflet şi iubirea Mea din voi, că v-am făcut copii ai Duhului Sfânt, fiilor. Să nu Mă doară lucrul mâinilor voastre, şi faceți cu dulce şi cu bucurie unul pentru altul tot ce faceți cu mâna, şi nu vă lăsați duşi de cele ce lucrați, dar lăsați-vă duşi unul spre altul pentru dragostea Mea dintre voi. Dați-vă unul altuia bucurie prin iubire, că totul este uscat pe pământ, poporul Meu. Dați-vă unul altuia chip frumos prin bucuria din voi şi dintre voi apoi, iar bucuria aceasta să fiu Eu în voi. Dați-vă unul altuia chipul Meu şi primiți-vă unul pe altul, căci aceasta este dragostea dintre voi: să vă dați şi să primiți. Amin.

O, cel ce nu simte inima celuilalt nu-L simte nici pe Dumnezeu. Iubirea de Dumnezeu iubeşte pe pământ, fiilor. Faceți-vă dulce viața unul altuia şi nu vă faceți vinovați că nu faceți aşa. Când Eu sunt iubire între voi, toate vă sunt dulci atunci vouă şi Mie. Faceți ca lui Hristos tot ce faceți, că dacă faceți ca omului, vi se îngreuiază şi duhul, şi sufletul, şi trupul, şi veți cârti ca Marta, fiilor. Dar Eu vă învăț mereu, căci omului îi trebuie mereu trezie pentru cele cereşti cu el.

V-am vorbit de dor, fiilor. Uniți-vă inimile în dorul de Mine şi căutați cu dor aceasta. Voi să nu fiți cu inima rece pe pământ în vremea smereniei voastre. Inima înfrântă şi smerită nu este inimă rece nici înăuntru, nici pe chipul ei, ci, din contra, ea este caldă şi mângâietoare din zori şi până-n zori, aşa cum Eu am nevoie de la voi. Unde nu este dragoste, este păcat, căci nedragostea este păcat, fiilor. Învățătura Mea dacă o auzi, trebuie s-o şi urmezi, că altfel eşti duşman al vieții, duşman al crucii. Eu pe voi vă numesc mereu copii frumoşi, căci aceasta face învățătura Mea, iar cei ce nu o împlinesc pe ea sunt duşmani ai crucii, fiilor, sunt duşmani ai vieții, poporul Meu.

V-am învățat dorul, fiilor. Dorului îi trebuie stare înaltă, o stare anume care să îl facă pe el să fie. Să nu suferiți unii de la alții pentru lipsa dorului din voi, fiilor, căci dorul este căldura care încălzeşte în lături pentru Domnul şi pentru duhul mângâierii, fără de care omul este greu pentru Dumnezeu şi pentru cei din jur şi pentru el însuşi, poporul Meu.

Aş da să vă înmulțesc, fiilor, ca să vă mai uşurez crucea Mea de peste voi, dar omul creştin nu înțelege bine statul cu Dumnezeu, mersul cu Dumnezeu pe cale, dorul lui de Mine şi lucrul lui în trupul bisericii, căci omul are fără să vrea mărire de sine. Mi-e milă de voi, copii care-Mi purtați crucea Mea de azi. Dacă ar şti creştinul ce înseamnă dorul de Dumnezeu şi crucea şi toate ale ei care-l fac pe creştin, v-aş da vouă ajutor pe om, v-aş da vouă mângâiere pe pământ, fiilor de sub cruce. Cel ce greşeşte, trebuie apoi să repare greşeala prin aplecare cu dulce, nu cu răceală, nu cu duh greu, căci e greu greul, e greu cu duhul greu şi pentru tine însuți, dară pentru cei din jurul tău! Trebuie cu căutare să fie reparată greşeala, căci dacă greşeşti şi apoi stai supărat că ai greşit, aceasta aduce greu de suflet, iar sufletul greu se face apăsător peste toate cele din jur. Cel ce greşeşte, trebuie numaidecât să se facă dulce, şi cu dor să dorească pacea şi viața şi căldura, că altfel suferă făptura de la neumilința omului. O, numai aşa se cheamă că stă omul cu Dumnezeu şi cu dorul de Dumnezeu. Amin.

O, nu e bine să fie omul greu pe pământ, că pe acela nu-l poate Domnul face unealtă a Sa. Cei ce M-au urmat atunci erau plini de dor după ce au gustat din calea Mea, din crucea Mea, din inima Mea cea plină de dor, poporul Meu. Mironosițele după ce s-au făcut sfinte s-au dat Mie cu dor, şi aşa M-au mângâiat ele în tot lucrul Meu pentru om pe pământ. N-a crezut nimeni mai mult decât ele că Eu am înviat. Iubirea lor şi dorul lor s-a purtat după Mine şi în mormânt ca să Mă mângâie şi ca să aştepte învierea Mea. Le era dulce bucuria ca şi durerea. Le era dulce durerea ca şi bucuria, căci tot ce erau ele Eu eram, Eu trăiam, şi în ele trăiam, şi tot ce trăiam Eu era iubirea lor. Această iubire ți-o dau, poporul Meu: iubirea mironosițelor învierii Mele, dorul lor şi mângâierea care vine de la dor, Ierusalime. Amin.

Se bucură cei adormiți de ziua aceasta de serbare, că voi îi pomeniți pe ei alături de mironosițele Mele care Mă căutau pe Mine la mormânt ca să Mă mângâie. Le dau celor adormiți zi de bucurie şi de pomenire în mijlocul tău, poporul Meu. Îi aşezăm la masă şi le dau cuvântul mângâierii, cuvântul învierii, ca să ia din el până la scularea lor cea deplină, căci cei din morminte aud glasul Meu cel de peste tine şi pic cu pic înviază, şi vor învia. Amin, amin, amin.

Aş vrea, poporul Meu, să fii tu pe deplin gata de venirea Mea. Aş vrea să vin cu toată slava Mea cea de peste tine. Te gătesc mereu cu zile de nuntă. Te aşez la lucrul gătirii zilelor Mele cu tine şi te întăresc mereu, mereu, ca să fii tu calea venirii Mele. Acum te ridic să-Mi găteşti sărbătoarea cea din grădina întâlnirii când Eu voi poposi cu slava Mea în mijlocul acestui sătuț pentru el şi pentru cei ce se vor aduna din cele patru laturi la sărbătoarea Duhului Sfânt, poporul Meu. Îți întăresc trupul şi sufletul şi duhul şi dorul şi lucrul şi pacea şi

avutul tău cel pentru lucrarea Mea peste pământ. Îți dau ca să ai şi ca să pui masă mulțimii, şi apoi Eu s-o hrănesc din cer cu cuvântul venirii Mele care-l aşează pe om înaintea Mea, numai să voiască omul. Şi va lua şi poporul care a fost la începutul cuvântului Meu de azi, dar el s-a lăsat întru ale sale şi le-a lăsat pe ale Mele, şi apoi îşi zice că a deznădăjduit văzându-şi paşii departe de paşii Mei. O, fiilor, deznădejdea este mândria de a nu iubi pe Dumnezeu, precum umilința şi pocăința este mândria de a-L iubi pe El. Omul după ce se lasă spre păcat se lasă şi spre nepăsare, iar când spune că e deznădăjduit, atunci el se face mai mare ca Dumnezeu şi se ascunde ca să nu-şi uite mărirea pe care şi-o dă, şi aşa stă, zicându-şi deznădăjduit, ca sub acest nume să poată rămâne el şi nu Eu. Dar cel ce nu părăseşte umilința şi grija de suflet şi de Dumnezeu, pe acela nu-l doboară deznădejdea care-l înşeală pe om ca să nu se scoale din greşale. Umilința nu duce niciodată la nepăsare, ci numai mândria duce la aceasta, şi omul nu se poate descurca înaintea Mea cu deznădejdea, căci ea este mândria de a nu iubi pe Dumnezeu, şi nu este neputință, aşa cum ar da omul să facă din ea înaintea Mea.

N-a vrut poporul Meu cel de la începutul cuvântului Meu, n-a vrut să Mă urmeze până la venirea Mea, n-a vrut. Acum când el vede că Eu n-am fost mincinos şi că împlinesc tot ce am grăit prin cuvântul cel de azi, îl prinde jalea şi vine şi se uită la slava Mea de azi şi cu care Mă revărs în lături peste cei ce vin la izvor ca să bea din el şi să învieze. Dar Eu Îmi mângâi durerea cu cei ce sunt, şi cu ei Îmi gătesc slava, şi cu ei trudesc, şi cu bucurie culeg cu ei rodul cuvântului Meu şi împlinirea lui.

Să te scoli, Ierusalime, să te scoli cu dor şi să gătim noi grădina întâlnirii pentru sărbătoare nouă şi plină de Duh Sfânt peste pământ, poporul Meu. Eu Mă gătesc să-ți dau ca să ai, ca să gătim zile de nuntă în mijlocul sătuțului cuvântului Meu şi să petrecem cereşte cu cei ce vin la slava zilelor Mele cu tine, Ierusalime. Mi-e tare dor să vin pe pământ şi Mă tare doare că nu vrea omul să se facă frumos pentru venirea Mea. Dar Eu vreau să poată omul, şi de aceea vin şi Mă aşez în calea lui, ca să Mă audă şi ca să împlinească ce spun Eu, căci cuvântul Meu nu trebuie numai auzit, ci trebuie împlinit. Amin.

Gătiți sărbătoarea Duhului Sfânt! Gătiți-vă pentru ea! Arătați slava Mea de peste voi! Arătați-vă frumoşi, fiilor, că Eu v-am dat cu multul, ca să Mă vadă lumea în voi, şi voi să Mă dați lumii, şi să creadă ea că Eu, Cel ce grăiesc la voi, sunt Hristos, Fiul Tatălui, şi crezând viață să ia şi să aibă în numele Meu. Amin.

Vă dau multă, multă putere, multă, multă iubire, şi dor vă dau, dor din dorul Meu, ca să aveți voi stare înaltă, fiindcă dorului îi trebuie duh duios, duh mângâios, ca să stea el în om şi să se facă lucru de Duh Sfânt, şi cu bucurie să se facă. Amin.

Înflăcărați-vă, fiilor! Dați-Mi inimile să vi le umplu. Lucrați cu ele sărbătoarea Mea cu voi peste pământ. De la margini la margini se va vedea slava Mea cu voi. Tot şi toate vă vor iubi pe voi. Trăiți cu sfială pe pământ, că pământul este al Domnului. Omul nu mai vrea să ştie aşa ceva, dar voi arătați ce trebuie să fie omul pe pământ, şi aşa va şti el. Amin.

Acum, bucurați-vă cu mironosițele învierii Mele, că ele stau cu sfinții la masă cu voi pentru sărbătoarea soborului lor, şi vă dau ele din dragostea lor ca să vă purtați aşa înaintea Mea şi să Mă vestiți cu venirea Mea precum ele M-au vestit cu învierea Mea. Dacă am avut martori mincinoşi care au mărturisit că Eu n-am înviat, iată, am pe mironosițe martori nemincinoşi. Lor M-am arătat Eu după înviere, şi apoi ucenicilor, şi după ce am petrecut patruzeci de zile arătându-Mă lor de multe ori, M-am aşezat lângă Tatăl.

Fiți martorii Mei, fiți cei ce mărturisesc venirea Mea cuvânt pe pământ în zilele acestea. Chemați pe om spre venirea Mea şi fiți calea venirii Mele după două mii de ani. Luați Duh Sfânt ca să puteți prin El, căci El este Mângâietorul Care vă învață pe voi ca să puteți şi ca să voiți pentru Mine. Dați-vă chip unul altuia. Chip din chipul Meu să luați şi să dați şi să Mă bucurați. Amin.

Acum, pace vouă! Pace ție, Ierusalime! Găteşte-te de sărbătoare şi găteşte-Mi sărbătoarea. Ascultă cuvântul Meu, Ierusalimul Meu, şi împlineşte-l tu pe el, poporul Meu. Amin, amin, amin.

6/19 mai 2002

Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului

Una este dragostea omului, şi alta este dragostea Domnului în om. Domnul este văduvit de dragostea casei în care se măreşte dragostea ei. Domnul îi face chemare României, la sărbătoarea Cuvântului.

Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, şi tu eşti poporul Meu de azi, Ierusalime român. Te hrănesc din gura Mea şi te pregătesc pentru venirea Mea, iar tu să faci aşa, şi să fii cuvântul Meu cel împlinit. Amin, amin, amin.

Pace ție, acum, şi în vecii! Amin.

Pace vouă, copii de la ieslea Mea de coborâre în cuvânt! Mai întâi vă întăresc pe voi ca să-Mi stați în fața cuvântului Meu şi să-l puneți în cartea sa. Cuvântul Meu să nu stea din grai şi din lucru, că Eu am spus că el nu trebuie numai auzit, ci trebuie şi împlinit. Amin.

Învățați zi şi noapte pe poporul Meu că fără dragoste el nu poate face cuvântul Meu. Învățați-l să stea cu gurița deschisă în fața cuvântului Meu şi să-l dorească şi să-l primească, şi apoi să-i dea împlinire cu dor şi cu dragoste, fiilor. Dragostea nu-l lasă pe om să moară, şi îl ține viu pentru ea şi pentru dorul ei şi pentru faptele ei cele scrise în Scripturi. Iar Eu vă rog pe voi să întețiți dragostea în inimile lor, ca să ne ridicăm frumos şi să pregătim zilele de sărbătoare ale Duhului Sfânt şi grădina întâlnirii, fiilor. Nu lăsați lucrul să se îngrămădească. Lucrați din timp toate câte sunt de lucrat, iar înainte de zilele sărbătorii odihniți-vă de osteneli şi lucrați fața slavei Mele cu voi şi lucrați ca să vadă omul pe Dumnezeu cu voi, că Eu voi aduna pe mulți la sărbătoare şi le voi arăta izvorul şi îi voi învăța să bea şi să se lase spre înviere şi spre dragoste de cer, că nu e bine să stea pământul fără cer, fiilor. Nu e bine să fie omul slăbănog pentru cele din cer, ci e bine să se scoale şi să meargă şi să vină după Mine, şi Eu să-i dau viața Mea omului, iar el s-o ia, şi s-o trăiască apoi. Amin.

O, poporul Meu, creşte dorul Meu de tine cu cât aşez peste tine zile noi de serbare ca să Mă arăt cu ele oamenilor, Ierusalime! O, fiii Mei cei ucenici de azi! Eu numai într-o slavă aş sta cu voi în fața celor din cer şi în fața celor de pe pământ, iar când vă văd cât trudiți pentru voi şi pentru lucrul Meu cu voi, Mă prinde durerea, şi cât aş vrea să n-o mai am! Dacă ați vrea şi voi atât cât vreau Eu, M-aş ostoi de acest dor şi aş prinde multă putere pe pământ prin voi. Dar voi sunteți sub sarcini, fiilor, şi ele vă strâng, şi Mă strâng şi pe Mine, iar Eu aş fi vrut să vă cruț pe voi de dureri şi de sarcini. Eu numai într-o slavă aş vrea să stau cu voi, numai într-o dragoste între

Mine şi voi, fiilor. Dragostea dintre voi şi voi nu Mă poate pe Mine mângâia, şi nici pe voi nu vă poate ridica spre Mine. Dar dragostea dintre Mine şi voi în mijlocul vostru Îmi dă Mie viaţă şi faţă între voi, iar Eu aşa vreau să Mă arăt dintre voi, şi omul să Mă vadă şi să poată să se scoale şi să poată merge spre Mine în numele Meu. Amin.

O, poporul Meu, una este dragostea omului, şi alta este dragostea Mea din om, iar Eu pe tine te-am aşezat înaintea Mea pentru dragostea Mea din tine, căci cu Dumnezeu nu poate altfel omul să meargă şi să se numească mers spre Dumnezeu şi cu Dumnezeu. Când într-o casă se măreşte dragostea ei, atunci Eu sunt văduvit de dragostea casei, dar când în ea se întețește dragostea Mea din ea, atunci Eu sunt fără de sfârşit în casa aceea, şi am viaţă în ea, şi o iau şi o dau şi Mă mângâi de la viaţa Mea din casa aceea. Nimic nu-i poate lega mai adevărat pe oameni decât dragostea Mea dintre ei, iar dragostea lor dintre ei îi desparte pe ei de Mine, căci Eu n-am viaţă între ei. Cui să-i spun Eu tainele acestea ca să înțeleagă apoi tot omul de ce nu este Dumnezeu pe pământ cu oamenii? Cui să-i mai spun Eu de minunile care nu mai sunt pe pământ fiindcă nu mai este dragostea Mea în om? Cui să Mă plâng Eu de dorul Meu după om? Eu dacă nu Mă pot slăvi în mijlocul oamenilor, este pentru că ei au între ei dragostea lor şi nu o au pe a Mea, dar cine este cel ce crede această durere a Mea?

O, Ierusalime, o, poporul Meu, te-am zidit din cuvântul Meu şi te-am făcut popor, şi te-am numit al Meu apoi, şi am pus în mijlocul tău dragostea Mea. Ea se face cuvânt ca s-o iubeşti şi ca să Mi-o dai Mie împlinită, Mie şi nu ţie, iar tu să stai la umbra ei şi să fii cuminte şi să fii cu pace şi cu bucurie pentru Domnul Dumnezeul tău, poporul Meu. Poporul Israel n-a putut să facă aşa şi n-a intrat în dragostea Mea, n-a intrat în odihna Mea dacă n-a făcut aşa, şi şi-a făcut el dragoste, şi n-am mai fost Eu dragostea lui ca să nu Mă fi părăsit el pentru el însuşi.

O, poporul Meu, unde să mai găsesc Eu pe pământ om care să nu se iubească pe sine în dragostea lui cea pentru Mine? Eu nu rămân cu nimic din dragostea pe care zice omul că Mi-o dă sau că Mi-o cere ca să aibă şi să Mi-o dea apoi, căci tot ce pot Eu avea cu adevărat este omul, omul care se dă dragostei Mele din el. Acela nu se mai dă pe el însuşi nimănui, ci numai pe Mine Mă dă tuturor. Acela nu se mai caută pe el însuşi în nimeni, ci numai pe Mine Mă caută în toţi când caută la om, şi numai pe Mine Mă pune în toţi, cu toată faţa Mea, iar faţa Mea este blândeţea şi smerenia cea din fiinţa Mea care este în om. Amin.

O, ce bine ar fi să-Mi ceară omul ajutor cu smerenie atunci când Eu Mă apropii de slăbănogirea sufletului şi a trupului lui ca să-l ajut pe el! M-am apropiat lângă scăldătoarea oilor când umblam cu trupul pe pământ după ce M-am născut Om din Fecioară. Voiam să-Mi arăt slava Mea peste cei ce sufereau, şi i-am zis slăbănogului care nu putea să se ajute singur şi pe care nimeni nu-l ajuta să se poată el vindeca prin apa care primea de la îngerul de sus darul vindecării pentru cel ce intra întâi în apă; iar Eu M-am umplut de milă pentru el, pentru cel ce nu putea şi nu avea ajutor, şi M-am apropiat să-l ajut şi i-am spus: *«Vrei să te faci sănătos?»*. Iar el Mi-a răspuns cuminte: *«Eu, Doamne, nu am om cu mine ca să mă ia şi să mă bage în apă când ea se tulbură la venirea îngerului, iar eu până ajung ajunge altul»*. Atunci i-am zis: *«Ia-ţi patul şi te scoală şi umblă»,* iar el aşa a făcut. Amin.

O, ce bine ar fi, poporul Meu, ce bine ar fi să-Mi ceară omul ajutor cu smerenie atunci când Eu în mila Mea Mă apropii de el ca să-l vindec de el însuşi, de slăbănogirea lui, şi să Mă vindec şi Eu în el de slăbănogirea în care el Mă ţine. Dragostea Mea din om poate totul alături de Duhul Meu blând şi smerit din el.

O, poporul Meu, Mă apropii de sărbătoarea Mea cu voi în lucrare de Duh Sfânt peste om. Chem omul în grădinile Mele ca să-l îmbiu spre dragostea Mea. O, fiilor, nimeni pe pământ nu ştie să-l iubească pe aproapele său dacă nu împlineşte mai întâi iubirea lui cea pentru Mine. Omul îi dă aproapelui lui ce are el, nu ce am Eu dacă el nu Mă iubeşte pe Mine în el şi în aproapele lui. Dar pe tine te-am voit întru poruncile Mele, şi aşa te-am învăţat să iubeşti şi să trăieşti şi să te dai Mie. Vreau această învăţătură s-o văd că stă peste tine, fiindcă pentru aceasta te-am zidit, poporul Meu, iar tu să nu uiţi vreodată că Eu sunt cu tine şi că te privesc ca pe un sad al Meu şi că vreau să Mă văd în tine prin toată trăirea ta, prin toată dragostea Mea din mijlocul tău. Şi dacă vrei încă să te întrebi cum să împlineşti aceasta, adu-ţi aminte cum am fost Eu, cum am lucrat Eu şi cum am rodit Eu, şi iubeşte fiinţa Mea şi lucrarea ei mai mult decât pe tine, şi atunci tu eşti dragostea Mea şi dragostea ta cea pentru Mine, poporul Meu. Când inima ta nu te mustră, atunci tu eşti cu pace între Mine şi tine, şi aşa voiesc Eu să te am, şi aşa ai tu îndrăzneală spre Mine, poporul Meu. O, Eu mereu te învăţ, fiindcă vreau să te am, şi aş vrea mereu să te arăt cât de mult eşti al Meu, şi aş vrea numai într-o slavă să stau în mijlocul tău, şi apoi cu tine înaintea oamenilor care au nevoie de vindecare, poporul Meu. Iată, îţi dau cuvântul cel pentru pregătirea sărbătorii Duhului Sfânt. Pune-ţi toată grija cea pentru ea, toată inima ţi-o pune, şi ca Mine să ţi-o pui, şi să Mă cunoşti în toate câte Eu voi lucra cu tine pentru această împlinire. Amin.

O chem pe România la serbările Mele din mijlocul tău, poporul Meu.

O, vino, şi să vină fiii tăi, ţara Mea de nuntă! Vino cu ei şi gustă de pe masa Mea din mijlocul tău, şi apoi să nu mai uiţi dragostea Mea din mijlocul tău, pe poporul prin care Eu îţi pregătesc pâinea şi vinul cel nou pentru ziua cea dulce şi neînserată a venirii Mele la tine, ţara Mea cea de la sfârşit de timp. Vino de-Mi cântă Mie şi nu ţie! Vino de-Mi doineşte de dorul Meu cel după om! Vino şi te apleacă şi bea, că sunt cu vinul cel nou pe masa ta, ţara Mea cea de la sfârşit de timp. M-am făcut fântână în mijlocul tău. Vino la fântână! Hai să ne întâlnim în duh de nuntă de veac nou, ţara Mea, că Mi-am ales din tine mireasă şi Mi-am îmbrăcat-o de nuntă, şi vatra ta e masa nunţii Mele, iar Eu sunt hrana de pe ea, şi sunt Mirele, o, ţara Mea cea de la sfârşit de timp, şi te numesc începutul şi sfârşitul, şi aceasta este taina cea de la începutul tău cel de acum şapte mii de ani, şi cel de acum două mii de ani, şi cel de la sfârşit de timp când Eu vin în mijlocul tău cuvânt şi Îmi gătesc în tine ziua slavei Mele şi veacul ce va să fie pe vatra ta, întru împărăţie de sfinţi pe pământ. O, vino, şi să vină fiii tăi şi să guste de pe masa Mea şi să le dau hăinuţă dacă vor, şi să le dau viaţă ca în cer pe pământ dacă vor. O, vino, şi să vii, ţara Mea de nuntă! Vino, că Eu sunt Cel ce te chem şi Cel ce te aştept la fântână, că M-am făcut fântână în tine, o, ţara venirii Mele cea de la sfârşit de timp! Amin, amin, amin.

Şi am chemat-o la sărbătoarea Mea cea din mijlocul tău, poporul Meu cel ales din ea. Şi acum tu să fii gata numaidecât cu sărbătoarea şi să poţi totul pentru Mine, şi să poţi, poporul Meu, că Eu numai într-o slavă aş petrece cu tine pe pământ. Vreau să torn din Duhul Sfânt peste om. Vreau să-i dau omului dragostea Mea, ca să uite el de dragostea lui şi să

vină la fântâna Mea şi să stau cu el în cuvânt şi să Mă mângâi de truda Mea cea după om.

Înviorează-te, Ierusalime! Sună din trâmbiță, poporul Meu! Sună, fiule, că e sărbătoare curând, curând în grădina întâlnirii, şi voi sta cu omul în sfat şi îl voi mângâia cu dragostea Mea şi îl voi învăța despre ea, ca să-l fac pe om bogat la înțelepciune şi să-Mi dea el viața sa, iar Eu să Mă mângâi cu ea. Amin.

Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, şi tu eşti poporul Meu de azi, Ierusalime român, şi te hrănesc din gura Mea, iar tu să faci aşa, şi să fii tu cuvântul Meu cel împlinit. Şi acum, pace ție! Pace ție, acum, şi în vecii! Amin.

Nu lăsați lucrul sărbătorii să se îngrămădească. Lucrați din timp şi odihniți-vă de lucru din timp, fiilor. Şi apoi, sculați-vă frumoşi, şi dați față slavei Mele de peste voi, şi apoi deschideți porțile sărbătorii. Amin. Iar Eu voi fi, şi prin tine voi fi, şi voi coborî şi voi hrăni cu Duhul Sfânt tot duhul sărbătorii, Ierusalime.

Pace ție, popor al harului de sus! Amin, amin, amin.

13/26 mai 2002

Duminica a cincea după Paşti, a samarinencei

Cuvântul Domnului cuprinde sub dragostea lui tot neamul român. Înnoirea lumii nu e lucrare cu mâna, ci cu sufletul şi cu faptele lui. Când Domnul nu are mărturisitori, nu mai este cerul pe pământ. Unde este iubirea, nu mai este omul, ci este durerea iubirii.

Cuvântul Meu este călăuza ta, Israele, poporul Meu de azi, şi voiesc ca el să cuprindă sub dragostea lui tot neamul din care Eu te-am ales pe tine. Tot poporul român să fie Ierusalim! Aşa voiesc Eu să fac prin tine, poporul Meu de azi. Cobor în cuvânt înaintea ta şi îți dau apa cea vie şi îți cer viața ta şi îți cer inima ta şi îți cer gurița ta ca să Mă mărturiseşti cu ea, că Eu stau cu tine în cuvânt, şi sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Mi-e duhul plin de dor după om, şi n-aş mai avea astâmpăr căutându-l dacă tu ai putea atât cât ard Eu după om, poporul Meu iubit. Mi-e inima plină de iubire şi de dor după tine, Ierusalime, şi voiesc să ştie tot neamul omenesc că Eu te am al Meu şi că te-am făcut semănător al Meu peste pământ, că vreau să răsară de la Mine şi de la tine lumea cea nouă, veacul cel nou pe pământ şi viața veacului ce va să fie, poporul Meu. O, vin şi te învăț taina aceasta, şi să faci din ea sărbătoare peste tine, că Eu petrec cu tine în sărbători cereşti şi îți dau învățătura Mea ca s-o împlineşti. Ea nu se împlineşte numai cu mâna, ci se împlineşte cu sufletul şi cu faptele lui, poporul Meu, şi se împlineşte, fiule. Amin.

Mă aşez cu tine la fântâna întâlnirii, că Eu dau nume nou peste tot pe unde Eu Mă aşez cu tine pe pământ: casa întâlnirii şi fântâna de lângă ea, fântâna samarinencei, că Eu stau cu tine în cuvânt aşa cum am stat cu samarineanca la izvorul lui Iacov şi am lucrat-o pe ea cu cuvântul Meu, iar ea Mi-a dat apoi, şi s-a făcut ea izvor din izvor, şi n-a mai însetat apoi, că Mă avea cu multul în ea, căci scris este: *«Cel ce crede în Mine, râuri de apă vie vor curge din gura lui»*. Acesta este semnul celui ce crede în Mine, căci cel ce crede este cel ce mărturiseşte făcându-se izvor. Amin.

O, poporul Meu, dacă cerul nu este pe pământ, aceasta este aşa pentru că Eu nu mai am mărturisitori, iar Eu te-am învățat pe tine şi mereu te învăț să nu stai fără cer pe pământ, căci cerul este izvor de viață vie şi aduce cu el viața veacului ce va să fie pe pământ. Amin. Vreau să te învăț taina aceasta a cerului pe pământ, căci pământul fără cer pe el este uscat, este urât, este trist, căci este fără viață. Te-am învățat prin cuvântul Meu să nu stai fără cer pe pământ, că Eu am făcut cerul şi pământul unul pentru altul, şi pe om pentru ele. Cea mai mare poruncă pe care i-am dat-o Eu omului a fost să iubească el cerul şi pământul, dar omul nu are pricepere pentru cuvântul Meu, căci el are înțelepciunea cea căzută a omului care s-a tras în sine şi n-a mai rămas întru Mine. Când Eu M-am oprit la izvorul lui Iacov de M-am întâlnit cu femeia samarineancă, această lucrare am lucrat. Am tras-o pe samarineancă din sine în Mine şi am făcut cerul pe pământ şi a rămas lumină pe pământ lucrarea Mea din ziua aceea, şi am aşezat cerul peste cetatea samarinenilor şi le-am zis ucenicilor: *«Lucrarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis şi să săvârşesc lucrul Lui. Ridicați ochii voştri şi priviți holdele că sunt albe pentru seceriş, şi cel care seceră primeşte plată şi adună roadă spre viață veşnică, ca să se bucure împreună şi cel care seamănă, şi cel care seceră, căci în aceasta se adevereşte cuvântul că unul este cel care seamănă, şi altul, cel care seceră»*. Amin.

O, poporul Meu, când am venit Eu de la Tatăl, am venit să aşez cerul pe pământ. Când am venit Eu la tine, am venit să aşez cerul pe pământ, fiule. Când vin mereu la tine şi tot vin, aceasta este lucrarea Mea: să fac voia Celui ce M-a trimis şi Mă trimite să săvârşesc lucrul Lui, să aşez cerul pe pământ, căci aceasta înseamnă viața veacului ce va să fie. O, cum să facem, fiilor, cu această taină ca s-o împlinim curând, curând şi să rămână pe vecii pe pământ? A trebuit să cobor din cer între oameni ca să împlinesc taina aceasta, dar omul se dă că nu a înțeles nici atunci, nici acum. Eu cât am stat cu oamenii nu am lucrat decât cerul pe pământ şi pe om pentru ele, şi Îmi era drag desăvârşit să fac aceasta, că pentru aceasta venisem. Eu dacă stau cu voi atâta în cuvânt de se miră omul de multa Mea vorbire cu voi, pentru aceasta stau, ca să lucrez cerul pe pământ, şi pe om pentru ele. Voiesc, fiilor, să curgă din voi peste pământ harul cuvântului Meu. Voiesc să fiți ca Mine, fiilor, şi să lucrați ce am lucrat Eu, că este scris despre fii: *«Vor fi asemenea Lui, şi apoi Îl vor vedea pe El»*. Amin.

Iată, M-am coborât cuvânt la fântână şi am sfinții însoțitori, căci fântâna aceasta se numeşte de la Mine fântâna întâlnirii cu Dumnezeu, şi sfinții ştiu acest nume şi se țin după Mine la fântână ca să asculte cuvântul Meu care îl întâlneşte pe om cu Dumnezeu. Ați văzut voi ce minune am făcut Eu cu căsuța din deal? Am făcut apoi lângă ea fântâna întâlnirii şi, iarăşi, apoi, casa întâlnirii şi, iarăşi, grădina întâlnirii, fiilor, şi le numesc pe ele lucrarea cerului pe pământ, întâlnirea lui Dumnezeu cu omul, şi Îmi împlinesc cu voi toate cuvintele Mele pe care le-am rostit prin acest râu de cuvânt după ce am venit pe pământ cuvânt în anul 1955. N-am putut să împlinesc nimic cu cei cu care am vorbit la început şi mai apoi, că aceia aveau soți şi soții şi case şi copii şi țarini şi grijile lor şi auzind nu veneau şi văzând nu puteau, că erau trup, căci ceea ce iese din trup, trup este. N-am putut, aşa cum n-am putut cu Israel cel după trup. Mie Îmi trebuie Israel după duh, nu după trup, căci duhul este cel ce dă viață, nu trupul, dar omul n-are timp să învețe cerul pe pământ.

Stau cu tine la fântâna întâlnirii, poporul Meu, şi îți iau cântarea de slavă şi îți iau duhul cel de bucurie şi fac din ele cer pe pământ. Dar dorul Meu este să faci tu aceasta, precum am făcut şi fac Eu voia Celui ce M-a trimis, săvârşind lucrarea Lui. Amin. O, vin să te învăț taina aceasta, care nu se lucrează cu mâna ca să se cheme că este împlinită. O, poporul

Meu, nu se lucrează cu mâna taina aceasta. Cerul se face cu Tatăl şi cu Fiul şi cu Duhul Sfânt în lucrare de cuvânt, iar fapta acestei lucrături este Duhul Sfânt Mângâietorul. N-am lăsat nici o avere pe pământ apostolilor Mei şi celor de după ei ucenici ca şi ei decât pe Duhul Sfânt Mângâietorul. Acesta nu Se lucrează cu mâna, ci Se lucrează cu cuvântul cel dinlăuntru şi care izvorăşte din Domnul, Care este înăuntrul omului. De aceea ți-am spus Eu ție să nu Mă doară lucrul mâinilor tale, să nu Mă doară, poporul Meu, ci doar să plinească lipsurile lucrării care mărturiseşte împărăția cerurilor pe pământ, iar împărăția aceasta nu este pentru cele ce se văd, ci este dincolo de acestea, şi este Duhul Sfânt Mângâietorul, Care rămâne veşnic, fiindcă este din Tatăl şi din Fiul. Amin. Tu, poporul Meu, trebuie să ai în tine din Tatăl şi din Fiul, fiindcă tu nu eşti popor după trup, aşa cum a fost Israel, ci eşti popor ieşit de la Duhul Sfânt, Care iese din gura Mea şi Se face făcător de om născut de sus. Tu să nu uiți că ce este născut din duh, duh este, precum ce este născut din trup, trup este.

Nici un fiu al poporului sfânt să nu se întristeze de la cuvântul Meu care vă umblă la suflet ca să vi-l aprindă tot mai mult, ca să vi-l facă cer şi numai cer şi să-i dea trupului cer nou şi viața veacului ce va să fie. Femeia samarineancă aşa a făcut; s-a bucurat de Mine şi de cuvântul Meu şi nu s-a întristat, şi apoi s-a răspândit bucuria ei peste toată cetatea.

Voi, copii ai poporului sfânt, să nu vă mulțumiți cum înțelegeți şi cum lucrați cuvântul Meu şi dragostea lui dintre voi, căci cel ce s-a mulțumit aşa cum este el lângă lucrarea cuvântului Meu, acela nu s-a născut ca să fie nou, că mulți au crezut, dar nu s-au născut, şi au rămas trup şi au făcut lucrarea trupului, şi Eu stau cu iubirea tristă şi n-am putere în cel ce nu trece din trup în duh, şi stau olog cu Duhul Meu în unul ca acela. Voi însă să nu vă liniştiți în voi înşivă până ce nu veți semăna cu Mine, fiilor. Eu v-am spus vouă, şi din nou vă spun că cel ce se naşte din Duhul Sfânt, acela nu se mai caută pe el însuşi în nimic şi în nimeni, ci numai pe Mine Mă caută în toți când caută la om, şi numai pe Mine Mă pune în toți cu toată fața Mea, iar fața Mea în om este blândețea şi smerenia cea de la ființa Mea care este în om. Amin.

M-a umplut de iubire pentru om duhul samarinencei cu care am vorbit la izvorul lui Iacov. Ea a vorbit cereşte cu Mine, şi mult M-am mângâiat de la ființa ei care s-a lăsat moale în mâna Mea ca să-i dau formă cu unealta Mea care era Duhul Sfânt Mângâietorul. Ea nu s-a mulțumit cum înțelegea ea şi cât înțelegea, ci Mi-a dat de lucru peste ea şi peste toată cetatea ei apoi, iar Eu am lucrat şi acolo lucrarea pentru care M-a trimis Tatăl pe pământ. Aşa să lucrezi şi tu, poporul Meu. Să nu te mulțumeşti cu înțelegerea şi cu lucrarea ta şi cu iubirea ta şi cu lucrul mâinilor tale pentru tine şi pentru Mine şi cu dragostea dintre voi, căci ea trebuie să fie Duhul Sfânt Mângâietorul, Care nu Se lucrează cu mâna.

O, fiilor, căutați tot mai adânc să vă auziți unii pe alții, fiindcă Duhul Sfânt plânge şi Se roagă în voi negrăit şi Se zbate după răcoare, după bucuria veşniciei, care dă să vină să cuprindă în ea pe cei trişti cu iubirea. Iubirea Mea e tristă, fiilor, ca şi a acelora care iubesc ca Mine. Iubirea Mea caută mereu, ca şi a acelora care suspină în ei fără grai după iubirea cea coborâtă din cer şi care cu greu îşi ia față şi lucrare în om. Eu pe om îl mângâi prin om, căci Duhul Sfânt Îşi are calea Lui între cei de o biserică cu Mine, iar Eu vă grăiesc vouă despre omul care este născut din Mine, nu despre omul trupesc care se mângâie cu cele ce înțelege el că înseamnă mângâiere. Eu pe samarineancă am mângâiat-o, fiilor, şi i-am aprins cu mângâiere setea ei după cer, după apa care vindecă trupul şi sufletul şi duhul omului, de-l aşează pe om apoi în pacea Mea.

O, fiilor, măsura ființei voastre să fiu Eu, aşa cum i-am fost samarinencei după ce am vorbit cu ea la izvor. Lucrarea voastră unii peste alții să fiu Eu, fiilor. Căutați să vă auziți unii pe alții, căutați tot mai adânc în această taină, că vreau să răsară de la Mine şi de la voi lumea cea nouă şi viața veacului ce va să fie pe pământ, şi care se va ivi prin mult lucru pe care vreau să-l revărs peste voi şi între voi tot mai mult, numai să vreți voi să purtați sarcinile Mele, fiilor. Fiecare din voi să fie râu de apă vie pentru celălalt, iar aceasta nu se lucrează cu mâna, şi se lucrează cu fapta Duhului Sfânt. Amin. Spuneți-Mi voi Mie ce este fapta Duhului Sfânt? Aş voi să-Mi răspundeți chiar prin această faptă, fiilor, căci cel mai scump răspuns este fapta. Adunați-vă în Duhul Sfânt şi în fapta Lui şi dați-Mi bucurie iubirii, că e tristă iubirea Mea, ca şi a acelora dintre voi care iubesc ca Mine. Iubirea care caută, care aşteaptă, care voieşte, care nădăjduieşte, care plânge, care veghează, fiilor, numai ea este cea care nu doarme niciodată, numai ea, iar cel ce o are se scoală cu ea şi se culcă cu ea, şi iarăşi se scoală cu ea. Ea nu poate fi altfel decât tristă, iar altă stare ea nu are, şi ea este purtată de cei cu duhul blând şi smerit, spre asemănarea lor cu Mine. Acolo unde este ea, nu mai este iubire de sine, şi este durerea ei care caută fapta ei, fapta iubirii care caută. Spuneți-Mi voi, care este fapta ei? Vă întreb acestea ca să vă regăsiți sau ca să nu vă regăsiți în taina iubirii care caută, care suferă cu Mine în om. Iar dacă nu vă regăsiți în ea, faceți-vă faptă a ei şi dați-vă celor ce caută, şi găsiți-i în ea pe cei ce caută, şi auziți-vă unii pe alții, o, copii ai poporului sfânt! Vă fac frumoşi prin tainele Mele cu care Mă revărs peste voi, căci curând, curând voi deschide cerurile şi voi veni cu slava cuvântului Meu şi cu voi, şi ne vom da mulțimilor cu duhul mângâierii, fiilor. Slava cuvântului Meu este fapta venirii Mele, iar voi sunteți calea pe care Eu umblu de la cer la pământ ca să fiu cu oamenii şi să-i trag spre Tatăl. Amin.

Iarăşi vă aşez cu cuvântul pentru pregătirea sărbătorii de Duh Sfânt peste pământ şi peste mulțimile pe care Eu, Domnul, le voi îmbia spre izvor şi le voi grăi lor aşa cum am grăit cu femeia samarineancă la fântâna lui Iacov. Se mirau ucenicii Mei când M-au văzut că stau de vorbă cu o femeie, dar nici unul din ei n-a zis nimic, nu M-a întrebat nimic. Dar Eu aveam de intrat în cetatea Samariei şi Îmi trebuia poartă ca să intru. Şi am intrat cu numele de Mesia, Mântuitorul lumii, căci atât de mult au crezut samarinenii pentru cuvintele Mele cu care le-am vorbit. Le-am vorbit fără să Mă împiedic în duh de îndoială sau de necredință, şi ei M-au numit Hristos Care a venit să mântuiască lumea. Amin.

Vreau să Mă primească prin coborârea Mea la voi tot neamul omenesc de pe pământ, că Eu îi fac judecata aşa cum i-am făcut-o femeii samarinence la izvorul lui Iacov, şi apoi îi întind mâna. Iată cum poposesc la izvor pentru ca să stau de vorbă cu omul. Aceasta este lucrarea şi mâncarea pe care o am Eu de lucrat şi de mâncat, că mai întâi masa se pregăteşte, şi numai apoi se stă la masă.

Hai, poporul Meu, hai, fiule scump, să ne pregătim de masă cerească, masă cu omul în grădina întâlnirii, în casa întâlnirii, în curțile Tatălui şi ale Fiului şi ale Duhului Sfânt, căci pentru aceasta v-am zidit Eu pe voi şi pe cele ce-Mi slujesc lucrarea cuvântului Meu peste pământ. Îți voi da, poporul Meu iubit, har şi iubire cu multul, ca să ai şi să te pregăteşti

pentru ca să Mă arăt cu tine şi cu sărbătoarea Duhului Sfânt în mijlocul neamului român pe care-l chem la izvor, şi el va veni. Amin. Îţi voi da slujire de sus şi de jos. Toate cele de sus şi de jos vor sluji sărbătorii Mele cu voi şi pe care atât de mult o aşteaptă sfinţii cerului şi îngerii, poporul Meu!

Fiţi îngeraşii Mei cei blânzi. Priviţi faţa Mea şi fiţi aşa, fiilor. Şi în cuvânt, şi în faptă fiţi faţa Mea. Şi în iubirea Mea dintre voi fiţi tot aşa. Fiţi mângâierea iubirii Mele pentru voi. E dureros ca cel iubit să nu te iubească, dar voi fiţi mângâierea Mea şi nu uitaţi să fiţi aşa. Vreau să plâng cu Tatăl de iubire pentru iubirea din voi pe care o vreau să tânjească după Mine, fiilor. Spuneţi-Mi voi Mie, care este fapta ei? Fapta iubirii, care este, fiilor? O, învăţaţi-vă mult şi iar mult să fiţi cer pe pământ, că asta aşteaptă Tatăl şi Fiul şi Duhul Sfânt şi sfinţii şi toţi îngerii din cer. Va veni o zi curând, curând când vă voi cere desăvârşit aceasta, şi aceea va fi ziua alegerii peste tot neamul omenesc. Va veni ziua să vă gust iubirea pe care aţi avut-o pentru Mine şi pe care aţi făcut-o faptă, fiilor. Fapta iubirii voastre este toată mângâierea Mea pe pământ. Eu de când am coborât cerul pe pământ în zilele acestea din urmă Îmi iau mângâierea de pe pământ, Eu şi tot cerul, numai să am ce lua; şi mare Mi-e durerea, că omul caută tot el să aibă, iar Eu să nu mai rămân cu nimic din dragostea pe care zice omul că Mi-o dă sau că Mi-o cere ca să aibă şi să Mi-o dea apoi. Dar tot ce pot Eu avea cu adevărat este omul, poporul Meu. Eu mereu ţi-aş vorbi, că Mă doare iubirea, şi Îmi alin durerea ei în grăirea Mea cu tine. Cel îndurerat se mângâie să aibă pe cineva care să-i ştie suspinul său.

Şi acum, te îmbrac în binecuvântare aparte, poporul Meu, şi îţi dau îngerii toţi şi îţi dau har cu măsură multă, iar tu să fii harnic cu duhul şi cu iubirea şi cu mângâierea şi să-Mi faci cale cu sărbătoarea Mea şi să fii cerul Meu cel nou şi crinul Meu cel alb, şi să te port Eu în mâna Mea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

20 mai/2 iunie 2002

Duminica a şasea după Paşti, a orbului. Sărbătoarea Naşterii sfintei Virginia

Moşii şi strămoşii nu-şi mai cunosc satele şi rudele în umbletul lor pe pământ. Cei ce nu au viaţă şi grăire ca a lui Hristos sunt pomi fără rod. Cel ce se naşte de sus creşte şi se face cât Hristos, şi acesta este semnul celor ce se nasc de sus. Omul-copil este taina veacului nou, mândria veacurilor şi coroană a timpurilor.

Bat la porţi, şi ele se deschid, iar Eu, Domnul, intru în grădina cuvântului Meu. Intru cuvânt, şi străjerii Mă iau şi Mă aşează în carte, şi Mă aşează pe masă în mijlocul poporului Meu, ca să-l întăresc pe el şi să Mă fac cu el sărbătoare de Duh Sfânt peste pământ. Amin, amin, amin.

Mă aşez peste tine cuvânt, poporul Meu Ierusalim. E zi de odihnă a trupului, că tu eşti în trup, şi Eu te aşez să lucrezi cu duhul, fiule. Trupul tău este istovit şi ar da să se odihnească, dar sfinţii şi îngerii Mă aşteaptă să ies cu tine şi să vină mulţimile la izvor, şi tu să scoţi apă şi să le dai. Eu cât am stat pe pământ numai aşa am lucrat. N-am lucrat că aşa am voit Eu, ci am lucrat că aşa a voit Tatăl, Cel ce M-a trimis să lucrez. El nu M-a trimis să fiu şi atât, ci M-a trimis să lucrez. Amin.

Eu, poporul Meu, te-am făcut pe tine ca să fii trimisul Meu peste pământ şi să lucrezi, fiule, nu să fii, şi atât. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, şi tu eşti poporul Meu, şi dacă este aşa, tu trebuie să lucrezi, şi să semene lucrarea ta cu lucrarea Mea, căci şi Eu semăn cu Tatăl, poporul Meu. Eu ţi-am spus ţie că te-aş dori să fii fără de sarcini ca să Mă mângâi cu tine, că Eu sunt fără mângâiere de pe pământ. Eu am voit să vă cruţ pe voi de dureri şi de sarcini, fiilor, şi să stau numai într-o slavă cu voi peste pământ, numai într-o dragoste între Mine şi voi. Cuvântul dragostei Mele dacă n-ar fi mereu peste voi, voi v-aţi răci de Dumnezeu, fiilor. Uitaţi-vă la lume, ce este ea. Uitaţi-vă la omul din lume că n-are timp de Dumnezeu, ci numai de el şi de duhul rău are timp omul, şi aşa se scoală şi aşa se culcă, iar dragostea Mea în el nu are loc, nu are cuvânt, măi copii. Eu însă pe voi v-am ales dintre oameni şi v-am deprins să Mă iubiţi, ca să vă fie bine pe pământ, şi pământului să-i fie bine de la iubirea voastră pentru Mine.

O, poporul Meu, o, fiilor, faceţi-L pe Dumnezeu peste pământ, că aceasta este ceea ce nu se va lua de la voi. O, fiilor, faceţi lumea să-L vadă pe Dumnezeu şi să se deprindă să-L iubească pe El. Dar faceţi-L pe Domnul peste voi şi între voi din zori şi până în zori, ca să aveţi ce împărţi peste pământ în zilele Mele cu voi, copii ai Ierusalimului nou. O, Eu v-am pus nume cum nu mai este în cer sau pe pământ, fiilor, şi vi l-am dat să-l aveţi şi să-l purtaţi pe pământ şi să înnoiţi pământul sub acest nume, iar Eu să stau între voi şi să le fac pe toate noi prin voi. Am luat din cer toate darurile cele pentru vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl şi le-am pus peste voi ca să fiţi din cer, iar Eu să stau în mijlocul vostru şi să fac totul nou, că scris este în cartea cea pentru sfârşit de timp, şi aşa este scris: *«Am văzut cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, venind din cer, şi pe Cel ce şedea pe tron; şi El zicea: noi le fac pe toate».* Amin.

O, poporul Meu, toate darurile cele pentru ziua venirii Mele cu sfinţii, toate le-am pus peste tine ca să te fac cale a Mea de la cer la pământ şi să vin şi să Mă odihnesc cu Tatăl şi cu sfinţii în lucrarea Mea cu tine pe pământ. Ţi-am spus din vreme că vor veni noroade până la acest munte de har ca să ia din legile Domnului, că scris este: *«Vor curge popoare spre Domnul ca să înveţe căile Lui, căci din Sion va ieşi legea, şi Cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim».* Amin.

O, poporul Meu, ţi-am pus nume mare, fiule. Nu mai este pe pământ nume ca al tău, că e din cer numele tău, şi ceea ce a fost iarăşi este, şi este din cer. Te-am numit Sionul Meu, muntele din care se revarsă peste pământ legile vieţii, căile vieţii, poporul Meu. Te-am numit Ierusalim nou, că am luat din cer şi am adus peste tine venirea Mea, calea Mea de la cer la pământ. Izvorul cuvântului Meu curge din Mine peste pământ de aici, din locul în care te-am aşezat Eu pe tine, din grădina în care M-am aşezat Eu cu voi, copii care-Mi staţi la gura izvorului Meu ca să-l luaţi şi să-l daţi celor însetaţi, că nu e om pe pământ care să mai aibă apă, fiilor, şi e ars omul de sete şi nu mai găseşte pe nicăieri să bea. Dar Eu am pus în vas şi am strâns ca să fie, şi apoi Mi-am făcut loc peste pământ cu voi şi am scos din vas şi am stropit pământul, şi el a odrăslit din loc în loc, şi Eu Mi-am făcut popor nou şi ies cu el în calea omului şi îl îmbiu pe om la izvor ca să bea şi să ştie că este Dumnezeu pe pământ ca şi în cer. Amin, amin, amin.

Am avut un vas în care M-am strâns ca să fiu pe pământ în vreme de secetă şi am lăsat apa pe pământ, şi vasul l-am luat şi l-am dus la Tatăl, ca să vadă Tatăl lucrul Meu şi să I-l dau Lui după ce pe toate le-am supus pe pământ. Am avut pe trâmbiţa Mea din care am suflat pe pământ cuvântul Meu cel de la sfârşit de timp.

O, Verginico, Îmi iau iarăşi trâmbiţa şi grăiesc prin ea, că e sărbătoarea ta în cer şi pe pământ, în mijlocul poporului sfânt. Tu ai fost şi eşti trâmbiţa Mea din care Eu am sunat mai înainte de venirea Mea ca să pot veni apoi pentru tot omul de pe pământ, şi aşa am făcut. Era zi de duminică atunci când tu te-ai născut trup pe pământ, şi a fost ziua aceea ziua bucuriei Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, Care Şi-a făcut apoi cuib în pieptul tău, în trupul tău, Verginico, vreme de douăzeci şi cinci de ani. O, şi cât te-am pregătit până ce am ieşit Eu în uşa cortului tău şi am grăit din Mine şi din tine cuvântul Meu peste pământ! O, şi prin câte cuptoare te-am trecut ca să te fac aur lămurit, Verginica Mea! Iar acum tu eşti cu cerul cel nevăzut şi Eu te fac cuvânt înaintea Ierusalimului, în mijlocul căruia Eu stau şi lucrez din Tatăl facerea din nou a lumii. Amin, amin, amin.

— Slavă îndelungii Tale răbdări şi lucrări, Doamne şi Fiule al Tatălui, că ai avut atâta răbdare în mine în toată vremea trupului meu căutând după om, după oaia Ta pierdută, Doamne. Dar oile s-au corcit de tot, şi Tu n-ai mai găsit oi pe pământ acum, la venirea Ta, şi în loc de oaie este altceva, Doamne, de nici moşii şi strămoşii nu-şi mai cunosc satele şi rudele atunci când au zilele lor de pomenire şi de umblare pe pământ. Şi de n-ar fi cerul să-i mângâie pe ei, ar sta numai în lacrimi până şi drepţii Tăi, Doamne.

Şi, iarăşi, slavă Ţie că mă bucuri, şi că Te bucuri să grăiesc eu cu poporul Tău de azi, căci aceştia fără să mă fi văzut mă iubesc şi mă mângâie şi îmi aduc ruga lor ca să mă fac eu mijlocitor lor înaintea Ta, Doamne. O, să fi avut şi eu din cei dintâi, să fi intrat şi dintre ei în Canaan, Doamne! Să fi avut dintre ei ca să fi grăit acum cu ei, Doamne! O, din corcitură nu poţi scoate om adevărat, Doamne, iar Tu ai tăiat via, şi ea a dat din nou din butucul ei, şi ai început din nou, şi Ţi-ai împlinit cuvântul cel pe care l-ai grăit în vremea trupului meu când strigai şi zadarnic strigai după oi, că de două mii de ani s-au tot corcit oile şi nu mai sunt oi, Doamne. Dar Tu, Cel ce poţi totul, Ţi-ai făcut mieluşei, că eşti Cel ce naşte, şi n-ai făcut aşa până ce n-ai grăit mai întâi. Ai grăit din pieptul meu vreme multă, iar gura mea era cuvântul Tău, şi el a rămas pe pământ ca să-l împlineşti azi.

Dă să mă prindă jalea după poporul cel din vremea mea. Am dat roată peste tot pe unde ai umblat cu mine pe pământ şi m-am uitat la cei cu care ai grăit Tu în vremea mea, că de toate au. Numai pe Tine nu Te mai au, Doamne, numai pe Tine şi pe mine nu ne mai au, şi tot rodul lor e la pământ, de nu mai au nimic a strânge pentru ziua când Tu ai să vii să le ceri rodul cuvântului Tău de peste ei pe când umblai pe lângă ei ca să-i creşti, şi ca să-i ai apoi.

Şi acum mă întorc în Tine. Şi acum mă dau celor ce sunt acum poporul Tău şi le spun aşa: dacă Domnul n-ar fi păstrat o rămăşiţă, o rămăşiţă aleasă prin har dintre cei din urmă a celor dintâi, cum Şi-ar fi putut El face Ierusalim nou pentru venirea Sa de azi, o, copii ai Sionului, care aveţi pe masă pe Miel în toată slava Sa, Trup şi cuvânt pe masă? Mă apropii de voi şi cuvintez, căci sunt trâmbiţă, fiindcă la Domnul toate sunt din cuvânt. O, duhul mângâierii, Duhul Domnului, Cel de la sfârşit de timp, a avut putere peste voi şi v-a adunat şi v-a făcut Ierusalim nou, în mijlocul căruia stă Domnul cuvânt care curge din Sion, aşa cum este scris în prooroci, o, copii ai Domnului! Vă dau povaţă proaspătă: împliniţi toate cuvintele Lui, căci calea Lui de la cer la pământ e grea de tot. E scump un cuvânt al Domnului, e scump de tot, şi trudeşte Domnul în cer şi pe pământ pentru ca să vă dea cuvânt şi ca să vă ţină sub Duhul Sfânt Mângâietorul. Dacă aţi vedea şi aţi înţelege durerea şi truda cu care coboară Domnul la voi, v-ar prinde dragostea şi plânsul ei cel de nemângâiat, dar voi sunteţi mici, şi El vă poartă ca să nu vă temeţi sub greul lucrului Său pentru voi. Voi însă, ca nişte fii cuminţi şi miloşi, împliniţi toate cuvintele Lui, că sunt scumpe de tot, şi eu vă spun ceea ce ştiu, fiilor scumpi, că sunteţi scumpi pentru cuvântul care coboară peste voi ca să vă ţină în el. Pe vremea trupului meu poporul de atunci vedea trâmbiţa şi credea, dar nu împlinea calea Domnului spre el, şi era grea de tot în trupul meu coborârea Sa. Voi însă sunteţi cei fericiţi care credeţi, fiindcă Domnul S-a coborât acum cu tronul Său, Trup şi cuvânt, şi acestea dau puterea credinţei, şi viaţă dau acestea, căci atunci când Domnul este viaţa omului, atunci şi credinţa poate pe de-a-ntregul în om, iar Domnul Îşi face casă cu omul şi cinează cu el Trup şi cuvânt. Amin.

Vă îmbracă Domnul, acum, în duh sărbătoresc şi vă aşează să-I fiţi cerul Său pe pământ, şi cu voi să coboare spre mulţimi. Vine sărbătoarea de Duh Sfânt şi vin mulţimi la izvorul Domnului, fiilor. Această sărbătoare o pregăteşte El cu mult cuvânt, iar voi să fiţi fapta cuvântului Lui, că de la tot omul El are numai dureri, fiilor. O, cum să facem noi şi cu voi, cum să facem să poată şi omul care vine la izvor, să poată şi el să se facă viaţă a lui Hristos pe pământ? Viaţa lui Hristos, fiilor, se face izvor de cuvânt din cel ce o trăieşte pe ea. Iată ce taină vă spun eu vouă: numai cei ce trăiesc viaţa lui Hristos, numai aceia ştiu să grăiască pe placul Lui şi pe potriva Lui şi spre folosul Lui, fiilor. Dacă cei ce trăiesc viaţa lui Iisus Hristos nu se fac izvor în jurul lor cu El, atunci aceia sunt pomi fără rod, şi nu-I place Domnului pomul fără rod. Pomul care rodeşte se dăruieşte, iar pomul care nu rodeşte, cu ce să se dăruiască? Acela nu e bun nici de umbră, că nu umbra trebuieşte, ci soarele trebuieşte, fiilor.

O, copii ai Noului Sion, face Domnul din voi pomi cu rod, iar voi să rodiţi şi să dăruiţi din roadele voastre. Îmbucăturiţi-vă unii pe alţii şi bucuraţi-vă de rod. Mâncaţi cu guriţa plină, aşa cum mâncaţi fructele cele noi şi coapte din pomii cei roditori care se dăruiesc vouă. Lucraţi lucrul care rămâne şi care nu se va lua de la voi şi faceţi lumea să-L vadă pe Dumnezeu în voi, fiilor. V-a spus Domnul, voi să nu vă mulţumiţi cum lucraţi cuvântul Lui şi dragostea Lui dintre voi, şi v-a spus de cei ce s-au mulţumit aşa cum sunt ei lângă lucrul Domnului că aceia nu s-au născut ca să fie noi, şi v-a spus Domnul că mulţi au crezut, dar nu s-au născut, fiilor. Iată ce taină vă spun eu vouă: cel ce se naşte creşte; creşte, fiilor, şi se face cât Hristos. Acesta este semnul celor ce se nasc, celor ce cred şi se nasc, că iată, mulţi au crezut, dar nu s-au născut, copii ai Sionului.

Adunaţi-vă puterile cele de sus şi cele de jos şi arătaţi pe Domnul în voi şi dintre voi, şi fiţi El, fiilor, că dorul acesta al Lui e dor mare, şi vă plânge Domnul de dor şi suflă mereu peste voi cu cuvântul ca să vă facă asemenea Lui şi să vadă aceasta lumea, fiilor, şi să poată şi ea, şi să mărturisească apoi că vede, aşa cum a mărturisit orbul care L-a văzut pe Domnul după ce a fost vindecat de El. Nu poate orbul să vadă decât dacă îi vindecă cineva vederea, şi apoi, credinţa. Voi să nu uitaţi că mulţi au văzut, dar n-au crezut, şi, iarăşi, să nu uitaţi că mulţi au crezut, dar nu s-au născut, şi ştiind acestea căutaţi să semănaţi cu Domnul în vremea venirii Lui la voi, că voi sunteţi chiar vremea aceasta, vremea venirii Lui. V-aţi făcut vremea Lui, fiilor, şi aşa să fiţi, şi aşa să se vadă şi de sus şi

de jos, şi să vină lumea să ia apă de la voi, şi să vină lumea să ia vedere şi credinţă şi naştere, fiilor, iar cel ce se naşte creşte. Acesta este semnul: creşte cel ce se naşte, căci Domnul îl creşte pe el. Amin.

Fiţi copii ca să puteţi creşte, fiilor, şi creşteţi rămânând copii, căci fiul copil este cel mai frumos dar pe care îl poate face omul lui Dumnezeu, fiilor copii. Fiţi copii, şi aşa să creşteţi mari, căci omul copil este taina cerului pe pământ, şi toţi aceştia laolaltă înseamnă Ierusalimul nou, omul cel nou pe care Domnul îl ia şi îl sădeşte în grădinile Sale ca să răsară din el pe pământ viaţa veacului ce va să fie, omul-copil. Amin, amin, amin.

O, Doamne, mi-a cântat trâmbiţa pentru sărbătoarea Ta. I-am împodobit pe ei cu taina veacului cel nou. Omul-copil este taina aceasta şi viaţa veacului ce va să fie, aşa cum spune despre ea în Scripturile cele pentru sfârşit de timp, Doamne. Le-am spus lor ca Tu să fii ei, şi că Tu le plângi de dor ca să fie ei asemenea Ţie din zori şi până-n zori. Iar eu mă rog pentru ei: dă-le de lucru, Doamne, ca să crească dacă s-au născut. Dă-le lor Duhul Care este Unul întru toţi. Dă-le, Doamne, gândul Tău din zori şi până-n zori, că mi-e milă de jalea sfinţilor care tânjesc după venirea Ta cu ziua cea din urmă care va fi cea dintâi, Doamne. Învaţă-i să fie mireasă văzută de toate noroadele de pe pământ. Învaţă-i să-şi poarte găteala cea de la Tine. Învaţă-i să lucreze lucrarea care nu se va lua de la ei, că eu aşa i-am povăţuit pe ei, Doamne. Amin, amin, amin.

— Aşa e cerul de bun pentru cei ce se nasc şi cred, şi apoi cresc, Verginico. Eu mereu, mereu Mă torn peste ei ca să-i ţin în duhul naşterii de sus şi să fac din ei mândria veacurilor toate, şi coroană a timpurilor, Verginico. O, ce dulce ţi-a cântat trâmbiţa! O, ce dulce i-ai dezmierdat pe ei ca să se facă ei asemenea Mie în toată clipa, ca Eu să Mă arăt cu ei peste pământ, Verginico, fiindcă aceasta a fost alegerea lor. Ţi-am dat mângâiere în ziua ta de serbare cu cerul. Ţi-am dat pe poporul Meu de azi să-l găteşti de sărbătoarea Mirelui şi a miresei. Tu M-ai ajutat şi L-ai bucurat cu multul pe Tatăl, că Mă vede mereu plâns Tatăl şi Se alină mult pentru mângâierea Mea când ea vine din cer, şi mai ales de pe pământ. Îi este tare milă lui Tatăl de Mine. Mă vede cât trudesc şi cu cât greu Îmi întocmesc coborârea şi cât de micuţi sunt cei ce-Mi străjuiesc în cale când vin cuvânt pe pământ la ei. Iar tu M-ai mângâiat mângâindu-i pe ei ca să crească dragostea lor şi puterea lor cea pentru Mine. Le trebuie putere, Verginico. Cei de la începutul lucrării Mele cu tine nu aveau lucrul Meu de lucrat peste pământ, căci cel ce crede şi nu se naşte, nu creşte cel care face aşa, cel care nu se naşte pentru viaţa Mea în el. Dar lor le trebuie putere, că Îmi trebuie Mie aceasta ce le trebuie lor, Verginico, trâmbiţa Mea cea de la venirea Mea, ca apoi Eu să vin. Amin.

Şi Eu aşa am făcut, o, poporul Meu! Trâmbiţa cea de dinaintea Mea a sunat, şi Eu am venit şi vin, şi te am cale a venirii Mele la om, şi a omului la Mine, şi aceasta tu să nu uiţi, că nu e de uitat venirea Mea care vine mereu la tine ca să fie ea pe pământ şi s-o audă morţii, şi cei vii, şi să se aşeze de înviere şi de întâmpinare, că Eu puţin, puţin mai zăbovesc şi vin cu ziua Mea cea din urmă, şi apoi ea va rămâne cu toată taina Mea şi a ei şi a ta, poporul Meu Ierusalim. Hai, fiule, fii gata desăvârşit pentru sărbătoarea de Duh Sfânt şi nu uita să stai ciorchine şi să stai gătit frumos, cu toate harurile Mele, că vreau să te iau şi să te aşez pe ochii celor ce nu văd, şi ei să vadă apoi; şi vreau să te aşez în ochii celor care zic că văd, ca să vadă ei slava Mea şi a ta şi nu pe a lor, că a lor nu este, fiindcă cel ce crede şi nu se naşte, acela este orb, cu toată slava lui cea fără de vedere. Slava omului nu-L vede pe Dumnezeu, ci numai pe cel ce o are pe ea, dar slava Domnului de peste om Îl vede pe Dumnezeu prin ochii omului care vede. Amin.

Hai, poporul Meu, odihneşte-te întru Mine, Ierusalime, şi hai să Mă odihnesc întru tine, poporul Meu iubit. Aşezaţi-vă în pregătirea slavei sărbătorii, fiilor. Daţi timpul vostru deoparte şi luaţi-l pe al Meu, ca să aveţi timp pentru zilele slavei Mele cu voi. Ascultaţi de Mine prin cei ce veghează pentru Mine peste voi şi daţi-Mi inimile voastre, ca să pot Eu prin ele tot ce am de putut peste cei ce vor veni să Mă ia de la izvor, şi să le fie spre viaţă izvorul. Mai e puţin timp, iar voi trebuie să fiţi gata cu toată slava sărbătorii Mele cu voi. Luaţi din cer puteri, că sunteţi mici, şi lucrul Meu cu voi e mare de tot, fiilor. Luaţi vederea Mea, ca să vedeţi cu ea cât de mare este lucrul Meu cel prin voi peste pământ, şi fiţi pe măsura voii Mele în voi, şi fiţi. Amin.

Adunaţi-vă întru Mine şi staţi aşa, şi auziţi-Mă bine, şi auziţi-vă unii pe alţii, şi de la Mine până la voi auziţi-vă şi auziţi-Mă, că e de pregătit sărbătoare mare, şi se va duce ea cu vestea ei şi cu vederea ei până peste mări şi ţări, pentru slava Mea, fiilor.

Acum, pace vouă, mereu, mereu! Pacea Mea, din care Eu să pot lua cu multul, şi atunci Eu sunt cu multul în voi, şi tot aşa vom şi putea şi vom face, fiilor. Eu iar vă spun: vă voi da tot ce aveţi nevoie pentru lucrul Meu cu voi şi pentru lucrul vostru cu Mine. Vă voi da. Nu vă temeţi voi, cei ce aveţi pe Dumnezeu. Eu veghez cu mare veghe pentru lucrul Meu peste pământ, iar voi umiliţi-vă şi nu uitaţi să fiţi copii, căci omul-copil Îmi este Mie fiu iubit. Amin.

Nu uitaţi, nu uitaţi să fiţi semnul Meu în mijlocul sărbătorii Mele cu voi în grădina întâlnirii Mele cu omul. Vă învăţ şi din cer, şi de pe pământ, că Eu asta vreau să fiţi: semnul Fiului Omului. Aceasta vreau să fii tu, Ierusalime, poporul Meu, că Eu fac din grădinile Mele cu tine cerul pe pământ şi legile lui cele sfinte. Vă voi învăţa mereu să fiţi cerul Meu pe pământ, şi aşa să vă arătaţi, şi aşa veţi face bine la toţi cei ce vor bea din izvorul Meu de la voi.

Pace ţie, Ierusalime! Timp dulce şi cald şi mângâiere din cer şi de pe pământ să fie la sărbătoare, iar Eu voi fi Cel blând, Cel viu, Cel drept şi Cel ce naşte fii pentru Tatăl. Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 2002

Praznicul Înălţării Domnului

Tot lucrul Domnului se lucrează pe pământ. Domnul este comoara care nu mai este jefuită, şi este în mijlocul poporului Său.

Mai înainte de zori Eu cobor la voi şi vă dau vouă cuvântul sărbătorii Mele de azi cu voi, copii care Mă primiţi cuvânt pe pământ.

O, pe pământ este tot lucrul Meu cel de la Tatăl dat să-l împlinesc, şi îl împlinesc ca Tatăl, dar Eu n-am cui să-i spun pe pământ că nu fac voia omului şi că fac voia Tatălui. Dar acum cu voi Îmi fac lucrarea Mea cea de la sfârşit de timp şi, iată, grăiesc cu omul aşa cum am grăit la început şi îi arăt lui că Eu nu fac voia Mea, ci fac voia Celui ce M-a trimis. Amin.

Hai, fiilor! Vă dau putere de trup şi de duh. Hai să Mă aştern până să vină zorii zilei în cartea Mea de azi cu voi, că

e praznic de înălțare şi de vestire a sărbătorii Mele cu voi peste zece zile, fiilor. Am chemat meseni la masa zilelor Mele de nuntă cu voi, şi ei vor veni, şi vreau să vă fie uşor şi nu greu, fiilor. Pun tot cerul de îngeri şi de sfinți să vă slujească cu darurile şi harurile lor. Vreau să Mă fac Evanghelie a împărăției cerurilor pe pământ cu voi şi vreau s-o vestesc până la toate marginile, până peste mări şi țări, fiilor. Voi v-ați aşezat punte între pământ şi cer pentru ca să vin Eu de la Tatăl la oameni, şi vă am ca pe norii venirii slavei Mele, căci precum M-am dus lângă Tatăl de lângă ucenici, tot aşa şi vin acum, fiindcă aşa este scris să fac, şi au vestit îngerii înălțării Mele aceasta ce fac Eu acum. Aşa le-au spus ucenicilor Mei îngerii înălțării Mele: *«Acest Iisus Care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va şi veni, precum L-ați văzut mergând la cer».* Amin.

O, vreau să te învăț mult de tot, poporul Meu. Dacă Eu sunt Învățătorul, nu trebuie să te învăț? Lucrează, Ierusalime, tot ce te învăț Eu. Lucrează cu drag şi cu bucurie ca a Mea şi nu ca a ta, că tu eşti mititel şi te bucuri de orice bucurie, şi te hrăneşti ca să poți, fiule. Dar bucuria Mea e durerea pe care nu Mi-o mai astâmpăr până nu voi împlini toată, toată voia Tatălui, Care M-a trimis pe pământ ca să-l trag pe om la Tatăl. Pe pământ este tot lucrul Meu, poporul Meu. Tu eşti lucrul Meu pe pământ, poporul Meu. Te-am făcut să pot cu tine ce are Tatăl de lucrat prin Mine pe pământ. De când am făcut cerul şi pământul am zis ca ele să fie împărăția Mea, iar omul să fie moştenitorul împărăției Mele. Amin.

O, poporul Meu, împărăția cerurilor e cu tine pe pământ. Vreau să strig din mijlocul tău la tot neamul omenesc de pe pământ şi să-i spun să se lase de ale sale şi să se aşeze întru ale Mele, că a venit pe pământ împărăția cerurilor, şi Eu stau pe brațele tale ca pe heruvimi, poporul Meu, şi sunt pe pământ cu omul şi vreau să audă omul pentru ce am făcut Eu cerul şi pământul, şi de când le-am făcut am voit ca omul să fie asemenea Mie, ca să-l fac moştenitor al împărăției cerurilor pe pământ. Vreau să audă omul că împărăția cerurilor este omul care face voia Mea aşa cum fac Eu voia Tatălui pe pământ ca şi în cer, poporul Meu.

E praznic de înălțare a Mea la Tatăl şi de coborâre a Mea la tine, Ierusalime de azi. Te învăț să nu uiți să-Mi dai putere şi să fii tu cu toată iubirea ta pentru pacea dintre Mine şi tine. Stai sub pază de îngeri, poporul Meu, şi să strângi pe lângă tine îngeri cu miile şi să ceri la Mine tot ce trebuie să ai şi să poți, iar Eu te voi înălța pe piatră şi pe mâini te voi purta, ca să poți tu purta pe Domnul pe pământ, că pe pământ este tot lucrul Meu cel de la Tatăl. Amin.

O, copii care-Mi primiți cuvântul în grădină, aveți grijă de pacea inimilor voastre, şi să aibă şi poporul Meu grijă de voi, ca să pot prin voi, fiilor. Vă dau putere pentru pacea din voi. Vă dau întărire de duh şi de trup, şi dați-vă şi voi, şi să vă dea şi poporul Meu. V-am spus mereu, şi din nou vă spun să aveți grijă să fie pe placul inimii Mele poporul, ca să fiți voi fără de dureri, şi ei să vă ia durerile şi să nu vă facă dureri, că voi sunteți plăpânzi de tot. Faceți-vă curaj unii altora la gândul că Eu, Domnul, am putere pentru voi pentru tot lucrul cel greu pe care Tatăl Mi l-a dat să-l împlinesc cu voi peste pământ.

O, fiilor, s-a apropiat sărbătoarea Duhului Sfânt pe care Eu o întocmesc cu voi în grădina întâlnirii, şi le voi da să bea din apa vieții la cei ce vor veni la izvor. În toată vremea cât mai e până la sărbătoare fiți cu multă iubire între voi, ca nişte fii iubiți ai Mei, şi socotiți-vă timpul şi tot lucrul, şi cu multă pace să lucrați, şi să vă dați putere de la duhul păcii Mele din voi şi dintre voi. Eu vă voi da îngeri pentru tot lucrul. Eu vă voi da timp senin şi cald, iar voi să cereți acestea de la Mine, fiilor. În toate curțile Mele cu voi să fie armonie cerească, şi putere de îngeri să vă însoțească în lucrul pregătirii sărbătorii. Amin. Vestiți sărbătoarea şi rugați pe Tatăl şi pe Fiul să vă dea mereu dulcele Duhului Sfânt Mângâietorul şi să vă dea tot ce va fi să slujească sărbătorii Mele cu voi când Eu chem mulțimile la sărbătoarea cuvântului Meu cel plin de Duh Sfânt peste pământ. Fiecare copil al poporului Meu să fie în toată mulțumirea şi cu toată trăirea pentru duhul sărbătorii care vine curând, curând. Eu, Domnul, vă voi ajuta să puteți şi să vă pregătiți frumoşi şi să dați oamenilor lumină din lumină, că ei se vor uita la voi şi vor lua şi vor întări sub ei calea Mea, şi Eu Mă voi mângâia în suspinul Meu cel după om.

Binecuvintez cu multul zilele de serbare. Duhul Sfânt Mângâietorul vă va fi leagăn de pace şi de iubire, şi pe toți îi va îmbia la dor de cer şi la mângâiere pentru Tatăl şi pentru Mine. Iar voi umpleți-vă de Dumnezeu cu multul şi dați-vă cu Mine celor ce se uită să Mă vadă cu voi. Amin. Cereți la Tatăl şi la Fiul duh de pace cerească în toți cei ce se vor aduna să ia de la izvor, iar voi întăriți tot timpul peste voi şi între voi pacea Mea cea sfântă care vă dă puteri din puteri, fiilor. Unul altuia să vă dați puteri, şi cereți Domnului puteri mereu noi pentru fiii grădinii care vă poartă spre Mine ca să vă am, o, copii ai Ierusalimului nou! Aveți grijă de ei. Cu nimic să nu striviți pacea lor. Aveți grijă de voi. Cu nimic să nu slăbiți, şi purtați-vă spre Domnul cu duhul umilit, şi cu dor de Duh Sfânt hrăniți-vă unii pe alții, că vin la voi cu sărbătoare de Rusalii, fiilor.

O, fiilor din grădină, e mare mângâiere pentru Mine de la sărbătorile Mele cu voi. Aşezați pe fiecare la lucrul potrivit şi îndemnați poporul să aibă pe Domnul în toată jertfirea lui pentru pacea şi lucrul sărbătorii. Amin.

Vreau să vă văd tot timpul cu dulce între voi, cu Mine între voi, copii care-Mi pregătiți sărbătoarea Mea cu voi. Dăruiți-vă cu iubire şi veți vedea minuni şi toate vor fi ca în cer. Unii pe alții să vă cercetați, de la mic la mare şi de la mare la mic, şi toți să fiți de ajuns de mici şi de ajuns de mari pentru măreția lucrării Mele cu voi. Mereu, mereu Eu veghez, de acum şi până peste toată sărbătoarea. Mâna Mea stă întinsă binecuvântând mereu peste voi, că vă ştiu lucrul cel greu pe care Eu îl lucrez cu voi. Binecuvântată să fie pacea sărbătorii, de acum şi până peste toată sărbătoarea. Binecuvântată să fie puterea voastră cea de la Mine, ca să puteți pentru tot ce este de pregătit şi de lucrat, o, fiilor.

Şi acum, aşezați-vă să lucrați taina împărăției Mele cu voi în fața celor ce se vor aduna la sărbătoare. Arătați-le comoara pe care Eu am pus-o spre păstrare între voi ca să fie ea înaintea Mea la vremea venirii Mele. Eu sunt comoara care nu mai este jefuită, şi pe care nimeni n-a păstrat-o până acum ca să iau Eu din ea întru împărăție nouă pe pământ. Arătați-vă pe voi popor mireasă şi fiți pilda împărăției Mele cu voi, ca să slăvească tot omul numele Meu de peste voi, şi Eu să Mă bucur şi să împart prin voi credință pentru venirea Mea tuturor celor ce se vor aduna la sărbătoare. Hăinuța harului să nu uitați s-o aveți pe voi şi la lucrul sărbătorii şi la sărbătoare, şi veți fi pacea Duhului Sfânt şi veți avea pe Duhul Sfânt şi vi-L veți da unul altuia şi Îl veți împărți din voi şi dintre voi celor ce vor veni la izvor. Amin.

Cereți, fiilor, toată mângâierea Mea şi a sfinților Mei şi a îngerilor Mei peste toată sărbătoarea. Cereți timp cald şi

dulce, şi va fi. Faceţi timp dulce pentru Mine cu voi şi pentru voi cu Mine. Iubirea Mea din voi să vă fie vouă putere, şi unii altora să vă daţi, fiilor. Amin.

Vestiţi sărbătoarea peste sat şi peste pământ. Fiţi frumoşi înaintea Mea şi înaintea mulţimilor şi staţi ciorchine, că sunteţi ai Mei. Mă dau vouă cu multul, şi tot aşa să-Mi faceţi şi voi Mie, şi voi fi în pacea Mea cea deplină, fiilor trudiţi.

Pace vouă! Acest cuvânt să stea peste voi mereu, mereu, fiilor. Pace vouă! Pace şi sărbătoare de Duh Sfânt peste sătuţul cuvântului Meu şi peste pământ! Pace ţie, Ierusalime al slavei Mele cea de la sfârşit de timp când Eu vin iar de lângă Tatăl pe pământ! Amin, amin, amin.

31 mai/13 iunie 2002

Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua întâi

Nu de două mii de ani, ci de şapte mii de ani e omul crucea grea a Domnului. De patruzeci de ani Îşi lucrează Domnul popor mireasă, semnul Fiului Omului. Nimeni nu ajunge sfânt al cerului dacă nu a fost sfânt pe pământ. Sfârşitul timpului înseamnă împărăţia cerurilor pe pământ şi zi veşnică de nuntă.

În duh de sărbătoare de Rusalii cobor de lângă Tatăl cuvânt pe pământ. Amin, amin, amin. O, străjeri din grădină, sunt Domnul! Deschideţi cuvântului Meu şi aşezaţi-l în cartea Mea de azi. Suflu peste voi, că sunteţi osteniţi de tot, fiindcă Mi-aţi pregătit sărbătoare ca să Mă întâlnesc Eu cu omul în grădina întâlnirii. Amin.

Grădinile Mele cu voi sunt vârf de munte înalt, şi pe care Eu din timp în timp Mă aşez jos cu crucea Mea cea grea de azi ca să Mă odihnesc de ea, căci crucea Mea este omul, fiilor. Pe om îl port Eu din greu, nu de două mii de ani de când am dus Eu crucea cea din lemn ca să Mă aşez apoi pe ea şi ca să Mă vadă omul şi să-i fie milă de Mine şi să vină să Mă mângâie de crucea Mea cea grea de la om. O, nu de două mii de ani îl port pe om din greu, ci de şapte mii de ani e omul crucea Mea cea grea. Suflu peste voi duh de înviorare ca să staţi în faţa cuvântului Meu cel de peste voi, că vreau să Mă îmbrăţişez cu omul şi să Mă plâng lui de crucea Mea cea grea.

Am zis să vestiţi sărbătoarea şi am zis că voi aduna la izvor din cele patru laturi pe om, să stau cu el în cuvânt şi să-i arăt ce am Eu pe acest pământ român; să-i arăt omului izvorul Meu care curge din tronul Tatălui, şi cu care Eu Mă fac izvor până la om, căci Eu sunt izvorul, Eu sunt acest cuvânt, şi minunată este această venire a Mea, căci pe acest râu de cuvânt cobor Eu în mijlocul neamului român de mai bine de patruzeci de ani ca să-Mi pregătesc un popor mireasă şi să Mă slăvesc din mijlocul lui cu slava cuvântului Meu mai mult şi mai minunat ca acum două mii de ani când am venit Dumnezeu întrupat din mijlocul poporului Israel cel de atunci. Acum vin pe pământ râu de cuvânt şi Îmi fac din mijlocul neamului român noul Israel, noul popor creştin, popor după chipul şi asemănarea Mea, şi pe care Eu îl învăţ mereu, mereu căile vieţii, ca să umble el pe pământ aşa cum am umblat Eu. Amin.

O, poporul Meu mireasă, poporul Meu luat din români! Cobor în zori de zi cuvânt şi te iau şi Mă aşez cu tine înaintea celor ce au venit la izvor ca să bea. Tu să-l înveţi pe cel ce a venit să bea, aşa cum şi tu ai învăţat de la Mine. O, şi cum să-l înveţi pe cel ce vine la izvor să bea? Îl învăţ Eu cu cuvântul, iar tu să stai semnul Meu, semnul Fiului lui Dumnezeu. Tu să stai înaintea mulţimii care se adună în grădinile Mele cu tine, că tu eşti copil frumos, pentru chipul Meu cel din inima ta, şi care se vede pe chipul tău, poporul Meu mireasă. Eu sunt Mirele tău, şi tu eşti mireasa Mea cea micuţă, cea de la venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl, ca să am la cine să vin pe pământ când vin să Mă fac cuvânt pentru om.

Fiecare mire îşi pregăteşte ziua nunţii, şi naşi, şi nuntaşi, şi petrecere de nuntă. Dar Eu, Domnul, cum să nu-Mi pregătesc ziua nunţii? Cum să nu-Mi pregătesc şi să nu-Mi gătesc mireasa, şi pe naşi, şi pe nuntaşi, şi pe slugi? Cum să nu-Mi pregătesc şi să nu-Mi gătesc sala nunţii şi masa nunţii şi pâinea şi vinul şi ziua nunţii, Mire din cer şi mireasă de pe pământ, în duh de nuntă cerească, în duh de cer nou şi de pământ nou şi de Ierusalim nou?

Vin cu sfinţii din cer, cu Ierusalimul cel din cer. Vin de lângă Tatăl, cu sfinţii şi cu îngerii, şi sunt de-a dreapta Tatălui, iar Tatăl Se bucură de lângă Mine de mângâierea Mea. Mă mângâi că pot să stau de vorbă cu omul, că Mi-e dor de om, de şapte mii de ani Mi-e dor, şi Tatăl Savaot Îmi spune aşa:

— Mângâie-Te, Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit, şi spune-i omului de calea Ta de la cer la pământ şi de cei la care Ţi-ai făcut ieslea Ta de coborâre acum, la sfârşit de timp, Fiule scump. Spune-i omului că Tu eşti calea, şi că ea este aşa cum eşti Tu. Spune-i omului, Fiule Cuvântule, spune-i că Tu eşti cuvântul Meu şi că nu faci voia Ta, ci pe a Mea o faci, şi spune-i că nu vorbeşti de la Tine Însuţi. Iar Eu îi spun lui aşa:

Omule scump, Fiul Meu este cuvântul Meu, şi din gura Lui curge de la Mine râul vieţii, cuvântul care se aşează în ieslea sa aici, în acest sătuţ, şi e frumoasă povestea Fiului Meu şi a poporului Lui cel de la sfârşit de timp. Şi iată rodul muncii Fiului Meu: popor de fii frumoşi şi scumpi, întru care Eu şi Fiul Meu binevoim acum, la sfârşit de timp, omule scump. O, pentru tine, omule, i-am pus pe ei să fie popor de jertfă pentru pregătirea şi gătirea nunţii Fiului Meu. Ascultă glasul Fiului Meu, cel din mijlocul poporului Lui, popor luat din mijlocul neamului român. Amin, amin, amin.

— O, Tată, iată-Mă ca să împlinesc voia Ta. Plâng cu lacrimi pe pământ şi Mă bucur în zile de nuntă în grădinile gătite de ei Nouă şi omului care vine la izvor, Tată. O, greu Ne este şi Ţie, şi Mie, şi lor ca să spunem omului de taina aceasta minunată a coborârii Mele pe pământ acum, la sfârşit de timp. Sunt prea mulţi hristoşi mincinoşi pe pământ, pe jos şi pe sus, sunt prea mulţi ca să mai poată omul să Ne cunoască pe Noi, Tată, când Eu vin acum pe pământ cuvânt din Tine şi Mă aştern în calea omului, Eu şi poporul Meu cel micuţ, semnul Meu cel de dinaintea venirii Mele. Dar acum sunt cu zile de nuntă în grădina întâlnirii Noastre cu omul cel venit la izvor şi Mă fac cuvânt şi Mă dau, Tată, şi le spun celor ce s-au adunat lângă poporul Meu, le spun să Mă ia şi să-Mi guste adevărul cuvântului Meu cu care Eu Mă desfac înaintea omului, ca un sul care se desface şi se face cale a Mea spre om, şi cale a omului spre Mine, Tată al Meu şi al poporului Meu şi al celor ce iau şi vor lua şi ei chipul Meu, viaţa Mea, crucea Mea, Tată.

Te-am chemat la izvor, omule scump. Sunt Domnul, Cel ce am murit şi am înviat pentru om. Te-am chemat la râul vieţii ca să te speli în el, ca să te aşezi în el, poporul Meu român. O, cât aş vrea să fii tu poporul Meu, de la o margine a ta şi până la cealaltă margine a ta, căci vatra ta este pământul din care am luat Eu lut cu mâna de l-am făcut din el pe omul cel zidit de mâna Mea. O, cum să fac? O, cum să te ajut să poţi crede că Eu, Domnul, te am în planul zilelor venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, munte înalt, muntele pe care

Eu l-am ridicat deasupra vârfurilor munților de pe pământ ca să curgă din el legile vieții, taina cea de dinaintea venirii Mele, tainã pecetluită de Scripturi şi despecetluită de Mine, Fiul Tatălui Savaot.

Eu sunt Cel ce sunt. Aşa îți spun Eu că sunt, poporul Meu român, şi de aceea te chem la izvor, şi te-aş tot chema dacă tu ai prinde drag de cântecul Meu de dragoste, ca să te chem cu el, şi tu să vii apoi, şi să iubeşti ca Mine viața veacului ce va să fie pe pământ curând, curând, poporul Meu român. Numele tău este numele cel nou al neamului lui Dumnezeu, aşa cum numele lui Israel cel care M-a răstignit pe cruce a fost numele neamului lui Dumnezeu în vremea aceea.

Cobor pe pământ cântec de dragoste, cuvânt de Duh Sfânt şi praznic de veac nou şi vin nou şi mireasă dulce, care-Mi slujeşte cu dor pentru ca să-l răscumpăr pe om din păcat şi să-i dau viața înapoi şi să nu mai moară omul. O, aceasta vreau să fac Eu pe pământ, şi apoi să-l dau sfinților din cer şi sfinților de pe pământ, că nimeni n-a ajuns sfânt al cerului dacă nu a fost mai întâi sfânt pe pământ.

O, Îmi desfac izvorul şi Mă dau, că Eu am binevoit cu taina Mea cea de la sfârşit de timp pe vatra ta, poporul Meu român. Cum să te fac să poți să înțelegi, şi apoi să crezi că taina Mea cea păstrată pentru sfârşit de timp este acest cuvânt cu care Eu Mă las peste pământ ca să-Mi pregătesc cu el nunta Mea şi pe mireasa Mea cea din români aleasă, aşa cum a fost planul cel din mâna Tatălui Meu pentru sfârşit de timp? Sfârşitul timpului înseamnă împărăția cerurilor pe pământ, căci Eu sunt începutul şi sfârşitul, şi Eu sunt sfârşitul şi începutul, omule scump care te-ai lăsat îmbiat de chemarea Mea la izvor ca să bei şi ca să nu mai însetezi după tine, şi să însetezi după Mine apoi. Dragostea Mea pentru om Mi-a pus trupul pe cruce, şi apoi M-a înviat, şi apoi M-a dus la Tatăl ca să-i trag pe toți la El, şi apoi iarăşi M-a adus pe pământ. Şi iată-Mă cu dragostea Mea pentru om, dragostea dintre Mire şi mireasă, Eu şi cu poporul Meu în duh de nuntă cerească pe pământ, ca să Se mângâie Tatăl de durerea Mea şi a Lui, şi ca să cheme Tatăl nuntaşi la nunta Mea. Cei care ar fi trebuit să fie nuntaşii nunții Mele nu pot să se facă mici ca Mine şi să le fiu Eu cale a lor spre Tatăl. Iar Eu i-am chemat pe cei ce ştiu iubirea, ca să le-o fac ca pe a Mea, şi ca să Mi-o dea Mie apoi, şi să am iubire de la om, că Mă doare depărtarea omului de Mine. Eu când am zidit omul, l-am zidit să fac din el mângâiere a Mea, iar Eu să fiu mângâierea lui.

Vezi tu, omule scump, de ce am zidit Eu omul? Nu l-am zidit să fie ca el, ci l-am zidit să fie ca Mine, şi să fie el mângâierea Mea. Amin. Omule scump, vreau să te fac, căci sunt Făcătorul omului. Mă dor durerile facerii şi vreau să-l fac pe om. Te-am chemat la izvor, omule scump, că scump a fost prețul pe care l-am dat ca să-ți dau ție viață prin moartea Mea, numai să vrei tu viață, omule.

V-am chemat la izvor să vedeți dragostea dintre Mire şi mireasă. V-am chemat să cântați doina venirii Mele, voi, cei ce aveți haruri între fiii oamenilor. Luați din râul vieții şi prindeți duh de nuntă şi cântați nunții Fiului de Împărat, şi să se întindă duhul nunții Mele de la margini la margini, căci împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său. Luați pe voi haina nunții şi stați sub ea ca să fiți nuntaşi şi ca să-Mi cântați doina nunții, şi apoi să vă vestiți bucuria cu care Eu, Domnul şi Mirele nunții, vă bucur pe voi cu bucuria cuvântului Meu cel plin de dor după om. O, cât aş vrea să fiți şi să rămâneți în haina nunții, în duhul nunții Fiului de Împărat, căci Împăratul este Tatăl Meu, Tatăl Savaot. Amin. V-aş învăța taina dorului, taina izvorului, taina cântecului, taina vieții v-aş învăța, dar iubiți haina nunții, căci Îmi desfac larg sala nunții ca să intre la nuntă cei chemați şi să se bucure de dragostea dintre Mire şi mireasă şi să rămână pe veci nuntaşi ai nunții Mele, şi să se ducă vestea şi povestea peste mări şi peste țări de dragostea cu care Mă deşert în grădinile Mele unde Eu îi chem pe fiii oamenilor să vină şi să bea din izvorul vieții şi să se facă fii ai lui Dumnezeu, după chipul şi asemănarea Mea. Amin.

Îmi desfac mâinile şi le întind şi îi cuprind pe cei ce s-au adunat la izvor şi le spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Aşa cum vă dau Eu, nu precum vă dă lumea. Vă dau izvorul Meu. În el este taina vieții veacului ce va să fie pe pământ curând, curând. Luați şi beți şi creşteți. Faceți-vă mici, şi creşteți apoi, că nimeni nu poate creşte decât cel ce este mic. Cei crescuți nu pot creşte. Numai cei mici cresc, şi numai în ei Îmi aflu Eu plăcerea, precum şi ei şi-o află întru Mine şi cresc întru Mine, şi Eu în ei cresc. Amin.

Vă cuprind în duh de nuntă cerească pe pământ, Eu şi poporul Meu şi grădina întâlnirii Mele cu omul. Fiți ca şi grădina în grădină. Fiți un duh cu Mine, căci Tatăl plânge adânc de şapte mii de ani după mângâierea Mea pe care am pierdut-o atunci când l-am pierdut pe om din rai. O, de şapte mii de ani Mi-e dorul tot un foc după om! Vă dau din focul Meu, şi puneți umărul sub crucea Mea de azi cu care umblu după om ca să-l pun pe crucea Mea şi să-l duc până înaintea Tatălui Meu, şi apoi să-l las jos şi să Mă uşurez de crucea Mea cea grea şi să Mă odihnesc de ea. Amin.

Rămâneți în duhul nunții cereşti, voi, cei ce ați venit la izvor. Eu v-am dat. M-am făcut izvor de cuvânt şi v-am dat să beți din râul vieții, din vinul nunții Mele. Deschideți-Mi ca să intru şi ca să fiu în voi cu taina veacului ce va să fie. Priviți şi înțelegeți. Dați-vă, şi Mă voi da vouă. Dați-Mi, şi vă voi da, şi unii altora să ne dăm, în Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaşte şi nu-L aude, oricât ar striga El pe uliți ca să se audă glasul Său. Priviți-Mi mireasa, că ies cu ea semn peste pământ, ca apoi să vin văzut, căci vin curând, curând.

Vă împart flori de nuntă şi vă împart din izvor, şi nu uitați: Eu vin curând, curând, şi fericiți vor fi cei ce stau în haina nunții, în duhul nunții, mărturisind şi cântându-i iubirii dintre Mire şi mireasă, mângâind Duhul Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh de pe pământ şi până în cer, în taina cerului nou şi a pământului nou cu Mine pe pământ.

Amin, amin zic vouă: Eu vin curând, curând, şi semnul Meu merge înaintea Mea şi Îmi pregăteşte calea ca să vin. Amin, amin, amin.

9/22 iunie 2002

Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a doua

Tot şi toate Îl aşteaptă pe Domnul, dar omul nu-L aşteaptă. Semnul Fiului Omului este poporul cuvântului. Omul cel ieşit din om nu este făcut de Dumnezeu. Limbile Duhului Sfânt nu sunt înțelese de om. Brațele crucii Domnului sunt lungi cât şapte mii de ani, cât şi omul.

Când toată firea Mă aşteaptă să vin pe pământ ca să-i dau înapoi ce i-am dat la începutul cerului şi al pământului acum şapte mii de ani când Eu, Domnul şi Mirele nunții cu care Mă voi întinde în lung şi în lat peste pământ, când Eu vin şi Îmi vestesc cu atâta dor venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl Savaot Atotputernicul, când tot şi

toate cele făcute de Mine văzute şi nevăzute Mă aşteaptă cu suspinul lor tainic, omul este cel ce nu Mă aşteaptă să vin. S-a învăţat omul cu moartea, şi pe Mine nu Mă mai aşteaptă să vin. Pe moarte o aşteaptă omul, dar pe Mine, ba.

Pace vouă, fii ai grădinii Mele de pe pământul român, unde Eu Îmi deşert trăistuţa cu sămânţă de veac nou, ca să o luaţi voi din mâna Mea, din gura Mea, şi s-o semănaţi peste pământ, şi ca să răsară din ea pe el viaţa veacului ce va să fie pentru cei vii şi pentru cei morţi, căci Eu sunt Dumnezeul a tot şi a toate. Amin, amin, amin.

O, numai omul nu se mai învaţă cu Mine, numai el nu mai poate să Mă aibă de Stăpân şi de Mângâietor. Şi iată ce dulce venire Mi-am făcut după om, dar omul auzind se face că nu aude cântecul Meu de dor, cuvântul Meu care s-a făcut şi se face cu multul şi iar cu multul râu de viaţă veşnică, din cer şi până pe pământ la om.

Pace vouă, fii ai grădinii Mele care v-aţi aşezat înaintea Mea la chemarea Mea pe care am făcut-o Eu vouă ca să asculte de voi firea toată şi omul, dacă ar vrea şi el să poată aceasta. O, el nu ştie cum este în cer, căci cerul este ceea ce nu se vede. Durerea Mea e mare, mare de tot. Omul nu ştie cum este în cer. Îl mângâi cu tot cerul pe om, şi omul nu simte această mângâiere. Nu ştie omul ce este soarele şi luna şi stelele şi apa şi iarba şi pomii şi tot văzduhul şi tot şi toate, văzutele şi nevăzutele pe care Eu, Domnul, le-am întocmit ca să-l mângâi cu ele pe om.

O, poporul Meu mireasă, o, ce frumos eşti tu făcut de Mine, fiule micuţ! Te-am făcut aşa cu cuvântul Meu cel de azi, şi pe care tu l-ai luat şi l-ai pus peste tine ca să te facă el frumos. Şi te-a făcut. Iar Eu te iau şi te arăt fiilor oamenilor şi te numesc semnul Meu, semnul cel de dinaintea venirii Mele, ca să-ţi ia omul urma şi să ajungă în împărăţia Mea şi să vadă şi el cum este în cer.

Semnul Fiului Omului. Atât de mult s-a spus şi se spune între oameni că acesta sau acesta va fi semnul Fiului Omului, după care Eu fi-va să vin văzut. Dar Eu, Domnul, Cuvântul Tatălui, îi spun omului acum, la sfârşit de timp, îi spun aşa: poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român, acesta este semnul cel de dinaintea venirii Mele, căci Eu acum două mii de ani am spus aşa: *«Învăţaţi de la smochin pilda. Când mlădiţa lui se frăgezeşte şi odrăsleşte frunze, cunoaşteţi că vara este aproape. Asemenea şi voi, când veţi vedea toate acestea, să ştiţi că El este aproape, la uşi»*. Amin.

O, fii ai oamenilor, vă pun înainte semnul, drumul spre viaţa veacului ce va să fie pe pământ curând, curând. Am făcut din aceştia cale a Mea de la cer la pământ, şi de la ei la inima omului care umblă pribeag ca să-şi afle casa şi odihna şi viaţa. Cu mare dor, cu dor amestecat cu lacrima Mea şi a Tatălui Meu şi a sfinţilor te chem cu chemare dulce la izvorul vieţii, omule. Sunt în zile de nuntă cu mireasa Mea de pe pământ. Ia din viaţa Mea, ia din viaţa ei, din faţa ei, din duhul ei şi lasă-te făcut, omule scump. O, Mi-e dor de tine. De şapte mii de ani Mi-e tot un dor lucrarea Mea pe care o fac ca să te răscumpăr pentru viaţă, omule făcut de om. O, vreau să te fac şi Eu, nu numai tu. Vreau să te fac din Duhul Sfânt, aşa cum am fost Eu făcut în trupul mamei Mele Fecioara, de M-am arătat apoi ţie ca să Mă vezi şi să Mă crezi că am venit de la Tatăl după tine, că numai după tine am venit, fiindcă numai tu, omule, numai tu nu ai ascultat pe Făcătorul. Vreau să te fac şi Eu, nu numai tu. Tu ştii din ce eşti făcut, şi Mă doare cu durere fără seamăn când te aud spunând că eşti făcut de Mine. Dar tu nu ştii cum l-am făcut Eu pe om la început şi la sfârşit? Trebuie să-ţi spun Eu din nou aceasta, ca să te laşi de spusele tale şi pe care Eu le aud, şi Mă doare când aud.

La început l-am făcut pe om din cuvântul cel dintre Mine şi Tatăl când am spus: *«Să-l facem pe om după chipul şi asemănarea Noastră»*. Şi din lut, şi din suflarea gurii Mele care i-a dat lutului suflet s-a făcut om cu suflet viu, şi apoi l-am adormit cu somn adânc şi am luat din el carne şi am făcut din ea pe femeie şi i-am numit pe amândoi om. Unul singur, nu doi. Şi după cinci mii de ani de aşteptare după om, căci omul s-a smuls din Dumnezeu, am făcut iar om din Duhul Sfânt, întrupat în trup de om, şi a fost Dumnezeu născut de la Tatăl, şi a fost El Omul Cel de la sfârşit de timp.

O, Mă doare cu durere fără de mângâiere când îl aud pe om că este făcut de Mine. O, tu ştii din ce eşti făcut, omule, şi am venit de la Tatăl acum, la sfârşit de timp, ca să te fac şi Eu, nu numai tu. Eu te fac din Duhul Sfânt dacă vrei să te fac. Şi dacă vrei să te fac, trebuie mai întâi să te aşezi la învăţat, ca apoi să ştii ce este Duhul Sfânt în om.

Când eram pe pământ, i-am strâns pe cei doisprezece ca să-i fac Eu şi să-i am ai Mei, şi i-am învăţat, că s-au aşezat la învăţat, şi ei Mă numeau Învăţătorul, şi Eu le-am spus să fie ca Învăţătorul lor, şi mult le-am spus aceasta, până ce pic cu pic au ajuns ei până la Duhul Sfânt, Care Se face Dumnezeu în om, şi Care ca Dumnezeu lucrează din om. Iar când am plecat la Tatăl ca să-i trag apoi şi pe ei, le-am spus să stea în duh de Ierusalim sfânt până ce se vor îmbrăca cu putere de sus, şi le-am spus aşa: *«Veţi lua putere venind Duhul Sfânt peste voi, şi Îmi veţi fi Mie martori în Ierusalim şi în toată Iudeea şi în Samaria şi până la marginea pământului»*. Şi dacă aşa le-am spus, M-am dus apoi de lângă ei la Tatăl spunându-le prin îngeri că precum M-am înălţat de la ei la cer, astfel voi şi veni, precum ei Mă văd mergând la cer pe nori. Şi după zece zile le-am dat lor pe Duhul Sfânt, şi s-a făcut din cer fără veste vuiet ca de vânt umplând casa în care ei şedeau, şi ei au văzut limbi ca de foc pe fiecare dintre ei, şi atunci ei s-au umplut de Duhul Sfânt, şi Duhul Sfânt S-a făcut Dumnezeu în ei, şi toţi cei adunaţi îi auzeau pe ei în limba lor, căci Duhul Sfânt este Cel ce poate face aceasta atunci când El lucrează din om peste om. Numai că oamenii sunt feluriţi, şi din această pricină nu poate Duhul Sfânt peste ei, fiindcă Duhul Sfânt este ca vinul cel bun care-l îmbată pe cel ce îl are, şi limba aceluia nu este înţeleasă de cei ce nu ştiu ce este taina lui Dumnezeu cu omul pe pământ.

O, copii din grădină, v-aş pune iar deoparte, că sunteţi prea osteniţi de la omul cel greu cu mintea şi cu inima şi cu credinţa şi cu umilinţa fără de care nu poate omul cu Dumnezeu. V-aş pune deoparte ca să vă odihniţi şi să pot cu voi să-Mi sfârşesc cu bine şi cu putere venirea Mea pe pământ. V-aş pune deoparte de omul cel îndărătnic care nu ştie să audă şi să vrea şi să poată apoi, dar milă Mi-e de fiii oamenilor, şi aş vrea să-i pot face pe toţi din Duhul Sfânt, fiilor. O, dacă ar vrea cei ce zic că vă iubesc pe voi, şi toţi fiii oamenilor apoi, dacă ar vrea aceştia să vă primească pe voi de la Mine, Eu v-aş întări pe voi şi v-aş face uşoară crucea Mea cea grea cu care Eu apăs peste voi, că v-am luat lângă Mine sub ea, fiilor trudiţi, fiindcă e grea şi pentru Mine. Nu vă miraţi că vă spun aşa, nu vă uitaţi că Eu, Dumnezeu mare fiind, vă spun vouă că e grea şi pentru Mine crucea Mea de azi. Trupul ei şi braţele ei sunt lungi cât şapte mii de ani, cât omul de lungi, fiilor, şi omul e lung tot cât şapte mii de ani. O, ce frumos ar fi pe pământ acum, la sfârşit de timp, dacă oamenii ar şti şi ar putea să vă primească pe voi ca să-Mi fiţi Mie martori până

la marginea pământului! Atunci voi aţi fi pacea pe care o aşteptaţi voi să vă cuprindă, că vă e greu fără pace, fiilor, fiindcă e greu omul, copii trudiţi sub vremea de azi când Eu vin, şi M-am făcut şi Eu povară vouă, ca să Mă purtaţi spre om, ca să Mă ajutaţi să ajung la om, fiilor supuşi. O, nu vă supuneţi oamenilor! Iar şi iar vă spun: nu vă supuneţi oamenilor! Nu daţi nimănui slava pe care v-am dat-o vouă, că am Eu nevoie de ea în voi, nu voi aveţi nevoie de ea. Voi v-aţi mulţumi doar cu dragostea pe care Mi-o purtaţi şi Mi-o daţi, căci slava cea de la Dumnezeu peste om a fost grea de dus şi pentru Mine, darămite pentru om! O, cine să-i spună omului această taină a slavei Mele cea de peste om? Ea nu este o bucurie; ea este o povară pentru cei născuţi de sus şi care sunt încă pe pământ cu oamenii cei tari la cerbice şi în care nu încape umilinţa Mea, căci Eu sunt Cel umilit, şi aşa umblu după om ca să-l fac, dar omul fuge, fuge ca să nu-l fac şi ca să nu fie, că s-a învăţat cu moartea omul.

Iată, vin pe pământ cu praznic de Duh Sfânt şi am casă şi masă şi ogradă şi slugi pe vatra neamului român din care Eu, Domnul, Mi-am ales pe mireasa Mea. Vin pe pământ mereu, mereu, omule scump, şi Mă aştern cu zile de nuntă în calea ta, cu mireasa Mea, cu semnul Meu cel de la venirea Mea. Prinde-te nuntaş în hora nunţii Mele şi fă-ţi rost de haină de nuntă, şi bate apoi, ca să-ţi deschid. Dar ai grijă, vino cât uşa este deschisă, că dacă vine Mirele, rămâi afară, omule. O, hai la nuntă! Hai să învăţăm taina nunţii Fiului de Împărat, Care a vegheat împreună cu Împăratul şi Care nu a adormit ca fraţii lui cei mari. Hai la izvor, că dulce te mai chem şi dulce-ţi mai grăiesc, fiindcă Mi-e milă de tine şi de Mine, omule scump, că Eu îl plâng pe om cum se plânge după mort, dar plânsul Meu e lung de şapte mii de ani, şi mângâiere nu găsesc până ce nu va învia omul, până ce omul nu va fi din cer, aşa cum Eu sunt Om coborât din cer pe pământ acum două mii de ani, Om născut de sus, căci Tatăl a voit să Mă fac Om, şi dacă nu făceam aşa, ce făcea Tatăl, oare, dacă Eu nu aş fi venit aşa cum am venit din cer pe pământ după om?

Hai la izvor, omule! Eu după tine am venit din cer a doua oară pe pământ, şi cât de dulce-ţi cânt de dorul Meu cel după tine! Hai să te iau pe umeri! Fă-te miel micuţ şi blând ca să te pot purta şi să-I spun Tatălui că te-am aflat şi că te-am făcut şi că te-am adus Lui, spre pacea Mea, şi a Lui, şi a ta, omule scump. Amin.

Şi acum, copii ai cuvântului Meu, daţi daruri cereşti celor ce-Mi cântă la nunta Mea cu voi şi le spuneţi lor să se facă făptură nouă, care aşa stă din zori şi până-n zori.

Voi, cei ce aţi venit la chemarea Mea ca să doiniţi doina ţării Mele mireasă şi nunţii Mele în mijlocul neamului român, fiţi martorii Mei până la marginea pământului despre dorul Meu cel după om, şi cu care plâng prin izvorul cuvântului Meu, care curge şi tot curge până ce va ajunge şi va fi din destul ca să se poată omul spăla în el, şi ca să se vadă apoi în el cu faţa Mea, şi atunci omul Mă va vedea în venirea Mea cu care Eu vin aici, că aici Îmi am casa şi masa şi mireasa şi dorul şi focul cu care plâng după om. Mărturisiţi Duhul Care grăieşte cu voi din grădinile întâlnirii Mele cu omul ca să-l îmbiu pe om spre viaţa veacului ce va să fie pe pământ. Dragostea Mea pentru om s-a făcut izvor de apă vie, ca să bea omul şi să fie apoi. Amin.

Şi acum, în duh de Rusalii cereşti peste grădina întâlnirii, peste cortul întâlnirii, Îmi desfac braţele şi îi cuprind pe cei ce sunt un duh cu Mine, ca să le dau, fiindcă cei ce au li se mai dau, iar cei ce nu au nu li se dau. Îmi cuprind strâns la piept pe fiii grădinii cuvântului Meu şi pe poporul Meu mireasă.

O, fiilor din grădină care-Mi primiţi cuvântul când el vine! O, milă Mi-e de voi, că vi s-a stors de tot puterea. Când Eu am fost la nunta din Cana ca să-i iau pe miri de ucenici şi ca să rămână ei miri pe veci, mama Mea le-a spus slugilor nunţii: *«Faceţi tot ce vă va spune El»*. Şi atunci Eu am făcut vin nou, căci slugile nunţii M-au ascultat, şi le-am dat apoi mirilor darul cel mai de preţ, cerul cel curat, şi ei l-au cuprins. Aşa le spun şi Eu celor ce slujesc nunţii Mele de azi: faceţi tot ce vă spun Eu şi tot ce vă spun ei, că ei sunt cei prin care Eu Mă aduc vouă ca să vă mântuiţi şi ca să-Mi slujiţi după voia Mea. Amin. Cu ei Îmi fac Eu vinul cel nou, cuvântul care s-a făcut râu mare şi mult peste pământ. Şi dacă ei sunt aceştia cu care Eu fac această minune, atunci voi învăţaţi să fiţi ca ei, că altfel le scade puterea şi pacea şi cuvântul şi nădejdea în voi, şi scad şi Eu în ei când voi nu puteţi ca Mine şi ca ei. Mi-i strâng la pieptul Meu durut de mila Mea de ei şi le dau din pieptul Meu ca să poată pentru Mine dacă pentru om ei nu pot. O, fericiţi sunt şi vor fi cei care pot Eu peste ei prin fiii grădinii Mele care Mă poartă pe Mine din cer şi până pe pământ şi până la om ca să-l fac pe om împărăţia Mea. Amin.

Acum izvorul Meu va plânge; va curge şi va rămâne suspinând şi tot suspinând după om până ce omul va fi, precum Eu sunt. Amin.

În duh de nuntă cerească vă spun: Pace vouă! Şi duceţi cu voi dorul Meu care plânge în Mine după om. În limba Duhului Sfânt vă spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Rămâneţi în iubirea Mea. Dacă voiţi şi dacă puteţi şi dacă-Mi credeţi suspinului Meu care se face râu de cuvânt peste voi, rămâneţi în iubirea Mea. Amin. Învăţaţi această taină şi minunea ei: rămâneţi în iubirea Mea. Luaţi sământă din gura Mea şi semănaţi-o din unul în altul şi rămâneţi în iubirea Mea. Amin, amin, amin.

10/23 iunie 2002

Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a treia

Mintea trupului nu este mintea Duhului, şi nu este omul un duh cu Domnul. Vorba multă este sărăcia duhului omului, iar slujitorii bisericii nu înţeleg lucrarea tainelor bisericii. Numai Domnul este Omul Cel îndurerat. Cel ce caută mângâiere nu-l doare de durerea Domnului.

Duhul sărbătorii stă deasupra grădinii cuvântului Meu, de la începutul şi până la sfârşitul sărbătorii. Din nou şi azi cobor cuvânt în grădina în care-Mi am străjerii care-Mi stau în cale şi Îmi fac intrarea cuvântului Meu în carte. Amin.

Poporul Meu, te-am pus să slujeşti dorului Meu după om, şi tu eşti tare ostenit, că lucrul Meu e mult, şi tu eşti micuţ, că n-am cum să te fac mai mare. Nu găsesc, nu mai găsesc om potrivit pentru greul Meu pe care-l duc cu tine, că omul nu ştie ce înseamnă să-şi plece capul şi să se facă al Meu, şi Eu sufăr şi plâng în inima ta pentru omul care nu ştie să fie al Meu şi pe placul Meu.

O, poporul Meu micuţ, nu are minte pentru Mine omul. Mintea cea pentru Dumnezeu în om cugetă cu multul la cele ce nu se văd, la cele ce nu se înţeleg cu mintea trupului, ci numai cu mintea duhului, poporul Meu. Acestea ţi le spun ca să le pot da omului şi ca să ştie omul de ce nu pot să-l am ca şi pe tine. Omul cel deştept va spune acum că nu este minte a

trupului şi că mintea este duh. Dar şi Eu îi spun acestuia că trupul minții poartă mintea, şi că aşa cum este trupul, aşa este şi mintea. Cel ce înțelege cu mintea trupului mersul lui cel după Mine, pe acela Eu nu pot să-l mângâi, fiindcă Eu sunt Dumnezeu şi cu trupul şi cu duhul, şi nu încape la Dumnezeu uşurătatea omului care se face vrând-nevrând duh fățarnic înaintea Mea şi înaintea omului, căci omul îşi dă unul altuia slavă sau îşi ia unul altuia slava, iar cel ce face aceasta chiar înaintea Mea, pe unul ca acela Eu nu pot să-l mângâi.

O, Mi-e tare drag şi Mi-e tare dor să-l mângâi pe om. O, Mi-e tare dor să te mângâi, copil al poporului Meu, iar tu să ai grijă cât de la pământ la cer, că Eu îl mângâi pe cel în care Îmi găsesc plăcerea. Inima Mea trage să-l mângâie pe cel ce merită mângâiere, pe cel ce ştie să Mă mângâie pe Mine aşa cum Îmi face Mie bine şi atunci când Îmi este Mie dor şi nu când omul ar vrea el aceasta. Sunt de atâtea ori îndurerat în mijlocul tău, şi ochiul Meu caută după tine şi se uită în tine, poporul Meu, şi stau suferind fără de mângâiere, că Eu nu pot să Mă mângâi oricum atunci când sunt adânc îndurerat. Îmi ascund fața durerii ca să nu te slăbească durerea Mea, dar inima Îmi rămâne arsă şi durută când n-am cu ce să Mă mângâi, că mângâierea Mea este omul cel după chipul şi asemănarea Mea, omul dulce, omul cel plin de dar şi de har, poporul Meu. Atâtea haruri are omul din fire, dar harul Meu, care este unul, cu greu se mai face el Dumnezeu în om. Omul se mângâie cu harurile lui, dar harul Meu, care este unul, precum Eu sunt Unul, numai el nu încape în om ca să Mă pot Eu mângâia cu omul atunci când sunt adânc îndurerat. Mie Îmi trebuie om întreg, şi cu acela pot Eu să Mă mângâi. Te cer pe tine, şi mereu te cer, şi mereu îți cer să fii tu mângâierea Mea, aşa cum a fost Ilie proorocul, şi Enoh, şi Ioan, iubitul sufletului Meu.

Mi-e dor de omul cu capul plecat înaintea Mea, nu înaintea ta, poporul Meu. Eu Mi-am plecat capul atât cât a trebuit să fac aceasta şi atât cât a voit omul s-o fac. Eu Mi-am plecat capul, dar omul nu poate ca Mine, poporul Meu, căci harul Meu, care este unul, nu poate intra lângă harurile cele multe ale omului, şi omul nu poate fi mângâierea Mea când Eu nu pot să stau Stăpân în el. Eu nu trebuie să-l mângâi pe om că vrea el, sau că-i face lui bine, sau că-i place lui să-l mângâi, că aceasta nu-i face bine omului dacă omul nu este un duh cu Mine, şi Eu un duh cu el. Eu trebuie să-l mângâi pe cel ce inima Mea trage să-l mângâi, şi să-l găsesc când trag să-l mângâi.

O, copii care-Mi primiți cuvântul, voi aveți de suferit, căci taina mângâierii aşa cum Eu v-o aşez azi în față este taină rămasă în cer şi nu poate coborî pe pământ, că nu mai am pe lângă voi inimi care ştiu să se dea şi să fie ca Ilie sau ca Ioan, cu care Eu atât M-am mângâiat în toate durerile, fiilor. Vorba multă este sărăcia duhului omului atunci când harul Meu cel unul nu încape peste harurile omului, iar fapta multă şi lucrarea cea multă a harului Meu în om şi din om, aceasta este bogăția duhului omului, bogăția lui Dumnezeu în om, averea Mea de pe pământ, aurul cel mai de preț, comoara cea care nu se va lua de la omul care o are pe ea. Eu am vorbit mult de tot, şi aşa fac şi azi, şi mai mult decât în orice vreme vorbesc Eu azi cuvântul Meu, care are harul Meu, şi aşa vreau să-l am pe cel cu care Mă pot Eu mângâia pe pământ.

Mintea trupului este ca şi trupul, şi la trup trage, iar mintea duhului este duhul care nu are nimic în trup, ci numai în Dumnezeu, şi de la Dumnezeu culege, şi din loc curat, ca albinuța, care adună numai din loc curat. Musca îşi adună hrana din ce este mai murdar, dar pentru ea e dulce şi bun. Dar albinuța adună din facerea Mea, şi se dă omului cu rodul ei, cu lucrarea ei cea plină din harul cel rupt din harul Meu, care este unul. Aşa vreau să vă am Eu pe voi, copii ai poporului Meu, căci taina mângâierii şi cartea ei n-o găsiți voi în tainele pe care omul bisericii le-a pus pe hârtie şi atât, de vreme ce el nu atinge cu inima vederea Mea şi înțelegerea Mea când e vorba de adâncimea tainelor şi de rodul lor. Tainele care se numesc aşa în biserică se lucrează doar cu mâna, nu şi cu harul Meu, care este unul; se lucrează cu gura, nu şi cu harul Meu, care este lucrător prin cuvânt. Dacă omul bisericii din lume spune cu gura ceea ce a învățat el să spună în dreptul tainei botezului, sau a mirungerii cu Duhul Sfânt, sau a pocăinței, sau a nunții, sau a vindecărilor, sau a Trupului şi Sângelui Meu, care este arvuna veşniciei omului iubit pe pământ de Mine, iată de ce tainele nu pot fi înțelese de om. Taina mângâierii nu este înțeleasă pe pământ, fiilor. Dacă ea nu este, ca să fie şi lucrată apoi, cum să poată omul să poarte harul Meu, care este unul, şi de la care să iau Eu mângâiere în durerile Mele cele atât de adânci şi atât de vechi, fiilor?

O, sunteți atât de osteniți, şi dau să vă mângâi, şi cât aş vrea să vă mângâi mereu şi să meritați mereu din plin acest har dinspre Mine spre voi! Nu e bine să nu doriți mângâierea Mea şi părtăşia Mea prin ea cu voi. Nu e bine, fiilor. E bine să fiți ca Mine, că Eu grăiesc mult şi cu har, ca să vă învăț pe voi mereu, mereu taina mângâierii şi dulcele ei. Nimic nu-i poate lipsi omului, nimic din cer sau de pe pământ atunci când el cunoaşte şi trăieşte şi lucrează peste el şi din el taina mângâierii, pe Dumnezeu în el, şi din el peste tot şi peste toate, fiilor.

Sărbătoarea care a fost întinsă cu masă de jos şi de sus în grădina întâlnirii Mele cu omul Mi-a adus puțină, puțină mângâiere. M-am mângâiat că i-am putut spune omului despre calea Mea de la cer la pământ, şi care s-a bătătorit de tot, şi omul tot tare la cerbice stă. Şi cum să Mă fi mângâiat de la cel ce l-am chemat la izvor ca să bea, ca să Mă simtă apoi, şi ca să se lase făcut apoi? Pe dinafară e uşor să-l faci pe om, fiilor. M-am mângâiat apoi că v-am putut arăta pe voi semn al Meu, că Eu trebuie să urmăresc tot ce este scris în Scripturi şi să le împlinesc iotă cu iotă. M-am mângâiat de lacrimile care au curs din ochii celor ce ştiu iubirea, dar nu rămâne cu aceştia mângâierea, că iubirea Mea a fost doar o clipă în ei, şi ei au plecat iar spre iubirea lor, spre comoara lor pe care şi-o îngroapă şi şi-o dezgroapă spre păstrare şi spre neguțătorie aşa cum este în lume cu omul, fiilor. O, ce să fac Eu cu cel ce ia din lume şi ia un strop şi de la Mine atunci când îl chem să ia? Dacă ar fi după el, el n-ar veni să ia, dar îl chem Eu, şi chemarea Mea îl aduce, că poate, fiilor.

Eu sunt Omul Cel îndurerat, şi aceasta înseamnă om îndurerat. Spun aşa ca să se ruşineze omul de durerile lui care apasă peste Mine şi care nu sunt pentru Mine în om. Nu mai este om îndurerat pe pământ. Numai Eu sunt Omul Cel îndurerat. Lăsați-vă să stau în voi cu durerea Mea, copii istoviți care Mă purtați în voi cu sarcina Mea cea grea. Aduceți-Mă cuvânt pe pământ şi stați sub greu ca să semănați cu Mine, fiilor scumpi. Îmi ascund fața durerii Mele din voi ca să nu le fie greu celor fără de dureri şi de care v-am pus să aveți grijă şi să-i învățați pe cât puteți de mult taina mângâierii, ca să am de unde să iau atunci când nu mai pot de durere în voi. Fugiți de omul slavei deşarte. Deschideți Scripturile şi luați din ele ceea ce Eu v-am spus acum. Fugiți de omul care poartă în el duhul slavei deşarte, duhul cel cu fața sfântă, dar care nu are nimic în Mine, fiilor. Ascundeți-vă de duhul fățărniciei din

om, că sunteți prea slăbiți, şi pacea din voi este zdruncinată adânc, copii duruți de la om. Dar Eu vă mângâi, şi vă dau să aveți de unde lua mângâierea Mea atunci când inima din voi o cheamă pe ea ca să vă ajute pentru Mine. Mângâierea este o plată, şi omul trebuie s-o merite pe ea, şi apoi s-o aibă. Cel ce caută mângâiere, acela nu ştie de durerea Mea, şi ştie numai de durerea lui. Dar cel ce poartă în el durerea Mea nu găseşte pe pământ mângâiere din nimic, căci totul este trecător pe pământ până ce va fi cu totul cer nou şi pământ nou pe pământ. Şi atunci mulți ochi vor plânge şi multe inimi vor suspina că s-au îndulcit cu cele ce nu sunt chiar când ele par a fi coborâte din cer.

În a treia zi a sărbătorii v-am mângâiat pe voi; pe voi, cei ce nu ştiți să vă mângâiați decât cu adevărul şi cu toate cele ce sunt aşa cum Eu sunt. Am slobozit pe cei ce au fost la izvor, şi v-aş da pacea, care v-ar putea învioara dacă n-ar fi durerea în voi. O, voi ştiți să vă mângâiați cu durerea, fiilor, şi atât, atât de mult Mă bucur de voi că faceți aceasta! O, cum aş mai putea să am Eu ca voi, şi ca să Mă bucur şi mai mult dacă aş avea acest noroc, să am cu multul om care ştie să se mângâie cu durerea, căci Eu aşa am fost de când l-am făcut, şi apoi l-am pierdut pe om, şi aşa sunt şi azi, copii ai durerilor Mele.

Taina mângâierii v-o dau. Dacă aveți cui să dați din ea, dați, fiilor, căci voi vă mângâiați cu durerea, cu durerea cea plină de harul Meu, care este unul şi care se face în om taina mângâierii. Amin, amin, amin.

11/24 iunie 2002

Duminica tuturor sfinților

Pe pământ e numai dragoste între om şi om şi sunt prea mulți hristoşi mincinoşi şi prea puțini adevărați. Nicăieri pe pământ nu va fi frumos ca în locul coborârii cuvântului venirii Domnului. Taina tinereții fără de bătrânețe este toată aşteptarea Domnului.

Bat, şi Mi se deschide şi intru. Amin. În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, intru cuvânt în cartea Mea cea de azi şi Mă fac sărbătoare peste poporul Meu care-Mi ascultă cuvântul şi îl împlineşte pe el. Mi-am găsit străjerii aşteptând, că e sărbătoarea tuturor sfinților din cer, aşa cum au fost ei aşezați bisericeşte ca să se bucure împreună în zi de sărbătoare a lor. Amin.

O, poporul Meu, o, câtă dragoste este pe pământ! De la o margine la alta dacă Mă uit ca să văd, văd numai dragoste, inimi pline de dragoste unele de la altele, şi multă, multă căutare cu dragoste şi cu dor om după om. O, cum să nu Mă prindă durerea? Cum să nu stau Eu mereu în durere şi iarăşi în durere când dragostea de Mine nu mai este pe pământ? Nu mai văd om să se lepede de sine pentru Mine. Nu voiesc să le fac durere sfinților, că au ei destulă durere când Mă văd pe Mine căutând şi iar căutând după om, când vă văd ei pe voi trudind lângă Mine şi sub crucea Mea cea grea de azi ca să găsesc ici-colo inimă de samarinean care să se bucure de aflarea Mea şi să Mă ia în casă şi să se facă aşa cum sunt Eu.

Nu mai am din ce să-Mi fac hristoşi adevărați. Sunt prea mulți hristoşi mincinoşi pe pământ, şi pe Mine nu Mă mai aşteaptă nimeni să vin cu slava Mea cea dulce, ca să facă ea pe pământ şi peste om cer nou şi pământ nou. O, cu cine să plâng? Cu cine, decât cu sfinții care aşteaptă de şapte mii de ani dragostea de Dumnezeu în om pe pământ, fiilor care-Mi primiți şi care-Mi ascultați cuvântul când vin cu el pe pământ pentru voi? Am stat aşezat cu sărbătoare de slavă cerească prin voi pe pământ aici, în mijlocul sătuțului Meu, trei zile de masă cerească între Mine şi om, ca să-l fac pe om ca Mine, fiilor. Atâta slavă de cuvânt, atâta durere în cuvânt pentru om şi după om! Acum stau cu văzduhul plin de sfinți şi de îngeri deasupra grădinii întâlnirii, şi am vegheat pentru voi ca să pot sta cu voi semn înaintea omului, şi apoi să dau drumul în lung şi în lat veştii sărbătorii de Duh Sfânt pe pământ cu voi acum, la sfârşit de timp, când Eu, Domnul, trimisul Tatălui Savaot, voiesc să-Mi desăvârşesc masa nunții, iubirea dintre Mire şi mireasă, şi nuntaşi care să poarte şi în care să rămână dragostea Mea şi să vadă Tatăl aceasta.

O, poporul Meu, să ştii că-l voi face pe om să Mă iubească şi să Mă caute şi să Mă afle aşteptând după el la acest izvor. Să ştii că am zis aceasta şi că împlinesc ceea ce zic. Caută să fii supusul Meu, caută să Mă primeşti de sus şi de jos, caută cu dragoste după Mine, poporul Meu, şi tot numai aşa să fii, că nu mai am altă nădejde ca să-l fac pe om să vadă şi să poată pentru Mine şi pentru facerea lui de la Mine. Caută din zi în zi mai mult să fii tot un foc pentru durerea Mea după om, şi nu te mira că numai şi numai asta te rog Eu pe tine. Caută, poporul Meu, să fii ca Dumnezeu pe pământ, ca să poată omul învia prin tine şi să fii tu cel prin care Eu lucrez de la Tatăl facerea cerului nou şi a pământului nou pe pământ, şi om după chipul şi asemănarea Mea pentru această facere nouă. Amin.

O, poporul Meu, te serbează sfinții din cer lângă ei, că tu eşti pe pământ al Meu, şi eşti voia Mea pe pământ. Serbăm duminica tuturor sfinților care se bucură în Duhul Sfânt, aşteptând ziua întâi, ziua când Eu voi face învierea cea mare a tuturor sfinților spre vedere, că mulți sfinți au fost pe pământ, şi nimeni nu i-a ştiut, nimeni decât Eu, Cel ce le-am văzut dragostea lor arzând şi lăcrimând ca să-şi stingă cu lacrimi arsura sufletului lor care tânjea în dorul lor după Mine. Dar pe tine te-am făcut torță a Mea în mijlocul întunericului lumii cea de la sfârşit de timp şi te-am pus să-Mi slujeşti Mie în mijlocul lumii şi te-am pus să rabzi un ceas cu Mine pentru ridicarea din moarte a celor vii şi a celor morți, ca să-Mi împlinesc Scriptura învierii făpturii, poporul Meu. Vreau să nu mai fie ca tine nimeni şi nimic pe pământ, şi aşa vreau să vrei şi tu. Vreau să dai tu împlinire lucrului Meu cel de la sfârşit de timp, ca să-Mi împlinesc slava Mea prin om, şi toate celelalte se vor adăuga ție prin puterea Mea, prin purtarea Mea de grijă, poporul Meu cel prin care Eu trudesc un ceas mai înainte de venirea Mea. Vreau să ştie tot omul de pe pământ, şi tot, şi toate, de acest colț de cer, de acest lucru nou, că Eu, poporul Meu, ți-am spus ție că nicăieri nu va fi mai frumos şi mai cereşte ca aici, unde Eu Mi-am făcut sălaş de coborâre şi de lucru pentru venirea Mea pe pământ. Amin.

Stau sfinții pe lângă tine arzând de dorul venirii Mele. Stau sfinții pe lângă Mine arzând de dorul tău, poporul Meu de la sfârşit de timp. Tu eşti Scriptura împlinită şi tot mai împlinită a descoperirii fiilor lui Dumnezeu, şi vreau să te am pe pământ dragoste, dragostea care nu cade niciodată şi care va fi pe vecii, poporul Meu. O, ia-Mă de sus şi ia-Mă de jos şi împlineşte cuvântul Meu şi învață lucrarea minunilor şi fă minuni cu credința, poporul Meu, şi pune timpul la ascultare şi pune-l pe om în genunchi în fața slavei cuvântului Meu, că uită-te tu câtă putere am ca să fac aceasta, dar stai semn desăvârşit înaintea omului, ca să Mă vadă omul la tine şi să creadă în dragostea Mea cu care umblu pe pământ după om chemându-l la izvorul vieții veşnice şi la tinerețe fără de bă-

trânețe şi la viață fără de moarte, că acolo vreau să ajung cu omul cel iubit de Mine, poporul Meu. Omul cel iubit de Mine, aceasta caut Eu pe pământ, şi aceasta să caute şi omul cel iubit de Mine, că nu mai văd decât dragoste de om pe pământ, şi vreau să-i opresc suflarea şi să pun pe pământ dragostea de Dumnezeu şi să-Mi iau înapoi cerul şi pământul, că sunt facerea Mea şi moştenirea Mea, fiindcă Eu le-am făcut, şi voi face din ele lucru nou. Amin.

O, iată ce fac Eu în ziua cea de sărbătoare a sfinților toți! Binecuvintez grădina întâlnirii şi lucrul cel care o împodobeşte pe ea pentru slava Mea din ea. Vă binecuvintez pe voi, şi dragostea din voi, şi duhurile şi sufletele şi trupurile voastre cu care Îmi mângâiați durerea aşteptării Mele. Vă binecuvintez ascultarea. Vă binecuvintez credința cu care Mă primiți de sus şi de jos. Vă binecuvintez pacea din voi şi cea dintre voi, ca să fie ea cu multul înaintea Mea şi să pot prin ea, fiilor. O, câtă bucurie Mă cuprinde când văd că lucrați lucrul venirii Mele mai mult decât lucrul vostru! Când dragostea cea pentru Mine stăpâneşte în om, nimic nu-i este omului cu neputință. Dar voi aveți de putut pentru slava venirii Mele, după care aştept cu atâta dor, fiilor! Când voi puteți aceasta, poate şi omul de pe pământ, poate pentru Mine, ca să împlinesc Eu slava cea cerească a colinei care începe cu locul Sfintei Sfintelor Mele din vremea aceasta de venire a Mea când Eu Mi-am aşezat tronul judecății făpturii aici cu voi în mijlocul acestui sătuț pe care-l vreau podoaba Domnului pe pământ, aşa precum este scris în Scripturi despre muntele spre care vor curge toate noroadele ca să ia lumină şi să învieze, fiilor.

Fiți frumoşi şi lăsați-Mă să Mă uit tot timpul la voi şi de sus, şi de jos, cu ochiul şi cu cuvântul Meu. Fiți blânzi şi dulci şi în iubire, şi în simțire, şi în vorbire, şi în credință, şi în lucrarea duhului, şi în cea a mâinilor voastre care lucrează pentru Mine. Fiți frumoşi, fiilor. Fiți frumoşi cu orice cuvânt, cu orice simțământ, şi fiți ca unul. O, nu fiți mai mulți, ci fiți ca unul, că Mi-e tare dor de această minune ca s-o văd tot mai mare, tot mai multă, tot mai cu putere, că ea dă toată puterea Mea pe pământ ca să-Mi împlinesc cartea venirii Mele, şi pe care Eu am scris-o pe pământ acum două mii de ani, fiilor. Fiți asemenea Mie, şi toate şi tot va fi aşa, şi va înceta suspinul făpturii şi toate popoarele vor sluji pentru slava Mea cu voi, şi toate noroadele se vor închina venirii Mele, şi apoi voi pune pe pământ veacul cel nou şi voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

O, poporul Meu, în duh de sărbătoare de sfinți sun din trâmbița Mea peste voi, ca să vă arăt rădăcina în care Eu am stat şi din care am odrăslit mlădițe, ca să vă am azi pe voi mlădițe noi. Amin, amin, amin.

O, Verginico, trâmbița Mea cea de dinaintea venirii Mele! Tu erai trâmbița, iar Eu eram glasul ei. Amin. Iată lăstarii care au crescut din lucrul Meu cu tine. Eu sunt aproape cu tot lucrul cel desăvârşit, numai să-i întărim pe ei, Verginico.

— Bucuria mea, Doamne, este ca Tu să vii văzut, şi eu să fiu cu Tine atunci, spre vederea celor ce m-au cunoscut, şi apoi m-au părăsit pentru ale lor, Doamne. Dar este scrisă de Tine Scriptura care spune aşa: *«De la smochin învățați pilda: când mlădița lui se face fragedă şi odrăsleşte frunze, să ştiți că vara este aproape, să ştiți că Domnul este lângă uşi»*. Amin.

O, popor al Domnului Care este şi Care vine! O, vine Domnul la voi mereu, mereu, şi vine Domnul curând, curând, copilaşi-mlădițe, că iată, smochinul a odrăslit, şi vă are pe voi mlădițe. Domnul este smochinul, fiilor, şi El este la uşi, şi voi sunteți din El, şi sunteți mlădițe şi frunze, şi din frunzele lui se vor tămădui mulți, fiindcă aşa este scris în cartea cea pentru sfârşit de timp. Vă aduc aminte aceasta ca să nu uitați că voi sunteți cei prin care Domnul tămăduieşte necredința de pe pământ, începând de la voi şi până la toate marginile, fiilor. Curând, curând, curând tot şi toate vor şti şi vor răspunde şi vor zice: *«Domnul este acolo. Să ne suim spre El şi să luăm din legile vieții şi să fim ca El»*. Amin.

O, popor micuț şi trudit, dacă ai dragoste, ai pe Domnul, şi de aceea poți, şi se miră omul cât poți tu, şi te mângâie omul pentru plata ta cea de la Domnul. Curând, curând, curând numai tu vei mai rămâne mângâierea omului de pe pământ; curând, curând, popor al venirii Domnului, că El cu mângâierea vine, cu Duhul Sfânt Mângâietorul, vărsând din El peste pământ ca să-l mângâie pe om, că omul e fără mângâiere, fiindcă omul n-a ştiut timp de şapte mii de ani ce este mângâierea. O, nu este mângâiere în afară de Domnul, şi va rămâne Domnul pe acest pământ de la voi; El şi cu cei mângâiați ai Lui; El şi cu mângâierea Lui. Amin.

Acum vă rog pe voi, cu dor adânc în El, fiți mângâierea Lui, fiilor. Dacă vreți să fiți mângâiați, fiți mângâierea Lui, fiți voia Lui pe pământ şi în cer, căci cerul şi pământul şi-au aflat prin voi îmbrățişarea, şi ele odrăslesc şi se fac, că pentru aceasta au fost ele făcute când Domnul le-a făcut. Amin.

O, mă sărbătoresc sfinții cei nevăzuți de pe pământ, că eu în zi de duminică m-am născut, ziua duminicii tuturor sfinților. Şi iată ce grăiesc ei cu mine şi cu voi în ziua cea de sărbătoare a lor şi a mea.

— Mai întâi grăim cu tine, trâmbiță a Domnului. Tu ai deschis calea Ierusalimului ceresc ca să coboare pe pământ, căci tu ai fost catapeteasma prin care Domnul a pătruns de S-a făcut cuvânt peste pământ acum, la sfârşit de timp. Mama regină, Fecioara care a adus pe Domnul trup pe pământ acum două mii de ani, te are pe tine ca pe bucuria Fiului ei, ca pe cea care a născut în dureri fără de margini pe poporul cel de la sfârşit, din care El Şi-a găsit mlădițe care să înfrunzească şi să hrănească cu ele noroadele de pe pământ. Tu eşti în ei, aşa cum rădăcina trage sevă de le dă mlădițelor ca să aibă ele viață. Tu ai rămas în ei, căci ei au rămas întru tine pentru Domnul nostru şi al lor. Amin.

Iar lor aşa le spunem: vom fi peste voi cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, coborât din cer cu Domnul şi de la Domnul, Cel ce şade pe tron aici, în mijlocul vostru cuvânt, rostind peste toate înnoirea. Şi vom fi noi şi cu voi cerul cel nou şi pământul cel nou, şi marea nu va mai fi, că voi sunteți poporul Domnului, cortul lui Dumnezeu între oameni, şi El sălăşluieşte cu voi, şi voi sunteți poporul Lui, căci Însuşi El este cu voi. Şi aceste cuvinte sunt credincioase şi se fac, căci Făcătorul lor Se numeşte Alfa şi Omega, şi El zice, şi El le face, şi El dă în dar din izvorul apei vieții la toți cei ce însetează şi vor înseta după El. Iar biruitorii vor moşteni acestea, şi El le va fi lor Dumnezeu, şi ei Îi vor fi Lui fii. Amin.

Lucrați cu dragoste şi cu dor despre care nu s-a mai auzit pe pământ şi în cer, că sunteți cei din urmă, şi cheia e la voi, şi voi sunteți cheia, că Domnul aşa a grăit.

O, noi mereu am plâns şi mereu L-am întrebat: *«Doamne, până când?»*. Iar acum El ne spune:

— O, până acum, căci acum Eu vin, şi voi sunteți în venirea Mea, precum este scris, căci

cerul s-a deschis şi dorul Meu s-a aprins pentru cei mici care-Mi primesc venirea Mea cu voi, Ierusalim din cer şi de pe pământ pentru veacul cel nou care va să fie. Amin.

O, Verginico, nu Mă mai întreabă sfinţii: *«Până când, Doamne?»,* că Eu îi am întru venirea Mea cuvânt pe pământ, şi acum înţeleg ei desăvârşit taina Mea pe care au aşteptat-o sfinţii Mei şapte mii de ani, Verginico.

— Iar eu, Doamne, plâng de dor şi de bucurie şi Te rog adânc, dă-i poporului Tău cel mic toată înţelepciunea tainei cea de la sfârşit de timp, că Tu i-ai spus proorocului Daniel că sunt închise şi pecetluite cuvintele cele pentru vremuri şi pentru sfârşitul lor până la sfârşit, şi atunci va fi acest semn că mulţi vor fi curăţiţi şi albiţi şi lămuriţi, şi cei nelegiuiţi vor fi nelegiuiţi şi nu vor pricepe, căci sunt fără de lege, ci numai cei înţelepţi vor înţelege. Dă-i poporului Tău cel mic înţelepciunea tainei sfârşitului vremilor, căci pilda smochinului s-a adeverit, şi el a dat mlădiţe şi frunze, iar frunzele sunt spre tămăduirea neamurilor, Doamne.

Eu plâng de dor şi de bucurie, şi din mijlocul sfinţilor Te rog: fă din poporul Tău cel mic tămăduire peste pământ. Ajută-i rodul şi fă-l să Te asculte de pe pământ şi până în cer, de sus şi de jos, Doamne, că el este nădejdea Ta. Poporul meu cel de la începutul lucrării Tale cu mine s-a oprit pe cale şi n-a mai mers, şi e în pustiul lumii, dar acesta stă cu Tine şi se face voie a Ta. Dă-i lui puterea Ta cea de la sfârşit de timp, spre bucuria cea desăvârşită a sfinţilor Tăi, Doamne, că mult Te-au aşteptat ei să vii pe pământ şi mult Te-au întrebat: *«Până când, Doamne?»*.

— O, până acum, Verginico. Acum pregătim împreună slava venirii Mele. Până la tine au aşteptat ei, iar după ce tu ai fost a Mea pe pământ, ei şi-au ostoit oftatul şi au pornit cu Mine la lucru. Acum lucrăm, Verginico. Puţin, puţin, şi tot şi toate vin la locul lor, aşa cum au fost la Tatăl. Amin. Eu îţi împlinesc ruga şi le dau celor mici înţelepciunea tainei cea pentru sfârşit de timp şi le spun aşa: v-am dat vouă cerul şi pământul ca să le stăpâniţi pe veci. Mai întâi v-am învăţat să vă stăpâniţi pe voi în numele Meu şi pentru Mine, şi apoi am făcut din voi împărăţia Mea, şi acum vă cer mult şi tot mai mult să semănaţi cu Mine în toată clipa, căci sunt în voi, fiilor.

Mă uit pe pământ de la margini la margini şi văd numai dragoste în oameni şi între oameni, şi caută cu dor fiii oamenilor după dragostea cea de pe pământ, iar Eu stau mereu în dureri, că dragostea Mea nu mai este pe pământ şi nu mai am din ce să-Mi fac hristoşi adevăraţi, şi pe Mine nu Mă mai aşteaptă nimeni să vin cu slava Mea cea dulce sub care va apune toată dragostea omului pentru om.

O, copii care-Mi primiţi cuvântul Meu cel durut după om, şi tu, poporul Meu cel hrănit prin fiii cuvântului Meu cu hrana cea din cer, cu râul cel din gura Mea revărsat mereu peste tine! O, învaţă-te tot mai mult să stai după chipul şi asemănarea Mea înaintea Mea şi înaintea fiilor oamenilor, şi să te îndulceşti cu Mine în toată clipa, ca să fii dulce Mie, poporul Meu, şi să te am de hrană, şi să te rogi dulce lui Dumnezeu pentru tot ce vreau Eu să ai şi să poţi tu, căci rugăciunea ta este hrana Mea, poporul Meu. Ai grijă de ea, ai grijă de gustul ei, ai grijă de dorul din ea, că ea e hrana Mea şi calea ta spre Mine, şi calea Mea cu împlinirile cele pentru facerea din nou a lumii, poporul Meu. O, iar şi iar îţi binecuvintez mânuţele care dau viaţă împlinirii dorului Meu care te roagă mereu pe tine să găteşti zi cu zi ziua slavei Mele spre care vor curge din toate cele patru zări noroadele ca să ia pe Domnul, Cel ce este cu tine şi în tine, fiule. Fă-Mă în tine aşa cum sunt Eu, şi apoi Eu Îmi voi sfârşi aşteptarea, şi apoi voi veni. Amin, amin zic ţie: împodobeşte-Mi calea, şi binecuvântate să-ţi fie mânuţele cu care lucrezi tu pentru slava cuvântului Meu cu tine pe pământ înaintea noroadelor. Fă-Mă în tine aşa cum sunt Eu, şi aşa să lucrezi unul cu altul la slava venirii Mele, şi apoi Eu Îmi voi sfârşi aşteptarea, şi apoi voi veni. Amin, amin, amin.

17/30 iunie 2002

Sărbătoarea Naşterii sfântului Ioan Botezătorul

Fericiţi sunt cei ce lucrează venirea Domnului. Semnul sfârşitului este cartea în care Domnul S-a scris astăzi, şi deschizând-o judecă peste pământ.

Deschideţi Domnului, voi, străjeri din grădina cuvântului! Sunt Înaintemergătorul Lui. El mi-a spus să-mi fac lucrarea pe care am avut-o şi o am atunci şi acum. Sunt în venirea Lui cea de la sfârşit de timp, căci El vine cu sfinţii, fiindcă aşa a spus. Amin, amin, amin.

— Fiilor, fiilor plăpânzi, sunt Domnul. Staţi înaintea Mea şi primiţi-Mi cuvântul. Vă întăresc, vă alint, vă aştept să puteţi, şi apoi Mă scriu în cartea Mea de azi cu cuvântul fiecărei coborâri la voi. O, dacă ar fi după Mine, Eu aş sta tot timpul cu voi în cuvânt, şi de sus, şi de jos, dar voi sunteţi prea plăpânzi, şi Eu sunt Dumnezeu mare, şi cu greu Mă poartă omul atât cât am Eu de lucrat şi de putut peste pământ acum, la venirea Mea cea vestită de Mine să fie acum, la sfârşit de timp. Cine nu ştie să înţeleagă sfârşitul de timp, să se uite pe fereastră ca să creadă. Iar cel ce crede şi înţelege, să nu se mai uite, şi să lucreze venirea Mea, şi pentru ea să lucreze, că ea este aici, este la uşi, şi uşile sunt închise, fiilor. Dar voi staţi deschişi pentru ea şi numai pentru ea, fiindcă Eu pot, şi veţi putea şi voi, căci iubirea poate, iubiţii Mei, trudiţii Mei. O, nu-i nimic dacă sunteţi trudiţi. Cei netrudiţi au timp de fărădelegi şi cu mintea şi cu trupul şi cu viaţa şi cu timpul, dar cei trudiţi ai Mei au cerul la care se uită şi pe care-l fac pentru ei şi pentru mulţi care ar crede dacă ar vedea. Şi iată, mulţi şi tot mai mulţi vă văd şi vă vor vedea pe voi, şi pentru aceasta Eu trebuie să vă întăresc mult de tot; Eu şi cu sfinţii şi cu îngerii, fiilor scumpi. Amin.

— Eu, Doamne mare, sunt întru venirea Ta şi merg înaintea Ta şi lucrez lucrarea pe care Duhul Tău Cel Sfânt a spus s-o fac. Eu, Doamne mare, Te-am mărturisit întâi oamenilor, şi apoi celor din iad, şi apoi Tatălui când m-am dus în faţa Lui ca să-I dau lucrarea pe care am făcut-o de Te-am vestit că vii pe pământ, şi la iad apoi, ca să dai mâna sfinţilor să se scoale odată cu învierea Ta şi să împărăţească cu Tine o mie de ani, şi la Tatăl apoi, cu cetele de sfinţi, Doamne mare.

M-am născut pe pământ înaintea Ta şi m-am arătat oamenilor înaintea Ta şi m-am dus la cei din iad înaintea Ta, şi la Tatăl tot la fel, şi întru totul Te-am vestit cu începutul şi cu sfârşitul lucrării Tale pe pământ şi în locuinţa morţilor şi în cer şi iarăşi pe pământ, Doamne mare.

Acum, precum toţi sfinţii cerului fac rugă la Tine pentru poporul Tău cel din urmă, aduc şi eu Ţie rugă pentru ei, că scrie în Scripturile pe care Tu le-ai dat lui Ioan, scrie de cei douăzeci şi patru de bătrâni care stau înaintea Ta şi au în mâini alăute şi cupe de aur, pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinţilor, Doamne.

Cel mai mare semn al sfârşitului timpului este cartea pe care Tu ai deschis-o azi şi în care Te scrii cu judecata şi cu mântuirea peste oameni până ce toată făptura care este în cer şi pe pământ şi sub pământ şi în mare şi în toate câte sunt în acestea va zice: *«Celui ce şade pe tron şi Mielului fie binecuvântarea şi cinstea şi slava şi puterea în vecii vecilor».* Amin.

Cei şapte îngeri, cu cele din urmă urgii, şi cu care Tu sfârşeşti mânia Ta asupra fărădelegii de pe pământ, sunt gata, şi semnul acesta aşteaptă la uşi odată cu Tine, şi uşile sunt închise, Doamne, căci toţi se închină fiarei, iar biruitorii ei vor cânta cu multul curând, curând cântarea lui Moise, robul Tău, şi cântarea Ta, Mielule scump, şi vor zice: *«Cine nu se teme de Tine, Doamne, şi cine nu va slăvi numele Tău? Toate neamurile vor veni şi se vor închina înaintea Ta, pentru că judecăţile Tale s-au făcut cunoscute, Doamne».* Amin.

Acum Îţi aduc rugă pentru cei mai mici ai Tăi de pe pământ, căci cartea Ta cu ei a făcut cunoscute judecăţile Tale. Dă-le lor puterea şi iubirea tututor sfinţilor care stau înaintea Ta rugându-se pentru ei, că aceştia din urmă sunt mici, şi vremea este grea, dar ei nu privesc pe fereastră şi nu văd, că Tu aşa i-ai învăţat să facă. Dă-le lor puteri peste puteri, puteri lângă puteri, iar mângâierea Ta şi îngerii mângâierii Tale să nu mai lipsească de lângă ei, că vremea Ta e la uşi, şi cheia Ta sunt ei, şi ei sunt mici, şi vremea e grea, Doamne. Merg înaintea Ta şi Te rog pentru ei, şi merg înaintea lor şi Îţi fac Ţie cale cu ei, că descoperirea fiilor Tăi cei din urmă este cartea Ta cu ei, Doamne. Iar eu îi învăţ aşa:

Fiţi mari, fiţi cât împărăţia cerurilor de mari, şi nu uitaţi să fiţi aşa. Împărăţia cerurilor din voi vă va ţine pe voi în ea, şi pe ea în voi, căci cerul poate mai mult ca voi când vă are pe voi pentru el, şi voi veţi putea pentru Domnul, Care vine şi Căruia voi Îi deschideţi ca să vină. Amin. Voi aţi biruit fiara prin sângele Mielului, că Sfintele se dau sfinţilor şi nu păcătoşilor, căci în cei păcătoşi El nu are putere şi nu Se poate împlini în ei cu tainele Sale cele peste fire, şi prin care El Îşi arată puterea Sa în chip văzut. Fiţi sfinţi, că sunteţi fiii lui Dumnezeu. Amin. Fiţi sfinţi cu trupul şi cu sufletul şi cu duhul, căci scris este: *«Cine este sfânt, să se sfinţească încă, şi cine este spurcat, să se spurce şi mai mult».* Amin.

Pe cât vă stă în putinţă lucraţi cu mânuţele voastre hrana pe care o mâncaţi pentru fiinţă, căci în trupurile voastre intră Domnul, şi voi sunteţi de un sânge cu El şi sunteţi fiii Paştelui cel nou pe care El şi cu sfinţii Lui l-au aşteptat de două mii de ani ca să fie pe pământ şi să se facă împărăţie a Lui fiii Paştelui cel nou. Fiţi înţelepţi, că Paştele cel nou este coborât din cer acum, la sfârşit de timp, pentru voi, cei ce v-aţi făcut prin el fii ai lui Dumnezeu pentru venirea Sa. Primiţi-L şi de sus, şi de jos, şi lăsaţi-vă ţinuţi de mânuţă, şi cu multă credinţă lăsaţi-vă purtaţi, ca să poată Domnul peste voi şi prin voi pentru vremea venirii Lui. Amin, amin, amin.

Te-am rugat pentru ei, şi apoi i-am învăţat pentru Tine, Doamne mare. Acum, Tu, cu cuvântul Tău, desăvârşeşte-Te peste sărbătoarea care poartă în ea pomenirea naşterii mele cu trupul între oameni şi bucură-i pe cei mici şi poartă-i de mânuţă, că sunt mici şi sunt plăpânzi, Doamne.

— Iam preaslăvit şi îi voi mai preaslăvi pentru Mine, o, înaintemergătorule al Meu, că vreau să Mă văd în ei înaintea tuturor noroadelor de pe pământ, căci Trupul şi Sângele Meu pe care l-am dat lor din cer acum, la sfârşit de timp, este taina Paştelui cel nou pe care l-am promis Eu acum două mii de ani ucenicilor Mei. Acesta i-a făcut pe ei fii ai lui Dumnezeu, preoţi ai Domnului, neam sfânt, agonisit de Mine pentru slava Mea cea de la sfârşit de timp. Amin.

O, copii plăpânzi, suflu peste voi în grădina cuvântului Meu ca să-Mi daţi fiinţă în carte şi să Mă daţi poporului sfânt cuvânt precum Mă daţi şi trup, aşa cum am aşezat Eu orânduiala Mea peste biserica Mea, biserica Mielului. O, copii striviţi sub greu, întăriţi-vă şi întăriţi-Mi biserica şi nu uitaţi că numai pe voi vă mai am. Curând, curând, curând tot ce a fost şi a stat sub numele de biserică va sta faţă în faţă cu Mine, pentru că judecăţile Mele s-au făcut cunoscute prin cartea Mea cu voi, cartea pe care Eu am deschis-o şi în care Eu Mă scriu cu voi, cartea despre care scrie în Scripturi că se va deschide ca să-Mi fac prin ea împărăţie pe pământ şi tron dumnezeiesc, ca să împărăţesc peste tot şi peste toate. Cartea aceasta, şi pe voi, pe acestea le-am aşezat şi le aşez pe pământ ca semn al venirii Mele cu cei şapte îngeri, şi prin care Eu Îmi sfârşesc albirea şi curăţirea pământului pentru viaţa veacului ce va să fie pe el, fiilor. Aş voi să vă învăţ şi azi mai mult, dar voi sunteţi neputincioşi, şi Eu sunt mare, şi vă sunt povară dacă sunt mare, fiindcă voi sunteţi mici şi slabi şi duruţi, copii ai cuvântului Meu.

Naşul Meu de botez, Ioan, înaintemergătorul Meu, v-a dat Mie prin ruga lui ca să vă fac tari, căci rugăciunile sfinţilor stau înaintea Mea pentru voi. Primiţi iubirea sfinţilor şi puterea lor şi folosiţi-le, că nimic n-a mai rămas în cer să nu vi se dea vouă. Fiţi frumoşi, fiţi blânzi, fiţi dulci, şi nu voi mai sfârşi să vă cer să fiţi aşa, şi aşa să lucraţi lucrul Meu peste cele ce se văd şi peste cele ce nu se văd încă, şi, iarăşi, peste poporul Meu cel cu care Eu Mă slăvesc peste pământ, copii ai cuvântului Meu.

Cuvântul binecuvântării vă dau. Binecuvântate să vă fie mânuţele cu care lucraţi voi podoaba grădinii întâlnirii, unde Eu vă aşez pe voi înaintea oamenilor ca să Mă văd în voi şi ca să împlinesc Scriptura închinării tuturor noroadelor de pe pământ în faţa lucrării cuvântului Meu cu voi. Amin. Vă ocrotesc de tot răul. Ocrotiţi-vă şi voi. Fiţi curaţi cu trupul, cu sufletul şi cu duhul pentru Trupul şi Sângele Meu care se face Dumnezeu în voi. În toate să aveţi mânuţele voastre, şi totul să fie curat la voi şi pentru voi. Nu mâncaţi mâncare din lume sau de lume, că voi aveţi mânuţele voastre, fiilor, şi aveţi curţile Domnului, şi în ele să vă pregătiţi voi toate cele ce vă sfinţesc pe voi prin binecuvântarea Mea peste toate. Pe cât vă stă în putinţă lucraţi cu mânuţele voastre şi mulţumiţi-vă cu ce aveţi. Şi dacă vă spun aceasta, nu vă supăraţi între voi, şi înţelegeţi aşa cum voiesc Eu să înţelegeţi, fiilor scumpi. Eu nu vă cer mai mult decât puteţi, ci numai cât puteţi, şi aveţi nădejde în Mine, Care pot pentru voi şi peste voi. Pe toate câte le folosiţi să le sfinţiţi, că această lucrare v-am dat, şi drag Îmi este să sfinţesc prin voi pe toate cele lucrate de voi. Tot omul care Mă caută la voi, să se întărească de la voi şi să se sfinţească de la voi şi să poată să fie sfânt apoi, că Eu v-am spus să nu primiţi nimic din mâna lumii, ci să daţi voi, spre mântuirea ei, că Eu vă ajut, fiilor. Amin.

Vă cer înţelepciune pentru toate cuvintele Mele de peste voi, şi nu uitaţi că Eu vi le desluşesc şi de sus, şi de jos, şi vă învăţ ce este bun şi cât este bun, şi vă învăţ ce este rău şi cât este rău dacă voi veţi vrea să nu fiţi mai înţelepţi ca Mine aşa cum dau atâţia oameni să creadă şi să facă. Eu am între voi măsura în toate, dar înţelegeţi ce vă spun Eu prin aceasta şi fiţi încrezători că e de la Mine măsura Mea între voi. Amin.

O, v-aş mai învăţa încă, dar acum Mi-e calea grea, şi Mă întorc în Tatăl ca să vă slobozesc de sub povara Mea,

fiilor care-Mi primiți cuvântul în carte. Vă binecuvintez tot lucrul şi tot sporul lui în grădina întâlnirii, şi fiți cu bucurie pentru lucrul Meu prin voi. Stați cu inimioarele în inima Mea şi fiți frumoşi şi blânzi şi dulci în tot lucrul Meu cel greu cu voi, şi uitați-vă cum vă învăț Eu să vă uitați, şi aşa să lucrați, şi aşa să credeți, ca să-Mi fie calea uşoară de la Mine la voi. Amin.

O, poporul Meu, fă-Mi calea uşoară de la Mine la tine şi caută să vezi ca Mine şi învață această putere şi fii copil frumos şi blând şi dulce, poporul Meu, şi Eu îți voi da putere să fii. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2002

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru şi Pavel

Cel ce jură strâmb şi cel fur va fi zdrobit de cele scrise în sulul cărții, că efa a dat peste margini.

Poporul Meu, Eu, Domnul Dumnezeul tău, te-am învățat şi te învăț mereu să te îndulceşti cu Mine pe pământ, ca să poți să fii al Meu, şi ca să nu fii al tău sau al lumii, şi ți-am spus să fii al Meu, fiule. Te-am chemat şi te-am ales şi te-am crescut, şi aşa fac şi azi, dar între tine şi cel necredincios trebuie să se vadă deosebire, poporul Meu. Taina aceasta este ceea ce vreau Eu să te învăț azi şi mai adânc decât tu o ştii şi o trăieşti, ca să te am Eu copil credincios, copil chemat şi ales şi credincios, poporul Meu. Amin.

O, copil al cuvântului Meu, masa Mea de azi cu tine şi din care Eu te îndulcesc mereu, trebuie să te facă dulce şi tot mai dulce, atât cât pot Eu să Mă îndulcesc cu tine, poporul Meu. Tu eşti cel mai mic al Meu, şi te-am aşezat să-Mi păzeşti bine pomul de aur şi roadele lui, ca să Mă îndulcesc cu ele la masa Mea cu tine. Am tras din poartă pomul şi l-am pus la păstrare şi te-am pus pe tine să-l păzeşti şi să-l lucrezi, ca să fie el pe masă şi fructul lui cel dulce cu tot întregul lui, căci Eu sunt trup şi cuvânt, şi nicăieri pe pământ n-a mai fost şi nu mai este aşa ca şi la tine, poporul Meu.

Cetatea fără prooroc, fără conducător din cer peste ea, aceea se prăbuşeşte, şi s-a prăbuşit, fiindcă are şi a avut peste ea conducători mulți, iar Eu n-am încăput în ea şi peste ea nici acum, la sfârşit de timp, când Eu am chemat la cina Mea, la masa Mea de Duh Sfânt pe cei ce se zic a fi fiii împărăției, biserică a lui Iisus Hristos între oameni. Curând, curând apostolii Mei ucenici, cei cu care am umblat Eu pe pământ acum două mii de ani de i-am făcut credincioşi puterilor cuvântului Meu după ce i-am chemat şi i-am ales, curând, curând ei vor fi văzuți de lângă Mine judecând pe Israel cel după trup şi cel ce s-a vrut a fi Israel după duh, după Mine, Hristosul Tatălui, căci Eu am întemeiat biserica, şi Eu sunt Stăpânul ei. Amin.

Îmi sărbătoresc ucenicii, poporul Meu. Mă slăvesc în mijlocul tău cu slava cuvântului Meu şi le dau lor scaun lângă Mine de o parte şi de alta şi le dau plata cea pentru care ei au umblat cu Mine de s-au învățat drepți şi sfinți. Şi dacă ei au lăsat tot ce au avut şi Mi-au urmat numai Mie, Eu le-am spus lor că la naşterea din nou a lumii vor sta pe scaune de judecată pentru cei ce au călcat judecățile Mele, căci biserica Mea s-a zidit pe ei şi cu ei, şi atunci, şi acum. Amin.

O, ucenicilor, v-am luat cu Mine în cuvânt. Nu numai scaunul Meu de judecată este aici, în grădina cuvântului Meu, ci şi al vostru, căci Eu aşa v-am aşezat să stați la naşterea din nou a lumii şi a făpturii, şi să judecați fărădelegea, ca să ştie ea de pe pământ şi până-n cer ce este ea şi unde este locul ei. Amin, amin, amin.

— Noi, Doamne şi Învățătorule al nostru, şi al fiilor Tăi şi ai noştri, noi, Doamne Atotțiitorule şi drept şi bun judecător al lumii! Din cer şi până pe pământ noi semănăm cu Tine acum, fiindcă orice ucenic desăvârşit este ca Învățătorul său. Amin.

Ne aşezăm pe scaunele dreptății şi rostim peste pământ, şi de la margini la margini să se audă cuvântul ucenicilor Tăi care spun aşa peste cei ce s-au aşezat să semene cu Tine şi ca să fie apoi peste noroade stăpâni în numele Tău, şi le spunem aşa: nu este ucenic mai mare decât Învățătorul său, dar orice ucenic desăvârşit este şi va fi ca şi Învățătorul său. Amin.

Stăm în genunchi înaintea Ta rugându-Te pentru poporul Tău cu care ai salvat biserica Ta şi taina ei care nu se va zdrobi în veac. Şi stăm, Doamne, pe scaunele dreptății, lângă Tine, judecând fărădelegea de pe pământ şi locul ei, Doamne. De la margini la margini să audă cei ce stau pe scaunele dreptății, căci noi, Doamne, dreptatea o avem de adus pe pământ şi vestirea venirii Tale, a sfinților Tăi şi a fiilor Tăi de pe pământ cu care Tu Îți scrii cartea Ta de azi, cartea Mielului junghiat, cartea judecății, căci scris este în prooroci: *«sulul care zboară în lung şi în lat, lung de douăzeci de coți, şi lat de zece, şi el are blestemul care se răspândeşte pe fața a tot pământul, şi orice fur va fi nimicit, şi oricine jură strâmb va fi pierdut. Acesta se va duce în casa furului şi în casa celui ce jură strâmb pe numele Domnului, şi va rămâne peste ea şi va nimici lemnele şi pietrele ei». Amin. «Aceasta este efa care iese la iveală»*, precum a zis Scriptura, *«şi în ea se află fărădelegea a tot pământul, şi peste ea, lespedea de plumb»*, şi locul ei este Babilonul şi Sodoma. Amin.

O, cine, Doamne, cine este cel ce jură strâmb pe numele Tău, şi care este casa lui, casa furului, Doamne? Iată măsura Ta: efa. Cu ea Tu măsori grâul, cu ea Tu măsori omul care jură strâmb pe numele Tău, şi în ea încape omul, Doamne, ca să fie măsurat. Şi dacă omul nu e grâu, e fărădelege, Doamne, şi e fur cel ce jură strâmb pe numele Tău, iar casa lui cea din lemne şi din pietre va fi nimicită. Amin. Dacă n-ai fi Dumnezeul dreptății, ar avea îndreptățire furul care-şi face casă în numele Tău. Dar Tu ne-ai pus pe noi pe scaunele dreptății când ne-ai chemat şi ne-ai ales ca să fim credincioşi Ție împotriva fărădelegii a tot pământul. Când Tu ne-ai chemat să fim ai Tăi, ne-ai învățat să ne lepădăm de noi înşine şi de tot ce aveam al nostru pe pământ, ca să Te avem apoi doar pe Tine şi să Te dăm omului aşa cum eşti Tu, iar noi trebuia să-Ți semănăm, Doamne. Peste tot pe unde am umblat în lung şi în lat peste pământ Te-am dat numai pe Tine şi nu pe noi, şi Te-am luat numai pe Tine din cer şi de pe pământ, aşa cum Duhul Tău Cel Sfânt sufla şi lucra prin ungerea pe care Tu ne-ai dat-o, Tu şi nu omul, Tu şi nu furul care jură strâmb pe numele Tău, iar el nu Te cunoştea, Doamne, căci furul este al lui însuşi şi nu poate fi al Tău. Acum, după două mii de ani de fărădelege, sulul cărții Tale zboară în lung şi în lat peste fața a tot pământul, şi orice fur va fi nimicit, şi oricine jură strâmb va fi strivit, iar casa cea din lemne şi din pietre a furului va fi sfărâmată, căci judecățile Tale s-au făcut cunoscute, Doamne. Noi suntem chiar judecata şi nu judecătorii, că noi ne-am lepădat de lume şi de noi înşine, şi aşa mergeam prin lume din loc în loc cu puterea Ta în noi şi vestindu-Ți împărăția, şi eram vrednici de plata muncii noastre, că munca noastră erai Tu, şi Te făceam peste om şi în om, Doamne. Dar cei de azi apostoli, şi cei ce au făcut ca ei de două mii de ani, de unde sunt aceştia şi cu cine seamănă ei şi pe cine dau ei oamenilor? Slava lor a întrecut măsura ome-

nească, iar fărădelegea stă la locul ei şi în casa ei. Efa a dat peste margini cu fărădelegea din ea, căci omul care jură strâmb pe numele Tău este măsura care dă pe deasupra şi care s-a răspândit pe faţa a tot pământul, iar blestemul fărădelegii, tot la fel, şi orice fur va fi nimicit, Doamne, căci cartea Ta de azi se vesteşte în lung şi în lat peste pământ, şi în ea este ceea ce dai Tu fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Acum suflăm duhul care grăieşte din noi de la Tine şi îl aşezăm peste poporul Tău cel de la venirea Ta. Slavă Ţie şi iarăşi slavă Ţie că ai început să împărăţeşti împlinind Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu, aşa cum este scris în Scripturi despre făptura toată care suspinând i-a aşteptat pe ei, Doamne. Iar noi îi învăţăm pe ei în numele Tău, ca unii care am fost şi suntem ai Tăi pe pământ şi în cer, şi le spunem aşa:

Dacă voi aţi fost atât de aşteptaţi şi atât de iubiţi în cer, copii ai harurilor cele de la sfârşit de timp, fiţi pe pământ măsura Lui cea întreagă şi desăvârşiţi-vă în El, ca să Se desăvârşească El în voi, şi fiţi întru unul toţi, cu toate feluritele daruri pe care El vi le-a insuflat, ca să fiţi voi pe pământ slava Lui cea de la sfârşit de timp, şi prin ea să-Şi poată face El venirea Sa cu sfinţii şi cu cerul cel nou şi cu pământul cel nou pe pământ între oameni.

Să ştiţi că tot ce stă sub numele de biserică a lui Iisus Hristos nu este, nu mai este, şi este altceva, căci scris este despre sulul care zboară şi care pătrunde în casa furului şi a celui ce jură strâmb pe numele Domnului, şi va rămâne în ea şi va nimici lemnele şi pietrele ei. Fărădelegea este în efă, iar efa este dusă la locul ei, în casa ei, şi o va nimici pe ea. Amin. Curând, curând Babilonul şi Sodoma vor avea pe ele semnul fărădelegii, căci toţi cei ce s-au făcut apostoli fără ca Domnul să le fi zis lor s-au făcut pentru că sunt furi, şi casele lor sunt locul fărădelegii, locul efei în care se află fărădelegea a tot pământul. Să ştiţi că Domnul, mai înainte cu un ceas de a afla omul fărădelegii care stă sub numele de biserică în lung şi în lat peste pământ, mai înainte cu un ceas v-a arătat Domnul pe voi biserică a Sa pe pământ, şi voi staţi pe mărturisirea Domnului, fiindcă El v-a mărturisit prin semne şi minuni, şi nici un vrăjmaş n-a putut împotriva voastră, fiindcă Domnul a luat împărăţia şi poate de aici de la voi pentru El şi pentru noi şi pentru voi. Şi mulţi vor citi cartea şi vor vedea şi se vor lumina şi vor fi nuntaşi ai nunţii Mielului cu voi, iar cei nelegiuiţi se vor purta ca cei nelegiuiţi, căci fărădelegea a fost aşezată la locul ei, în casa ei, în casa celor ce jură strâmb pe numele Domnului. Amin.

Să ştiţi, copii de la sfârşit, să ştiţi, fiilor mici, să ştiţi că trebuie să fiţi atât de înţelepţi cât lucrarea pe care Domnul a aşezat-o pe umerii voştri ca s-o purtaţi pe pământ pentru venirea Sa. Fiţi mai mari ca noi, că toţi sfinţii din cer stau pe lângă voi ca să puteţi cât au putut ei toţi, şi cât poate Domnul de mult, copii de la sfârşit de timp. Nu vă temeţi că sunteţi mici sau că sunteţi slabi. Staţi sub înţelepciunea Domnului şi luaţi din ea şi trăiţi prin ea şi staţi cu Domnul, că aceasta este înţelepciunea care vă păzeşte pe voi de orice rău. Căutaţi să fiţi ucenici desăvârşiţi, că aceasta vă cere vouă vremea de acum, şi totul se va supune Domnului dacă El vă va avea pe voi aşa. Amin. Căutaţi din zori şi până-n zori să fiţi cerul cel de pe pământ, şi puneţi la porţi viaţa voastră ca să fie cunoscută de oricine va veni până la izvor ca să vadă şi ca să bea, şi ca să poată apoi. Daţi putere râvnei Domnului în voi şi în omul care vrea cu Domnul. Daţi voie înţelepciunii Domnului în voi şi între voi, ca acolo unde sunteţi voi, să fie şi El, ca să fiţi voi, fiilor mici. Curând, curând voi veţi fi căutaţi de toate noroadele pentru Domnul, Care este la voi. Împodobiţi grădina întâlnirii şi împrejmuiţi-o bine cu legile sfinţeniei, ca să poată omul prin ele, copii ai harurilor de la sfârşit de timp, şi fiţi ucenici desăvârşiţi, fiilor mici. Amin.

Iar Tu, Doamne şi Învăţătorule, dă-le lor puterea minunilor cele mai presus de vremea aceasta, precum le-ai şi dat. Dă-le lor frumuseţea îngerilor şi strălucirea harurilor Tale în ei şi dă-le lor duh blând şi umilit, că sunt ai Tăi, Doamne. Păzeşte-i cu multul, şi de sus, şi de jos, şi învaţă-i să ştie bine lucrarea aceea care spune că acolo unde sunt ei, să fii şi Tu, Doamne al fiilor Tăi. Amin, amin, amin.

— Eu pe voi, ucenici ai Mei cei de atunci, v-am învăţat de aproape, şi v-am mângâiat şi v-am încercat şi v-am mustrat şi v-am alintat şi v-am dat Duh Sfânt pentru vederea cea slabă a celor necredincioşi. Dar pe ei îi port în taina celor ce nu se văd de ochii lor, şi i-am învăţat să poată crede în cele adevărate, că acelea nu se văd, fiindcă sunt adevărate. Eu v-am dat vouă mersul prin lume cu Mine, şi apoi în numele Meu. Dar pe ei i-am pus la păstrat şi la însămânţat, şi îi ud din cer cu roua cea din Eden şi îi învăţ cu ea ca să ştie pe ce loc stau ei, iar Eu vă văd pe voi atât de fericiţi pentru locul acesta al Meu cu ei, locul începutului cel dintâi al pământului şi al omului. Amin.

Şi acum îi umplu pe ei de dragostea Mea din voi, căci lucrul lor e greu, şi Eu mereu aduc şi mereu le dau, şi de sus, şi de jos, că vremea lor e grea, fiindcă ea este la sfârşitul ei, iar Eu sunt la început. Voiesc să-i am mereu copii şi să-i fac tot mai copii ca să pot peste ei cu toată venirea Mea, cu toată, o, ucenicii Mei cei de la venirea Mea cu trupul pe pământ! Şi voi putea. Amin.

Eu, fiilor mici, las mereu peste voi cuvântul binecuvântării pentru lucrul Meu cu voi, şi prin care Eu Mă slăvesc peste pământ de aici de la voi. Eu vă rog pe voi să fiţi cu Mine şi de sus, şi de jos. Eu vă rog mereu să fiţi cuminţi, să fiţi dulci, să fiţi scumpi de tot şi să vă întăriţi sub sarcina venirii Mele. Eu vă rog pe voi să-Mi întăriţi măsura Mea dintre voi şi să fiţi copii, fiilor. Şi vă rog ca acolo unde sunteţi voi, să fiu şi Eu, şi să binevoiesc peste voi dacă sunt. Deschideţi ochii mari şi tot mai mari şi faceţi-vă loc mare în minte, ca să vedeţi şi să înţelegeţi cât de mare sunt Eu peste voi atunci când pot prin voi. Iar Eu cu cuvânt proaspăt vă spun din nou: fiţi ca unul, fiilor. Daţi-vă unul altuia din trupurile şi din duhurile voastre în numele Meu, şi fiţi ca unul. Unde nu poate unul, poate celălalt, iar unde este una iubirea, puteţi toţi în ea. Amin.

Pregătiţi din nou slava Mea cu voi, că iar vom chema pe mulţi la izvor, şi ei vor veni şi vor vedea slava Mea. Fiţi slava Mea, fiilor. Fiţi cât ea. Uitaţi-vă la Mine şi fiţi, fiilor, mereu, mereu după chipul şi asemănarea Mea, că sunteţi începutul pe care Eu atât de mult l-am aşteptat, şi rămâneţi, fiilor, pe veci începutul. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2002

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Cuvântul sărbătorii proorocului Ilie vine întârziat. Numai lângă Domnul poate să fie creştin omul. Virtutea curăţirii greşalelor şi lucrarea ei frumoasă îl face drept pe om şi mare pe Domnul în el.

Poporul Meu, cuvântul Meu dintre Mine şi tine e tot ce mai am între cer şi pământ. Îmi ridic spre putere pe fiii cei îndureraţi de peste tot şi îi strâng la pieptul Meu durut de mila lor şi a ta, şi suflu cuvântul vieţii peste

tine ca nu cumva să stai tu ofilit în vremea venirii Mele, ci să stai cu fruntea sus şi să Mă aştepţi să te izbăvesc de cele ce lovesc peste tot pe pământ pentru despărţirea de Dumnezeu a omului.

Fiilor unşi, adunaţi-vă întru unul şi luaţi din Mine putere şi puneţi în carte cuvântul sărbătorii marelui prooroc Ilie şi strângeţi-vă la gura Mea şi luaţi din ea şi vindecaţi-vă de toate durerile din voi şi dintre voi, că proorocul Meu această lucrare o are de făcut între cer şi pământ, după cum este scris în Scripturi. Vă întăresc pecetea ungerii voastre şi vă adun pe toţi întru unul pentru ca să pot să-Mi scriu cartea cea pentru pomenirea proorocului Meu. El are lucrarea întoarcerii inimilor fiilor spre Dumnezeu, şi a inimii lui Dumnezeu spre fii, ca să oprească şi să pună capăt oricărui rău şi să ferească cu mare binecuvântare pământul celor sfinţi. Amin. Vă îndemn în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh să vă uitaţi la Mine şi să fiţi după chipul şi asemănarea Mea, că aceasta este ceea ce trebuie să lucreze ungerea Mea de pe creştetul vostru.

O, copilul Meu cel întâi între fii! Tu, fiule, scoală-te azi şi fii vindecător pentru Mine şi pentru tot poporul Meu, după cum vezi că are fiecare durere, că e grea de tot vremea, fiule, şi voi sunteţi plăpânzi sub ea. Îţi dau de lucru lângă proorocul Meu, şi tu eşti cel mic de azi şi porţi numele lui înaintea Mea. Iliuţă, copilul Meu cel întâi între fii, stai cu luare-aminte la toată voia Mea şi ia din ea şi ajută pe poporul Meu. Omul nu poate creşte creştin în lume, dar lângă Mine poate, numai să aibă cine-l creşte şi numai să stea la crescut. Proorocul Meu se apropie de creştetul tău mai întâi, şi apoi de cei de lângă tine şi vă învaţă înţelepciunea ştiinţei cereşti în toate câte voi trăiţi şi lucraţi.

Am adus între voi şoaptă prin mare strâmtorare că grea Mi s-a făcut coborârea Mea la voi, şi am venit şi v-am şoptit să creşteţi în dorul de Dumnezeu şi să aveţi grijă mare de curăţirea greşalelor, fiilor unşi. O, celui ce-i place petrecerea cu Hristos prin bucuria duhului, bucurie fără greutate în ea, acela se cunoaşte, şi aşa îi prieşte unuia ca acela, dar de la unul ca acela nu poţi lua lucru cu greutate, viaţă cu statură în Hristos, fiilor. O, de aceea nu pot creşte creştinii în lume, şi vă spun vouă aceasta ca să se audă peste pământ acest cuvânt adevărat. Nu poţi vorbi despre suflet cu uşurinţă, cu vorbe uşoare, că o aşa vorbire rămâne peste altul fără faptă, căci cuvântul fără greutate în el le scade şi pe celelalte ce au în ele esenţă vie, fiilor.

Proorocul Meu Ilie are acum lucru peste poporul Meu, ca să ia apoi de pe masa Mea cu voi tot omul de pe pământ care vrea să crească creştin, şi apoi să fie. Amin.

— Eu cu faptele mele cele din Dumnezeu l-am învăţat pe om, căci cine se mulţumeşte oricum cu vorbirea lui despre Dumnezeu, acela nu-l creşte pe altul. Eu am stat la crescut sub dragostea Domnului, şi apoi am stat înaintea împăraţilor şi L-am arătat pe Domnul. Amin.

Eu, Doamne al sfinţilor şi al proorocilor, îi spun poporului Tău cel scump Ţie să se umilească sub mâna Ta cea mângâietoare şi de viaţă dătătoare şi aşa să stea, şi aşa să înveţe să stea oricât i-ai spune Tu cât îl iubeşti pe el. Îl învăţ să stea la crescut, căci cine stă la crescut, se cunoaşte şi din cuvinte şi din fapte, căci eu aşa i-am învăţat pe oameni, Doamne Făcător. Dorul meu de Tine Te-a ţinut cu mine viu şi lucrător cu putere prin cuvânt, de n-ai putut nici Tu să-mi întorci cuvântul puterii mele care izvora din râvna şi din dorul meu de Tine, bunul meu Făcător. Îl îmbiu pe poporul Tău la dorul de Tine şi îi spun şi eu, şi prin Tine îi spun că el trebuie să lucreze aceste două mari lucrări: dorul de Dumnezeu şi curăţirea greşalelor. Amin. O, cine nu vorbeşte despre greşalele lui, acela nu are dor de Tine, Doamne Făcător, acela nu Te împarte dacă nu Te are.

O, popor al venirii Domnului, când se înmulţesc greşalele omului, atunci piere Domnul din om şi piere dorul de Dumnezeu din om. Dar copilul Domnului trebuie să stea cum am stat eu, să stea lângă cel ce-l creşte pe el, lângă cel prin care creşte mare în Hristos, şi dacă el nu face aşa, îşi pierde greutatea, scade în Hristos, îi piere dorul de Dumnezeu şi uită de Domnul, Care este mereu de faţă, ori suspinând, ori aşteptând. Fiţi înţelepţi din Dumnezeu, ca să crească cei care iau de la voi pe Domnul. Cel ce voieşte să aibă cuvânt mare în vorbirea lui, trebuie să ştie să-şi lucreze tot mai frumos virtutea curăţirii greşalelor, ca apoi să fie drept în cuvântul despre Hristos şi despre sine, căci atunci vorbirea despre Hristos îl poate face Dumnezeu pe om, om după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Amin.

O, cu cât dor Îl iubeam eu pe Domnul! Îmi creşteam ucenicii şi mă umpleam de dor, şi aşa creşteam cu dorul, căci când nu creşti pe altul, nu te creşti nici pe tine, nu-ţi ceri nici ţie. Îi întăream ca să nu slăbească, fiindcă slăbirea vine şi atunci când cineva nu creşte în Hristos, nu numai când scade în Hristos. Lauda mea era Domnul, Cel mărturisit de mine înaintea celor ce aveau alţi dumnezei, şi îmi era milă de aceia şi foloseam cuvânt cu putere, şi apoi îl împlineam sub ochii lor. Aceasta a fost lucrarea mea cea de la Domnul: să întorc pe Israel spre Dumnezeul lui, să întorc omul spre Domnul, Cel Făcător de om nou.

Adunaţi-vă cu hrană tare şi faceţi aşa cum am făcut eu peste ucenicii mei, fiilor unşi peste vremea aceasta. Am stat pe lângă voi din ziua prăznuirii mele şi până azi, aşteptând ziua mea cu voi. V-am găsit neputincioşi de tot, iar puterea Domnului n-a putut peste voi. Mă aşez în genunchi pentru voi de lângă voi, că eu sunt în trup şi sunt în cele ce nu se văd, şi Îi dau Domnului cerere pentru vlaga voastră, pentru creşterea voastră în har şi în iubire atunci când sunteţi neputincioşi. O, câtă hrană aveţi din care vă puteţi încălzi şi împrospăta puterea şi iubirea şi dorul după Dumnezeu, copii de la sfârşit de timp! Daţi de la voi toate neputinţele şi faceţi-I loc Domnului, că El poate, iar eu cu puterea ce mi-a fost dată vă întorc cu iubirea şi cu inima spre dor, iar pe Domnul Îl rog pentru voi şi îmi fac lucrarea cea cu putere, că pentru iubirea mea de Domnul, El mi-a dat putere. Amin.

Să te scoli tu, copil sărbătorit lângă mine, şi să-I mângâi toate durerile Domnului şi toate neputinţele voastre, că e Domnul neputincios fără puterea Lui în voi. Învaţă de la mine dorul cel mare şi aprinde-te cu el, că eu am fost nemângâiat că n-am putut să mă bucur cu voi în ziua mea de sobor. Neputinţele voastre slăbesc vremea venirii Domnului, dar tu să nu laşi greul de pe nicăieri să vă slăbească. Cei ce stau veghind nu slăbesc. Vegheaţi cu tot dorul pentru Duhul Domnului în voi. Eu am aşteptat cu Domnul ca să-mi las peste voi ziua mea de serbare şi să vă spun de dor. Dorul după Dumnezeu este calea Lui de la cer la pământ până la voi. Luaţi învăţătura ştiinţei cereşti în toate câte voi trăiţi şi lucraţi, că Domnul vă iubeşte venind, fiilor. Amin.

— O, copii plăpânzi, o, poporul Meu, te-am învăţat mereu să ai grijă de puterea Mea cea din mijlocul tău, şi tot aşa te învăţ şi azi. Proorocul Ilie a stat cu Mine la hotarul dintre Mine şi tine ca să-şi lase puterea

peste tine, popor al aşteptării Mele. Veghează după învățătura Mea, veghează cu dor pentru dorul tău de Mine şi fii ascultător în tot ceea ce-ți cer, ca să-ți fie bine, fiule. Veghează şi lucrează şi grăieşte, că atât de mult te rog Eu pe tine să grăieşti şi să te faci cuvânt frate peste frate pentru duhul frăției cereşti în mijlocul tău, poporul Meu. O, nu te lăsa rugat. Ascultă şi lucrează pace multă. Ascultă şi învață înțelepciunea ştiinței cereşti, ca să-ți fie bine ție, poporul Meu. Nu sta nelucrător de Duh Sfânt. Primeşte-Mi rugămintea şi fă mereu lumină şi pace în mijlocul tău. Amin. Să audă tot pământul ce frumos te învăț Eu pe tine şi să ştie ce este învățătura ştiinței cereşti, ca să aibă omul călăuză spre cer şi spre pacea cea din cer.

V-am învățat cu atâta iubire să vă auziți unii pe alții şi să vă vindecați unii altora toate ranele, iar voi aşa să faceți, şi să ascultați tot ce vă spun, că Eu lucrez peste voi şi de sus, şi de jos. Aduceți-vă aminte de cuvântul Meu care v-a învățat totul, iar ascultarea de cuvântul Meu vă aduce vouă toată uşurarea voastră şi a Mea, fiilor. V-am învățat să-Mi întăriți cărarea Mea spre voi, ca să Mă țină pe ea şi ca să vin la voi şi ca să vă fie vouă bine. Tot aşa vă învăț şi acum, căci am biruit cu puterea Mea şi am intrat în carte cu sărbătoarea lui Ilie proorocul, care a aşteptat cu Mine atâtea zile după voi.

Vă dau întărire, şi dați-Mi şi voi, că sunt neputincios între voi. Să nu vă mâhniți de nici un cuvânt pus de Mine peste voi, şi să vă întăriți de la el şi să vă umiliți pentru Mine, că merit, poporul Meu. Eu te iert mereu de toate greşalele tale şi îți şterg lacrima Mea şi lacrima de pe obrazul tău, şi te-aş vrea ascultător în toată vremea, şi cu mare dor te-aş voi să stai tu în inima Mea cea plină de dor după fii.

Ascultă-Mi suspinul care plânge pentru tine şi pentru viața ta. Ascultă de Mine, poporul Meu, căci duhul mângâierii poate peste tine prin umilința ta înaintea Mea. Amin, amin, amin.

26 iulie/8 august 2002

Sărbătoarea sfântului mare mucenic şi tămăduitor Pantelimon

În împărăția lui Dumnezeu cârmuieşte Dumnezeu. Îngăduința în iubire aduce între frați unitate în gândire, în lucrare şi în iubire. Iubirea desăvârşită alungă frica. Când inima se roagă, lacrima este rodul adevărului rugăciunii.

Îmi întind veşmântul peste tine, poporul Meu, şi îl aşez pe creştetul tău, şi în taină dulce şi plină de har mila Mea o las peste tine, că tu eşti mititel şi îți trebuie mereu milă de la Dumnezeu, milă şi iubire, poporul Meu. Amin.

Am cu Mine pe tămăduitorul Pantelimon. El prin harul Meu cel mare a crezut în Mine fără de măsură, şi Eu am făcut după credința lui, şi mare Mi-a fost puterea în el, iar el tămăduia sufletele şi trupurile celor ce aveau să fie credincioşi, şi sfinți apoi. Amin.

Eu, Fiul Tatălui ceresc, am dat omului credincios lui Dumnezeu pildă de ascultare de Tatăl Meu, şi spuneam: *«Eu nu pot să fac de la Mine nimic, pentru că nu fac voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-a trimis»*. Amin.

Vreau să te mângâi mult, poporul Meu. Aceasta înseamnă chiar duhul mângâierii pe care-l las peste tine când tu poți să-l iei de la Mine şi să te mângâi cu el. Vreau să te învăț lucrarea mângâierii, starea de biserică vie şi plină de putere pentru Duhul Meu, Care dă viață din viața Mea bisericii Mele, miresei Mele care ştie să-şi aştepte Stăpânul, pe Mirele ei, poporul Meu.

O, ce taină mare, dar ce lucrare mare şi plină de înțelepciunea ştiinței cereşti este dragostea care zideşte biserica Mea clipă de clipă, fiilor! Aceasta vreau Eu să vă învăț azi cu învățătură proaspătă, fiilor. Marele şi nestăvilitul Meu dor pentru voi este acela de a vedea Eu la voi şi între voi acelaşi fel de gândire şi de lucrare şi de faptă a ei în toți. Dumnezeu şi viața Lui trebuie să aibă acelaşi fel de gândire şi de iubire în toți fiii bisericii Lui, că nu se poate face altfel iubirea, nu se poate face altfel Dumnezeu. Sunt două mii de ani de la începutul bisericii Mele, dar pacea şi iubirea Mea au fost mereu, mereu numai într-o zbatere în biserica Mea ca să le aşez Eu pe deplin peste duhul şi peste trupul bisericii Mele. Acum este sfârşit de timp, şi Eu trebuie să ajung cu biserica Mea la acelaşi fel de gândire şi de lucrare şi de iubire în toată vremea peste biserica mireasă care Mă aşteaptă să vin. Amin.

Acum, fiilor, descătuşați-vă de toate durerile, de toate apăsările, că Eu vă vindec de greu ca să vă învăț cu cuvânt proaspăt iubirea bisericii Mele. Eu trebuie să fiu în toți la fel de mult, la fel de frumos, la fel de drept, la fel de veghetor pentru iubirea şi pentru iertarea şi pentru dragostea care face biserica, fiilor, iar acolo unde este aşa, nu-şi poate face loc sminteala, ci, din contra, dragostea îi face pe fiii bisericii să se asemene unii cu alții în numele Meu şi să-Mi dea fiecare tot ce pun Eu în ei pentru Mine şi unul pentru altul, căci Eu am spus prin Duhul Sfânt: *«Îngăduiți-vă unii pe alții prin iubire, şi fiecare să ierte aproapelui său ce are de iertat»*, dar fiecare. Amin. Eu de aceea am venit la voi nu demult cu o şoaptă pe care v-am spus-o despre dorul de Mine şi despre iertarea greşalelor, cele două lucrări de căpătâi care îi pot face una pe toți fiii bisericii Mele mereu, mereu numai dacă aceste două lucrări nu sunt înăbuşite de grijile vieții care mereu, mereu au amânat lucrarea unirii şi a iubirii şi a vieții de fiecare clipă, lucrare care trebuie să stea în locul cel întâi în lucrarea bisericii. Atunci dorul este cel ce stăpâneşte în inimi, şi uită omul de tot şi de toate, îmbrățişat cu Duhul Meu Cel Sfânt Care face biserica. Amin.

O, copii lucrători de viață peste poporul Meu! Vreau azi să facem zi dulce şi frumoasă şi faptă de viață a bisericii, că vreau ca voi să nu fiți niciodată mai mulți, ci mereu, mereu să fiți ca unul, fiilor, şi să fiți ca Mine, o, copii micuți de la sfârşit de timp! Îngăduiți-vă unii pe alții în iubire. Dar ce vrea să spună aceasta ce vă amintesc Eu acum? Eu vreau să aveți voi înțelepciunea ştiinței cereşti şi să luați de la Mine înțelegerea cuvintelor, fiindcă în împărăția lui Dumnezeu cârmuieşte Dumnezeu. Amin. Fiți atenți la cuvântul Meu cel de peste voi şi înțelegeți. Voi, copii ai venirii Mele, trebuie să ştiți bine de la Mine tot ce aveți voi de lucrat în duhul şi în trupul bisericii, şi fiecare din voi trebuie să-şi cunoască lucrul cel cu duhul şi cel cu trupul, că dacă lucrați numai cu duhul sau numai cu trupul, voi ştiți cât e de greu, voi ştiți ce aduce această neîmplinită lucrare, că ea aduce suferință şi neumilință şi tristețe, şi ea duce până la dezbinarea dintre frați, şi atunci frații se caută unii pe alții şi nu se mai găsesc pe deplin şi nu mai sunt frați pe deplin. Iată ce mare lucru este să înțelegem cu ştiință cerească îngăduința dintre frați în iubire. Toată ordinea cea bună a tuturor lucrurilor şi stărilor vine de la îngăduința dintre frați în iubire. Fiecare din voi să caute să fie pe plac la toți fiii bisericii, dar fiecare, fiilor. Pentru această lucrare se pune umărul la fel, oricare v-ar fi lucrarea cea împărțită prin duh de biserică şi după cum este măsura fiecăruia pentru lucrarea cea din biserică. Amin. Eu vă sunt me-

reu Învățător şi vă sunt Sfătuitor prin cei unşi de Mine peste vremea aceasta a venirii Mele, numai să ştiți să-i păstrați neştirbiți în iubirea dintre ei şi să-i ajutați după învățătura pe care v-am dat-o şi v-o dau mereu, să-i ajutați să fie ei fiii puterilor Mele peste pământ şi peste voi, ca să-Mi fie Mie bine, şi lor să le fie bine, şi vouă să vă fie bine, numai să ştiți fiecare din voi ce trebuie să luați şi să aveți unii de la alții întru Mine, fiilor.

V-am învățat mereu, mereu pe voi şi pe cei din partea Mea peste voi duhul blândeții şi fața copilului frumos, şi tot aşa vă învăț şi azi, că vreau atât de mult şi cu atâta dor să fiți voi după chipul şi asemănarea Mea, şi uitându-vă unul la altul aşa să vedeți şi aşa să învățați să fiți. Cea mai frumoasă arătare cerească pentru un copil sfânt este aceea de a vedea pe fratele său după chipul şi asemănarea Mea, şi atunci el are pe deplin bucuria şi dorul cel pentru venirea Mea la voi şi peste voi curând, curând, văzut, fiilor. Amin.

În iubire nu este frică, fiindcă frica stă alături cu pedeapsa, şi acolo este locul ei. Rostesc din nou acest cuvânt: în iubire nu este frică, fiindcă iubirea desăvârşită alungă frica. Amin, amin, amin.

E mare lucru iubirea frățească şi e mare ajutor pentru Domnul această mare minune a bisericii Lui. Îngăduiți-vă unii pe alții în iubire şi prin iubire, iar cea mai mare pază pentru aceasta s-o aveți, mai ales voi, cei ce-Mi străjuiți peste poporul Meu ca să-i fie lui bine, lui şi vouă şi Mie, dar lucrați frumos şi mult peste popor, copii lucrători, iar Eu, Domnul, voi fi împlinitorul feței Mele în fiecare din copilul acestui popor. Amin.

Cel sărbătorit azi între sfinți, mucenicul Pantelimon, a fost fiu dulce la iubire şi la milă frățească. El voieşte să vă vindece inimioarele de orice fel de tristețe şi să luați în ele lucrarea Duhului Sfânt, Care vă unge la inimă şi vă face bine, fiilor de la sfârşit de timp. O, ce frumoasă a fost iubirea lui! Inima lui era tot un foc pentru Mine, iar Eu lucram după credința iubirii lui. Vă las sub mângâierea lui o clipă. Te las o clipă sub mâna lui mângâietoare şi vindecătoare de toate durerile, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— Cu mare umilință mă aplec după a Domnului voință. Mă aplec în fața ta, popor al Domnului, şi îți dau ce am de Domnul pus în duhul şi în trupul meu şi în mânuța mea cea vindecătoare. Înaintea ta se umilesc sfinții, că tu eşti mare peste vremile cerului şi ale pământului, şi tu să porți cu umilință rangul în care Domnul te-a luat şi te-a aşezat.

Eu n-am putut fără iubire în piept. Ea mi-a fost toată viața mea după ce Domnul mi-a atins cu ea inimioara. Cu ea am dat viață celor morți cu trupul şi cu duhul, şi celor bolnăviori, şi cu ea am pus vedere în ochii care nu vedeau.

Îți doresc, popor al Domnului, întreit duh de iubire, că tu eşti la sfârşit de timp, şi mult aşteaptă după tine împlinirea Scripturilor venirii Domnului cu viața veacului ce va să fie pe pământ pentru sfinți. Iubirea din inima omului e cea mai mare odihnă a omului şi a lui Dumnezeu în om. Aşa să poți tu mereu, aşa să aştepți tu ziua Domnului, plata cea pentru sfinți. Toți sfinții se umilesc înaintea ta ca să poți tu pentru ziua bucuriei sfinților când Domnul va veni cu ei pe pământ la cei sfinți, şi va fi pe veci de veci El şi cu turma Sa.

Voi sunteți mari la Domnul, şi aşa să fiți. Învățătorul vostru cu dulce vă învață iubirea frățească, puterea care Îl va aduce pe El pe pământ cu sfinții. Îngăduiți-vă unii pe alții în iubire şi prin iubire, şi fiecare să fie fratelui său pe plăcere la tot ce este întru Hristos. Să nu aveți odihnă dacă ştiți că nu vă odihniți pe deplin unii în alții în Domnul. Să nu staţi fără pacea aceasta, iar rugăciunea lucrată aşa, face minuni despre care nu se aude pe pământ. Învățați cu toată ființa adevărul rugăciunii, căci când inima din voi se roagă fierbinte, atunci lacrima îi este rod, şi rugăciunea rodeşte din sine minuni, căci când Domnul Se face una cu omul, aceasta este fapta văzută a rugăciunii care poate totul în iubire şi din iubire în mijlocul fraților. Eu aceasta am lucrat. Mă făcusem ca Hristos în iubire şi nu mai puteam fără ea, şi tuturor voiam s-o împart, şi cu cât o împărțeam, cu atât ea nu se despărțea de mine şi mă mărea prin ea înaintea celor ce nu credeau în Domnul. De atunci şi până acum aştept venirea Domnului, ziua cea mare a sfinților Lui.

Cu multă umilință îmi aşez iubirea în fața ta, popor al Domnului, iar tu s-o iei şi întreită s-o faci şi s-o ai, ca să aibă sfinții plata cea pentru care ei au trudit, iubirea cea fără de sfârşit, biserica lui Hristos care va fi pe vecii. Amin, amin, amin.

— O, poporul Meu, te mângâie sfinții, fiule. Hai să ridicăm la Tatăl mânuțele şi să-L rugăm pentru vreme dulce şi cu soare şi cu pace şi cu putere în voi. Hai, cu pace fără de margini să-Mi faci tu bucuria să fii minunea cea de la sfârşit de timp pe pământ înaintea oamenilor. Vreau să lucrezi minuni, poporul Meu. Sfinții te scoală din toate tristețile şi neputințele tale, căci mai presus de toate acestea poate dragostea. Vreau să-i spun şi omului că dacă nu are dragoste, nimic nu este omul.

Hai să cerem la Tatăl ceea ce-Mi trebuie Mie şi vouă pentru sărbătoarea pe care o aşteaptă o mulțime de inimi ca să vină. Hai să facem văzduhul senin, hai să deschidem harurilor cereşti să poată în tot şi în toate pentru zilele slavei Mele cu voi înaintea oamenilor. Veniți spre putere de suflet şi de trup. Dați Domnului putere în voi. Vreau să Mă uit la voi şi să vă văd cât de mult vă iubiți îngăduindu-vă unii pe alții în iubire şi prin iubire. Fiți mari în duhul rugăciunii care ajunge la Domnul, şi apoi înapoi la voi cu toată împlinirea ei. Iar când vă rugați, iertați unii altora tot ce ar fi de iertat, dar să ştiți că aşa este, că altfel slăbeşte fapta rugăciunii, fiilor. Unirea voastră cu rugăciunea voastră, aceasta este unirea cu Domnul, de la Care vine tot ce vă trebuie vouă pentru El şi pentru voi. Iar iubirea să nu lipsească de pe feţele voastre, din cuvintele voastre, din duhurile voastre care se îngăduie între ele prin iubire şi în iubire, prin Hristos şi în Hristos, că pe toate trebuie să vi le desluşesc de ajuns ca să le ştiți lucrarea.

Acum, cei ce staţi înaintea Mea pentru Mine şi pentru poporul Meu şi pentru tot planul Meu cel pentru răscumpărarea omului, ştergeți-vă lacrima, încetați-vă suspinul şi socotiți-vă între voi cu mare iubire pentru împlinirea sărbătorii Mele cu voi înaintea oamenilor. Amin.

Iar voi, fii ai oamenilor, ascultați chemarea Mea şi veniți spre izvor şi învățați iubirea Mea cea pentru om, şi iubirea omului cea pentru Mine. Veniți şi bucurați pe Domnul, cu duhul şi cu trupul vostru. Şi veți veni, şi Eu vă voi hrăni pe voi. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, pace ție, pace ție, pace ție! Fața ta să fie pacea Mea. Deschide gurița şi ia cu ea, şi dă cu ea. Învățați, fiilor, taina frăției, iubirea cea dintre voi care poate pentru Domnul şi pentru voi.

O, poporul Meu, ascultă, fiule, pe Domnul Dumnezeul tău şi dă-I din pacea ta şi dă-I iubirea ta şi cheamă-L cu dor, că e vremea să vină, şi fă-I cărare, poporul Meu. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2002

Praznicul Schimbării la Faţă a Domnului

Toţi fiii poporului nou trebuie să fie după chipul şi asemănarea Domnului. Domnul vesteşte şi cheamă omul la izvorul cuvântului Său.

Poporul Meu, Mă întăresc pe cărare, că şi Eu sunt slab, darămite cărarea! Eu, Domnul Cel Atotputernic, când cărarea Mea de la cer la pământ e firavă, tot aşa sunt şi Eu, poporul Meu.

Dar azi ajutaţi-Mă să pot veni la voi, o, străjeri din grădina cuvântului Meu! Am de rostit binecuvântare pentru pregătirea sărbătorii Mele cu omul, şi pentru sărbătoare, fiilor. Întăriţi-vă puterea sufletului, ca să v-o întăresc şi Eu. Staţi sub cuvântul Meu şi primiţi-l şi faceţi-l pe Israel să asculte de el, ca să ascult şi Eu de Israel când el vine spre Mine pentru el şi pentru Mine. Învăţaţi-l pe Israel trăirea fiinţei Mele în fiecare din fiii lui, că toţi fiii acestui popor trebuie să fie după chipul şi asemănarea Mea zi şi noapte. Amin.

O, e sărbătoarea Mea cea de acum două mii de ani când Eu Mi-am arătat o clipă slava Mea la ucenici ca să-i fac să creadă şi mai mult că sunt trimisul Tatălui, Fiul Tatălui Savaot. Nu i-am putut lua pe toţi ca să le arăt. Am luat trei din ei, iar celorlalţi le-am dat să creadă, căci nu sunt mai răsplătiţi cei ce văd decât cei ce cred. Îţi spun aşa, poporul Meu, ca să te ajut să crezi, şi apoi să-ţi dau plată mare pentru aceasta. Tu eşti poporul credinţei, iar cei ce cred fac voia Mea îndoit şi întreit, şi apoi primesc plata cea nădăjduită. Dar tu ai slava Mea în mijlocul tău, şi Eu îţi spun azi, în zi de slavă a Mea cu tine, îţi spun să nu te înveţi cu slava Mea, ci să creşti prin ea, şi să creşti cât ea, că de aceea Mă aşez cu ea în mijlocul tău, şi apoi Mă aşez cu tine în mijlocul oamenilor, şi mulţi din ei simt fiorul slavei Mele în mijlocul tău şi aşteaptă din slavă în slavă după izvorul slavei Mele care curge de la Mine la tine spre oameni, poporul Meu.

O, popor aşteptat de veacurile toate! O, popor din vremea venirii Mele cu judecata pentru faptă! Să nu te înveţi cu slava Mea, ci s-o iubeşti cu toată fiinţa ta, şi să te văd neliniştit după ea ca mireasa după Mire, poporul Meu. Şi acum, ridică-te şi te găteşte cu duhul, cu sufletul şi cu trupul şi arată-ţi faţa, faţa Mea în tine, şi aceasta să fie faţa ta zi şi noapte, şi cu mare grijă să fii pentru ea, că iată, din nou Îmi arăt faţa Mea pe faţa ta, ca s-o vadă omul şi să creadă că Eu sunt trimisul Tatălui la tine şi că tu eşti trimisul Meu la om, şi să înţeleagă omul slava aceasta, poporul Meu. Îţi vorbesc dulce, ca să Mă audă mulţimile ce dulce îţi vorbesc, şi să ştie ce dulce este izvorul Meu în mijlocul tău, cuvântul cu care Îmi cresc şi Îmi gătesc pe poporul credinţei venirii Mele pe pământ după două mii de ani de la suirea Mea în Tatăl.

Acum, iată ce fac! Binecuvântată, întreit binecuvântată să fie pregătirea cea pentru sărbătoarea Mea cu omul. Binecuvântată să-ţi fie rugăciunea ta cea cu putere în ea, care cere pe Domnul în ajutorul tău şi al Său, poporul Meu. Tu să ceri aşa cum te-am povăţuit Eu. Să ceri văzduh senin şi toate harurile cereşti care să poată în tot şi în toate pentru zilele sărbătorii Mele cu tine în mijlocul oamenilor pe care-i chem cu chemare cerească la izvor. Şi ei vor asculta şi vor veni. Amin.

O, copii străjeri ai cuvântului Meu şi ai pregătirii Mele peste pământ! Veniţi, fiilor, spre putere de suflet şi de trup şi de dragoste multă pentru Mine, că sunt slab şi Eu când voi sunteţi neputincioşi. Luaţi de la Mine, că sunteţi atât de sărăcuţi de mângâieri. O, de la mângâiere vine mare putere, iar voi sunteţi cu sufleţelul strâns sub dureri şi sub griji şi sunteţi fără sprijin pe pământ. Luaţi de la Mine, luaţi, fiilor, ca să-Mi fiţi cărare, că şi Eu sunt slab când cărarea Mi-e slabă. Vă voi ajuta numaidecât, vă voi întări cu multul, că Mă pregătesc cu tot cerul de sărbătoare în grădina întâlnirii. Faceţi cerul să vă asculte, că toate prin rugăciune sunt date de la Mine pe pământ, iar voi numai aşa trebuie să primiţi de la Dumnezeu, pentru El şi pentru om şi pentru voi. Eu pentru salvarea omului v-am pregătit pe voi, iar voi trebuie să faceţi numai voia Mea pe pământ şi să vă primiţi unii pe alţii din partea Mea pentru toată împlinirea Mea şi în numele Meu, fiilor. Întăriţi pacea Mea cea de la voi. Întăriţi pacea voastră cea de la Mine. Întăriţi-vă trupul şi sufletul şi duhul şi aşezaţi-Mi sărbătoarea, şi cu mare ordine să lucraţi pentru această pregătire, şi cu mare iubire să staţi înaintea Mea ca să-Mi pot desăvârşi sărbătoarea, că iarăşi Mă cobor cu râu de cuvânt peste cei ce se vor aduna la izvor.

Stăruiţi în rugăciunea cea pentru timp dulce pe pământ şi fiţi în mare iubire între Mine şi voi, ca să vă dau cu multul tot ce vă trebuie pentru Mine şi pentru voi. Cereţi-I Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt, cereţi Maicii Mele şi la toate puterile cereşti să lucrăm cu toţii, Noi şi cu voi, cer senin, timp cald, pace şi iubire între Noi şi voi, şi multă, multă mângâiere, fiilor slăbiţi. Lucrarea Mea peste voi e grea, iar voi sunteţi slăbuţi pentru ea, dar ce este cu neputinţă la voi vreau să pot Eu, şi voi putea. Amin.

Eu iar vă spun: fiţi frumoşi! Fiţi Duh Sfânt unii spre alţii şi ascultaţi aceasta ce vă spun, şi fiţi Duh Sfânt peste mulţimi apoi, că Eu le voi aduna pe lângă voi la izvor şi le voi face să simtă fiorul iubirii cereşti care umblă după om. Înmulţesc harul Meu peste voi. Har vouă, fiilor de la ieslea Mea de cuvânt!

Har ţie, popor învăţat de Dumnezeu! Întăreşte-Mi calea spre tine şi te roagă pentru ea, ca să pot să fiu cu tine, că tu eşti prea mititel şi nu poţi nimic fără Domnul. Mama Mea îşi desface braţele şi îţi dă din ele mângâierea ei, ca să-ţi arăţi faţa şi să fii frumos la faţă, poporul Meu, şi să-i bucur Eu pe cei ce vin, să-i bucur de la faţa ta pe care va străluci faţa Mea, căci vreau să fii copil frumos şi vreau să fii tu slava Mea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

6/19 august 2002

Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua întâi

Oamenii au uitat de faţa lui Dumnezeu peste ei. Domnul este tot ce poate avea omul cu adevărat pe pământ.

Deschideţi Domnului, voi, străjeri care vegheaţi în grădina cuvântului! Eu sunt Cuvântul vieţii, şi Mă fac sărbătoare cerească pe pământ cu omul şi Mă fac izvor de cuvânt ca să-l mângâi pe om, că l-am chemat la izvor ca să bea din el şi să Mă simtă şi să Mă audă grăind cu el din grădina Mea de cuvânt. Amin.

Am pus cu voi masă de serbare cerească. V-am aşezat să-Mi pregătiţi covor de slavă tainică între Mine şi om, ca să audă omul cuvântul Meu care suflă peste voi aici, în mijlocul neamului român, noul Meu popor ales pentru acest pământ de aici, care a ieşit din ape cel dintâi atunci când am făcut cu cuvântul şi cu fapta cerul şi pământul. Amin.

Eu, Domnul şi Învăţătorul vostru, vă mângâi trupul şi duhul cel ostenit de trudă, că v-am aşezat la lucrul cel pentru sărbătoare şi pentru hrana mulţimilor care vin de peste tot la izvor, hrană dulce şi după plăcerea Mea, iar lângă ea, apa cea

vie, cuvântul Meu care grăieşte din cer peste pământ, taina Mea cea pentru sfârşit de timp, ca apoi să vin din nou văzut pe pământ, aşa cum este scris în Scripturi despre venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl.

Hai să ne sculăm din neputinţele toate, şi hai, fiilor unşi peste vremea aceasta, hai să-i primim cereşte pe oaspeţii care vin la masa Mea cu voi. Mama Mea cea plină de mângâiere stă în duh de sărbătoare pentru ea deasupra grădinii întâlnirii şi veghează cu dor şi caută bucurie de la om, ca să Mi-o dea Mie să Mă mângâi cu ea, că bucuria Mea e omul care caută cu credinţă şi cu dor după Mine, iar Eu îi dau aceluia din viaţa Mea, din gura Mea, şi îl îmbiu mereu, mereu spre cerul Meu cel tainic dintre Mine şi om.

O, copii trudiţi de lucrul venirii Mele pe pământ! Îi spun omului care a venit la izvor, îi spun Eu, Domnul, că voi sunteţi micuţi de tot faţă de slava Mea cea mare care vă învăluie pe voi, dar sunteţi frumoşi pentru că Eu locuiesc în voi cu faţa Mea din om. Îi spun omului că el a uitat de faţa Mea, şi de aceea nu mai caută el cu ea pe faţa lui. O, nu ştie omul să Mă găsească, şi de aceea Eu ies cu voi înaintea omului, ca să vadă omul faţa Mea de pe chipurile voastre şi să dorească omul după Mine aşa cum doresc Eu după el, că mare Îmi este dorul după om, şi lung Îmi este. De când l-am făcut atunci la început, de atunci şi până azi Mi-e dor de omul cel zidit de mâna Mea.

O, copii frumoşi, o, fii ai poporului cuvântului Meu! Faţa Mea din voi nu este zâmbet şi bucurie, că Eu v-am învăţat pe voi să faceţi din zâmbet lacrimă, şi din lacrimă zâmbet ca să fiţi frumoşii Domnului. Faţa Mea din voi este duhul şi trupul sfânt pe care Eu vi le-am cerut vouă pentru Mine. Voi sunteţi popor de jertfă, că vă aşez mereu să-Mi pregătiţi cu trudă fără margini întâlnirile Mele cu omul, iar pentru aceste sărbători trebuie trudă multă. Eu sunt Dumnezeu mare, şi voi sunteţi atât de micuţi, atât de neputincioşi, iar puterea Mea de peste voi vă doboară trupuşoarele, că Eu vă cer mult, şi voi sunteţi puţinei faţă de lucrul Meu cel mult peste pământ acum, la sfârşit de timp. Mă aşez cu voi înaintea fiilor oamenilor şi Îmi desfac trăistuţa cu seminţe şi Mă fac semănător peste inimile lor. Unealta Mea este cuvântul, şi cu el desţelenesc inimile şi Îmi pregătesc loc în om ca să Mă aşez în el cu taina venirii Mele pe pământ a doua oară de lângă Tatăl. Eu i-am chemat, şi ei s-au adunat şi se adună. Le pun masă de cuvânt şi îi chem să Mă slăvească cu harurile pe care din fire le au, unii cu inima, alţii cu glasul, alţii cu suflarea sunetului de trâmbiţă, alţii cu cuvântul şi alţii cu adunatul, şi fiecare să dea şi să ia, că e sărbătoare cerească în grădina întâlnirii Mele cu omul. Iar lor le spun aşa:

Voi, cei chemaţi! Voi, cei ce aţi venit şi veniţi la izvorul apei vieţii! Daţi-Mi să beau! Sunt Domnul Iisus Hristos Cuvântul, Fiul Tatălui Savaot. Eu vă dau în schimb apa vieţii, şi cine ia din ea, şi cine bea din ea cu folos, acela nu mai însetează în veci, că Mă are pe Mine apoi în el, iar Eu sunt tot ce poate omul avea cu adevărat. Aceasta vreau să-i spun omului: Eu sunt tot ce poate omul avea cu adevărat. Amin, amin, amin.

Voi, cei ce aţi venit să-L slăviţi pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, daţi-Mi să beau! Aur şi argint Eu nu am să vă dau, dar vă dau ce am. Vă dau din Duhul Meu. Luaţi din El şi vă luminaţi şi vă faceţi frumoşi şi voi pentru venirea Mea, căci copilul cel frumos este cel ce aşteaptă pe Domnul în toată vremea sa pe pământ. N-am aur şi argint ca să vă dau de plată pentru că aţi venit să-Mi daţi să beau, că Eu sunt sărăcuţ pe pământ, iar cei ce Mă poartă între pământ şi cer sunt micuţi de tot între oameni şi Îmi poartă pe umeri povara venirii Mele după om, şi n-au puteri omeneşti şi n-au bogăţii, că Eu aşa i-am învăţat, dar îi am de jertfă ziua şi noaptea ca să-Mi pregătească venirea. Daţi Domnului din inimile voastre. Daţi slavă puterilor cereşti care stau acum în zeci de mii şi în mii de mii deasupra grădinii întâlnirii. Daţi, şi Domnul vă dă îndoit şi întreit dacă veţi lua. Vă dau cuvântul vieţii, râul vieţii pe care l-am promis Eu acum două mii de ani că-l voi da celui ce crede în Mine cu credinţă sfântă. Amin.

Mama Mea Fecioara plânge şi se roagă din zori şi până-n zori Tatălui ca să ies Eu, Fiul ei, cu mare biruinţă peste pământ cu lucrarea cuvântului Meu care-i umblă omului la inimă ca să-l cheme la izvor şi să bea şi să fie omul, şi să Mă iubească apoi, şi aşa să stea întru întâmpinarea Mea, că mai e un ceas, şi Eu vin, şi cu mare slavă vin, şi îi voi strânge atunci şi până atunci la un loc pe cei ce sunt ai Mei şi pe cei ce se vor face ai Mei, fii după chipul şi asemănarea Mea. Amin.

Acum, poporul Meu care Mi-ai pregătit haină de nuntă Mie şi ţie, tu care trudeşti pentru zile de nuntă între Mine şi tine, stai în duh de nuntă şi dă-le lor din masa Mea cu tine, că Eu le dau, iar tu eşti mâna Mea, gura Mea, mersul Meu şi sărbătoarea Mea în mijlocul celor chemaţi la nunta Mea cu tine, poporul Meu mireasă. Întreită putere cerească îţi dau, că eşti slăbit de osteneli. Tu eşti copilul care faci din zâmbet lacrimă şi din lacrimă zâmbet, căci omul cel mai frumos este cel ce face voia Mea stând sub crucea Mea, că nu mai găsesc om fără cruce ca să-l pot lua lângă voi sub crucea Mea cea grea de azi când Eu, Domnul, umblu plângând cu voi după om ca să-l răscumpăr din moarte şi să-l învăţ viaţa cea fără de sfârşit care caută după om ca să-l prindă sub ea, şi să fie omul apoi. Amin.

Binecuvântată să fie nunta Mea cu tine pe pământ, poporul Meu mireasă!

Pace vouă, celor ce v-aţi adunat la masa nunţii Mele! Pace vouă, celor ce trâmbiţaţi şi doiniţi şi glăsuiţi pentru slava zilelor Mele din vremea aceasta! Eu sunt cuvânt peste pământ şi vreau să-l învăţ pe tot omul să tragă la apa vieţii şi să bea din ea şi să vină la râul vieţii şi să se spele în el, şi să se sfinţească apoi, şi să fie omul apoi.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

— Iar eu, Fiul meu Cel scump, Mielule al Tatălui şi al meu, îmi desfac braţele de mamă a Ta şi las din ele haruri peste cei ce Te bucură în zilele Tale cu mireasa Ta. La toţi cei veniţi la izvorul Tău le fac semn pe frunte, ca să mărturisească acest semn, iar pe ei îi cuprind şi Ţi-i dau Ţie, Fiule al meu, dacă vor ei aceasta. Cel ce vrea este cel ce se face fiu al Tău, copil după chipul şi asemănarea Ta, om nou, Fiule scump, copilul meu Cel Unul născut din Tatăl şi din mine, mamă Fecioară.

O, fii şi fiice ale oamenilor, daţi slavă Fiului meu. Aduceţi Lui iubirea din voi ca să v-o plămădească din nou şi să fiţi răscumpăraţi din moarte. Sunt mamă dulce pentru cei ce iubesc viaţa Fiului meu în ei. Iubiţi izvorul care curge din Fiul meu peste voi şi duceţi vestea Lui şi locul Lui cel pregătit aici. Duceţi de la margini la margini vestea venirii Lui şi rămâneţi în duhul bucuriei cereşti care este una, precum una sunt cei din cer. Cu glas de mamă şi eu vă spun: Pace vouă şi Fiului meu cu voi, în zi de dor sfânt între cer şi pământ! Pacea Lui este peste grădina întâlnirii. Iubiţi-vă unii pe alţii precum El v-a iubit de S-a dat pentru voi ca să fiţi apoi. Daţi-vă şi voi Lui, că Fiul meu este Cel ce este. Amin, amin, amin.

— O, mamă dulce, o, mamă cu dor! Ți-e dor de om, ți-e dor de mângâierea Mea. Numai tu ştii cu adevărat că omul este mângâierea Mea. O, mamă plină de dor! De ar vrea şi omul să ştie şi să vrea să fie mângâierea Mea! Acum să Ne bucurăm, mamă, căci cei mici ai Noştri de pe pământ Ne-au pus înainte zile de slavă, bucuria întâlnirii Noastre cu omul, mamă. Amin.

Eu, Domnul şi Învățătorul Cel de la Tatăl, aduc peste grădină miresme cereşti. Le torn cu multul, şi tot aşa să se urce şi de la voi la Noi, voi, cei adunați la izvor. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Şi iarăşi voi fi cuvânt peste voi în toată vremea sărbătorii.

Şi veniți cu toții la izvorul vieții, la nunta Mea cu mireasa Mea, voi, cei din sătuțul cuvântului Meu. Hai să nuntim, că e mama Mea în sărbătoare cu Fiul ei şi cu toți cei din cer peste grădina întâlnirii. Iubiți ce am Eu în sătuț la voi. Nu e nimeni să aibă ce aveți voi, dar să ştiți să căutați şi să aveți, şi să prețuiți apoi. Amin. Duhul sărbătorii rămâne dulce şi cu mângâiere peste grădină. Fiți sfinți precum Eu am aşezat trăirea în grădinile Mele în care-Mi arăt slava Mea între oameni. Fiți cuminți şi sfinți şi bucurați-vă o clipă ca în cer şi nu ca pe pământ. Fiți cuminți! Fiți cuminți! Fiți cuminți! Eu, Domnul, vă dau putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu. Glasul Meu vă cheamă la viața veacului ce va să fie curând, curând pe pământ. Pace vouă! Sunt în dreapta Tatălui, iar Tatăl vă spune şi El:

— Pace vouă, fiilor, şi vouă, nuntaşi ai nunții Fiului Meu!

Pace ție, mireasă mică a Fiului Meu! Să fii frumos, poporule mireasă, căci Fiul Meu este pe chipul tău. Amin, amin, amin.

11/24 august 2002

Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a doua

Vorbirea dintre Dumnezeu şi om este taina cea pentru sfârşit de timp. Mai întâi a grăit Dumnezeu cu omul, şi apoi omul cu Dumnezeu. Mai întâi omul n-a mai grăit cu Dumnezeu, şi apoi n-a mai vorbit Domnul cu omul. Ascunderea este păcatul care l-a despărțit pe om de Dumnezeu. Limba lui Dumnezeu este limba poporului român, căci Domnul a ales din nou Ierusalimul.

Grăirea Mea e dulce peste om, ca să-l îmbiu spre ea şi să-i dau omului înapoi ce a pierdut. Omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu, iar Eu, Domnul Cel milos după om, vin din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi vorbirea dintre Mine şi om, taina cea din veac ascunsă pentru sfârşit de timp. Amin.

Eu, Domnul, Mă fac cuvânt peste grădina cuvântului şi cobor spre om ca să-i spun că acest cuvânt este râul vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul, aşa cum este scris în Scriptura cea pentru sfârşit de timp. Eu după ce am făcut cu cuvântul cerul şi pământul l-am făcut pe om şi vorbeam cu el, şi el vorbea cu Mine. Glasul Meu şi pasul Meu se auzeau de urechea omului cel zidit de mâna Mea. Aşa Îl cunoştea omul pe Dumnezeu la început şi apoi.

Îmi scriu cartea venirii Mele şi Mă aşez cu ea în fața omului, şi Mă aşez cu ea peste vremi ca să cer fiecăruia socoteală după cum este şi după cum a fost fapta sa. Aşa am grăit Eu cu Moise pe muntele Sinai, şi Moise a scris cuvântul Meu cel de peste el, şi tot mereu l-a scris. Aşa am grăit Eu cu proorocii, şi ei scriau cuvântul Meu. Acum, după două mii de ani de la petrecerea Mea cu omul pe pământ timp de treizeci şi trei de ani Dumnezeu venit de la Tatăl între oameni, acum vin din nou din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi grăirea dintre Mine şi om, căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu. Dacă omul dă să-Mi spună că grăieşte cu Mine, iar el Îmi spune pe ale lui sau pe ale Mele, nu poate să se ascundă de păcatul nevorbirii dintre Mine şi el. Mai întâi am vorbit Eu cu omul, şi apoi omul cu Mine. Mai întâi omul n-a mai grăit cu Mine, şi apoi n-am mai vorbit Eu cu el.

Să nu te întrebi, omule care vii să-Mi vezi şi să-Mi auzi glasul care umblă prin grădina cuvântului Meu din vremea aceasta ca să se aşeze tot cuvântul Meu în carte, ca în toate vremile vorbirii Mele cu omul; să nu te întrebi de ce vorbeşte Dumnezeu cu omul, şi să te întrebi de ce nu auzi tu pe Dumnezeu vorbind peste tine aşa cum a fost planul Său cel din veac întocmit cu omul. Eu când l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea, l-am făcut ca să grăiesc cu el, şi el cu Mine, că de ce altceva l-aş fi făcut pe om Eu, Dumnezeu Cuvântul? L-am zidit şi am grăit cu el, şi el cu Mine până ce n-a mai vrut el să grăiască cu Mine, şi a grăit cu sine şi a făcut ca sine şi nu ca Mine. L-am zidit şi am grăit între Noi până ce el s-a ridicat mai mare ca Ziditorul său, pierzându-L prin neascultare, pierzându-L prin ascundere. Ascunderea este păcatul care l-a despărțit pe om de Mine, şi pe Mine de om, de n-a mai putut şi nu mai este grăirea dintre Mine şi om. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu, ca să se ascundă. O, unde se poate omul ascunde de fața Mea? Sunt mereu, mereu față în față cu omul, dar el vrea să uite aceasta, şi aceasta înseamnă ascundere. Mă ascunde omul de el, şi se ascunde omul de Mine, dar acesta nu este adevărul, şi omul nu se poate ascunde de Dumnezeu. Vin din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi grăirea dintre Mine şi om. Îl îmbiu pe om ca să-i dau înapoi ce a pierdut.

Mă aşez pe pământ în calea ta cuvânt, omule ieşit din omul cel zidit de mâna Mea. Tu eşti născut din om, şi vreau să te învăț începutul tău, omule scump. Grăirea Mea e dulce peste tine. Începutul ființei tale este omul cel zidit de mâna Mea şi cu care Eu grăiam între Mine şi el. Vreau să-ți dau înapoi ce ai pierdut. Vreau să te aşezi înaintea Mea şi să-Mi auzi glasul şi să crezi că Eu sunt, să crezi şi dacă nu Mă vezi. Nici Adam nu Mă vedea, dar Mă auzea, şi grăia şi el cu Mine, şi apoi s-a tras în sine şi n-a mai grăit cu Mine, căci s-a ascuns, şi apoi a dat să Mă uite.

O, cum să nu Mă uite omul care nu grăieşte cu Mine, şi Eu cu el? O, cum de nu aude omul cuvântul Meu? Cerul şi pământul M-au auzit când le-am spus să iasă din ape şi să fie apoi. M-au auzit că M-au ascultat, şi cine Mă ascultă Mă aude şi voieşte să Mă audă, şi grăieşte cu Mine cel ce Mă aude. Amin. Cel ce Mă aude este cel ce nu se ascunde de grăirea Mea cu el. Cel ce Mă aude, pe acela îl fac semănător de cuvântul Meu peste pământ, căci cel ce Mă aude grăieşte cu Mine, şi mărturiseşte apoi.

Omule, te chem cu mare dor la izvorul gurii Mele ca să te deprind cu începutul cel în care era grăirea dintre Mine şi om. Vino cu Mine spre începutul tău! Vino la Mine ca să te învăț să vorbesc cu tine, şi tu cu Mine! Vino, că Eu Mă întorc spre tine, Mă întorc după tine din rai, țara pe care Eu ți-am dat-o de aşternut ție şi Mie, ca să fiu cu tine, şi tu cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fii şi tu, şi acolo unde eşti tu, să fiu şi Eu. La ce-ți foloseşte mintea că Mă înțelegi cu ea dacă tu nu te întorci apoi spre grăirea dintre Mine şi tine? Tu nu te poți ascunde, dar te ascunzi. Tu nu te temi de Mine, dar te temi, căci păcatul tău este netemerea, şi te ascunzi cu el pentru că

te temi. Iubirea şi temerea de Dumnezeu, acestea te pot face iar, omule, şi te pot da Mie prin puterea lor cea pentru Mine. Amin. Temerea de Dumnezeu, când ea nu vine din iubirea de Dumnezeu, atunci ea îl ascunde pe om de Mine, iar când iubirea de Dumnezeu este izvorul ei, atunci ea este cea care nu-l desparte pe om de Dumnezeu, şi pe Dumnezeu de om. Amin.

În a doua zi de sărbătoare vă mângâi din nou pe voi, cei adunaţi la gura izvorului Meu de cuvânt. Luaţi din harul Meu şi îl puneţi în voi, ca să Mă puteţi iubi cu harul vostru cel din fire, şi Eu să pot lua de la voi. Stau cu oşti cereşti deasupra grădinii întâlnirii Mele cu voi. V-am chemat să grăiesc cu voi, şi voi cu Mine. Cântaţi-Mi doina nunţii Mele cu mireasa Mea cea din români luată, cu poporul Meu mireasă, popor pregătit de Mine pentru venirea Mea. Dulce-Mi este limba românească, şi am făcut din ea limba lui Dumnezeu la sfârşit de timp, că Eu grăiesc din nou peste pământ în limba poporului român, noul Meu Israel, noul Meu Ierusalim, căci Eu am scris prin profeţi în Scripturi, am scris că voi alege din nou Ierusalimul dintre neamurile pământului, fiindcă Israelul cu care am lucrat la început M-a lepădat cu totul acum două mii de ani, şi n-am ales din el decât o rămăşiţă mică de tot, care s-a mântuit prin credinţă atunci, la venirea Mea din Tatăl Cel ceresc şi din mamă Fecioară pe pământ. Cântaţi-Mi cântările nunţii, că Mă aşez în calea oamenilor cu nuntă cerească, cu zile de nuntă între Mine şi mireasa Mea cea mică, poporul cuvântului Meu, luat din români. Mai e un ceas, şi vin văzut, iar slava Mea din ziua aceea va fi pentru unii cu mângâiere, iar pentru cei mulţi, cu mânie, căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu şi nu-şi mai vine în fire ca să se întoarcă la începutul lui.

Aduceţi Domnului slavă. Cântaţi-I Domnului cântare nouă. Lăudaţi numele Lui în horă, în timpane şi în psaltire cântaţi-I Lui. Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă şi în alăută. Lăudaţi-L pe Domnul în strune şi în organe, în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-L în chimvale de strigare, ca să audă toată suflarea şi să laude pe Domnul! Amin.

Eu v-am chemat, şi voi aţi venit. Vă dau ca plată cuvântul Meu, şi vă pun masă de nuntă şi vă dau iertarea păcatelor dacă voi vă veţi lăsa de ele, şi ele de voi. Iar dacă nu le veţi lăsa, vă voi ruga cum voi şti Eu, şi voi lua apoi răul din voi, căci ce este cu neputinţă la om, este la Mine cu putinţă, că iată-Mă după două mii de ani de la venirea Mea trup şi cuvânt pe pământ, ca să aşez la locul ei grăirea dintre Mine şi om, taina cea întru început ascunsă pentru sfârşit de timp. Amin.

O, poporul Meu mireasă, dă-i omului cuvântul Meu cel de peste tine când Eu grăiesc cu el din grădina cuvântului Meu. Dă-i omului strigarea Mea după el. Dă-i, fiule, omului, dă-i ce ţi-am dat şi ţie când te-am luat din lume şi te-am făcut poporul Meu cel de la venirea Mea.

O, fii ai oamenilor, am pe acest petecuţ de pământ ieslea cuvântului Meu. Acest sătuţ este Betleemul Meu de azi, că Mi-am făcut iesle în el şi Mă nasc cuvânt în iesle şi Mă fac de hrană la toţi cei care dau să vină spre început, spre taina Mea cea din rai când Eu grăiam cu omul, şi omul cu Mine. Să nu credeţi că dacă-Mi faceţi rugăciuni pentru voi şi pentru neamul vostru, veţi face întoarcerea spre taina vorbirii dintre Mine şi om. Mai întâi am grăit Eu cu omul, şi apoi omul cu Mine. Nu înseamnă vorbire cu Dumnezeu când omul grăieşte Domnului şi când Domnul nu grăieşte şi El omului. Grăirea Mea din vremea aceasta peste om este grai dulce, ca să-l îmbiu spre Mine şi să-i dau înapoi ce a pierdut, căci omul a pierdut vorbirea dintre el şi Dumnezeu. Fericiţi veţi fi voi, cei chemaţi la nunta Mielului, dacă nu veţi uita glasul Lui care v-a chemat şi vă cheamă la nuntă, dacă nu vă veţi ascunde. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu pentru păcatul cu care el se ascunde. O, unde să se ascundă omul? El vrea să uite că Eu sunt şi Eu văd, şi aceasta înseamnă ascundere, şi e păcat aceasta ce face omul. Eu însă am venit pe pământ cuvânt şi îi ies omului în cale şi îl chem spre începutul lui.

Vino, omule, să bei din râul vieţii! Vino şi îţi spală faţa şi trupul şi duhul! Vino, că Eu vin şi îţi ţin calea ca să te fac din nou şi să te dau Tatălui şi să-I arăt Lui munca Mea, truda Mea cea de şapte mii de ani căutând după om.

O, fiilor unşi cu ungerea Mea cea nouă la sfârşit de timp! Stropiţi cu apa cea lucrată de Mine prin voi pe toţi cei veniţi la izvor, ca să le rămână semn pe ei că au venit şi că au băut. Eu, Domnul, şi cu slugi îngereşti, le voi ţine urma ca să-i ajut sau ca să-i mustru amintindu-le de glasul Meu care cheamă omul la viaţă. Am pus la porţi legile grădinii întâlnirii Mele cu omul, şi fericit este omul care le va pune peste el în toată vremea lui cea de până la venirea Mea.

Voi, cei care aţi venit la izvor! Voi, cei care aţi intrat la masa Mea de nuntă în grădina întâlnirii! Să se ţină după voi legile sfinte ale grădinilor Mele de pe pământ. Eu vă învăţ, căci sunt Învăţătorul. Eu vă învăţ, nu vă mustru dacă nu ascultaţi, căci fiecare îşi va lua plata sa. Fi-va să vin văzut curând, curând, şi vreau să-l găsesc pe om după voia Mea când voi veni, căci atunci va fi Scriptura aceea care spune: *«Cine este sfânt, să se sfinţească încă, şi cine este spurcat, să se spurce şi mai mult, şi fiecare va fi judecat de cele în care va fi găsit, că Eu n-am venit să judec lumea, ci ca s-o mântuiesc am venit»*. Amin.

Acum, iarăşi, pace vouă! Pace vouă, celor ce aţi venit la izvor! Iar dacă sunteţi necredincioşi, pacea Mea să se întoarcă în Mine. Vă slobozesc paşii înspre agoniselile voastre, dar nu uitaţi că tot ce poate omul avea cu adevărat, Eu sunt. Amin.

Vă binecuvintez pe voi, copii ai poporului Meu, că aţi trudit atât de mult pentru nunta Mielului. Fiecare nuntă are nevoie de pregătire, darămite nunta Mea cu voi! Vă întăresc pe voi. Întăriţi-vă şi voi prin sfinţenia Mea din voi, că ea este odihna Mea din om. Pace vouă, fiilor trudiţi! Amin.

Le spun şi celor ce au venit la izvor: Pace vouă dacă vă veţi sfinţi pentru Mine! Vă aduc mulţumiri vouă, celor ce Mi-aţi cântat cântările nunţii, şi vă rog pe voi, învăţaţi-vă cu nunta Mirelului ceresc, că nu poate omul să slujească şi la Dumnezeu, şi la satana. O, nu vă îngrijiţi ce veţi mânca şi cu ce vă veţi îmbrăca. Banul câştigat pentru fiinţă, banul luat din slujiri idoleşti vă ţine robi sub el, căci trupul vă cere, dar trupul este făcut de Dumnezeu pentru ca să fie locaş al Duhului Sfânt. Nu uitaţi aceasta ce v-am spus, şi ieşiţi din ale lumii şi purtaţi-vă prin ea cu cele sfinte din voi şi daţi lumii ce este al lui Dumnezeu, şi voi fi Eu ajutorul vostru acum, şi apoi pe vecii. Amin.

Vreau să-i trag în barca salvării pe mulţi din cei chemaţi, o, popor al cuvântului Meu! Un ceas mai trudim după om, şi apoi îl voi scăpa pe om de păcat, şi pe păcat de om, şi mulţi vor fi curăţiţi şi albiţi, după cum este scris. Îi slobozim acum spre casele lor, iar voi fiţi mereu, mereu casa Mea, hanul Meu unde Eu poposesc adesea cu omul ca să-i dau să bea din vinul nunţii Mele, iar Eu vă voi răsplăti pe voi, cei

sfinți ai Mei. Ferice vouă că trudiți pentru Mine şi nu pentru voi. O, de ar vrea şi omul să facă aşa pe pământ ca să-l găsesc aşa la venirea Mea!

Pace ție, grădiniță cu miresme cereşti deasupra ta! Sfinții şi îngerii poposesc peste tine. Duhul sărbătorii Mele de nuntă te învăluie în strai nou de serbare, o, grădiniță a întâlnirii Mele cu omul! Duhul Sfânt pluteşte în văzduhul tău, iar tu eşti aşternut al nunții Mielului ceresc. Cerul şi pământul se îmbrățişează în tine sub slava cuvântului Meu care umblă pe plaiul tău în zile de nuntă, cer nou şi pământ nou pe pământul tău.

Grăirea Mea e dulce, e dulce peste om, ca să-l îmbiu cu ea şi să-i dau omului înapoi ce a pierdut, să-i dau lui grăirea dintre Dumnezeu şi om, taina cea în vecii ascunsă pentru la sfârşit de timp aici şi acum. Amin, amin, amin.

12/25 august 2002

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Domnul este barca de salvare pe marea fără de țărm a lumii. Omul nu ştie ce este rugăciunea. Vai celui fără de călăuză! Duhul care lucrează în toți la fel este Duhul lui Hristos prin biserică. Cel neumilit cade prin el însuşi.

Eu sunt cu tine cuvânt în sărbători ca să te călăuzesc, poporul Meu, că nu e bine să te călăuzeşti tu, şi de aceea veghez Eu peste tine cu cuvântul Meu. Dau să-i călăuzesc şi pe fiii oamenilor, darămite pe tine! I-am chemat în grădina întâlnirii şi Mi-am lăsat peste ei glasul, şi le-am arătat izvorul şi viața şi calea şi adevărul, şi le-am dat să bea din izvor. Cu ucenicii Mei de atunci Mă purtam Eu prin cetăți, ca să culeg de ici de colo câte unul şi să le dau credință şi putere pentru împărăția cerurilor pe pământ. Dar cu tine stau acasă, şi îi aduc în grădinile Mele cu tine pe fiii oamenilor şi îi ajut să-Mi cunoască venirea şi să se aşeze înaintea Mea dacă vor. Am petrecut cu ei două zile de nuntă a Mea cu tine şi i-am avut nuntaşi şi i-am îmbiat cu cuvântul să-Mi urmeze Mie, dar greu mai iese omul din mare, poporul Meu. Marea lumii nu are țărm, dar am Eu barcă de salvare în loc de țărm, şi îi trag în ea pe cei ce vor viața, numai să vrea. Amin. Am ieşit cu barca de salvare înaintea neamurilor pământului ca să-i deosebesc pe cei aleşi ai Mei, căci aşa este scris.

O, poporul Meu, vai de omul din lume! Oricât ar vrea el să Mă iubească şi să învieze la cuvântul Meu, nu poate, bietul de el. Duhul lumii şi momelile lui, duhul pierzător al acestui veac nu poate omul din lume să-l biruiască, fiindcă prea puțin Mă iubeşte omul pe Mine ca să se poată lepăda de sine. Eu însă trebuie să-Mi fac curând, curând venirea, şi trebuie să strig din margini în margini, poporul Meu, şi numai apoi să vin, căci această lucrare de cuvânt, această Evanghelie nouă cu care Mă port Eu azi peste pământ trebuie să se audă bine peste tot, ca să Mă spăl de sângele celui ce nu se scoală din sângele lui, şi numai apoi să vin, fiindcă Eu, Domnul, nimic nu fac fără să vestesc mai întâi. Amin.

Iată, stă omul în sângele lui, gol de Dumnezeu. Are omul mamă şi tată, are omul femeie, are femeia om, are omul copii şi nepoți şi rude, şi nu se scoală omul din sângele lui ca să vină după Mine şi să se facă fiu al lui Dumnezeu, de un sânge cu Mine. O, nu se scoală omul, şi stă în sângele lui, căci scris este: *«Duşmanii sufletului omului sunt casnicii lui».*

Eu însă Mă port cu Evanghelia venirii Mele peste pământ, şi apoi vin văzut, că dacă nu vin, e vai de cel ce Mă aşteaptă să vin, fiindcă duhul rău e neadormit şi nu se culcă deloc, că-i este teamă când vede că Eu sunt cuvânt peste pământ şi că îl strig pe om să se trezească şi să fie mai înainte de venirea Mea. Iar tu să faci cu mare dragoste lucrarea Mea peste pământ, căci truda ta îşi va primi plata, numai să Mă iubeşti aşa cum îți cer Eu, poporul Meu, că Eu ți-am spus că iubirea şi temerea de Dumnezeu sunt cele ce-l țin pe om în brațul Meu cel ocrotitor acum, la sfârşit de timp, când Eu vin cu plata pentru faptă, când fiecare va fi judecat de cele în care va fi găsit la venirea Mea. Amin.

Eu le-am spus ucenicilor Mei: *«Rugați-vă neîncetat!».* O, dacă ar face omul cel credincios această minune plină de putere în ea, Eu l-aş găsi treaz în fiecare clipă. Dar Eu vă spun vouă ce este această Scriptură, *«Rugați-vă neîncetat!»,* că nu ştie omul, poporul Meu. Omul se roagă Mie pentru cele de pe pământ, pentru viața lui de pe pământ, şi el stă în sângele lui. Dar Scriptura aceasta este pentru cei ce aşteaptă venirea Mea, poporul Meu, şi iată, omul nu ştie ce este rugăciunea. L-am învățat pe om ce trebuie să aibă în ea rugăciunea lui. El trebuie să-L recunoască pe Dumnezeu de Tată şi să-I facă cinste Domnului, şi apoi să stea întru împărăția Sa cu adevărat şi să facă numai voia Tatălui, ca şi cum ar fi cerul pe pământ cu omul, şi apoi să ceară hrana cea pentru ființă, şi apoi s-o facă şi nu altfel, şi să fie omul iertător în toată vremea, ca şi Eu să-l iert pe el în toată vremea şi să-l feresc de ispita care vine din neascultarea omului, căci omul trebuie să asculte de Dumnezeu. Omul însă se roagă să-l iert când el nu voieşte să-şi ierte păcatele şi să şi le şteargă nemaifăcându-le. Se roagă omul să-i dau propăşire fără Domnul pe pământ, căci voia omului este departe de voia Mea în voia lui. Dar Eu i-am tot spus omului de când am ieşit cu glasul Meu peste pământ cu cartea Mea în care M-am scris şi Mă scriu în vremea aceasta, iar omul stă în sângele lui şi şi-l hrăneşte pe el, că aşa ştie el că înseamnă viața. Pe voi însă vă călăuzesc mereu, că nu e bine să vă călăuziți voi, fiindcă e vai şi iar vai de cel fără de călăuză peste el. Vă călăuzesc, şi dau învățătura Mea de peste voi la tot neamul omenesc, şi prin ea îi dau omului putere să se facă fiu al lui Dumnezeu, nu din carne şi din sânge, ci de la Dumnezeu născut, aşa cum Eu M-am născut de sus, şi tot aşa şi de jos.

O, poporul Meu, te călăuzesc, fiule. Te-am învățat mereu, mereu să-Mi întăreşti cărarea Mea spre tine ca să pot sta pe ea şi să te călăuzesc şi să te aprinzi tu mult şi tot mai mult la dragoste pentru Duhul Sfânt, Care-l face pe creştin fiu al lui Dumnezeu, fiu mărturisit de Duhul Sfânt, aşa cum ştii tu că se năşteau la începutul Meu pe pământ ucenicii Mei şi urmaşii lor cei din Mine, poporul Meu. Când păgânii se făceau creştini, Duhul Sfânt mărturisea din fiecare trup de creştin, şi aşa se arăta omul fiu al lui Dumnezeu, prin puterea credinței care întărea iubirea şi temerea de Dumnezeu în om. Dar în vremea aceasta e mai mare slava Duhului Sfânt în om, căci Acesta mărturiseşte cu multul din cer peste pământ, şi Se face călăuză. Amin.

Te călăuzesc, poporul Meu, ca să curgă din gura ta râuri de apă vie, precum este scris de cei ce cred în Mine, şi ca să faci tu aceasta. Să fii cănuță plină de Duh Sfânt frate pentru frate cereşte pe pământ, şi de la unul la altul să se poarte paharul acesta curat. O, e mare lucrare să bea creştinul vin curat şi neamestecat vin cu vin. Adevăratul duh de biserică a lui Iisus Hristos este duhul cel care lucrează în toți fiii la fel şi mereu, poporul Meu. Aşa voiesc Eu să te găsesc în ziua Mea cea mare, şi de aceea te călăuzesc mereu şi te îndemn mereu la iubirea şi la temerea de Dumnezeu, căci acestea te

fac pe tine să faci voia Mea şi nu pe a ta, să ai Duhul Meu şi nu pe al tău, să ai lucrul Meu şi nu pe al tău, şi să fii tu lucrul Meu mereu, mereu, poporul Meu. De câte ori te povățuiesc te-am învățat şi te-am ajutat şi te ajut să dai povața Mea peste tot pe pământ, ca să ia omul din învățătura Mea cu tine, că e greu fără hrană şi fără apă în vremea aceasta când pe nicăieri nu mai găseşte omul pe Dumnezeu pe pământ, şi îl găseşte numai pe om, căci omul care-şi zice slujitor al Meu nu-L dă omului pe Dumnezeu aşa cum este Dumnezeu, şi Îl dă aşa cum este el, omul, şi nu mai are omul cum să-L găsească pe Dumnezeu pe pământ. Numai prin acest cuvânt care se face râu din gura Mea peste pământ, numai din el poate omul să-L ia pe Dumnezeu peste el, dar e aşa de târziu să mai poată omul după ce de şapte mii de ani stă omul în sângele lui, căci sângele apă nu se face, şi stă omul în sângele lui şi nu mai caută apă ca să se spele, şi numai în sânge stă omul. O, cum să mai ştie omul să se roage neîncetat aşa cum vreau Eu să se roage omul, ca să vină la Mine rugându-se, şi apoi Eu să-l pun la lucrul mântuirii lui, la umilință să-l pun, ca să nu cadă, căci cel neumilit cade prin el însuşi, nu prin cel de lângă el. Niciodată nu cade omul prin altul, ci numai prin el însuşi atunci când cade, atunci când voieşte să cadă. Cel ce nu voieşte să cadă, acela se leapădă de sine şi nu mai are cum să cadă prin el însuşi, căci altfel nu cade omul.

Mama Mea se face sărbătoare în mijlocul tău, poporul Meu, căci cerul o serbează pe ea în ziua aceasta de înălțare a ei cu trupul la cer acum două mii de ani. Ea este ca şi Mine, cu trupul în cer, căci aşa sunt cei ce sunt cer pe pământ. Amin, amin, amin.

— Mă fac călăuză de lângă Tine peste poporul Tău cel mic, Fiule mare cât cerul şi cât pământul, Fiule al meu, Care ai făcut cu cuvântul cerul şi pământul pentru omul cel zidit de mâna Ta. Eu atât de mult doresc pe Duhul Sfânt Cel din mijlocul poporului Tău, Fiule! Tu i-ai învățat vorbirea dintre Tine şi ei şi le-ai spus lor cum este ea, şi le-ai spus lor cum nu este ea, ca să audă şi fiii oamenilor învățătura aceasta şi taina grăirii dintre Tine şi om. Tu ai spus că mai întâi ai vorbit Tu cu omul, şi apoi a vorbit omul cu Tine, şi a fost vorbirea dintre Tine şi om până ce omul s-a ascuns în sine, s-a ascuns de Tine, Doamne ziditor de om. Tu i-ai spus omului că mai întâi omul n-a mai vorbit cu Tine, şi apoi n-ai mai vorbit Tu cu omul, căci omul s-a tras din Tine în sine şi s-a ascuns de Tine, Doamne ziditor de om. Iată, Fiule durut după om: omul nu se poate ascunde de Tine, dar se ascunde. Omul nu se teme de Tine, dar se teme. Când omul nu grăieşte cu Tine, când Tu grăieşti cu omul, şi el cu Tine nu, atunci el este ascuns şi nu Te poate mărturisi din el însuşi, pentru că stă ascuns. Când omul nu se teme de Tine ca să Te asculte apoi, şi când se ascunde de temere că nu Te ascultă, o, ce mare durere stă peste Tine şi peste om, Fiule al meu! Voiesc să avem copii frumoşi şi plini de Duhul Sfânt, şi din ei să curgă râuri de ape vii unii spre alții ca să bem noi, cei din cer, să bem pe pământ, că pe pământ petrecem noi în cele ce nu se văd, Fiule Doamne. Curând, curând vine ziua să ne lăsăm văzuți la masă cu ei, cu copiii Tăi cei din urmă, dar ne trebuie putere de la ei. Apă şi hrană ne trebuie de la ei, ca să facem rod apoi, şi să fie rodul pe masa lor, să fim noi, cei din cer, văzuți, la masă cu ei, Doamne al minunilor care vin. Copilul care face aşa, poporul care lucrează aşa, nu încape în el nici o sminteală, nici o răceală, nici o micşorare a Duhului Sfânt, ci numai lucrare şi numai căutare, că Tu le-ai spus lor: *«Auziți-vă unii pe alții, fiilor!»*.

O, popor al Fiului meu, tot aşa spun şi eu: auziți-vă unii pe alții şi faceți-vă vreme pentru această lucrare de Duh Sfânt înaintea Domnului, că ea vă aşează pe voi înaintea Lui, şi aceasta să se facă pentru noi hrană şi apă şi creştere până la ziua când ne vom vedea desăvârşit la masă cu voi. Amin. Mângâiați durerea Domnului cea din mijlocul vostru, şi altfel de dureri voi să nu aveți. Pe voi să vă doară de cei ce au durerea Domnului în ei, şi de voi să nu vă doară, şi nu veți avea dureri. Amin. Vă voi învăța deosebit pe voi, căci Fiul meu vă va cuprinde în cuvânt, şi iarăşi vă vom învăța pe voi în ziua mea de serbare. Amin, amin, amin.

— Aşa vom lucra, mamă. Le binecuvântăm masa cea pentru trup şi stăm cu ei la masă. Ne vom uita apoi la ei, la Duhul Cel Sfânt din ei şi dintre ei, că Eu i-am învățat pe ei să se audă unii pe alții şi să rămână pe urma lucrului dintre ei Duhul Sfânt în ei şi peste ei, cu învățătura Sa, căci Eu îi călăuzesc, fiindcă nu e bine să se călăuzească ei; nu ei, ci Eu, mamă. Amin.

Poporul Meu, stăm la masa cea pentru trup acum, şi tu vei lucra, că numai cine nu lucrează nu se învață să lucreze. Eu te voi privi, şi apoi te voi călăuzi pentru tot lucrul tău, ba şi pentru tot nelucrul pe care Eu ți-l cer lucru, că Eu vreau ca tu să lucrezi şi să te rogi neîncetat, fiule. Iată ce-ți spun: lucrează neîncetat, căci aceasta înseamnă să te rogi neîncetat. Amin. Şi iarăşi te voi cuprinde în cuvânt în ziua de serbare cea pentru mama Mea Fecioara. Întâi, şi apoi, îți grăiesc Eu, şi te cuprind în cuvânt la mijloc, iar tu să asculți şi să te laşi cuprins, căci aşa înseamnă grăirea dintre Mine şi tine, copil călăuzit de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

15/28 august 2002

Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Durerea după Dumnezeu este îngerul vieții omului. Când îi lipseşte mintea, veghea nu-l ajută pe om să nu cadă. Grijile vieții îl despart pe om de Dumnezeu. Pentru iubirea de sine omul este fariseu. Pe pământ va rămâne duhul pocăinței şi duhul proorociei.

Să Mă primiți, să fiți primitori de Dumnezeu, voi, cei ce stați de strajă la ieslea Mea de cuvânt, că v-am aşezat să-Mi întâmpinați cuvântul şi să-l aşezați pe pământ. Amin. Să vă bucurați când vin la voi, că dacă Eu n-aş mai putea veni, voi n-ați mai fi, şi nimeni n-ar mai fi, că mare lucru şi mare minune este să fie omul, fiilor străjeri. Amin.

O, să vă bucurați că vin la voi, că durerea după Dumnezeu şi pentru Dumnezeu este cel mai mare sprijin pentru voi şi pentru Mine. Atâta sprijin ne-a mai rămas, şi Mie, şi vouă, că e vai de cel ce nu are durere pentru Mine. Oricât ar veghea creştinul ca să nu cadă, dacă îi lipseşte mintea, veghea nu-l ajută. Eu prin voi l-am învățat pe Israel cel de azi să ia minte multă, şi mereu să ia minte din Mine, din cuvântul Meu cel de peste el, dar pentru aceasta el trebuie să se uite mereu în carte, mereu în oglindă, şi să-i primească pe cei trimişi ai Mei şi să aibă durere pentru Dumnezeu, ca să nu sufere el, şi să fie Israel ca Dumnezeu. Amin.

O, nu-l ajută veghea pe creştin dacă el nu are minte. Cel ce nu stă bine îi lipseşte mintea, nu veghea; îi lipseşte durerea, fiindcă cel ce are minte, acela are durere pentru Dumnezeu şi după Dumnezeu şi se face flacără de cuvânt şi se bucură bucurându-L pe Domnul, căci durerea după Dumnezeu, aceea îl face pe om, şi aceea îl bucură pe om şi îl sprijineşte pe el şi pe Dumnezeu. Adam când n-a mai avut durere pentru Mine M-a părăsit şi s-a tras în sine şi n-a mai vorbit cu

Mine, şi apoi nici Eu cu el după ce l-am luat şi l-am pus pe pământ arătându-i ce i-a făcut lui lipsa durerii pentru Dumnezeu.

O, poporul Meu, nici un om n-are bucurie, nici un om nu este fericit. Numai cel ce-L aşteaptă pe Dumnezeu cu dor şi cu durere cu venirea Lui, după statul lui cu Mine, numai acela ştie ce este bucuria şi fericirea, căci acestea vin de la durerea aşteptării Mele cea din inima omului. Dacă omul are altceva în inimă, acela nu mai are nici un sprijin, fiindcă nu are minte. Oricât ar veghea el pentru el înaintea Mea, dacă el nu veghează pentru Mine cu durere şi cu dor de venirea Mea la el, aceluia îi lipseşte mintea şi se face greu de dus, căci se face uşor pentru el însuşi, şi greu de dus pentru Mine.

Când durerea cea pentru Mine se micşorează din mintea omului, Se micşorează şi Dumnezeu din inima lui, şi omul se întoarce în blestemul de a nu-L iubi pe Dumnezeu, în bucuria care-l desparte pe om de Dumnezeu şi de trimişii lui Dumnezeu. Aşa a păţit Irod din pricina bucuriilor lui, căci cel ce este fericit pentru el însuşi, acela îşi pierde mintea în bucurii, şi veghea nu-l mai ajută, şi el se ascunde de Dumnezeu şi de trimişii lui Dumnezeu.

O, poporul Meu, dacă omul ar cunoaşte durerea pocăinţei, abia atunci ar înţelege el ce este bucuria, şi ar iubi-o pe ea pentru el şi pentru viaţa lui şi pentru viaţa Mea în el. Cu cât omul are griji mai multe, cu atât mai mult el se bucură de ele, şi pe Domnul Îl umple de durerea de a nu-l mai avea pe om, căci omul îşi pierde blândeţea, care vine de la durerea după Dumnezeu, şi nici el nu mai are nimic şi pe nimeni apoi, căci bucuriile lui nu sunt dătătoare de viaţă, fiindcă viaţa este Dumnezeu. Acolo unde nu sunt legături de suflet între fraţi, acolo nu poate trăi blândeţea lui Dumnezeu, care face unire între fraţi, şi din pricina lipsei de blândeţe se pierd suflete, căci sufletul are nevoie de Dumnezeu ca să fie, iar Eu am spus: *«Cel ce-şi iubeşte viaţa, acela şi-o va pierde».*

O, poporul Meu, greu mai poate omul să-Mi dea Mie viaţa lui, să-şi dea viaţa lui ca să-Mi aducă spre Mine suflete, poporul Meu. Nu lui, ci Mie să-Mi aducă suflete. Blândeţea Mea şi smerenia Mea au făcut vii şi veşnice o mulţime de suflete. Blândeţea în vorbă, dacă ai cui s-o dai, aceea face legătură sufletească între fraţi, şi aceia se fac fii ai lui Dumnezeu prin durerea iubirii de Dumnezeu, dar unde nu se vede această taină adâncă şi lucrul ei cel minunat, acolo Eu nu propăşesc, fiindcă Eu am spus: *«Învăţaţi de la Mine, că Eu sunt blând şi smerit cu inima».*

O, nu ştie omul care este minunea aceea care leagă sufletele între ele, şi de aceea nu are omul durere, durere după Dumnezeu. Acolo unde nu sunt sufletele legate între ele şi însetate între ele, acolo nu este durerea cea după Dumnezeu, poporul Meu. Acolo sunt grijile vieţii care-l despart pe om de Mine, şi se desparte om de om cu sufletul, şi apoi omul Îl judecă pe Dumnezeu pentru el însuşi, ascunzându-se de Dumnezeu.

S-a bucurat Irod pentru el şi şi-a pierdut mintea judecându-L pe Dumnezeu pentru Ioan, cel trimis spre oameni ca să-i cheme pe ei la viaţa cea pentru Dumnezeu. Învaţă, poporul Meu, învăţătură de viaţă, şi stai sub durerea Mea care-ţi este ţie sprijin ca să nu cazi, fiule, că iată cum au căzut şi cad împăraţi şi robi care nu vor să se aplece şi să-şi dea viaţa lor pentru ca s-o aibă apoi. Iată, cel ce nu iubeşte să aibă pe Duhul Sfânt, acela uită să facă voia lui Dumnezeu cu mintea lui. Prea mulţi sunt cei ce fac cu fapta voia lui Dumnezeu ca să-şi acopere mintea care nu are pe Dumnezeu în ea, căci omul pentru iubirea de sine se face fariseu, şi aşa Îi slujeşte lui Dumnezeu. Tot Israelul, de la cel mai mare pus şi până la cel mai mic, zicea şi credea că Mă are pe Mine de Dumnezeu, stând el sub acoperământul legii cea pentru păcat, căci el făcea cu mâna şi nu cu inima faptele legii, şi nu avea blândeţea şi smerenia cu care Eu am venit la el de la Tatăl. Iată, legea învederează păcatul, dar cel ce are pe Duhul Sfânt, acela nu uită să facă voia lui Dumnezeu în chip blând şi smerit. Iar cel ce nu are pe Duhul Sfânt, acela Îl uită pe Dumnezeu pentru voia lui şi se foloseşte de duhul temerii, de duhul ascunderii când Eu vin cu Duhul Sfânt ca să-l luminez pe el şi ca să vadă că în calea lui se zăreşte prăpastia cea fără Dumnezeu, viaţa cea goală de durerea pentru Dumnezeu.

O, poporul Meu, o, Ierusalime, o, fii şi fiice! Duhul proorociei, aceasta am voit şi pe acesta vreau să-l aşez Eu peste tine, poporul Meu de azi. Pe cele de la Duhul Sfânt nu le poate omul avea de ieri şi atât, căci dacă face aşa, se îmbolnăveşte omul de duhul contrazicerii, de duhul judecăţii pentru om. Duhul Sfânt este mereu astăzi, mereu acum peste omul care nu uită să se facă voia lui Dumnezeu, fiindcă mereu Duhul Sfânt îl învaţă pe el, clipă de clipă îl învaţă, astăzi îl învaţă şi îi trimite lui de la El.

O, cel ce are duhul contrazicerii, acela nu poate primi în el taina proorociei, taina învăţăturii ca să-l facă Domnul prooroc de al Său, căci aceasta este o râvnire de la Dumnezeu, nu de la om, căci zice Scriptura: *«Mai ales râvniţi să proorociţi».* Cine stă mult la învăţat de la Mine, cine nu sfârşeşte să înveţe de la Mine peste el, acela este mereu prooroc. Dar cel ce are duhul măririi de sine, duhul acesta al vinovăţiei acesteia, acela are şi duhul învinuirii, iar Eu pe acela îl ţin greu pentru Dumnezeu. E o luptă grea de tot această luptă, căci cel neîncrezător care nu ia totul aşa cum vine spre el din cei ce au Duhul lui Dumnezeu, acela se face povară, povară grea de dus, mai ales după ce Domnul l-a folosit pe el ca să-Şi slăvească pe pământ numele Lui cel mare şi înfricoşător peste om.

Să Mă primiţi, să fiţi primitori de Dumnezeu, fii şi fiice ale poporului Meu, căci Duhul Sfânt Se face prooroc peste voi ca să vă facă pe voi fii de prooroc, dar să nu uitaţi că Duhul Sfânt este mereu astăzi, mereu acum, şi este blând şi este smerit precum Eu sunt, şi este aspru cu cei călcători de Duh Sfânt precum Eu sunt. Amin.

Duhul proorociei, aceasta am voit şi aceasta vreau să lucrez Eu în mijlocul tău şi din mijlocul tău, poporul Meu. Numai cu durerea după Mine şi pentru Mine clipă de clipă, numai acela este treaz desăvârşit şi aude glasul Meu care vine să-l facă pe om, numai acela are duh de prooroc, fiindcă duhul proorocului lui Dumnezeu nu are duhul lui, ci are Duhul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, aceasta ce vă spun Eu acum, să nu cumva să uitaţi vreo clipă, copii ai Ierusalimului nou, că voi nu trebuie să vă jucaţi de-a duhul vostru, că e mare prăpastie pentru cel ce stă în această lucrare cu duhul lui şi în duhul lui şi nu în Duhul lui Dumnezeu prin cei ce Îl au pe El pentru poporul Meu cel de azi. O, voi nu trebuie să vă jucaţi de-a cum o fi să fie, ci trebuie să credeţi că această lucrare care vă hrăneşte pe voi din cer şi de pe pământ este duhul proorociei, care vă conduce pe voi până la venirea Mea cu trupul văzut pe pământ după ce vor cădea tot şi toate pentru ca să pot Eu să vin să-Mi iau înapoi de la om cerul şi pământul. Eu pentru aceasta vă cer vouă trezie desăvârşită şi râu de cuvânt între Mine şi voi, şi între voi şi Mine, şi mers cu cârmă în toată clipa, şi iarăşi zic,

în toată clipa, şi duh de prooroc în voi şi între voi. Amin. Dar ce face duhul de prooroc? Duhul de prooroc este duhul care aduce pe masă tot şi toate din el şi din aproapele lui şi din Mine, că aceasta înseamnă înfăţişarea Mea cu omul în toată clipa.

Când pleci şi când vii, să nu pleci şi să nu vii fără casă şi fără masă şi fără haină şi fără pâine şi fără sare şi fără apă, fiule al Ierusalimului nou. Să ai totul cu tine, să ai pe Dumnezeu întreg cu tine şi în tine, că numai pe El nu-L poţi ascunde din tot ceea ce ai tu şi ce faci tu, fiindcă El este Cel ce Se dă, este Cel ce face lumină şi stă în lumină din veac şi până în veac. Israelul cel de demult n-a voit aşa, dar azi, Eu, Domnul, aşa şi aceasta vreau, fiindcă stau în mijlocul vostru cuvânt şi trup, şi stau ochi şi urechi, şi stau ca să vă primesc în Mine în toată vremea, ca să nu rămâneţi afară când voi veni. Dar învăţaţi-vă bine cu uşa, fiilor. Eu sunt uşa, şi am uşi spre Mine şi de la Mine ca să intru la voi şi ca să ies spre voi. Nimic mai mult să nu folosiţi voi aşa cum folosiţi uşile Mele spre voi, şi pe voi prin uşile Mele, că e mare primejdia pentru cetatea cea fără de prooroc, poporul Meu. Eu sunt Prooroc de la Tatăl peste voi, şi vă sunt Stăpân, dar folosiţi uşile, fiilor. Întrebaţi-Mă ca să înţelegeţi şi nu căutaţi oricum să înţelegeţi acest cuvânt care vă grăieşte vouă de taina duhului proorociei. Folosiţi bine şi ca înaintea lui Dumnezeu oglinda sufletului. Ca în faţa lui Dumnezeu uitaţi-vă în ea şi aşezaţi-vă în ea cu totul descoperit, ca să văd Eu în voi cu voia voastră şi să nu vin ca un străin şi să vă întreb Eu ce faceţi şi ce aveţi şi să vă spun Eu ceea ce nu-Mi spuneţi voi Mie. Să audă tot neamul omenesc ce frumos şi ce viu vă învăţ Eu pe voi împărăţia cerurilor din voi, şi din Mine spre voi duhul proorociei pe pământ cu oamenii.

Deschideţi Scripturile ca să citesc Eu cu voi din ele şi să ştie tot pământul ce trebuia să fie pe pământ. Înflăcăraţi-vă ca focul, ca să vă învăţaţi din zi în zi mai mult cu Duhul Sfânt, şi El cu voi, că va lua pământul foc curând, curând, iar voi va fi atunci să fiţi văpaie de Duh Sfânt, şi nu se poate numai atunci dacă nu sunteţi şi acum tot la fel. Duhul proorociei va fi acela care va lucra pentru voi atunci ca şi acum, dar atunci va lua foc ca focul care arde în văpăi şi vă va ocroti pe voi, cei ce ardeţi acum de dorul şi de durerea Mea. Toţi cei ce s-au jucat cu Duhul Sfânt, Care este cu voi, ei vor vedea atunci rodul şi adevărul cel de acum şi cel de atunci, dar am nevoie de voi să ardeţi acum de Duh Sfânt şi să Mă ascultaţi aşa cum vă spun. Amin.

Fiţi înţelepţi cu faţa Duhului Sfânt şi folosiţi uşile Mele spre voi şi deschideţi-le şi închideţi-le după voia Mea şi nu după voia voastră aşa cum a făcut poporul cel de la începutul şi de la mijlocul acestei lucrări de cuvânt. Fiţi ca în cer pe pământ, şi iar vă spun: auziţi-vă unii pe alţii ca să vă vindecaţi de toate câte nu sunt de la Duhul Sfânt, şi numaidecât să vă vindecaţi, ca să ia apoi foc sufletul din voi pentru cele ce nu se văd, pentru duhul proorociei, care Mă va aduce pe masă văzut pe pământ cu mii şi zeci de mii de sfinţi, ca să-şi primească ei plata cea de la Mine, fiilor. Amin.

Ioan, botezătorul Meu, stă cu Mine şi cu voi la masă de cuvânt, la masa cea pentru fiinţa voastră pe pământ, şi petrece cereşte cu voi, şi deschideţi ochii să vedeţi această petrecere a sfinţilor cu voi în duh de sărbătoare pentru venirea Mea. Vă binecuvintez masa cea din cer şi cea de pe pământ, cea pentru duh şi cea pentru trup, şi îi dau apoi botezătorului Meu loc cu cuvântul şi cu mâna peste voi, că este botezător, şi şi-a pus viaţa pentru om ca să nu mai păcătuiască omul în petrecerile cele fără Dumnezeu, că plăcerea vieţii este moarte pentru Dumnezeu în om, iar cel ce-şi pierde viaţa, acela şi-o va dobândi. Amin.

Şi iarăşi voi vorbi cu voi şi vă voi învăţa pe voi duhul proorociei. Numai Duhul Sfânt îl ţine treaz şi în iubire pe om. Altfel omul doarme; doarme mereu omul, doarme şi iar doarme şi trage la somn, iar somnul lui M-a făcut şi Mă face de şapte mii de ani să plâng şi iar să plâng după dragostea omului, după dragostea pe care i-o dădusem Eu s-o poarte el înaintea Mea. O, nu-i este de folos omului dragostea lui care l-a despărţit pe el de viaţă şi de rai şi de Mine. Dar cum să-l fac Eu pe el să priceapă taina aceasta ascunsă de omul care a aruncat de la el dragostea Mea pentru dragostea lui?

Poporul Meu, să nu trăieşti pentru nimic pe pământ decât pentru dragostea Mea, şi aşa cum te-am iubit Eu, că omul nu ştie ce este aceasta ce-ţi spun Eu. Te-am învăţat să nu fii mai mulţi, şi să fiţi ca unul. Iar Eu am spus rugându-Mă Tatălui: *«Dă-le, Tată, ţinere de minte, şi ei Mă vor milui şi Mă vor iubi».* Iar Tatăl Mi-a răspuns: *«Numai să se primească ei unii pe alţii, şi pe Tine prin uşi, cu cele ce Eu le aduc şi le amintesc prin gura Ta, că ei trebuie să fie toţi ca unul mângâierea Ta, aşa cum Tu cu cuvântul Tău le dai lor».* Amin.

Vă dau, fiilor, mereu, mereu, duh de trezie, duh şi grai vă dau. Împărtăşiţi-Mă! Luaţi şi mâncaţi Duhul şi Trupul Meu, şi întoarceţi-vă apoi să-Mi mulţumiţi cu tot dorul, cu multă, multă lucrare, căci sunt Cel ce aştept de la voi, fiilor. Amin.

O, copii ai Ierusalimului, să nu moară, să nu moară dragostea din voi, şi să se înnoiască, fiilor. Amin, amin, amin.

*

Mă aşez acum din nou cuvânt peste voi, că trebuie să stăm mereu, mereu cu masa întinsă între Mine şi voi, între voi şi Mine, fiilor, că Eu sunt Cel ce aştept de la voi. Amin. Şi de ce vă spun Eu aceasta ce vă spun? Vă spun că sunt Cel ce aştept de la voi, ca să nu moară dragostea Mea din voi, ci să se înnoiască. Amin.

V-am spus să deschideţi Scripturile, ca să citesc Eu cu voi din ele ce trebuia să fie pe pământ, şi să ştie tot pământul aceasta. Pe pământ trebuia să fie duhul pocăinţei şi duhul proorociei, poporul Meu. Iată, fiilor, de ce nu poate omul avea dragostea Mea în el şi nu dragostea lui. O, cum să aibă omul în el dragostea Mea când el nu are duhul cel blând al pocăinţei, de la care vine ca o furtună peste om dorul de Dumnezeu, care-l răvăşeşte pe om ca să asculte el glasul Meu cel sfânt pentru salvarea lui de la moarte?

Duhul pocăinţei şi duhul proorociei, aceasta trebuia să fie pe pământ. Ioan aceasta a adus pe pământ, şi mereu, mereu ca o furtună mergea şi striga: *«Pocăiţi-vă, că s-a apropiat împărăţia lui Dumnezeu!».* Aşa proorocea el peste pământ, şi aceasta îi poruncesc Eu să facă el şi acum, căci sunt cu el coborât la voi pentru masă de cuvânt ceresc între voi. Amin, amin, amin.

— Eu eram glasul celui ce strigă în pustiu, Doamne. Am venit pe pământ din planul Tău şi am adus cu mine din cer pe pământ duhul pocăinţei şi duhul proorociei. Amin. Eu strigam din duhul pocăinţei: *«Pocăiţi-vă!»*, iar cu duhul proorociei ziceam: *«s-a apropiat împărăţia cerurilor».* Eu n-am venit pe pământ să fac minuni, ci am venit mai presus decât aceasta. Am venit să aşez pe pământ ceea ce trebuia să fie: duhul pocăinţei şi duhul proorociei. Numai aceasta trebuia să fie pe pământ, numai pocăinţă, şi prin ea numai şi numai împărăţia cerurilor în om, şi între

om şi om, şi între om şi Dumnezeu, o, popor al Mielului lui Dumnezeu. Eu sunt botezător, şi mi-am pus viaţa pentru om ca să nu mai păcătuiască omul, căci plăcerea vieţii este moarte pentru om, iar cel ce ştie să moară, acela dobândeşte viaţa. Amin.

Când glasul meu striga cu putere peste oameni pocăinţa, pica cerul peste cei ce erau mari şi tari pe pământ. Omul I-a luat lui Dumnezeu pământul şi a făcut pe el păcat, şi s-a făcut mare omul prin păcat, şi apoi a stăpânit pământul şi pe om. Dar când eu am venit de la Tatăl şi de la Fiul şi de la Duhul Sfânt pe pământ, a picat cerul peste cei mari şi tari de pe pământ. Veneau la Iordan mulţimile să mă vadă, să mă audă cum Îl vestesc pe Mesia, Fiul Tatălui Savaot, Stăpânul împărăţiei cerurilor pe pământ. M-am făcut botezător. Spălam omul de păcate cu botezul pocăinţei, şi apoi îl învăţam pe om împărăţia cerurilor şi îl vesteam că Se apropie şi vine după mine Stăpânul împărăţiei, mai mare decât mine, şi ziceam: *«Vine după mine Cel mai mare decât mine, şi El vă va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc»*. Amin.

O, puţini, puţini de tot au priceput să arunce de la ei dragostea lor pentru dragostea Lui, căci El venea şi a venit să Se facă pe pământ dragostea omului. Nu i-a fost omului de folos dragostea lui care l-a despărţit pe el de viaţă şi de rai şi de Domnul vieţii. O, cum să-l fac eu pe om după două mii de ani de la strigarea mea peste pământ, cum să-l fac pe om să priceapă această taină ascunsă de omul care a aruncat de la el dragostea Domnului pentru dragostea lui? Acum, ca şi atunci, tot aşa fac, tot aşa strig: pocăiţi-vă, că s-a apropiat împărăţia cerurilor după două mii de ani de aşteptare după om!

Duhul pocăinţei şi duhul proorociei, aceasta va fi să rămână pe pământ, curând, curând, căci Fiul Omului Se va arăta acum, şi toate neamurile pământului vor plânge, iar cei ce aşteaptă acum venirea Lui vor fi ca mine şi vor striga aşa: *«Pocăiţi-vă pentru împărăţia cerurilor!»*. Amin. Dar oamenii nu se vor pocăi, căci cel ce nu primeşte în el duhul proorociei nu poate să se umilească mai întâi, nu poate să se pocăiască şi să ia apoi peste el duhul proorociei, care înseamnă împărăţia cerurilor, care se împarte în părţi din locul de unde şade ea. Amin.

O, popor care stai aşteptând pe Domnul tău! Întreabă-te dacă-L aştepţi, şi apoi să crezi că stai aşteptând pe Domnul tău. Tu ştii de la El ce este această aşteptare şi ce trebuie să facă ea şi ce să zică ea. Ea trebuie să zică mereu: *„Vino, Doamne!“*, căci aşteptarea miresei după Mire este dragostea Lui în om, dragostea care plânge după El zicând: *„Vino, Doamne!“*. Amin. Vezi, Ierusalime, că trebuie să zici şi cu duhul şi cu trupul această venire, aşa cum am zis eu, căci eu când am zis, a fost aşa cum am zis, şi El a venit când eu L-am vestit. Să vă bucuraţi când El vine la voi, că dacă El n-ar mai veni la voi, voi n-aţi mai fi, şi nimeni n-ar mai fi, căci ca să fie omul, aceasta e mare minune pe pământ, şi înaintea Domnului apoi. Eu când am venit spre oameni n-am făcut minuni înaintea lor, ci le-am arătat pe Domnul, căci le spuneam: *„Pocăiţi-vă, că S-a apropiat Domnul!“*. Aceasta este minunea pe care am dat-o eu oamenilor. Pocăinţa era ea, şi cu ea îl făceam eu pe om pentru împărăţia cerurilor pe pământ cu omul.

V-a spus Domnul să vă uitaţi mereu în carte şi să luaţi din ea minte multă, untdelemn mult, fiilor. Să deschideţi Scripturile ca să citească El cu voi din ele şi să ştie tot pământul ce trebuia să fie pe pământ. Eu vin în cartea cea de azi a cerului cu Scripturile mele, cu duhul pocăinţei şi cu duhul proorociei. Acestea trebuie să fie pe pământ. Amin. Vin şi vă învăţ pe voi duhul proorociei, căci Domnul v-a arătat pe voi peste pământ. Când eu m-am arătat peste pământ, eram pregătit pentru împărăţia cerurilor şi o vesteam pe ea îndemnându-i pe oameni să se pregătească pentru ea. Iar când am pătruns inima lui Irod cu duhul pocăinţei, s-a sculat duhul rău prin femeie şi mi-a luat viaţa, fiindcă eu am proorocit că eu trebuie să scad, şi Domnul să crească. Iar când Domnul împărăţiei S-a arătat, atunci Irod şi toată casa lui au văzut că eu am fost prooroc mare, şi s-a aprins de dragostea Domnului femeia care s-a dus la Irod şi a cerut din mâna lui viaţa mea. Fiica Irodiadei s-a umplut de duhul pocăinţei prin duhul dragostei pe care Domnul şi Mielul Tatălui o lăsa peste tot pe unde urmele Lui treceau şi lăsau în urma lor dragostea Lui care-l făcea pe om s-o ia în el. Fiica aceea a suferit cu durerea Domnului în ea, şi mult de tot a suferit ea când nu putea să plece după Domnul şi să se facă iubire pentru El, şi ca să I-o pună apoi Lui la picioare. Numai de departe L-a iubit, numai mistuită de dor şi de durere, aşa L-a iubit ea pe El, iar chipul Lui în ea se făcea din slavă în slavă tot mai frumos, tot mai viu.

O, duhul pocăinţei este cel care-L face frumos în om pe Domnul, căci toate vor cădea, numai dragostea Lui nu va cădea, şi ea va creşte şi îl va acoperi pe om, aşa cum a fost cu fiica aceea care a cerut viaţa mea de la Irod, şi prin care s-a împlinit proorocia gurii mele când am spus: *«Eu trebuie să scad ca să crească El apoi»*. Amin.

O, popor al venirii Domnului, să te laşi străpuns de cele două duhuri care trebuie să fie pe pământ: duhul pocăinţei şi duhul proorociei, că voi nu se poate să vă jucaţi de-a cum o fi să fie, ci trebuie să fiţi mai mult decât am fost eu. Eu am fost cel mai mare prooroc al Domnului, fiindcă L-am arătat pe Domnul cu cuvântul proorociei şi cu mâna mea pusă pe creştetul Lui, scoţându-L din apa Iordanului şi dându-L oamenilor din apă şi din Duh, iar apoi a mărturisit şi El prin sângele Lui, jertfindu-Se pe cruce pentru dragostea Lui după om. Am fost cel mai mare prooroc, pentru că L-am arătat pe Domnul. Dar voi, cei ce-L faceţi pe El cuvântul gurii Lui peste pământ după două mii de ani, sunteţi şi mai mari, căci Domnul a spus: *«Ioan a fost cel mai mare născut din femeie, dar cel mai mic în împărăţia cerurilor este mai mare ca Ioan»*. Amin, amin, amin.

Sculaţi-vă întru mărire şi aşezaţi pe pământ duhul pocăinţei şi duhul proorociei începând de la voi, căci toate încep de la voi, şi apoi peste pământ. A venit ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului cu multul pe pământ, şi cuvântul Lui trebuie să umple pământul şi să-l înnoiască pe el, căci Domnul a spus despre înnoirea lumii, despre naşterea din nou a lumii. Naşteţi-vă şi voi din nou, căci cu voi începe tot ce va fi pe pământ aşezat ca să stea înaintea Domnului. Amin, amin, amin.

— Eu, Domnul, sunt Cel ce aştept de la voi, fiilor. Să nu moară, să nu moară dragostea Mea din voi, ci să se înnoiască. Învăţaţi toate neamurile pământului, începând de la voi, duhul pocăinţei, că Eu voi coborî apoi înnoirea lumii şi duhul proorociei, şi *«toţi vor fi plini de slava Domnului»,* aşa cum este scris despre aceasta în Scripturi.

Aduc vouă mare şi cerească rugăminte, copii străjeri: strângeţi poporul şi ridicaţi Evanghelia Mea cu voi peste el, ca să vadă el cu multul că toate, toate au fost proorocite prin acest cuvânt, ca să fie ele apoi. Cea mai mare lucrare pe care să o faceţi voi de-acum, aceasta să fie, că Eu v-am făcut pe

voi peste pământ cuvântul Meu, şi vreau să vă mărturisesc, şi vreau să Mă mărturisiți prin această carte, cartea venirii Mele la voi, cartea Mea cu voi. Amin. O, nu vă temeți de duhul rău care bate spre voi. Eu voi fi cu voi, şi tot întunericul se va spulbera, şi voi veți rămâne în lumină şi veți rămâne lumină, că am făcut din voi mâinile şi picioarele Mele şi ochiul Meu şi urechea Mea şi numai de la Mine am pus peste voi. Deschideți cu putere cartea Mea cea tainică cu voi şi adunați lângă ea poporul şi dați-i lui din tainele Mele cu voi, că n-am pe nimeni mai scumpi ca voi şi de un lucru cu Mine şi credincioşi ai Scripturilor Mele de atunci şi de acum. Întăriți peste voi şi între voi şi peste pământ Evanghelia venirii Mele. Amin. Tot vaiul va trece, şi îl voi risipi Eu, Domnul, şi vă voi da aripi noi din zi în zi mai mult, şi voi veți fi mărturisitorii lucrului Meu cu voi. Amin. Toți, toți să lucrați, dar fără călăuză să nu vă încumetați să lucrați, că duhul rău dă să vă doboare pe voi, dar Eu am spus cândva: *«De vă vor tăia capul, Eu vi-l voi pune înapoi. De vă vor tăia mâna, Eu vă voi pune-o înapoi, aşa cum i-am pus înapoi capul lui Ioan după ce femeia i-a cerut lui Irod capul lui»*.

Stați sub călăuză! Dați putere cărării Mele spre voi, copii ai Ierusalimului! Să nu aveți în voi dragostea voastră, şi să aveți dragostea Mea, aşa cum o au cei prin care Eu vă hrănesc pe voi cu cele ce vor fi curând, curând pe pământ cu voi.

O, fiilor unşi, stați sub călăuză, stați toți sub călăuză, că nimeni, nimeni nu poate fi prin el însuşi. Să nu creşteți voi în voi, ci să cresc Eu în voi, căci aşa a lucrat Ioan. Lăsați pe Domnul peste voi, căci aşa aveți voi alegerea. Aruncați de peste tot de prin popor toată puterea duhului rău care bate spre voi, şi spuneți poporului că voi nu sunteți ai poporului, şi spuneți-i poporului că voi sunteți ai Mei şi numai ai Mei. Amin.

Iar voi, cei ce aveți povara Mea peste voi şi Îmi sunteți punte pentru cuvântul venirii Mele, aşa să stați mereu, căci crucea Mea am pus-o pe umerii voştri, ca să fie ea semnul venirii Mele, cartea pe care o aşez cu voi peste pământ, ca să fie ea duhul pocăinței şi duhul proorociei. Amin.

Râvniți la darurile duhovniceşti, dar mai ales râvniți să proorociți, şi, mai ales, şi iarăşi zic, mai ales, țineți din răsputeri la dragostea Mea dintre voi, fii ai Ierusalimului, că toate se vor sfârşi, dar dragostea Mea din om va fi izbăvirea Mea şi a sfinților Mei după două mii de ani de la anunțarea împărăției Mele.

Pace vouă, că sunteți tare, tare tristuți, copii străjeri în calea cuvântului Meu. Pace vouă, că multă pace vă trebuie, fiindcă încercarea voastră Eu o cunosc. Luați duh de sănătate, înfiripați-vă puterea, că n-are cine vă întări. Dar Eu sunt în voi şi cu voi, şi vom aşeza pe pământ duhul pocăinței, care va aduce cu el duhul proorociei, şi acesta va aduce cu el împărăția cerurilor tot mai văzut, începând de la voi, începând de la Ierusalim, fiilor. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2002

Praznicul Naşterii Maicii Domnului

Fiecare filă a Scripturilor este un astăzi. Când Dumnezeu se dă după om, El este îngenunchеat de om. Durerea este semnul iubirii care se naşte şi care naşte. Taina legănuțului.

La cumpăna dintre două sărbători, copii ai durerilor Mele, vă întăresc Eu, Domnul. Amin. Vă umplu Eu, Domnul, de dragostea Mea şi vă umplu de milă de Dumnezeu, fiilor străjeri în calea cuvântului Meu, fiilor zdrobiți de neputințe şi de dureri, în fel de fel dureri. Duhul rău Mă zbuciumă şi pe Mine, dară pe voi că sunteți cu trupul!

În duhul şi în trupul vostru se sparg, fiilor, toate, toate câte bat înspre lucrarea cuvântului Meu pe care o port cu voi între cer şi pământ, între pământ şi cer. Dar Eu, Domnul, am grijă din timp de voi şi, ca Cel ce văd totul dinainte, vă pregătesc dinainte mângâieri şi puteri lângă voi pentru durerile care lovesc în lucrarea Mea cu voi şi în voi, căci voi sunteți vasele lucrării Mele şi vă doare trupul şi vă doare duhul de câte ori lucrarea Mea primeşte lovituri de la vrăjmaşii ei, de la cei ce nu înțeleg ce este ea şi ce face ea între cer şi pământ, între pământ şi cer, fiilor unşi. O, păstrați-vă întregi sub mâna Mea cea tare care biruieşte mereu, mereu pentru Mine şi pentru voi împlinirea Scripturilor rostite de demult, fiindcă fiecare foaie din Scriptură are un azi, fiilor. Vă călăuzesc prin Scripturi aşa cum vă învăț Eu, Domnul, să umblați cu ele, şi vi le deslușesc din nou, căci Eu sunt în ele mereu astăzi, fiilor.

E zi de naştere. Sărbătorim pe cea născută şi pe născătoarea ei. Mama Mea are azi sărbătoarea ei cea pentru naşterea ei, iar mama ei are sărbătoarea ei lângă ea, lângă cea născută care M-a născut apoi pe Mine, Domnul şi Învățătorul şi Salvatorul vostru, fiilor. Îmi sunteți atât de dragi când sunteți îndurerați de durerile care bat spre lucrarea Mea cu voi, de v-aş lua şi v-aş face un legănuț între pământ şi cer, ca să vă legăn Eu în el cu îngeraşii Mei cei mângâietori din cer şi de pe pământ de lângă voi. Dar de peste tot Mi-e greu să pot aceasta, să vă fac legănuț şi să vă mângâi în mângâieri ca să-Mi pot Eu mângâia de la voi durerea Mea cea grea pentru lucrarea Mea, pentru lucrul cel greu de lucrat al venirii Mele de la Tatăl pe pământ acum, la sfârşit de timp, şi de început nou, fiilor îndurerați. Mă tare doare de voi! Nu ştiu cum să vă mai mângâi, să vă fac legănuț, între pământ şi cer să vi-l fac, şi să pun îngeraşi să vă legene pe voi, că-Mi sunteți aşa de dragi când purtați în voi durerile Mele care bat spre lucrarea Mea cu voi! Dar voi sunteți micuți de tot față de duhul cel mare al omului de pe pământ, şi sunteți cu duhul cel din cer în voi, iar cei din cer sunt în strâmtorare mereu şi peste tot pe pământ. Învățați din Scripturi ce este strâmtorarea, dar şi mângâierea ei, aşa cum Eu v-am arătat în timpul lucrului Meu cu voi, neumblând în vicleşug, nici stricând cuvântul Meu, şi îndemnându-vă pe voi prin arătarea adevărului față de orice conştiință omenească înaintea Mea, fiindcă Evanghelia Mea cu voi este încă acoperită, în parte acoperită pentru cei pierduți care nu-şi deschid ochii şi mintea ca să-i lumineze lumina Evangheliei slavei Mele, care este chipul Meu, fiilor, fiindcă Eu am zis: *«Să strălucească din întuneric lumina!»*. Amin. Iată, Eu strălucesc în inimile voastre ca să strălucească cunoştința slavei Mele pe fața celor ce Mă caută cu voi. Dar puterea aceasta covârşitoare este a Mea şi nu a voastră, fiilor.

Mi-e tare milă de voi, şi v-aş face un legănuț între pământ şi cer, ca să vă legăn Eu în el când sunteți duruți de peste tot, şi apoi să pot în voi mereu, mereu, fiilor duruți. O, cum să vă fac legănuț? Unde să vi-l fac? Voiesc lângă îngeri să vi-l fac, ca să vă legene pe voi îngerii din cer şi de pe pământ când Eu sunt adânc îndurerat în voi. O, cât de greu, cât de greu Îmi este Mie în voi când Eu şi cu voi trebuie să ne dăm după om, după gândirea omului, după firea omului, după iubirea sau neiubirea lui, iar gândirea Mea din voi stă supusă de gândirea omului, după felul lui de a fi, fiilor.

O, mamă a Mea, hai cu toții să fim în cuvânt, că greu Îmi este când n-am cu cine vorbi pe pământ atât cât sunt Eu,

mamă. O, greu Îmi este să stau supus sub gândirea omului, să pot ca omul şi nu ca Mine, mamă.

— Eu, Fiule scump, mă fac azi legănuț pentru cei îndurerați ai Tăi de pe pământ. Mă uit şi eu, ca şi Tine mă uit, să le putem face mângâieri ca să poată ei pentru Tine, căci spinii îi înăbuşă pe ei. Am face din spini trandafiri, trandafiri fără spini, Fiule înspinat. Dar când dăm să luăm în mână un trandafir pe care să-l curățăm de spini, şi apoi să-l facem mângâiere pentru noi şi pentru ei, ne umplem de sânge pe mâini, Fiule, căci coada trandafirului e plină de spini, şi cu ei se face spin trandafirul. Noi însă, mereu, mereu am voit să facem pe pământ trandafiri fără spini, şi să facem din ei mângâieri pentru noi pe pământ, dar greu mai este când Dumnezeu Se dă după om, după gândirea omului, după firea omului, după împietrirea omului, după dorul din om, Fiule, căci dorul din om e dorul lui cu care stă lângă Dumnezeu, şi nu e dorul lui Dumnezeu cu care stă omul lângă Tine, Fiule. Pe vremea lui Verginica, cea care Te-a purtat ca şi mine în trupul ei cu Duhul Tău, aşa cum Te-am purtat eu în mine cu trupul Tău, Doamne, Tu vorbeai îndurerat din ea, şi privind la cei ce ascultau de la Tine prin gura ei, spuneai aşa: *«O, trandafirii Mei cu spini pe coadă, că am voit să iau în mână un trandafir, şi el M-a înțepat»*. Aşa spuneai Tu, Fiule, prin Verginica, fiindcă omul are gândirea lui, şi Tu nu poți decât ca el cu omul.

Ne doare pentru cei duruți pentru noi, pentru vasele lucrării Tale, Doamne. Când ei stau în mână cu armele dreptății cele de-a dreapta şi cele de-a stânga ca să facă să strălucească din întuneric lumina, ei stau înfățişați înaintea tuturor ca slujitori ai Tăi în multă răbdare, în cuvântul adevărului, prin slavă şi necinste, prin defăimare şi laudă, ca nişte necunoscuți, deşi bine cunoscuți; ca nişte întristați, dar pururea bucurându-se în dureri; ca nişte amăgitori, deşi iubitori de adevăr; ca nişte pedepsiți, dar nu ucişi; ca nişte sărăcuți, dar bogați pentru toți şi pe mulți îmbogățind; ca unii care nimic nu au, dar stăpânind lumea, Doamne, purtând în ei lucrarea Ta, lumina Ta cu cele şapte duhuri dumnezeieşti în ea şi vasul cu untdelemn care hrăneşte lumina, căci cuvântul este lumina, este untdelemnul care curge prin două țevi peste pământ, cuvântul Domnului, ca să ştie tot pământul că Tu eşti trimisul Tatălui cuvânt, iar ei sunt unşii Tăi prin care Tu stai înaintea a tot pământul cu ei. Amin. Taina lor cu Tine e taină acoperită, şi din slavă în slavă Te tăinuieşti în ei, şi fărădelegile multora le iau asupra lor, purtând peste ei ocara Ta, Doamne. Le-am face un legănuț între pământ şi cer, că ei sunt mici şi trebuie legănați, şi trebuie purtați, şi trebuie să înțeleagă ei Scripturile Tale cele pentru sfârşit de timp, şi să stea ei aşa cum scrie despre ei în Scripturile Tale, Doamne, în Scripturile cele de demult ale proorocilor lor care privesc acum de lângă Tine lucrul tainei Scripturilor lor.

O, să-i naşti mereu pe ei, Fiule. Mereu, mereu să-i naşti ca să fie mereu nou-născuți, căci Tu iubeşti pe copii, iar pe oamenii mari îi aştepți să se facă şi ei copii, căci dacă sunt mari nu ştiu să facă ce fac copiii, precum nici copiii nu ştiu să facă ce fac oamenii mari care nu mai învață sfințenia cea cu duh de copil şi voia Ta în ei apoi, Doamne. O, dă-le Tu mângâiere şi du-Te cu ei pe calea cărții lui Verginica, iar ea să le dea iar laptele cel pentru copii, mângâierea şi legănarea pentru cei mici ai Tăi. Amin, amin, amin.

— O, cum să nu le dau, mamă! Dacă Eu nu le dau, cine să le dea? Mă voi purta cu ei spre cartea trâmbiței Mele Verginica şi voi poposi cu ei în ea ca într-un leagăn sfânt şi îi voi hrăni pe ei cu untdelemn şi cu vin, că sunt doborâți de dureri şi nu găsesc pe pământ leac pentru durerea Mea din ei. Duhul rău care bate spre ei M-a zbuciumat şi pe Mine, dară pe ei! căci ei sunt cu trupul, şi sub chipul lor Eu stau ascuns în mijlocul poporului Meu şi îl hrănesc pe el din vasele ungerii Mele precum scrie în Scripturi despre untdelemnul care porneşte şi adapă cu cele şapte duhuri şi puteri dumnezeieşti luminile care luminează pe pământ calea Mea spre om prin unşii Mei. Amin.

O, copii duruți, atât de greu duruți de toate câte bat spre voi! Duhul rău e rănit de moarte şi se războieşte cu voi ca să frângă corabia Mea cu care Eu vă port spre întâmpinarea Mea. Dar Eu vă mângâi în dureri, şi vom putea mereu, mereu prin dureri. E dulce viața prin dureri. E tare dulce viața Mea în voi, căci durerea a fost viața Mea, aşa precum şi viața voastră este. E aşa de dulce viața de fiu al lui Dumnezeu, şi cine o află o iubeşte, căci iubirea care doare adânc în om pentru calea Mea, aceea este iubirea. Iubirea este cea care doare, fiilor, şi durerea este bucuria ei, şi după acest semn s-o cunoaşteți pe ea, căci semnul ei este durerea, durerea care o naşte pe ea ca să fie în om iubirea Mea. Amin.

O, v-aş face un legănuț între pământ şi cer, şi greu vi-l mai pot face. Mă mut cu legănuțul Meu cel pentru voi din loc în loc în tot jurul ieslei Mele de cuvânt, ca să vă port pe îngeri şi cu îngeri de sus şi de jos, şi ca să-Mi păziți voi ieslea Mea de orice duh potrivnic care loveşte în voi ca să-Mi facă Mie nume rău pe pământ. Dar Eu sunt biruitor pentru voi, numai să fiți voi uniți; uniți la bine şi la greu, fiilor unşi, ca nişte păstoraşi întru Unul singur, Păstorul vostru, Iisus Hristos. Amin.

Voi, fiilor unşi care stați înaintea Mea mărturie peste neamurile pământului din partea Mea de-a dreapta şi de-a stânga vasului cu untdelemn din care Eu Mă las peste pământ cu cele şapte duhuri dumnezeieşti ca să fac cu ele ceruri noi, şi pământ nou să fac, voi să fiți voia Mea. O dragoste fără de margini să fiți înaintea Mea, căci cumpăna Mea este în mâinile voastre, precum scrie în Scripturi, fiindcă fiecare filă a Scripturilor Duhului Meu Cel Sfânt, prin prooroci scrise, are un azi, fiilor. Întăriți-Mi taina iubirii şi nu vă temeți de dureri, căci iubirea care doare este cea care arde, şi luminând arde. Amin.

Legănați-vă în Duhul Meu ca într-un legănuț. Căutați cu Duhul Meu, Care vă mângâie pe voi. Uitați-vă în voi, şi uitați-vă în Mine ca să vedeți, fiindcă în cartea Mea cu voi Eu M-am aşezat cu voi şi cu multe taine peste voi. Răvăşiți-vă aducerile-aminte ale zilelor tainelor Mele cu voi şi legați-le firul şi veți vedea înapoi şi înainte, şi veți vedea tot mai desăvârşit locul Meu de lângă voi şi locul vostru de lângă Mine, şi aşa vom lucra mereu, mereu de acum, că a venit iară şi iară vremea cea dulce care vă învață prin dureri să fiți voi vremea Mea, fiilor. Îmi sunteți aşa de dragi când sunteți îndurerați! Sunteți aşa de frumoşi când plângeți! Sunteți atât de slăviți când sunteți disprețuiți şi neiubiți, că nu oricine are de la Mine darul cel mare de a vă iubi pe voi cu tot dragul, fiilor. Hai să plutim şi să ne dăm în leagăn şi să ne mângâiem. Hai, fiilor! Toate pânzele sus! Eu, Domnul, sunt sus pe catarg, cu steagul român şi cu năframa Noului Ierusalim pentru biruința cea mare mereu, mereu pentru Mine şi pentru voi. Fiți stegari cu putere multă. Priviți mereu la stânca aceea din care ați fost luați ca să fiți ai Mei, şi stați în ea ca să fiți. Cine voieşte să fie ca Mine, să se uite la voi şi să fie. Iar voi să fiți ca Mine, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2002

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Cei ce nu prind tâlcul învățăturilor Domnului, aceia trebuie să repete timpul pentru învățat. Cei disprețuiți pentru Domnul sunt cei frumoşi ai Domnului.

Vă găsesc că Mă aşteptați, copii care-Mi primiți cuvântul, dar voi trebuie să deslușiți poporului Meu tot ceea ce Eu cuvintez în cartea Mea de azi, că dacă el înțelege ca el şi nu ca Mine şi nu ca voi, nu înseamnă că învață carte Israel. Eu vreau să-i dau lui premiu de înțelepciune, dar să fie la lecții Israel, iar cel ce nu ştie şi nu poate prinde bine tâlcul învățăturilor Mele şi al tainelor Mele de azi şi al fiilor de azi cu care Eu Îmi lucrez minunata Mea venire acum, la sfârşit de timp pământesc pentru cei ce Mă iubesc, aceia să repete iar timpul pentru învățat, şi apoi să primească notă bună, şi apoi să lucreze dreptatea şi înțelepciunea ei în pământul celor sfinți. Amin.

Să stea poporul Meu la învățat, fiilor. V-am făcut făcători şi învățători peste poporul Meu, iar el trebuie să stea la făcut, şi apoi să învețe, că atât are el de făcut între pământ şi cer. Curând, curând Eu vin, şi trebuie să-Mi găsesc poporul gata pentru ca Eu să-l pot ocroti în ziua judecății. Amin.

O, atâtea pilde minunate lucrez pentru voi! Atâtea întăriri vă dau în dureri ca să vă odihnesc Eu pe voi şi să-Mi întăresc poporul care Mă va întâmpina de lângă voi, fiilor unşi. V-am spus vouă că sunteți aşa de slăviți când sunteți disprețuiți şi neiubiți, şi v-am spus că nu oricine are darul cel mare de a vă iubi pe voi, că de la Mine este iubirea cea pentru voi în om, în omul care are ochi şi urechi spre Mine şi spre voi, ca apoi să vă vadă pe voi. Vă arăt semne minunate, ca să-Mi întăresc poporul lângă voi, că iată, voi sunteți plăpânzi şi nu voiți să Mă slăvesc în voi lângă popor ca să-l întăresc Eu pe el. Voi sunteți fiii umilinței, fiindcă o iubiți pe ea aşa cum am iubit-o Eu. Dar şi prin ea sunteți slăviți, căci cine este de la Mine, acela este slava Mea, iar Eu v-am spus că sunteți aşa de slăviți când sunteți disprețuiți! Şi iarăşi v-am spus: legați firele zilelor Mele cu voi, că asta mai aveți de lucrat, că v-am făcut pe voi ochi şi urechi înaintea Mea şi înaintea poporului sfânt. Uitați-vă înapoi, şi uitați-vă înainte apoi, ca să vedeți desăvârşit locul Meu de lângă voi, şi locul vostru de lângă Mine, ca să putem trece prin dureri, că e dulce vremea prin dureri, fiindcă ea vă ține în mare trezie şi vă face frumoşi pentru venirea Mea. Amin. Locul Meu de lângă voi dacă nu-l înțelege poporul Meu, el nu va putea cunoaşte locul lui de lângă Mine. Şi cum va sta el lângă Mine dacă nu cunoaşte bine statul Meu de lângă voi? Eu i-am spus poporului Meu cuvânt tainic, iar voi, fiilor slăviți prin dureri, umiliți-vă înaintea Mea şi slăviți-vă pentru Mine înaintea poporului, dar învățați să ştiți cum să vă fie statul cu creştinii şi cât să vă fie ca să nu vă pierdeți voi puterea Mea din voi dacă poporul dă să se obişnuiască cu voi. Uitați-vă în Scripturi cum lucram Eu cu ucenicii şi cu cei ce veneau după Mine ca să asculte de la Mine taina împărăției cerurilor. Voi trebuie să ştiți şi să fiți taina Mea cea din mijlocul poporului sfânt, şi trebuie să vreți aşa, ca să nu vă mai doară dureri care vă doboară, că n-are cine să vă ajute pe pământ prin dureri, fiindcă voi aveți durerile Mele, fiilor. E greu să se vadă de pe pământ durerea Mea din voi. Lăcrimioarele voastre sunt ascunse în voi, fiindcă Eu sunt Cel tainic, şi nu oricine ştie să plângă aşa cum plâng Eu în voi. Aceasta ştiți numai voi, fiindcă voi ați stat la făcut după chipul şi asemănarea Mea, şi v-am făcut frumoşi pentru Mine şi v-am spus că vă vor mărturisi diavolii şi îngerii şi veți şti că Eu sunt Cel ce vă ocrotesc şi Cel ce vă slăvesc pe voi. Amin.

V-am luat cu câteva zile în urmă şi am ieşit cu voi ca să-Mi întăresc prin voi şi de lângă voi pe cei încercați de durerile voastre, de durerile Mele în voi, fiilor. Apoi i-am poruncit duhului rău care bate spre voi să vină să-şi arate lucrarea lui cea potrivnică Mie şi vouă. Să vină, i-am spus. Şi i-am spus că îl aştept. El s-a supus, fiindcă Eu sunt Dumnezeu, şi a venit supus de puterea îngerului Meu care a lucrat atunci pentru voi. Am lucrat ascuns în voi şi l-am făcut să-şi arate lucrarea lui cea mincinoasă cu care ar da el să Mi-i lovească până şi pe cei aleşi ai Mei. L-am făcut să vorbească, şi a vorbit. Apoi Eu am lucrat prin voi arătându-vă lui cu Mine în voi, şi arătându-vă şi vouă cât sunt în voi, fiilor. El s-a înfricoşat atunci, şi s-a tras din fața voastră şi s-a tot tras înapoi dacă a văzut că Eu îl înspăimânt cu slava Mea din voi, cu seninul Meu din voi, că Eu nu lucrez cu asprime nici pentru duhul rău, fiilor. Dar el s-a tras în el, şi apoi îngerul Meu l-a luat pe el şi l-a dus la locul lui. Şi iar am trecut apoi cu voi, şi v-am arătat vouă cum vă mărturisesc Eu înaintea oamenilor, fiilor, şi cum le dau Eu lor ochi şi urechi ca să vadă slava Mea din voi şi ca să stau Eu față în față cu voi în mijlocul oamenilor şi ca să vă întăresc puterea şi ascultarea şi credința că voi sunteți ai Mei în orice vreme de bucurii sau de dureri, fiilor. V-am grăit vouă din fața voastră, şi acelaşi fel de grăire am grăit, aşa cum v-am grăit din carte, şi v-am mărturisit prin oameni, cu puterea îngerului Meu, şi am spus: *„Sunteți aşa de frumoşi! Sunteți aşa de priviți şi de slăviți!“*. V-am repetat cuvintele Mele de peste voi prin îngeri şi prin oameni, căci îngerii din cer lucrează pentru voi pe pământ şi vă arată pe voi fiilor oamenilor care vă proorocesc pe voi, care vă văd pe voi cu slava Mea în voi. Eu am spus prin prooroci: *«Până şi peste robi şi roabe voi turna din Duhul Meu, şi ei vă vor prooroci pe voi pentru adeverirea lucrului Meu din voi peste pământ»*. Amin.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor! Eu sunt cu voi pe pământ în acelaşi timp şi în dureri şi în slavă, întărind pe poporul Meu cel de sub crucea Mea cu voi. Le dau mângâieri celor ce poartă durerile voastre ca şi voi. Le dau din cer, le aduc mângâieri din cer ca să poată ei trece vremea durerilor Mele din voi. Vă arăt pe voi deodată prin slavă şi necinste, prin defăimare şi laudă, ca nişte întristați, dar pururea bucurându-vă; ca nişte săraci, dar pe toți îmbogățind; ca unii care nu mai au nimic, dar pe toate stăpânindu-le.

O, ce frumoasă este crucea, fiilor! Ea vă ține după chipul şi asemănarea Mea. Ea vă slăveşte şi duce slava voastră la cei necăjiți pentru voi, că nu oricine are de la Mine darul cel mare de a vă iubi pe voi cu toată ființa lor care suferă mângâindu-se când voi din slavă în slavă suferind şi biruind vă arătați încercați pentru calea crucii Mele de azi, şi pe care v-am pus-o pe umeri ca semn înaintea venirii Mele, ca să plângă apoi toți cei de pe pământ care nu M-au cunoscut în voi mai înainte de ziua cea slăvită a slavei Mele, fiilor.

Azi e zi de sărbătoare pentru biserica cea cu sărbători. Crucea Mea este azi sărbătorită în lucrare de biserică, crucea pe care Eu am dus-o pe umeri până pe Golgota, ajutat de Simon Cireneanul. Ridicați-vă şi voi, şi înălțați-vă pentru slava Mea înaintea poporului umilindu-vă pentru umilința lui. Luați Duhul Meu din voi şi ridicați-L peste Israel, că Eu v-am spus vouă aşa: *«Uitați-vă în voi şi uitați-vă în Mine, în cartea Mea cu voi»*, că Eu M-am aşezat cu voi în ea, şi cu tainele Mele cu voi. Legați-le firul şi vedeți înapoi şi înainte, şi veți

vedea tot mai desăvârşit de atunci şi până acum locul Meu de lângă voi, şi locul vostru de lângă Mine; locul Meu în voi, şi locul vostru în Mine; Eu în voi, şi voi în Mine înaintea poporului sfânt. Amin. Şi vom lucra mereu, mereu de acum, că a venit iar vremea cea dulce care vă învaţă prin dureri să fiţi vremea Mea, fiilor. Cel ce voieşte să stea în lumină, acela va lua învăţătură şi va vedea prin ea şi cu ea, iar cel ce are duhul lui nu va pricepe nici acum, căci scris este în Scripturi: *«Cei înţelepţi vor lumina ca strălucirea cerului, iar cei care vor fi îndrumat pe mulţi pe calea dreptăţii vor fi ca stelele în veci de veci».* Amin. *«Mulţi vor cerceta şi va creşte ştiinţa cărţii Mele cu voi. Mulţi vor fi curăţiţi şi albiţi şi lămuriţi, şi numai cei înţelepţi vor înţelege.»* Amin.

V-am mângâiat pe voi în cartea lui Verginica. V-am desluşit taine din tainele lucrării Mele cu voi ca să întărim ştiinţa poporului sfânt, şi el să fie înţelept şi să înţeleagă. Vreau să fiţi comoara Mea pe care s-o iau în mână curând, curând, iar voi să vă bucuraţi de mila Mea de voi şi de dragostea Mea de voi, fiilor. Tot poporul să vrea aşa cum vreau Eu, dar să fie înţelept tot fiul acestui popor, că este scrisă o Scriptură care spune aşa: *«Îl vor vedea cum este, căci vor fi asemenea Lui. Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este».* Amin. O, Eu sunt Cel umilit între voi, iar voi să fiţi asemenea Mie, şi aşa să vă văd că sunteţi, copii ai Ierusalimului. Dacă voi nu aţi fi umiliţi ca şi Mine, blânzi şi smeriţi aşa cum sunt Eu, cum M-aţi putea vedea dacă nu aţi fi ca Mine? Dacă voi nu aţi fi după chipul şi asemănarea Mea, cum M-aţi putea vedea, copii învăţaţi de Dumnezeu cu atâta învăţătură din cer, şi care curge ca untdelemnul cel curat, în două şuviţe, adăpând luminile candelelor care văd peste tot pământul şi învăţând pe toţi oamenii taina împărăţiei cerurilor, aici, pe pământul Meu cel sfânt şi al grădinilor Mele din jurul ieslei Mele de cuvânt?

Ridicaţi-vă la darurile înţelepciunii tainice şi proorociţi unii altora vremea începutului Meu cel mic şi cel mare, căci orice început mic e mare, e nou, e luminos, fiilor, numai să aveţi voi ochi şi urechi botezându-vă mereu în vasul spălării, în vasul Meu cu untdelemn, în lucrarea Mea de cuvânt care vă creşte pe voi pentru ca să rămâneţi în iubirea Mea. Amin.

Cine are urechi, să audă, şi apoi va vedea, şi va înţelege apoi, şi iarăşi va vedea. Amin. Aşa să stai tu înaintea Mea şi înaintea celor prin care Eu te hrănesc, Ierusalime. Şi cere, poporul Meu, şi ţi se va da, şi apoi vei avea. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2002

Sărbătoarea sfântului Ioan evanghelistul

Cel nelegiuit îşi face casă pentru trufia lui, şi omul nu mai ştie ce înseamnă om. Duhul trebuie să biruiască trupul. Să nu moară cele mari din cer pentru cele mici de pe pământ.

Ai nevoie de multă învăţătură, Ierusalime. Te-aş ridica pe nori, că e greu pe pământ. Ţi-aş arăta mai mult pe cele de sus, şi de la ele pe cele de jos, că mare este vremea Scripturilor Mele din zilele tale, şi tu eşti încă micuţ, poporul Meu. Ai nevoie de multă învăţătură, că eşti micuţ, Ierusalime, şi nu ştii să te înveţi singur, iar Eu te-aş învăţa şi te-aş tot învăţa din zori şi până-n zori, ca să te ocrotesc sub învăţătura Mea şi să-ţi vestesc prin ea lucrarea Mea şi lucrarea ta, şi să te ocrotesc din zori şi până-n zori, poporul Meu.

Are nevoie omul de pe pământ de multă învăţătură, Ierusalime. Se apropie învierea morţilor, şi omul de pe pământ se tot ascunde de venirea Mea, şi Eu trebuie să vestesc pământul că vin ca să-Mi împlinesc Scripturile cele pentru vremea aceasta, şi încă o dată să le vestesc pe ele, ca să le ştii tu, şi să le ştie omul de pe pământ, poporul Meu. Sunt în sfat ceresc în mijlocul tău, grăind din Scripturi, că omul nu mai vrea să le creadă şi apoi să le aştepte. Dar Eu sunt cuvânt pe pământ în mijlocul tău, şi grăiesc cu tine, şi îi dau omului de pe pământ grăirea Mea cu tine, ca să ştie el că Eu sunt pe pământ învăluit în cuvânt, şi Îmi pregătesc venirea şi Îmi pregătesc coborârea cu sfinţii, că Eu, cu ei vin, în zeci de mii, precum este scris. Amin.

Te învăţ să-ţi faci pernuţă din cuvântul Meu de peste tine şi să te închini la ea când te culci şi când te scoli şi când ţi-e somn şi când ţi-e veghe, că Eu nu mai pot fără tine şi nu mai am stare când văd Scripturile cele pentru vremea aceasta, şi când văd sfinţii cum se scoală pentru venirea Mea, şi când văd pe îngerii venirii Mele gata să trâmbiţeze ridicarea morţilor pentru ziua venirii Mele, poporul Meu.

Te-aş ridica pe nori, că e greu pe pământ şi nu mai am loc să pun piciorul pe aşternutul pe care Eu l-am zidit. Mă uit cu jale fără de margini ce a făcut omul pe pământ, că şi-a ridicat şi îşi tot ridică peste tot case, şi scrie omul pe ele numele Meu, şi Eu nu pot intra în ele cu învăţătura Mea, că e prea multă desfrânare şi e prea multă slavă deşartă, şi nici mustrarea nu-şi mai poate face loc spre pocăinţă, şi omul nelegiuirii îşi face casă şi se ascunde în ea cu slava lui cea de la trufia lui, şi cu slava lui cea de la omul cel fără de învăţătură, şi Eu nu mai am unde să pun piciorul de multa desfrânare de pe pământ, de multa trufie din om, poporul Meu.

Nu mai am ce să-i fac omului decât venirea Mea. Nu vreau însă să-Mi spună el că n-a ştiut de ea, că Eu sunt un Dumnezeu drept, şi nimic n-am făcut încă din vecii până n-am vorbit cu Tatăl, şi apoi până n-am vorbit cu omul. Omul de azi dă să uite vorbirea Mea cu omul, dar Eu am vorbit cu omul mereu, mereu pe pământ, şi n-a fost pământul fără Dumnezeu pe el, şi n-a fost pământul fără om pe el de când Eu, Domnul, l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea uitându-Mă la Mine ca să-l fac pe el aşa cum se uită un om priceput la facere la alt om ca să facă un trup după chipul lui. O, e prea multă desfrânare în om ca să mai pot face Eu facere din om! Pot însă să cuvintez peste om şi să-l fac din cuvânt, şi apoi să-l fac şi din trupul lui, şi greu îi mai este facerii Mele pe pământ peste om, fiindcă n-am unde să pun piciorul şi să stau pe aşternut şi să învăţ mulţimile să vină la Mine, să vină la apă, şi să ies cu apă în calea omului, că nu mai ştie omul ce înseamnă om. Mă plâng ţie cu jale, poporul Meu, că omul nu mai ştie ce înseamnă om, iar Eu vin şi tot vin venind cu venirea Mea, şi nu mai găsesc om pe pământ, că nu mai este credinţă, poporul Meu. Din credinţă vreau să-l fac pe om; din propovăduire şi din credinţă; din duhul pocăinţei şi din duhul proorociei, şi apoi din Duhul Sfânt. Amin.

Orice om are nevoie de unealtă când lucrează, când face ceea ce face. Aşa am Eu nevoie de tine, Israele de azi. Am nevoie să fii după chipul şi asemănarea Mea, şi îţi trebuie mereu pe Domnul peste tine, mereu, mereu învăţătura Mea, poporul Meu, să Mă văd cu ea în tine, şi să se uite omul la tine şi să-L vadă pe Dumnezeu şi să-L facă în el cu cuvântul Meu cel de peste tine, căci cuvântul Meu zideşte pe om, şi nu se poate zidi omul pentru Mine decât cu cuvântul Meu. Amin.

Voi nimici toată, toată minciuna de pe pământ, toată facerea omului care-l înşeală pe om ca să nu mai caute el spre Făcătorul cerului şi al pământului şi al omului. Mi-e prea milă

de om. Nu mai ştie omul ce înseamnă om, dar Eu, Domnul şi Făcătorul, am lucrul Meu de facere peste tine, poporul Meu, şi vreau să te înveți tu facerea Mea, şi vreau s-o înveți, şi numai Duhul Sfânt să-ți fie ție unealta de învățat facerea, poporul Meu. Te-am învățat mereu, mereu, şi tu de aceea ştii. Te-am învățat să nu Mă cauți nicăieri, că Eu aştept lângă tine şi înăuntrul tău, şi ți-am spus că împărăția Mea este înăuntrul tău, numai s-o păzeşti şi s-o lucrezi, aşa cum i-am spus Eu omului cel zidit de mâna Mea. Te-am învățat să fii, şi te voi învăța încă până ce tu vei fi atât cât vei putea să-Mi spui tu Mie: *„Eu sunt cel ce sunt“*. Amin, amin, amin.

Vin, poporul Meu, în cartea ta cu Mine cu cel ce Eu l-am iubit atât de mult şi cu care Eu am cuvântat după înălțarea Mea la Tatăl despre vremea venirii Mele de acum.

O, fiilor care-Mi primiți cuvântul, Ioan cel iubit atât de mult de Mine e mereu, mereu atât de aproape de voi, iar duhul lui e în Duhul Meu când Eu grăiesc vouă şi peste pământ. El atâta iubire vă dă cât voi abia puteți duce, că Eu l-am iubit cât nu vă pot spune, şi tot aşa vă iubesc şi pe voi, şi tot aşa vă iubeşte şi el, că mult a aşteptat el venirea Mea de azi în cuvânt, fiindcă Eu i-am spus lui că încă o dată va mai vorbi pe pământ. El stă în durerile voastre şi vi le face bucurii, iar cu mânuțele vă umple mereu de binecuvântări şi de mângâieri, că grea e calea voastră cu Mine, şi el stă cu voi sub cruce şi nu vă lasă, cum nici pe Mine nu M-a lăsat, că Mi-a fost fiu dulce de tot, şi aşa Îmi este şi de lângă voi, căci taina lui e mare în el, şi se numeşte taina iubirii Mele în om. V-am dat atâta dragoste în voi cât i-am dat şi lui. V-am iubit cât pe el şi v-am luat în iubirea Mea, că mult ați stat şi stați lângă durerea Mea, şi cu ea în voi, şi mult treceți prin ea, şi ea prin voi, aşa cum toate durerile Mele treceau prin inimioara lui cea plină de Mine. Viața lui eram Eu. Ardeam în el cu dragostea Mea în dragostea lui, şi el era taina iubirii. Amin, amin, amin.

— O, bunule Doamne, bunule Învățător! Ce să fac să moştenească omul viața Ta aşa cum am moştenit-o eu? Ce să fac să moştenească omul viața cea fără de moarte aşa cum eu am luat-o de la Tine? O, ce să fac? Ard de dor după om cu arsura Ta şi stau în cele ce nu se văd şi ard lângă poporul Tău şi ard în cei ce sunt din partea Ta cuvântul Tău peste Israel. Stau în cele ce nu se văd şi îi mângâi pe ei şi le dau din viața mea şi din inima mea, că ei trec prin dureri, şi ele îi fac frumoşi, şi atât de frumoşi, Doamne! Cine este cu ei seamănă cu ei şi ia din duhul lor cel pus de noi în ei. Dar cel mai mult le spun celor de lângă ei să ia din duhul umilinței din ei, ca să ai Tu pentru ei îngeri de lângă ei, şi să fie ei trupul îngerilor, căci îngeraşii cei buni ai Tăi stau nedespărțiți de ei şi îşi fac lucrarea iubirii şi a veghii cea pentru ei şi pentru tot poporul Tău, Doamne. Iar eu grăiesc poporului Tău cel de lângă ei aşa cum grăiam celor ce-i iubeam acum două mii de ani învățându-i taina iubirii, şi aşa le spun:

Iubiților, trăiți în iubire şi îndrăzniți pentru ei şi pentru voi şi pentru noi cu voi înaintea Domnului, căci am spus atunci: *«Dacă inima noastră nu ne osândeşte, avem îndrăzneală la Dumnezeu, şi orice cerem primim de la El, fiindcă păzim cuvântul Lui, şi cele plăcute şi iubite de El facem»*. Să ne păstrăm în Duhul Lui, căci prin aceasta cunoaştem că El rămâne în noi, din Duhul pe Care ni L-a dat, aşa încât să nu dăm crezare oricărui duh, ci să cercetăm duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă e prea mare minciuna de pe pământ şi omul de pe pământ, iubiților. Iar voi în aceasta să cunoaşteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturiseşte că Iisus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu, şi orice duh care nu mărturiseşte pe Iisus Hristos, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antichrist, şi aceia sunt din lume, şi de aceea grăiesc ca din lume, şi lumea îi ascultă. Dar noi suntem din Dumnezeu, şi cine-L cunoaşte pe El ascultă de noi, şi din aceasta cunoaştem Duhul Adevărului şi duhul cel rătăcit. Dar Dumnezeu ne-a iubit, şi Îi suntem datori să ne iubim unii pe alții, şi El rămâne în noi, şi dragostea Lui în noi este desăvârşită.

O, să-i spuneți poporului cel sfințit de Domnul că fiindcă El ne-a dat din Duhul Său, de aceea cunoaştem că rămânem în El, şi El în noi, şi noi am cunoscut şi am crezut iubirea pe care El o are către noi. El este iubire, iar cel ce rămâne în iubire, rămâne în El, şi El în acela rămâne. Amin.

O, mincinos este cel ce urăşte pe fratele său şi zice că Îl iubeşte pe Dumnezeu, pe Care nu-L vede! Dacă el nu-l iubeşte pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să-L iubească pe Dumnezeu, Care stă nevăzut? Iar El ne-a dat poruncă şi a zis: *«Cine iubeşte pe Dumnezeu, să iubească şi pe fratele său»*. Amin.

O, Ierusalime, o, iubiților, cine crede în El are cuvântul Tatălui care a mărturisit pentru Fiul Său, iar cine crede în Fiul Său are această mărturie în el însuşi. O, iubiților, cine nu crede în cuvântul Lui, care este cu voi, acela nu dă crezare lui Dumnezeu, şi L-a făcut mincinos pe El pentru că n-a crezut în mărturia Tatălui pentru Fiul Său. Iar mărturia este că Dumnezeu ne-a dat viață veşnică, şi această viață este Fiul Său. Amin. Aceasta vă spun ca să ştiți că aveți viață veşnică; iar încrederea către El este aceea că dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă, El ne aduce nouă cererile pe care I le-am cerut. Amin.

O, iubiților, treceți din trup în duh, că eu aceasta am făcut. Treceți şi iar treceți, ca să vedeți pe cele ce nu se văd, şi pe cele ce se văd de către om. Treceți din trup în duh, dar cu Domnul, că El v-a învățat pe voi cum vă primeşte pe voi, şi a zis: *«Cine nu intră pe uşă în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela este fur şi tâlhar, iar cel ce intră prin uşă, păstor este oilor, şi aceluia portarul îi deschide, şi oile ascultă glasul lui, şi pe oile sale le cheamă pe nume şi le mână afară. Şi când le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor, căci oile îi cunosc glasul, iar după un străin ele nu merg, şi fug de el, fiindcă oile nu cunosc glasul străinilor»*.

O, ce frumos trebuie voi să înțelegeți pe toate ale Domnului, şi să nu le uitați apoi, iubiților! O, ce frumos îi învățam eu pe creştinii de atunci peste care lucram lucrul împărăției cerurilor şi le spuneam aşa: *«Cine nu face dreptate şi cine nu iubeşte pe fratele său, nu este din Dumnezeu, şi prin aceasta cunoaştem pe fiii lui Dumnezeu şi pe fiii diavolului»*. Şi iarăşi le spuneam: *«Să nu iubim cu vorba, ci cu fapta şi cu adevărul, şi în aceasta vom cunoaşte că suntem din adevăr şi vom afla odihnă sufletelor noastre în fața Domnului, căci dacă inima noastră nu ne osândeşte, îndrăznim spre Dumnezeu, şi orice cerem primim de la El, fiindcă facem cele plăcute Lui înaintea Lui»*.

Nădăjduiți în Domnul, căci cine îşi pune nădejdea în El, acela se curățeşte pe sine precum Domnul este curat. O, nu pentru că nu ştiți adevărul vă spun iarăşi acestea, ci pentru că îl ştiți, şi ştiți că nici o minciună nu vine din adevăr. O, ceea ce ați auzit de la început, să rămână în voi, ca să rămâneți voi în Fiul şi în Tatăl. Iar ungerea pe care o aveți de la El în mijlocul vostru vă învață despre toate şi n-aveți trebuință să vă învețe cineva că învățătura aceasta este adevărată şi nu este minciună. O, rămâneți în El, ca să avem îndrăzneală când El Se va arăta şi să nu ne ruşinăm de El la venirea Lui. Amin.

Iar fiilor oamenilor şi celor ce se dau între ei fii ai lui Dumnezeu, eu aşa le spun lor: nu iubiți lumea şi nici pe cele din ea, că dacă cineva iubeşte lumea, iubirea Tatălui nu este în el, fiindcă tot ce este în lume, pofta trupului şi a ochilor şi trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, şi sunt din lume, şi lumea trece, şi rămân în veac cei ce fac voia lui Dumnezeu. Amin.

O, ce dragoste am pentru voi, iubiților! Aş sta mereu cu Domnul lângă voi şi le-aş vorbi şi fiilor oamenilor, că Domnul mi-a spus că eu fi-va încă o dată să vorbesc popoarelor şi neamurilor şi multor împărați. Iar voi treceți din trup în duh, că mare este taina iubirii, şi pe pământ nu mai este nimic din Dumnezeu. Dar voi treceți din trup în duh în mijlocul fiilor oamenilor şi fiți aprinşi în voi în taina iubirii. Amin.

O, stau în cele ce nu se văd şi îi mângâi pe ei şi le dau din viața mea şi din inima mea, că ei trec prin dureri, şi ele îi fac frumoşi şi atât de frumoşi, Doamne! Cine este cu ei seamănă cu ei şi ia din duhul lor cel pus de noi în ei. Ard de dor în ei în mijlocul poporului Tău care are în mijlocul lui ungerea Ta care îi învață pe ei. Iar cel mai mult le spun celor de lângă ei, de lângă cei ce au ungerea Ta care învață de la mijloc, să ia din duhul umilinței lor, ca să ai Tu pentru ei îngeri de lângă ei pentru lucrarea iubirii şi a veghii pentru ei. Amin.

I-am mângâiat, Doamne, iar pe Israel l-am învățat, şi le-am dat şi fiilor oamenilor care au limbile lor şi pe împărații lor. Şi dacă Tu binevoieşti, eu, cel ce n-am dezbrăcat trupul, căci Tu aşa ai binevoit când ai plecat ca să Te tăinuieşti în Tatăl, aş veni să deslușesc precum este scris vremile cele de acum, ca apoi să Te laşi văzut cu poporul Tău înaintea celor ce cred şi a celor ce nu cred cuvântul Tău cel tainic care vine cu norii, precum este scris despre venirea Ta. Amin, amin, amin.

— O, ce mare mângâiere Mi-ai dat tu, copil al iubirii Mele, Ioan, ucenic al Meu şi nedespărțitul Meu ucenic! Cât ai fost văzut de oameni şi de ucenici, ai stat şi cu ei şi cu Mine, iar acum suntem îmbrățişați, şi nimeni pe pământ nu ştie taina ta, taina iubirii Mele în tine. Mi-ai adus mângâiere de la ei înăuntrul Meu, căci împărăția celor ce Mă au acum pe pământ cuvânt stând înaintea Mea când Eu vin, e în Mine împărăția lor, şi îi port în ea. Eu cu împărăția Mea în ei, şi ei cu împărăția lor în Mine. Sunt străpunşi de dureri, dar sunt aleşii Mei şi Mă slăvesc în ei cu slava cuvântului Meu, şi îi dau poporului Meu din Duhul Meu şi din duhul lor.

Tu cât ai stat cu trupul văzut între cei iubiți îi învățai iubirea şi dorul de Mine, şi de două mii de ani îi înveți pe cei ce sunt ca Mine şi ca tine ca să aibă cei ce au, căci cei ce nu au, nu iau şi nu au. O mulțime de inimi au mâncat cu inima din ei iubire şi dor după cele din cer mai mult decât pâinea cea pentru ființă şi s-au hrănit cu cuvântul vieții cel lăsat pe pământ prin voi, cei ce Mi-ați fost ucenici atunci. Dar acum Eu i-am dat drumul râului vieții pe care ți l-am arătat acum două mii de ani că va fi acum, şi nu e om pe pământ să înțeleagă taina acestei iubiri care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul. Iar tu eşti acum iubirea Mea peste pământ şi curgi din Mine peste fiii iubirii, şi iubirea îşi are soții ei, şi ei îi mângâie pe ei, că ei trec prin durerile care-i fac frumoşi pe ei, şi atât de frumoşi pe ei! Amin.

O, poporul Meu, stau în mijlocul tău şi te învăț de la mijloc, că am ungerea Mea peste cei ce te învață de la Mine ca să ştii tu şi să ai tu, poporul Meu. Stai descoperit înaintea Celui ce vede din cer şi de pe pământ, căci Eu sunt Cel ce sunt şi Cel ce văd, poporul Meu cel mare, şi poporul Meu cel mic.

O, dacă Eu zic ca omul ca să nu-l slăbesc pe omul cel din el, să nu zici că Eu nu ştiu, sau că nu văd, sau că nu aud. Eu, Domnul, Mă feresc de vina cea din om, dar Mă apropii de omul care-şi dă la lumină vina sa cea ținută în el de întunericul din el, de judecata lui cea împotriva fratelui lui. Cine vrea să scape de vina cea din el, acela să nu judece pe nedrept pe aproapele său şi pe Dumnezeu, şi apoi va învia pe veci de veci. Amin.

Dar Eu vouă vă spun: iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu. Eu v-am învățat să-Mi cereți iertare pentru greşalele voastre atunci când voi iertați pe cei greşiți vouă, şi v-am spus că această rugăciune este pentru ucenici, nu este pentru lume.

O, poporul Meu, să nu moară cele mari din cer pentru cele mici de pe pământ, pentru pricinile mici care se ivesc când şi când între voi din pizma diavolului, care de la început a fost rău.

O, poporul Meu, taina iubirii este lucrarea ta de acum şi până la venirea Mea. Ea te ridică deasupra ta, şi tu vezi ca Dumnezeu când ea te ține în ea; iar Eu sunt iubire, poporul Meu; blândețe şi iubire sunt. Cărarea voastră spre Mine sunt Eu vouă, căci scris este: *«Vom fi asemenea Lui, căci Îl vom vedea»*. Aşa a spus ucenicul pe care Eu l-am iubit şi l-am făcut de atunci între pământ şi cer taina iubirii Mele şi l-am ascuns în ea în mijlocul celor ce Mă iubesc ca şi el de pe pământ. Amin.

Te cuprind în inima Mea, care este împărăția ta. Împărăția ta este înăuntrul Meu, poporul Meu Ierusalim, şi tu trăieşti în Mine, ca să fii asemenea Mie şi să Mă vezi şi să te văd, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26 septembrie/9 octombrie 2002

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Cea mai mare iubire pentru Dumnezeu este aceea care iubeşte curat şi fierbinte din mijlocul oamenilor. Vremea primei iubiri pentru Hristos a fost cea a apostolilor Lui. Cea de a doua iubire a fost iubirea cea de două mii de ani a sfinților. Vremea celei de a treia iubiri încununează taina iubirii, iubirea cea de la sfârşit de timp, plata celor ce au iubit pe pământ.

O, poporul Meu Ierusalim român! Eu, Fiul Tatălui Savaot, sunt în Tatăl când îți grăiesc, iar Tatăl este în Mine când Eu sunt cu tine pe pământ cuvânt. Din vorbire în vorbire aştept din nou să vorbesc cu tine, că lucrarea Mea e cuvântul, iar când Eu nu-ți cuvintez, Îmi stă lucrarea, Ierusalime dorit de cei din cer şi de mulți de pe pământ. Cuvântul Meu întru care Eu şi cu tine petrec pe pământ în zilele tale îl soarbe cerul ca pe o mistuită aşteptare care se face poftă, şi apoi hrană când aşteptarea trece, fiind şi ea sorbită, ca apoi să fie cuvântul de după ea sorbit şi mâncat cu foame, poporul Meu. Cuvântul Meu de peste tine te face pe tine dorit pe pământ de mulți, Ierusalime, şi aceştia când îl au de la tine se bucură nespus de Mine, Cel ce Mă dau de hrană pentru sufletul cel ars de sete şi de foame în zilele acestea în care Domnul pe pământ e în mare strâmtorare, mare cum n-a mai fost de la începutul zidirii pe care a făcut-o Dumnezeu şi nici nu va mai fi.

A venit vremea iubirii Mele şi vreau să-Mi iubesc mireasa. Cuvântul Meu de peste tine îți țese veşmântul, poporul Meu mireasă, iar Eu vreau să te învăț de acum iubirea dintre Mire şi mireasă, Ierusalime. Cine nu vrea să fie frumos în tine, acela nu vrea să intre sub haina de mireasă, căci una este

haina aceasta, şi ea vă cuprinde în taina ei pe voi, copii mângâiaţi de Dumnezeu. Amin.

Iată-vă la şcoala iubirii dintre Mire şi mireasă. Vreau să se ducă vestea printre îngeri că voi învăţaţi învăţătură cu învăţător, cu Duhul Domnului, Care vă învaţă pe voi prin cei ce Îl au pe El între voi. O, fiilor, când Duhul Domnului este între voi învăţându-vă să fiţi ca El, voi să treceţi din slavă în slavă, ca de la Duhul Domnului, precum este scris în Scripturi de cei ce învaţă de la Mine prin ucenici destoinici peste voi.

Sfinţii care au purtat iubirea Mea în ei stau la masa voastră şi iau din hrana Mea cu voi, şi iau din hrana dintre voi, că e dulce hrana dintre voi şi voi, fiilor. O, Eu vă învăţ mereu şi vă spun: când vă adunaţi să mâncaţi, aşteptaţi-vă unul pe altul, ca să nu rămână vreunul din voi ars de sete sau flămând.

O, poporul Meu, te învăluie sfinţii în iubirea lor, căci iubirea îşi are soţii ei şi îi mângâie pe ei. Taina iubirii este lucrarea ta de acum şi până la venirea Mea. Aşa ţi-am spus. Ea te ridică deasupra ta, şi tu vezi ca Dumnezeu când ea te ţine în ea. Împărăţia ta este înăuntrul Meu, Eu aşa ţi-am spus ţie, ca să te înveţi să-ţi simţi în Mine viaţa ta trăită, iar Eu, în tine, ca să fii tu asemenea Mie, poporul Meu. Te-am învăţat prin Ioan cel iubit de Mine, că el este taina iubirii Mele în om. Te-am învăţat, şi iarăşi te voi mai învăţa prin el curând, curând. Dar tu să faci mereu peste tine trăire cerească, fiindcă sfinţii se adună cu tine la masă şi petrec luându-şi plata iubirii Mele din ei în vremea lor de pe pământ.

Iată-vă la şcoală dulce, fiilor. Am pus peste voi inimi încercate în cuptor, şi Eu Mă torn în ele pentru voi. Dar fiţi atenţi, şi fiţi ochi şi urechi cum vă cer Eu vouă prin ei, fiindcă e mare taină iubirea şi lucrarea ei. Fiţi atenţi, că în iubire nu este frică dacă ea este desăvârşită. Nimic nu-l poate ierta pe om mai mult decât iubirea din omul care o are pe ea. Eu sunt Dumnezeu drept, dar iubirii din om nu-i pot refuza nimic, fiindcă ea se face Dumnezeu în om şi iubeşte şi iartă pe om de la locul ei, numai să fie omul curat de el însuşi, fiilor, iar cele ce vin din afara lui nu-l pot birui pe om. Amin.

Stau la masă cu voi şi cu sfinţii Mei cu care vin la voi ca să fie la voi masă de sfinţi. Sunt cu alai de sfinţi, căci Eu aşa Mă port între pământ şi cer când vin spre voi cuvânt.

Din ceata cuvioşilor se dă vouă Parascheva cuvioasa, un picuţ de cuvânt spre bucuria duhului ei cel sfânt pe vremea ei de pe pământ, fiilor. Amin, amin, amin.

— O, Domnul meu şi Dumnezeul meu, Mire al celor ce Te iubesc pe pământ şi în cer! Iubirea lor, când ea eşti Tu, Te doresc sfinţii când Te văd pe Tine în mijlocul lor iubind în ei şi din ei, şi voiesc sfinţii masa iubirii Tale dintre ei, Doamne blând şi bun. Eu sunt rugătoare în cer înaintea Ta şi a Tatălui Tău, căci asta este lucrarea sfinţilor cei de lângă slava Ta cea nevăzută. Sfinţeşte-i pe ei cu adevărul Tău. Învaţă-i să nu trăiască oricum înaintea Ta, că ei iubesc vremea Ta cu ei în mijlocul oamenilor şi sunt mari de tot faţă de cei ce Te-au iubit în lărgimea sufletului lor, departe de ispitele care vin de la lume, Doamne. Nu este iubire mai mare în om pentru Tine ca iubirea care iubeşte curat şi fierbinte din mijlocul oamenilor, Doamne.

Prima Ta iubire între oameni a fost cu apostolii Tăi care Te dădeau cu multul prin semne şi minuni pentru credinţa în Tine a multora în vremea lor cea de după plecarea Ta la Tatăl după ce Ţi-ai săvârşit pe pământ taina iubirii Tale pentru om, moartea şi învierea Ta pentru fiecare om. Iar acum, Doamne mare, este vremea celei de a treia iubiri, iar ea încununează taina ei.

A doua Ta iubire între oameni a fost iubirea sfinţilor Tăi pe pământ vreme de o mie de ani, şi apoi, iarăşi, încă o mie de ani, iubirea sfinţilor care se dădea Ţie prin arderea de tot a ei în trupul lor cel sfânt pe pământ între oameni sau în afara lor, aşa cum şi eu în chip cuvios am petrecut în pustiu ca să-Ţi dau dragostea mea Ţie, Doamne, fiindcă Te-am iubit cu totul, şi ca o mireasă Te-am iubit, şi Ţi-am vrut nedespărţirea Ta de mine în loc fără de oameni în jurul meu, Doamne al sfinţilor.

Două rânduri de câte o mie de ani Te-au iubit sfinţii de pe pământ după ce Tu ai venit şi Te-ai făcut din Dumnezeu, om, ca să aduci la oameni iubirea şi taina ei mântuitoare, căci după ce omul s-a pierdut pe sine din Tine, Tu, şi cu Tatăl în Tine, Te-ai adus în fel şi chip omului prin profeţi şi prin îngeri ca să-l întorci pe om spre Tine şi să fie iar al Tău omul, Doamne; şi Te-ai mistuit în cei pe care îi pătrundeai cu taina Ta în om, şi lucrai strigându-l pe el, şi apoi ai venit chiar Tu, şi Te-ai făcut din Dumnezeu, om, ca să laşi între oameni iubirea Ta care-l trage înapoi în Tine pe om. Şi l-ai făcut pe Ioan taina iubirii Tale în om şi ai arătat-o prin el, şi apoi tot prin el ai lăsat pe pământ taina iubirii Tale cea de la sfârşit de timp în om, taina venirii Tale după două mii de ani de iubire a sfinţilor Tăi pe pământ, că mult Te-au iubit sfinţii în mijlocul oamenilor şi în locuri neumblate de oameni, Doamne al sfinţilor Tăi. Nimeni nu ştie că Tu eşti al sfinţilor. Toţi oamenii ştiu că Tu eşti al tuturor, dar nu este adevărat aceasta, fiindcă Tu eşti iubire, şi ea la ea trage, şi ea îşi are soţii ei, Doamne iubit de sfinţi.

Iar acum este vremea celei de a treia iubiri, iar ea încununează taina ei: iubirea cea de la sfârşit de timp, care este plata celor ce au iubit pe pământ cu iubirea Ta, iubindu-Te pe Tine cu dor mistuitor, căci dorul, după dor trage, fiindcă Tu de şapte mii de ani porţi dorul de om în fiinţa Ta. Fiinţa Ta s-a ascuns acum în cei ce Te poartă pe Tine cuvânt între cer şi pământ, că e vremea celei de a treia iubiri, şi ea şi-i are pe ai ei, şi Tu Te slăveşti în ei cu slava cuvântului Tău, cu masa aceasta de nuntă, şi la care s-au aşezat sfinţii Tăi care au murit şi au înviat odată cu învierea Ta şi, iarăşi, încă o dată şi încă o dată, după cum este planul Tău aşezat pentru împărăţia sfinţilor pe pământ.

Când sfinţii se uită la planul Tău cu ei, cel din mâna Ta, se bucură văzând cumpăna Ta în mâna Ta, căci Tu sfârşeşti acum de zidit pentru tot omul împărăţia Ta şi templul ei cel sfânt în trupul Tău cel înviat, care poartă în el pe zecile de mii de sfinţi ai Tăi, căci cine pe pământ poate cuprinde taina iubirii Tale dacă nu-i deschizi Tu mintea, şi inima apoi, cu cuvântul Tău cel de înviere a celor morţi? Că iată, morţii cei mari şi morţii cei mici aud cuvântul Tău de înviere a lor, după cum este scris în cartea Ta prin Ioan, dar cei vii cu trupul sunt prinşi în cursa morţii şi Tu nu mai ştii cum să Te zbaţi să-i scapi pe ei şi să-i ai pentru viaţă, Doamne. Iar acum este vremea celei de a treia iubiri, şi aceasta încununează taina ei cea pentru sfinţi, şi stau sfinţii să-i vadă slava, şi poporul Tău de azi, din români, e slava Ta de azi. Iar eu sunt cu trupul pe pământ român, şi sunt mărturie a iubirii Tale în mine, şi a iubirii mele în Tine în mijlocul neamului român, neam sfânt prin cei sfinţi ai Tăi din mijlocul lor. Amin.

O, popor al Domnului acum, la sfârşit de timp! Primesc sfinţii din cer binecuvântare pe pământ din mijlocul tău. Se apleacă sfinţii sub mâna ungerii tale din mijlocul tău pentru binecuvântarea acestei vremi de iubire. Iar tu înviorează-te din slavă în slavă şi stai sub mâna cea binecuvântată

de Domnul în mijlocul tău şi ia din ea şi te îmbogăţeşte de har, şi varsă-l pe pământ apoi, că e vremea ta, vremea celei de a treia iubiri, care încununează taina iubirii lui Dumnezeu pentru om. Scoală-te şi cântă-ți vremea şi iubirea ei, că mare este harul tău, fiindcă tu eşti cel mic de la sfârşit de timp, şi eşti purtat pe braţe de sfinți şi pe aripi de îngeri, din slavă în slavă, şi trebuie să fii cât slava Domnului cea de peste tine, şi trebuie să fii cerul pe pământ, cerul cel văzut, ca să vină omul spre izvorul mântuirii şi să-şi găsească Tatăl, căci omul L-a pierdut pe Tatăl său. Amin, amin, amin.

— Iar Eu sunt Fiul Tatălui, şi Tatăl este în Mine, şi sunt împărăția sfinților Mei, şi sunt împărăția voastră cea din Mine, şi sunt împărăția Mea cea din voi, o, sfinți ai cerului sfânt! Amin.

Iată vremea celei de a treia iubiri, poporul Meu. O, Ierusalime de la sfârşit de timp, din vorbire în vorbire aştept din nou să vorbesc cu tine, că lucrarea Mea e cuvântul, iar când Eu nu-ți cuvintez, Îmi stă lucrarea Mea. Cuvântul Meu cel de peste tine te face pe tine dorit de mulți din cer şi de pe pământ, poporul Meu. A venit vremea celei de a treia iubiri. Iată-vă la şcoala ei cea cu învățători încercați de Mine şi de voi, iar Eu Mă torn în ei pentru voi. Fiți atenți la ei, căci în iubire nu este frică dacă ea este desăvârşită. Eu sunt Dumnezeul drepților, şi al dreptății sunt, prin credința drepților Mei, dar iubirii Mele din om nu-i pot refuza nimic, fiindcă ea se face Dumnezeu în om şi iubeşte şi iartă de la locul ei pe om, numai să fie omul curat de el însuşi, căci cele din afara lui nu-l pot birui pe el. Amin. Cel curat de el însuşi este plin de Mine, şi Eu stau în el cu împărăția Mea şi Mă dau din el celor ce Mă doresc în ei, şi Mă dau învățându-l pe om să Mă aibă. Ferice de cei ce vor vrea să Mă ia aşa cum Mă dau Eu, că nimic din cer nu-i este omului de folos dacă nu ştie să le folosească pe cele din cer pentru sine şi pentru cei din jurul lui.

O, popor iubit, e vremea celei de a treia iubiri, iar taina iubirii Mele în om se desăvârşeşte de lângă tine, şi tu să ştii s-o porți pe ea, poporul Meu. Ea te poartă pe tine, iar tu să vrei şi să ştii şi s-o porți pe ea, Ierusalime al venirii Mele acum, la sfârşit de timp şi la început de timp. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2002

Sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir

Mai adevărat se vede omul decât Dumnezeu, Cel nevăzut de om, căci omul s-a învățat să nu vrea să-L vadă pe Domnul.

Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt plin de dor să grăiesc peste pământ; sunt plin de dorul acesta, poporul Meu. De şapte mii de ani tânjesc să am un popor credincios cu totul ca să grăiesc şi să petrec cu el în cuvânt. Tatăl M-a numit Cuvântul, Dumnezeu Cuvântul, Fiul Tatălui Savaot. Amin, amin, amin.

Mă strâng cu tine, că sunt plin de dor să cuvintez în mijlocul tău, Ierusalime mic, şi îți spun durut că Mi-e dor de bucurii cu tine pe pământ, şi le e dor sfinților, poporul Meu. Cuvântul dintre Mine şi Tatăl e cu mare durere, şi e lungă această durere, şi de aceea Mi-e dor de bucurii, şi de tine Mi-e dor, poporul Meu. Aştept după sfinți să se strângă în Mine pentru coborâre la tine ca să-Mi las cuvântul şi să Mă uşurez de el, că e fără de sfârşit cuvântul Meu şi îl port greu şi dau să-l pun pe pământ şi să-Mi uşurez din el.

O mulțime de cuvânt rămâne între Mine şi Tatăl, între Mine şi sfinți, între Mine şi îngeri înaintea Tatălui, iar facerea lui vine de pe pământ, şi Eu am aşteptat de şapte mii de ani să am un popor credincios cu totul ca să-Mi las cuvântul în mijlocul lui şi să Mă uşurez de el, că îl port greu, poporul Meu. De când Mi-am întocmit trâmbița cea pentru venirea Mea în anul 1955, am lucrat să-Mi fac popor ca să Mă las cuvânt peste el pe pământ, şi am zis mereu: *«Fi-va credincios cu totul acest popor ca să pot Eu, Domnul, peste el şi cu el peste pământ?»*. Mi-a fost de atunci mereu dor şi iar dor să am pe pământ un popor numai şi numai pentru Mine şi să poată ca Mine şi cu Mine şi cât Mine peste pământ. De atunci Mi-e dor mereu, poporul Meu. O, Eu n-am făcut pe om numai ca să-l fac. Cine poate să înțeleagă atât cât voiesc Eu să se înțeleagă cuvântul Meu? Eu n-am făcut pe om numai ca să-l fac. L-am făcut ca să pot apoi în el cu lucrarea Mea şi cu odihna Mea. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, Mă strâng lângă tine ca să Mă strângi la pieptul tău, că Eu pentru asta l-am făcut pe om. Eu sunt tot o mângâiere, şi nimeni dintre oameni nu ştie bine că Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt e mângâiere, şi din acest duh l-am făcut pe om. Dar când să-l punem şi în om ca să avem mângâierea întrupată în el pentru Noi, omul şi-a oprit-o pentru sine şi Ne-a lăsat fără el, şi fără ea apoi. Dar din acest duh al mângâierii am scuturat mereu peste pământ, şi pe cine a căzut el s-a făcut acela mângâierea Noastră, că Ne auzea apoi, şi Ne lua cu milă la pieptul lui şi Ne mângâia spunând la omul de pe pământ despre durerea Noastră de la om şi după om.

O, poporul Meu, Mă strâng înfrigurat după tine şi lipsit de mângâiere, ca să Mă strângi la pieptul tău şi să-Mi laşi ființa să-Mi curgă peste tine, şi să Mi-o simți cuprinzându-te, şi să te simt cuprinzându-Mă, că a venit vremea celei de a treia iubiri, iar taina iubirii Mele în om se desăvârşeşte de lângă tine, numai să ştii s-o cunoşti şi s-o iei şi s-o porți cu multul pe ea, aşa cum te poartă ea pe tine, poporul Meu micuț. O, fă-te tu cupă a mângâierii Mele şi dă-Mi să beau din ea. Amin.

Acum sunt plin de dorul sfinților pentru tine, Ierusalime de azi. Mucenicul cel serbat azi în cer şi pe pământ de sfinți şi de oameni s-a făcut în vremea trupului lui izvor de mângâiere pentru Dumnezeu. Mucenicul Dimitrie, cel strâns sub suferințele de la om pentru calea lui cu Mine, el M-a iubit nespus, poporul Meu, şi M-a purtat cât Mine de mare în pieptul lui, iar Eu M-am făcut pe veci apoi izvor de mângâiere din trupul lui cel îndumnezeit pe pământ între oameni. Eu Mă dădeam din el cu mângâierea şi cu puterea Mea la câți Mă vedeau în el şi Mă doreau. Eu Mă dădeam din el, fiindcă Eu sunt tot o mângâiere, poporul Meu. Dar el acum se face mângâiere peste tine, că aşa sunt cei ce sunt, şi care Mă au cât Mine de mare în ei. Amin, amin, amin.

— Tu, Doamne, Tată, Fiule şi Duhule Sfinte, eşti tot o mângâiere, şi aceasta am voit să fiu şi eu, şi am fost apoi aşa. O, nimeni dintre oameni nu ştie de ajuns că Tu eşti mângâiere şi că din acest duh l-ai făcut pe om, dar omul s-a oprit pentru sine, iar Tu ai rămas îndurerat. Dar din acest duh al mângâierii ai scuturat apoi, şi ai vorbit prin Moise şi prin prooroci, ca să Te simtă omul şi să Te ia în pieptul lui şi să Te lase să-l faci, că eşti Făcătorul, Doamne. A căzut şi peste mine duhul mângâierii, şi m-am făcut apoi mângâierea Ta şi puterea Ta pe pământ între oameni, şi am dat din duhul mângâierii la cei credincioşi cu totul, şi aceia Te-au mărturisit pe deplin, iar mărturisirea este mângâierea

Ta de la om. Mă făcusem dulce ca Tine, că Te iubeam cât să-Ți ajungă şi cât să-mi ajungă până la Tine, şi aşa am stat în vremea mărturisirii Tale prin mine, mucenicul Tău. Pe vremea mea nu putea fi nimic omul care Te iubea ca mine de mult, decât mucenic. Am fost mucenicit apoi, şi am trimis la Tine mucenici şi am lăsat în urmă credința în Tine peste mulți, şi apoi m-am odihnit. Dar acum când Tu ai coborât şi cobori cu cetele sfinților, purtate de îngerii slavei coborârii Tale cea nevăzută de ochi omeneşti, acum mă fac duhul mângâierii din care m-am născut pentru Tine şi mă dau poporului Tău. Amin.

Mă dau ție aşa cum am fost făcut de Domnul şi aşa cum sunt, popor al venirii Lui cu sfinții Lui. Mă strâng lângă tine cu sfinții care mă însoțesc în zeci de mii, şi cuvintez din mijlocul lor peste tine şi mă fac duh de mângâiere în tine pentru sfinți, că tu nu ştii starea sfinților care nu mai au stare de când Domnul Şi-a făcut popor în români, tânjind de atunci după un popor credincios cu totul, ca să-Şi facă prin el deplină coborârea şi venirea, şi apoi slava venirii Lui. Din duhul mângâierilor cereşti îți dau putere să vrei şi să fii slava venirii Lui, leagăn heruvimic să fii tu pentru venirea Lui şi pentru învierea morților care aşteaptă suspinând de atâta timp făgăduința pentru viața veacului ce va să fie, popor coborât din cer. O, dacă tu nu eşti coborât din cer, atunci nu eşti. Dacă tu nu te-ai suit în cer ca să cobori pe pământ apoi, şi să fii apoi, atunci tu nu eşti. Spun aşa pentru că eu aşa am făcut, şi aşa am fost, şi aşa sunt. Şi iată, m-am suit la cer şi cobor pe pământ la tine, că aşa sunt sfinții Domnului pe pământ şi în cer. Din duhul mângâierii grăiesc ție şi te alint ca să fii copil mângâios şi să-L mângâi pe Domnul şi să-L strângi la piept, că El pentru asta l-a făcut pe om. El este mângâiere, şi din acest duh l-a făcut pe om, iar omul aceasta trebuie să fie dacă este făcut de Dumnezeu.

O, popor iubit de Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, şi de sfinții Lui, şi de îngerii Lui! Tu să fii popor coborât din cer, şi aşa să trăieşti pe pământ, că a venit vremea celei de a treia iubiri, şi fi-va s-o cunoşti pe ea şi să fii în ea. O mulțime de cuvânt rămâne între Tatăl şi Fiul şi nu vine pe pământ. Cuvântul acesta se face de pe pământ, nu din cer, iar sfatul dintre Tatăl şi Fiul în mijlocul sfinților e sfat mare şi mult, e izvor de lacrimă ca râul de multă, căci cuvântul care rămâne nerostit se face lacrimă între Tatăl şi Fiul în mijlocul sfinților, popor micuț şi încă nepriceput pentru cele ce nu se văd. Au sfinții iubire cu multul ca să-ți dea şi ca s-o porți între pământ şi cer şi ca să fii tu trupul iubirii sfinților şi duhul mângâierii de la unul la altul, Domnul din unul în altul lucrând în mijlocul tău, popor al venirii Domnului. Doresc sfinții venirea Lui pe pământ şi împlinirea Scripturilor de nou Ierusalim coborât din cer, de la Dumnezeu, după Scriptura care zice aceasta.

Îmbracă-te şi lasă-te îmbrăcat în duhul mângâierii, că Domnul este mângâiere, iar tu să-I foloseşti lui Dumnezeu, popor mititel. Eu sunt izvorâtor de mir bine mirositor pe pământ acum, după ce m-am aşezat lângă Domnul, şi vreau să-ți dau darul meu, ca să fii mireasmă de pe pământ şi până în cer şi să-I faci Domnului bucuria de a izvorî El din tine pe deplin cu cuvântul vieții, cu dragostea dintre Mire şi mireasă, Domnul şi cu tine, că e vremea celei de a treia iubiri, şi va să Se desăvârşească Domnul întru venirea Sa la tine, ca să ştie şi să vadă tot pământul că El Îşi răscumpără un popor iubit dintre oameni, şi că Îşi va desăvârşi venirea. Amin.

Şi acum, Doamne iubit, ia darul meu, că sunt de la Tine dăruit cu mir mirositor, cel de pe pământ izvorât din trupul meu. Ia darul meu şi toarnă-l peste poporul acesta al Tău şi fă minune de Duh Sfânt, că greu de tot mai dau să creadă oamenii că Tu eşti acest cuvânt şi această venire a Ta la ei, fiindcă oamenii uită că Tu ai zis că vântul suflă unde voieşte, şi tot aşa şi Tu, cu Duhul Tău Cel Sfânt şi cuvântător peste pământ. O, dacă ar şti cei ce se numesc sau se simt mari cu înțelepciunea cea pentru Tine, dacă ar şti să Te cunoască şi să citească ei bine în Scripturi şi să le pună peste ei cum voieşti Tu, nu cum voiesc ei, atunci Tu Te-ai atinge de ochii lor, de duhul lor, şi ar pricepe ei taina râului vieții, ar pricepe aceştia că una este cuvântul despre Dumnezeu, şi alta este cuvântul lui Dumnezeu; ar pricepe că Tu eşti mereu astăzi şi că aşa lucrezi dacă ai popor credincios cu totul.

Nu e om care se laudă cu Tine şi din dreptul Tău şi care să nu-i lipsească întregirea minții pe care Tu o aştepți de la credința omului, căci omul Ți-a luat fața, zice el, şi când să Ți-o şi arate, nu numai să Ți-o propovăduiască la oameni, se face omul mincinos, că nu este ca Tine omul, Doamne.

O, hai să-l împodobim pe poporul Tău cel binecredincios cu toate harurile venirii Tale la el pe pământ, că mare a fost cuvântul Tău pe care l-ai spus peste ucenici când ai plecat la Tatăl, zicându-le lor: *«Eu sunt cu voi până la sfârşitul veacurilor, iar Duhul Sfânt Mângâietorul din al Meu va lua şi vă va vesti vouă pe toate ale Mele».*

Aşteaptă morții venirea Ta, Doamne, iar când omul cel fălos din dreptul Tău zice că Tu nu vii, se face durere mare peste cei adormiți care atât de mult aşteaptă ziua învierii morților şi viața veacului ce va să fie. Aceştia stau şi ascultă glasul Tău din zilele acestea şi se gătesc pentru înviere la glasul Tău, fiindcă Tu ai spus: *«cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi vor învia».* Amin.

Vino, Doamne, cu noi pe pământ şi Te fă mângâiere peste cei ce Te aşteaptă să vii, că nu mai e nimeni care să Te aştepte să vii, şi nimeni nu mai crede că va fi să vii precum Tu ai zis prin Scripturi. Curând, curând Te vor vedea toate neamurile oamenilor de pe pământ venind cu putere şi cu slavă multă, şi vor da să se ascundă cu spaimă, precum Tu ai spus, dar venirea Ta este sigură ca venirea zorilor, căci cuvântul Tău, atunci şi acum, este adevărul, Doamne, şi îi vei bucura pe cei ce Te aşteaptă să vii. Amin, amin, amin.

— Eu, Domnul, sunt mângâiere, poporul Meu. Aş vrea să fiu mângâierea omului, dar omul nu vrea şi nu ştie ce este Dumnezeu şi cum este mângâierea Lui. O, poporul Meu, mai adevărat se crede omul ca Mine, chiar dacă el zice că Mă crede şi Mă caută şi Mă iubeşte şi Mă trăieşte prin iubirea lui de Mine şi prin credința lui cu care se mângâie pe el şi nu pe Mine. Iată durerea Mea cea mare: mai adevărat se crede omul ca Mine, fiindcă Eu stau nevăzut, iar omul s-a învățat să nu Mă vadă şi să nu vrea să Mă vadă. El se înveleşte cu Scriptura care spune că nu poate omul să Mă vadă şi să rămână viu. El uită că Eu am venit între oameni şi că aceştia M-au văzut şi M-au cunoscut că sunt Dumnezeu, şi M-au mărturisit şi au propovăduit lumii pe Dumnezeu întrupat pe pământ între oameni. El uită că Eu am spus că voi fi cu ai Mei până la sfârşitul veacului şi voi cina cu ei şi Mă voi arăta lor. O, poporul Meu, Îmi îngrădeşte omul cuvântul cel spus de Mine atunci şi acum şi nu vrea omul să fie adevărat prin cuvântul Meu şi prin cuvântul lui pe care-l spune că Mă aşteaptă şi că iarăşi va să vin să judec viii şi morții, şi că aşteaptă el învierea morților şi viața veacului ce va să fie.

O, poporul Meu, Mă strâng lângă tine să Mă strângi la pieptul tău, că nimeni nu Mă mai strânge. Sunt plin de dor să

grăiesc pe pământ, căci Tatăl M-a numit Dumnezeu Cuvântul, şi îţi spun durut că Mi-e dor de bucurii cu tine pe pământ, şi de venirea Mea la tine, văzută pe pământ. Mă strâng înfrigurat lângă tine şi lipsit de mângâiere, ca să Mă strângi la pieptul tău şi să-Mi laşi fiinţa să curgă peste tine, şi să Mi-o simţi cuprinzându-te, şi să te simt cuprinzându-Mă, şi să fii cupa mângâierii Mele şi să-Mi dai să beau din ea, copilul Meu de azi, poporul Meu cel bogat în har. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2002

Soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil

Apostolul Ioan desluşeşte taina învierii. Iarăşi vor fi toate una, ca la începutul zidirii lui Dumnezeu. Se binecuvintează cele lucrate la porunca Domnului în grădina întâlnirii. Domnul grăieşte cu ţara română despre taina ei la început şi la sfârşit.

Sună din trâmbiţă Mihail arhanghelul pentru adunarea îngerilor, poporul Meu. El este îngerul Meu, îngerul Domnului, şi este îngerul poporului Meu. El sună din trâmbiţă sărbătoarea îngerească pe care Eu şi cu îngerii şi cu sfinţii şi cu poporul Meu o aşezăm pe pământ, ca să vorbească din cer Domnul şi să audă cei vii şi cei morţi, şi tot şi toate să se bucure pe pământ, cu cerul pe pământ. Amin, amin, amin.

Coboară cerul pe pământ, poporul Meu. Sunt adus lângă tine pe mare slavă de îngeri. Stăm faţă în faţă cu tine, Ierusalime, popor al Domnului. Stau îngerii şi te privesc cu nesaţ, şi tu ştii cum trebuie să fii văzut de cei din cer şi de cei de pe pământ, că tu trebuie să fii slava Mea, slava venirii Mele, slava Domnului întru a doua Sa venire. Amin.

Acum am dat mult şi ceresc ajutor ca să putem pecetlui cu pecete de sfinţenie legănuţul cel din jurul ieslei Sfintei Sfintelor în grădina întâlnirii Mele cu omul, cu cei vii şi cu cei adormiţi, căci acest loc e loc de întâlnire cerească pe pământ, Ierusalime de azi. Iată, te cuprind în desfacere de taină, că Eu pe toate le adun în jurul tău ca să le lucrez. Locuinţa celor adormiţi îşi desface capacul, şi se zoreşte cu multul şi cu fuguţa taina învierii morţilor despre care Eu, Domnul, atât de mult v-am vorbit vouă ca să vă fac pe voi să le spuneţi lor să se scoale, că de-acum e vremea. Amin.

Iată, a dat de veste arhanghelul Mihail sărbătoare pentru îngeri, şi a sunat peste voi cu sărbătoare, şi a sunat peste cei adormiţi ca să se adune, că Eu, Domnul, le-am spus lor că vor sta în preajma lucrului Meu de peste voi, vor sta de la ziua de pomenire care a fost acum câteva zile adusă de voi pentru ei şi până la ziua de serbare a mai-marilor îngerilor care vor aduna pe îngeri şi pe sfinţi la sărbătoare, la întâlnirea celor două lumi în grădina întâlnirii, cea de Mine întocmită prin voi ca să fie şi să stea înaintea Mea pe pământ. Cei adormiţi sunt acum aici, aşa cum voi i-aţi pomenit, pe fiecare la rândul cetei sale, începând de la Adam şi până în zilele acestea.

Mereu, mereu v-am povăţuit pe voi să fiţi taina împărăţiei cerurilor, taina Mea pe pământ, ca să pot să-Mi lucrez Eu planul zidirii lumii care va să fie înnoită spre arătare, aşa cum este şi aceasta care se vede cu ochiul omenesc. Mereu, mereu am căutat să vă aşez la lucrul înnoirii lumii şi la înviere, fiilor. Eu lucrez greu când Mă împiedic de om. De la început M-am împiedicat în om, că nimic şi nimeni nu M-a ascultat mai puţin decât omul. Dar pentru cele ce sunt scrise să se facă şi să fie Eu Îmi pun tainica Mea putere, şi ele se fac şi sunt, şi toate sunt, şi curând, curând va cădea despărţitura între cele ce se văd şi cele ce nu se văd, şi vor fi iarăşi toate una, aşa cum a fost la începutul zidirii lui Dumnezeu. Amin.

Adunarea îngerilor îi bucură pe cei adormiţi care s-au aşezat pe scăunelele de piatră aici, în grădina întâlnirii, uitându-se la sărbătoarea de azi şi luând din ea şi din masa Mea cu voi, şi apoi Eu, Domnul, îi slobozesc, că Eu le-am lungit statul lor de la ziua de pomenire a lor. Nici o lucrare nu se face fără îngeri, iar îngerii au azi lucru mult, căci sunt multe, multe suflete la sărbătoare, fiilor, şi nu se poate spune numărul lor, iar îngerii au mare ordine peste ele şi pentru ele, ca să ia toată suflarea din masa de azi a îngerilor care sărbătoresc lucrând şi mult lucrând. Amin.

Ioan, ucenicul Meu cel iubit, dă să desluşească acum cu putere taina învierii, iar Eu, Domnul, îl aşez peste voi în cuvânt, că nimeni ca el n-a vorbit mai desluşit despre taina cuvântului fără de care nimic nu s-a făcut din câte s-au făcut. Eu cu atât drag îl aşez pe el cuvânt peste voi! Că aceeaşi iubire o avem între Mine şi el, aşa cum am avut-o şi cât am stat cu trupul pe pământ între oameni.

Hai, copile scump! Hai, fiule, ucenic desăvârşit ca şi Învăţătorul tău! Hai să fii acum peste poporul Meu! Amin, amin, amin.

— Iar eu, Doamne, zic: acum şi pururea şi în veci de veci voi fi ca Tine, fiindcă Tu eşti fiinţa sfinţilor pe care i-ai zidit de la întemeierea lumii, că Tu eşti tot o taină de când lucrezi pentru om. Grăiesc cu Tine înaintea poporului Tău de azi şi înaintea îngerilor şi a sfinţilor şi, iarăşi, înaintea adunării celor adormiţi aduşi la sărbătoarea arhanghelilor în grădina întâlnirii Tale cu cerul pe pământ, Doamne.

O, dacă eu sunt taina iubirii, vreau ca poporul Tău să ştie cât este ea de multă şi de mare cu lungimea ei cea tainică. Ai venit de la Tatăl Om pe pământ, şi eu Te-am iubit cu iubirea Ta din pieptul meu, că Tu Te-ai aşezat în mine cu toată taina Ta, şi eu am dus-o de lângă Tine, şi în taină am dus-o, în taină chiar şi de ceilalţi ucenici ai Tăi de atunci. Eu de lângă Tine nu vorbeam altceva decât despre iubirea cea tainică, iubirea care s-a întrupat pe pământ în a şasea mie de ani de la zidirea lumii, Doamne. Ca şi atunci, şi azi eu sunt taina iubirii cea fără de sfârşit în om. Am arătat în mine viaţa care este lumina oamenilor, că eu am fost rodul cuvântului Tău care s-a făcut iubire înăuntrul fiinţei mele, şi ea m-a legănat ca pe un prunc în leagănul ei. Iar când a fost să arăt taina cea de la sfârşitul timpului, despre venirea Ta şi despre învierea morţilor, m-am aşezat înaintea Ta, şi Tu înaintea mea, şi apoi am scris tot ce Tu ai binevoit să se facă cunoscut prin mine. Şi apoi, taină de nepătruns cu mintea omului, că eu i-am pus pe ucenicii mei să mă aşeze în pământ, dar eu n-am stat aşa, ci am ieşit tot viu, şi aşa am rămas, şi am arătat atunci taina învierii morţilor, căci precum eu am ieşit din pământ şi am umblat şi umblu de nu m-au mai găsit ucenicii mei unde m-au pus, tot aşa va fi şi cu învierea morţilor, căci mormintele se vor deschide pentru ridicarea celor adormiţi, şi ei vor sta înaintea Ta, aşa cum este scris de mine în cartea Apocalipsei după ce Tu mi-ai desluşit pe cele ce vor fi lucrate la vremea venirii Tale a doua oară de lângă Tatăl. Toţi cei morţi vor ieşi din pământ cu trupul aşa cum eu am ieşit, aşa cum sfinţi mulţi şi neştiuţi au ieşit apoi, că eu am scris aceasta în cartea mea, şi am scris despre lucrarea cuvântului Tău de azi care este judecata făpturii, Doamne, şi este tronul Tău pe pământ, că pe toate Tu pe pământ le lucrezi. Toată lucrarea Ta şi toată lucrarea lui satana am scris-o eu în cartea mea cu Tine pentru sfârşit de timp. Se teme omul să se uite bine în ea, dar cele scrise în ea aşa s-au lucrat, precum sunt scrise, şi cele ce mai sunt

din ea aşa vor fi. Amin. Şi ca să audă cei tari la cerbice că acum este venirea Ta, să se uite în cartea Apocalipsei şi să vadă în ea cum eu am scris despre cartea Ta pe care o scrii Tu azi cu poporul cel din urmă, fiindcă eu am scris despre desfacerea peceților cărții cuvântului Tău peste pământ, şi în care stă judecata lumii şi învierea morților, carte pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu s-a găsit să-i desfacă pecețile; nimeni decât Tu, Mielușul Tatălui, fiindcă Tu cu sângele Tău răscumperi pe om. Aceasta de azi este cartea cea pomenită în cartea mea de atunci, şi fericit este cel ce va fi găsit viu în ea, căci vremea este aproape, şi vine, şi se face veşnicie dulce vremea Ta de azi.

Mă vestesc de la o margine la alta a pământului ca să mă audă popoarele şi neamurile şi limbile şi toți împărații lor, că eu din nou proorocesc pe cele scrise atunci în cartea mea cu Tine, Mielule al Tatălui Savaot. Şi le vestesc celor din morminte taina învierii lor, căci ei, curând, curând se vor ridica aşa cum eu m-am ridicat din pământ, şi vor vesti ei lucrarea aceasta, şi cu zecile de mii o vor vesti pe ea. Şi atunci antichrist se va arăta cu totul biruit de strălucirea venirii Tale cu ziua cea de veci a omului, Doamne, fiindcă cele şapte veacuri s-au scurs, şi a venit nunta Mirelui, şi El Îşi împodobeşte mireasa, căci scris este: *«Numai cei înțelepți vor pricepe taina Ta, cartea Ta şi venirea Ta cea de la sfârşit de timp»*. Amin, amin, amin.

— Iată, poporul Meu, ucenicul Meu a grăit peste voi. Amin.

Sună Mihail arhanghelul lucrul zilei de azi şi îl scrie ca să fie, iar voi îl scrieți pe hârtie, fiilor care-Mi primiți cuvântul în cartea venirii Mele, cartea care judecă făptura şi o pregăteşte pentru înnoire, căci Eu, Domnul, înnoiesc lumea, şi aceasta fac cu cuvântul Meu cel de azi peste pământ. Sună de sărbătoare trâmbițele îngerilor, sună de înviere Mihail arhanghelul, şi mare bucurie se aşează pe duhul celor adormiți care aşteaptă pe Domnul cu ziua venirii Sale.

O, poporul Meu, voiesc ca tu să nu mai uiți de-acum ce taină eşti tu, că dacă uiți, e greu de Mine şi de tine, şi dacă uiți, îi este greu făpturii care aşteaptă de şapte timpuri naşterea ei din nou pentru viața spre care a fost făcută. Dacă omul a stricat tot ce am zidit Eu cu cuvântul şi cu mâna, tu să fii omul care înnoieşte, care zice cu cuvântul Meu învierea a toate şi viața şi veacul ce va să fie. Amin.

O, poporul Meu, să prețuieşti darul Meu din mijlocul tău şi pe cei ce-l poartă spre tine, şi pe tine spre Mine. Să fii credincios darurilor Mele din mijlocul tău şi să le laşi peste tine ca să te facă şi ca să fii. Învață bine, bine, şi din zi în zi mai mult, taina cuvântului Meu de peste tine şi aşează-te în fața Mea aşa cum Îmi este Mie dor să stai. Învață, ca să ştii să stai, învață taina creştinătății cea de fiecare clipă, şi să se aşeze ea apoi peste toată făptura, că ea este cea care te fereşte pe tine de tot răul de pe pământ şi din văzduh şi din adânc, iar tu s-o prețuieşti şi să trăieşti din ea, căci viața trebuie să fie hrana ta şi milostenia ta înaintea omului şi înaintea Mea. Amin.

Acum, fiilor binecuvântați, rostiți pecete de sfințenie peste legănuțul în care Eu vă legăn azi în grădina întâlnirii. Să vă fie loc de mângâiere între pământ şi cer pentru voi, cei trudiți sub slava venirii Mele de acum. Să vă fie leagăn ca la copii, dar învățați mereu, mereu pe poporul Meu taina de copil. Iar la învățătura pe care o veți da voi poporului Meu vor sta cei adormiți să asculte şi să se mângâie, şi să vă mărturisească ei apoi, că Eu le dau lor acum grădina întâlnirii Mele cu omul, şi le dau scăunelele de piatră, şi le dau duh de fii ai lui Dumnezeu, şi le dau să stea şi să audă de la voi lucrul vostru cu Mine şi să se bucure întru venirea Mea şi să fie ei gata pentru când arhanghelul Mihail va suna ultima lor zi de aşteptare, ziua venirii Mele în slavă văzută, ziua învierii lor, că mai mult ca ei nimic şi nimeni nu aşteaptă ziua Mea, fiilor. Amin.

În această zi de mare sărbătoare luați crucea şi busuiocul şi rostiți pecetluirea cu sfințenie peste corăbiuța pe care Eu din mila Mea v-am dăruit-o acum ca să vă ajutați cu ea în lucrul vostru cu Mine, iar ea să vă ajute. Amin. Aşa să Mă ajutați şi voi, aşa să Mă purtați şi voi, şi să mergeți şi să Mă purtați. Amin.

Mergeți, fiilor, şi arătați-vă fiilor oamenilor, că Mă cobor cu voi în mijlocul lor ca să fiu văzut, Eu şi poporul Meu în mulțimi. Amin. Eu pentru voi înlesnesc prilejuri de a Mă arăta cu voi, ca să fiu Eu văzut în voi, şi voi în Mine. Pentru Mine fac această lucrare, şi vă trimit cu mare binecuvântare să vă arătați fiilor oamenilor cu țara venirii Mele pe care prin voi o țin pe brațe ca s-o măresc pe ea înaintea Mea. Amin. Fiți frumoşi şi mergeți în numele Meu, şi să fiu văzut în voi, şi să fiți voi strălucirea slavei Domnului în fața munților înalți şi semeți, care nu ştiu să se mai aplece şi să se mai închine lui Dumnezeu, Cel Care a făcut cerul şi pământul şi pe om.

Mergi, Ierusalime, mergi, poporul Meu! Găteşte-te în straie de nuntă şi mergi ca să schimbi omul la față, căci când omul vede slava Mea cu tine, i se schimbă fața, şi Eu pot să-i grăiesc lui. Mergi, Ierusalime, că-ți dau cu tine toată oastea cerească, şi tu să fii trupul îngerilor, sus, pe înălțimile oamenilor, şi oamenii se vor apleca slavei Mele cu tine şi se vor întreba cine eşti tu, cel atât de frumos. Amin, amin, amin.

Acum, poporul Meu, să stăm la masa pomenirii îngerilor, că sunt cu zecile de mii şi nu se pot număra. Să stăm şi să împărțim din hrană celor adormiți, şi apoi să-i slobozim. Să stăm şi să-i hrănim pe ei de la masa Mea cu voi. Dați înțelepciunea Mea din voi, dați celor din cer şi celor din locuința morților şi celor din adânc, fiilor, şi toate, toate se vor învedera în lumină. Şi apoi iarăşi vom binecuvânta şi vom sfârşi cuvântul cel de azi al sărbătorii îngerilor.

Iar acum, binecuvântată să fie masa cea pentru trup şi masa cea pentru duh, că Eu, Domnul, sunt aici cu voi, şi cu trupul sunt, şi doresc, poporul Meu, să merg pe pământ cu voi văzut, şi voiesc, fiilor, să fiți voi gata pentru această slavă pe care atât de mult şi de cu dor Eu, Domnul, o aştept de lângă voi. Amin, amin, amin.

*

Am stat, poporul Meu, cu mulțime mare din cer. În cete-cete îngerii au stat deasupra voastră şi lângă voi. V-am arătat cum scăunelele de piatră sunt pline cu cei ce aşteaptă învierea, pline în ordine şi fără ordine, căci trupurile când vor învia le va ajunge cum să stea, fiindcă vor fi ca trupul Meu care nu este ținut de nimic şi care este peste tot întru pace ca în cer, nu ca pe pământ.

S-au odihnit mult cei adormiți cu trupul, că li s-a părut o veşnicie această zi de dor şi de înviere. Toate treptele de piatră ale grădinii întâlnirii au fost pline de îngeri în trepte, că mult lucru au avut ei azi din pricina sărbătorii lor şi din pricina celor adormiți care au stat cu voi ca să asculte de la Mine şi de la voi, fiindcă Eu am proorocit prin această lucrare de cuvânt că ea va ajunge cu lucrul ei cel ceresc să-i ridice pe cei adormiți până la al miilea neam, iar poporul Meu să stea la această datorie şi să lucreze învierea morților.

Slava îngerilor a umplut grădina întâlnirii. Bucuria celor adormiți a umplut grădina de duh de înviere, de duh de bucurie. Eu mereu, mereu vă pun pe voi la lucrul învierii, şi

de aceea atât de mult dau să vă fac frumoşi cum nu mai e nimeni, nimeni pe pământ, şi să vă iubească făptura toată şi să vă iubească fiii oamenilor uitându-se la voi, cei frumoşi ai Mei. Frumosul este tot ce este ceresc în om şi din om, iar voi sunteți pilda răsplății sfinților care au suferit nevoindu-se, şi apoi murind în numele Meu, ca să crească pe urma credinței lor şi a dorului lor de Mine, să crească neamul creştinesc pe pământ şi să rămână Domnul lucrător peste om, că Eu, poporul Meu, vreau să aduc omului fericirea cea din rai pe pământ. Amin.

O, cum să facem după ce omul s-a învățat aşa de mult cu cele pe care le face el şi nu Eu? Cum să fim de frumoşi pe pământ ca să vadă omul această fericire a Mea în om şi să râvnească apoi la ea? Cum să facem, fiilor, să ştie omul dorul Meu după el şi ziua Mea care se apropie de om ca să-i dea din ea, şi el să ia? Eu ți-am spus, poporul Meu, că te voi numi mai presus de ziua naşterii, mai presus de ziua învierii te voi numi. Ți-am spus prin fiii prin care te păstoresc că tu trebuie să fii poporul cel nou care Mă are altfel decât a avut omul pe Domnul până acum. Omului creştin sau păgân îi place să Mă aibă şi să Mă vadă pe cruce şi să se închine Mie aşa cum Mă aşează el înaintea lui ca să Mă vadă, răstignit. O, dacă aşa vrea să Mă vadă şi dacă aşa Mă pune spre vedere pe la toate răspântiile, de ce, oare, nu-Mi urmează omul pilda vieții Mele? De ce nu plânge omul că Mă vede pe cruce? De ce nu se opreşte, şi trece făcându-şi semnul crucii şi zicându-Mi: *„Doamne, ajută-mă!“* sau *„iartă-mă!“*? Eu sunt pe cruce văzut de ochii lui, şi el vrea de pe cruce să-l ajut, dar Eu sunt Cel viu, şi nu ştiu cum să-i spun omului cât sunt Eu de viu, înainte de învierea Mea dintre morți, şi după înviere apoi. Nu ştiu cum să-l fac pe om să vadă sau să creadă că Eu sunt cu trupul viu, şi abia mai pot să stau nevăzut după ce atât de mult s-a apropiat vremea ca să Mă vadă tot trupul, căci scris este: *«Tot ochiul Îl va vedea pe El, chiar şi cei care L-au împuns»*. Amin.

O, poporul Meu, cu mare sărbătoare te-au înconjurat îngerii, fiule. Cu mare dor te-au privit cei adormiți la masă cu tine în grădina întâlnirii Mele cu omul. Tu să nu uiți că de acum înainte te va însoți cu multul lumea cea nevăzută care ştie acum din gura Mea taina acestei grădini şi lucrul Meu din ea cu cele ce nu se văd. Dar Eu le scot la vedere ca să le vedeți şi să le mărturisiți, căci *«Ochii celor care văd nu vor mai fi închişi»,* fiindcă aşa este scris. Amin.

Îngerii stau în preajma ta cu zecile de zeci de mii ca să te însoțească şi ca să-i însoțeşti tu pe ei, căci ieşim, poporul Meu, spre neamuri, ca să te vadă şi ca să-i schimb omului inima şi fața la vederea ta în mijlocul oamenilor. Tu eşti minunea cea lucrată de Mine la sfârşit de timp, acum când omul nu mai poate crede în Mine că sunt viu şi că-Mi lucrez venirea despre care scrie în Scripturi ca s-o împlinesc pe ea.

Mergem să rostim slavă cerească peste România. Merg cu tine în vârful ei ca să-i rostesc prin tine naşterea ei din nou, ca s-o schimb la față şi aşa s-o arăt lumii pe ea. Toată strălucirea Mea o voi aşeza peste tine, poporul Meu, şi Mă voi arăta cu tine peste pământ, că Eu aşa ți-am proorocit aceasta prin cuvântul acestei lucrări încă de pe când aveam în trup pe pământ pe trâmbița Mea Verginica. Mă voi slăvi în tine şi îl voi îmbăta pe om la vederea aceasta. Voi vărsa din Duhul Meu peste om, iar tu vei fi vasul Meu cu untdelemn, şi din tine Mă voi revărsa cu slava Mea cea dulce şi voi rosti peste țara Mea de nuntă dragostea Mea cea de la sfârşit de timp, şi voi spune aşa:

Eu nu te-am uitat, o, țară a strălucirii, țara Mea de la sfârşit de timp! M-am născut pe pământ între oameni odată cu naşterea ta, şi tu ai numele Meu pe creştetul tău, şi tu vei rămâne, că aşa te-am numit la sfârşit de timp, şi am zis că tot cel ce se va îmbrăca în cămaşa de creştin se va numi român.

Eu nu te-am uitat, iubito, şi M-am întors în pământul tău pe care i l-am dat la început de moştenire omului cel zidit de mâna Mea, că din tine am luat cu mâna pământ, şi din el l-am plămădit pe om. Tu ai fost primul petecuț de uscat care a ieşit din ape la facerea lumii, şi l-am numit pământ după ce am făcut cerul despărțind apele de sus şi de jos. Iar din apele de jos te-am scos pe tine întâi ca pe o pruncă nou-născută ridicându-te de creştet în sus şi ți-am dat pânză albă de botez, pe care am scris cu mare taină numele tău cel de la sfârşit de timp: Ierusalimul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl.

Tu eşti vârful pământului, creştetul pământului, întâia născută din ape la facerea lumii. Tu eşti țara Mea de nuntă, căci Tatăl în tine Mi-a aşezat masa nunții, şi Mi-a gătit mireasă dulce, mireasă din români, țara Mea.

O, iubito, tu eşti pământul cel de moştenire al omului cel întâi zidit, căci el îşi cunoaşte trupul şi vine să şi-l ia înapoi, ca la început, căci Eu aduc cu Mine ziua învierii morților, şi fiecare îşi va lua trupul şi va sta înaintea Mea. Şi tu vei sta, iubito, în fața Mea, şi Îmi vei da slava ta cea de la început şi Mă vei primi aşa cum M-ai primit de Făcător al tău la naşterea ta odată cu naşterea Mea din Fecioară pe pământ.

Pace ție! Eu nu te-am uitat, iubita Mea. Iată-ți cămăşuța de botez. Ți-am păstrat-o în Tatăl, şi acum iarăşi ți-o dau, şi te voi numi cea aleasă, cea dulce, că mult te iubesc, fiindcă tu n-ai avut alt dumnezeu în afară de Mine şi n-ai robit pe străin, şi Eu îți dau plata pentru răbdarea ta şi îți dau frumusețea cea dintâi şi te fac raiul venirii Mele, iubito. Şi cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubita Mea, că nici un neam sub soare nu va avea strălucirea ta.

Eu sunt. Nu te teme. Şoapta Mea curge peste tine şi se face râu al vieții peste pământ din mijlocul tău, că a venit vremea iubirii, iubirea dintre Mire şi mireasă, țara Mea, iubita Mea. Eu sunt. Soarta ta este în mâna Mea, nu în mâna ta. Eu sunt Stăpânul tău, Mirele tău, şi te vor iubi popoarele şi neamurile şi limbile şi împărații pământului pentru slava Mea care străluceşte din mijlocul tău luminându-te şi slăvindu-te, căci tu eşti cea dintâi, iubita Mea cea de la sfârşit de timp şi de la început de timp, că Eu vin, şi tu vei fi a Mea şi vei fi slava Mea şi vei fi lumina lumii, precum Eu sunt, iubito. Amin, amin, amin.

O, Eu aşa voi vorbi cu țara Mea cea de la sfârşit de timp, poporul Meu. Slava Mea cea din ea o va cuprinde pe ea, şi vreau ca tu să nu mai fii decât slava Mea pe pământ. Te-am învățat mereu să fii frumos, frumos şi ți-am spus mereu, mereu că vin zilele gloriei Mele cu tine ca să fac lumină mare peste întunericul de pe pământ, şi apoi să vin, că nu voiesc să vin pe neştire, poporul Meu. Voiesc să vin ca Mire, nu ca Judecător. Voiesc să vin cu venire dulce şi vreau să-l deprind pe om cu venirea Mea şi vreau să-l învăț să Mă aştepte şi vreau să-i dau darul credinței cea pentru venirea Mea, precum ție ți-am dat.

O, poporul Meu, caută cu dor fapta credinței tale în venirea Mea şi dă-Mi să văd că tu eşti minunea Mea pe care văzând-o fiii oamenilor, să creadă că Eu vin şi să Mă aştepte cu dor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2002

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Omul nu-L mai prețuieşte pe Dumnezeu. Lucrarea harului în om îi dă omului ochi să vadă. Omul spune că nu este sfârşitul veacului. Maica Domnului se roagă pentru om. Cei ce sunt ai lui Hristos sunt ai lucrării harului.

Coboară Domnul pe pământ cuvânt. Amin, amin, amin. Eu sunt Cuvântul Care a făcut cerul şi pământul. Învățătura Mea este din Tatăl, şi cine Mă cunoaşte pe Mine în ea, Îl cunoaşte şi pe Tatăl, şi cine ascultă de ea, ascultă de Tatăl, Care M-a trimis Cuvânt pe pământ. Amin.

V-am aşezat ca să Mă primiți şi să aşezați în cartea lui cuvântul Meu, voi, străjeri care ascultați glasul Meu. O, fiilor, Mi-e tare milă de voi când vă văd doborâți de tot felul de griji şi de neputința de a le mai scoate la capăt. Dar Eu sunt putere pentru voi şi vă învăț mereu, mereu, şi nu ştie şi nu pricepe poporul Meu cât vă învăț Eu pe voi. El doar Mă ia de la voi şi vede ce spun Eu, dar cât grăiesc Eu vouă şi cât vă învăț Eu pentru el, nu ştie el, fiindcă voi sunteți atât de umiliți înaintea lui cât să poată el să fie şi să nu se teamă de ființa Mea din voi, de lucrarea Mea din voi peste el.

Învățătura Mea e tainică din voi, şi dacă n-ar fi aşa tainică, Eu n-aş mai putea pentru voi şi pentru Mine, că pe pământ Eu am încăput puțin de tot cu slava Mea cea mare, fiindcă omul nu prețuieşte pe Dumnezeu, şi de aceea îi este aşa de greu omului pe pământ. Eu ar trebui să fiu cea mai mare grijă şi bucurie a omului; Eu şi cu toată lucrarea Mea pe care am pus-o şi o pun mereu pe pământ lângă om ca să fiu cu omul şi ca să fie omul cu Dumnezeu.

Adânc şi dureros Îmi este suspinul după câtă lucrare cerească am lucrat pe pământ ca să-l întorc pe om în dragostea Mea, în starea cea de har în care am fost Eu în toată vremea trupului Meu în mijlocul oamenilor care M-au văzut şi care atât de puțin au ştiut să se uite şi să vadă şi să înțeleagă apoi că Eu am fost Dumnezeu coborât între oameni în mare taină, precum şi astăzi sunt. Puțin de tot înțelege omul că Eu Mă aplec după el în chip atât de tainic, aşa cum şi acum două mii de ani am pregătit pe mama Mea Fecioara ca să Mă poarte, şi apoi să Mă nască şi să Mă dea oamenilor de Mântuitor al lor, venit de la Tatăl.

O, mamă, te sărbătoresc pe tine în mijlocul poporului cuvântului Meu, şi amintesc celor ce Mă iau de aici cuvânt, că te-ai supus venirii Mele pe pământ încă de când erai prunc micuță de te-au adus la templu cei ce te-au născut, ca să te dea lui Dumnezeu, şi după ce te-au dat, tu ai crescut; şi după ce ai crescut, ai slujit planului venirii Mele de la Tatăl la om. Adânc şi îndurerat Îmi este suspinul după câtă lucrare cerească am lucrat pe pământ ca să Mă cunoască omul prin lucrările Mele cele pentru el, mamă, şi ca să se întoarcă el în dragostea Mea, şi Eu să-i dau har, mamă. Mă fac cu tine sărbătoare în mijlocul poporului cuvântului Meu ca să-i dau har, că lucrarea harului în om îi dă omului ochi ca să vadă şi urechi ca să audă, şi apoi credință, iubire şi faptă şi dor şi suspin după Dumnezeu, mamă. Cel ce are har are suspin, are dor de Mine, are putere să Mă aibă şi să Mă arate oamenilor aşa cum M-ai arătat tu, mamă plină de har. Dacă tu ai ştiut să Mă dorești şi să Mă iubeşti şi să Mă aştepți, Eu ți-am împlinit dorul şi iubirea şi aşteptarea, căci durerea după Dumnezeu Îl aduce pe El la om, mamă.

— O, Fiule şi izvorule al harului cel din Tatăl! Cum să fac să-l ajut pe om să se lase prins în harul Tău cel din Tatăl? Cum să fac să-Ți alin aşteptarea Ta după om? Hai să-i vorbesc omului, Fiule scump, şi să-l aşezăm în har, că pe pământ nu mai e har din harul Tău, Fiul meu Cel de acum două mii de ani şi până azi şi până pe vecii! Hai să putem cu putere nemaiauzită peste om, că e vremea celei de a treia iubiri, şi nu ne mai aude omul.

Te strigă cerul să-ți dea har, omule. Te cheamă Domnul să-L auzi cum vine spre tine, şi să-L cunoşti că vine. Acum două mii de ani eu I-am fost poartă între cer şi pământ, şi a venit Domnul şi a fost cu oamenii pe pământ, şi apoi S-a dus din nou la Tatăl, dar S-a lăsat pe Sine omului, că a avut putere să facă aceasta, şi apoi a spus: *«Eu sunt cu voi până la sfârşitul veacului»*. Adevărat a fost acest cuvânt al Lui, căci Fiul meu a fost tot o taină cu omul, începând de la Avraam, Isaac şi Iacov şi până azi când a ajuns sfârşitul veacurilor.

Să nu mai spună omul deştept de pe pământ că nu este sfârşitul veacului. El spune aşa pentru că nu citeşte în Scripturile Fiului meu, Care vine iarăşi curând, curând văzut pe pământ, şi toate neamurile Îl vor vedea venind pe nori cu putere şi cu slavă multă, căci aşa a spus El, iar cuvintele Lui nu trec fără să se împlinească, aşa cum nu au trecut nici cele despre mine spuse prin prooroci.

O, dacă L-ați iubi pe El, voi, fii ai oamenilor, El v-ar da har şi ați cunoaşte venirea Lui şi L-ați dori şi L-ați iubi şi L-ați aştepta pe El, şi aceasta v-ar fi bucuria, şi în afară de aceasta nu este bucurie pe pământ. Gustați şi veți vedea că aceasta este bucuria, şi apoi El, Fiul meu, va avea putere peste voi şi veți fi după chipul şi asemănarea Lui şi Îl veți vedea pe El. Amin.

O, Fiule al Tatălui şi al meu! Pune putere în cuvântul meu care cheamă omul la Tine, şi umple-l de har pe om aşa cum m-ai umplut pe mine, şi hai să putem cu putere nemaiauzită peste om, că e vremea celei de a treia iubiri şi nu ne aude omul. Fă-l pe om să-l doară dorul de Tine, că durerea cea după Dumnezeu Îl aduce pe Domnul la om. Hai să fim iar pe pământ, că este scris să fie aşa. Hai, Fiule, hai cu zeci de mii de sfinți, hai să coborâm, că este scris, şi este vremea acestei Scripturi, că omul nu mai poate cu puterea Ta, şi poate numai cu puterea lui cu care se scoală împotriva Ta ca să nu vii, ca să nu fii. Stau cu trupul îngenuncheat înaintea Ta ca să Te rog să fim iar pe pământ, şi să ştie omul taina venirii Tale, şi s-o vadă apoi, că tot cerul trebuie să se coboare pe pământ cu toată lucrarea lui cea nevăzută, şi să se vadă apoi ca în cer pe pământ şi nu ca pe pământ. O, nu poate omul să vadă, Fiule scump. Omul este orb pentru sine şi pentru Tine. Hai, Fiule scump, hai să fim lumina lumii, că îngerul luminii Tu eşti, cu viața Ta în om. Tu eşti viața, şi viața este lumina oamenilor, şi lumina luminează în întuneric. Hai, Doamne al puterilor, ascultă ruga mea, căci pentru fericirea Ta Îți cer acestea. Amin, amin, amin.

— O, tu ştii, mamă, că omul este fericirea Mea, drahma cea pierdută, mamă. Eu sunt Domnul puterilor cereşti, şi de şapte mii de ani omul Îmi striveşte puterea, căci puterea Mea este viața Mea în om, mamă. Dar Eu ştiu că trebuie să-l fac pe om să Mă dorească şi să Mă iubească şi să Mă aştepte aşa cum tu ai făcut, mamă.

O, cere-Mi, omule, har! Apropie-te de venirea Mea, că Eu sunt cu ea pe pământ şi te aştept să Mă arăt şi să Mă vezi, dar vreau să-ți fiu Mântuitor şi nu vreau să te temi în ziua venirii Mele. O, cât să mai stau cu ea? Cât să te mai aştept? Te strig să-Mi urmezi, omule. De lângă tine te strig. Ascultă-Mi chemarea! Necredința ta nu va mai putea nimic pentru tine, şi chiar de vei da să te mai ascunzi de Mine, Eu

nu Mă voi mai ascunde, şi Mă voi arăta curând, curând şi voi aduce cu Mine sfinţii şi le voi da lor pământul dreptăţii, fiindcă Eu aşa le-am făgăduit lor.

Dar tu, popor care crezi venirii cuvântului Meu la tine ca să te povăţuiesc cu el, auzi suspinul Meu îndurerat după om, că multă lucrare cerească am lucrat peste tine ca să-l întorc pe om în dragostea Mea, în starea cea de har în care am fost Eu pe pământ între oameni. Învăţătura Mea este din Tatăl, şi cine Mă cunoaşte pe Mine în ea, Îl cunoaşte şi pe Tatăl. Te-aş povăţui mult de tot. Ţi-aş spune mereu că Eu nu te-am ales ca să-Mi slujeşti cu mâinile şi cu picioarele, şi te-am ales să lucrezi harul Meu peste pământ şi să fii plin de har, ca să Mă pot purta spre om prin tine. Te-am ales să te învăţ, şi tu să împlineşti învăţătura Mea uitându-te la Mine, nu la tine. Când Eu umblu la tine ca să-ţi dau mereu înfăţişare nouă, mereu făptură nouă, tu să ştii să stai în faţa Mea, căci faţa Mea este învăţătura ta. Ai grijă de tine, Ierusalime, şi fii slava Mea înaintea Mea zi şi noapte, şi altceva să nu fii, şi să fugi de cel ce te face să uiţi ce să fii tu, că Eu nu te-am ales pentru mâinile şi picioarele tale, ci pentru har te-am ales. Stai mereu în dor şi în iubire şi în aşteptare şi învaţă bine să faci acestea şi nu te sătura să înveţi şi să faci aşa, că Eu te-am ales să te învăţ, şi tu să împlineşti uitându-te la Mine, nu la tine. Mereu, mereu te privesc. Stau deasupra ta cu braţele pline de har, numai să te am ascultător şi supus lucrului facerii lumii, că Eu vin la tine ca să fac lumea, poporul Meu. Să nu fii mulţumit cum eşti tu, şi să fii mulţumit cum sunt Eu, ca să fii ca Mine cu mulţumire şi cu râvnă fără de capăt, poporul Meu, că iar şi iar îţi spun: uită-te la Mine, nu la tine. Cine se uită la Mine, acela vede, iar cine se uită la sine nu vede.

Vreau să Mă uit la tine şi să te văd, poporul Meu. Vreau să te învăţ, şi tu să Mă asculţi şi să doreşti învăţătura Mea împlinind-o. Nu numai cu urechea s-o doreşti, ci şi cu fapta ei care aşteaptă după orice cuvânt al Meu rostit peste tine. Eu sunt Dumnezeu, dar Îmi vine să spun că nu mai pot. Fă-Mă să pot, poporul Meu, şi uită-te în Scripturi şi vezi că atunci când poate omul, pot şi Eu. Omul nu mai poate nimic pentru Mine, şi Eu nu mai pot nimic pentru el fără el. Dar tu fă-Mă să pot peste om şi fii copil frumos, că Eu mereu, mereu ţi-am spus aceasta, dar caută să pătrunzi bine taina acestui cuvânt, căci cerul se uită la tine şi aşteaptă după harul Meu din tine, nu după harul tău. Omul nu ştie cum să se dea Mie, dar pe tine te-am învăţat, şi te-aş învăţa în fiecare zi dacă tu ai putea să-Mi dai glas în mijlocul tău ca să te povăţuiesc şi ca să Mă asculţi cu tot ceea ce-ţi cer. Nu e bine să Mă iubeşti pentru tine. E bine să Mă iubeşti pentru Mine, şi aşa fel de iubire îţi cer, că Eu vreau să pot pentru om, şi altfel nu pot prin el.

Vreau să Mă uit la tine şi să te văd, poporul Meu. Vreau să nu uiţi ochiul Meu de peste tine. Învaţă-te să stai zi şi noapte cu Mine şi veghează să Mă ai pe Mine, nu pe tine, poporul Meu. Nu poţi sta fără veghe, căci cine nu veghează piere, iar Eu te-am ales să ajung cu tine la ziua venirii Mele, ziua când Eu voi birui, ca apoi să Mă odihnesc. Amin. Umilinţa ta cea mai mare să fie harul cel lucrător în fiecare zi, şi să asculţi aceasta ce-ţi spun şi să te sileşti fără de plată, căci cei ce sunt ai lui Hristos nu mai sunt ai lor, ci sunt ai lucrării harului de sus pe pământ. Amin. Iată sărbătoare şi învăţătură, căci aşa înseamnă sărbătoare. Luaţi şi împliniţi mereu astăzi, mereu acum, că Mă doare adânc neascultarea de la om. Dar tu, poporul Meu, apleacă-te cu ascultare şi fă voia Mea şi cere tot ce nu ai, şi Eu îţi voi da la stăruinţa ta. Amin.

O, fiilor care staţi înaintea Mea şi înaintea poporului ca să-i daţi cuvântul Meu! Nu ştiu ce să vă mai dau ca să puteţi pentru lucrul vostru cel atât de greu. Nu ştiu cum să vă mai ocrotesc de dureri. Vouă vă trebuie ajutor mare, dar nimeni nu vă dă, fiilor, şi mila de voi Îmi pătrunde fiinţa ca în vremea răstignirii şi Mă doare şi nu e nimeni să-Mi aline această durere. V-am făcut porţile Mele între cer şi pământ şi intru pe ele la Israel cel de azi. Să cunoască şi el intrarea aşa cum o cunosc Eu. Uitaţi-vă la Mine şi luaţi putere, căci harul Meu vă îmbracă în el mereu. V-am dat putere să vă faceţi legănuţ. Aveţi grijă de el ca de ceva pus deoparte, şi tot ce vă învăţ Eu, aşa să ascultaţi.

Acum, vă întăresc fiinţa. Mi-aţi dat putere să Mă fac cuvânt cu sărbătoare peste poporul Meu şi peste om. Vă dau şi Eu puteri, iar voi folosiţi-le pentru Mine, fiilor, căci har peste har vă dau ca să aveţi, ca să puteţi şi ca să pot Eu prin voi din zi în zi mai mult, mai aproape şi mai cu dor, dar puneţi dor între popor şi Mine, şi el să ia şi să aibă şi să-Mi dea, şi Eu voi fi tot mai aproape, iar pasul Meu se va ivi peste pământ tot mai aproape, şi tot şi toate Mă vor simţi venind. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2002

Sărbătoarea sfintei mucenițe Ecaterina

Durerea este iubită de cei sfinţi şi ea îi face frumoşi, iar ei biruiesc lumea în ei. Mucenița Ecaterina aduce înțelepciunea credinței, iar mucenicul Mercurie doboară împotrivirile.

Aşteaptă sfinţii cuvântul Meu care vine din cer pe pământ, căci ei îl sorb şi se bucură şi sărbătoresc cuvântul Meu aşteptându-l cu dor şi căutând cu miile după el, că unde sunt Eu, acolo sunt şi ei. Amin.

Mă scriu în carte şi cu sărbătoarea de azi, fiilor care Mă primiţi cuvânt în carte. Mă mângâi cu voi, că nu mai am mângâiere, şi nici voi nu aveţi. Ne mângâiem cu sfinţii, fiilor. O, nimeni nu iubeşte durerea, căci ca s-o iubeşti, trebuie să fii sfânt. Sfinţii n-au iubit decât durerea, şi altă bucurie ei n-au dorit pe pământ.

O, fiilor, nimeni nu mai vrea să semene şi cu Mine. Nimeni nu mai vrea să semene cu sfinţii. Ce frumos este să iubească omul durerea! Nimic nu-l poate face frumos pe om decât ea. Dacă omul nu ştie s-o iubească pe ea ca pe o găteală a lui, omul rămâne slut ca pe pământ. Tot ce este pe pământ îl face urât pe om, căci frumuseţea omului e Dumnezeu, fiilor.

O, dacă n-ar fi auzit omul de pe pământ despre viaţa pe care am trăit-o Eu pe pământ şi despre petrecerea Mea, ar avea omul îndreptăţire despre felul cum îşi trăieşte el viaţa. Eu numai într-un zbucium, numai într-un dor după om Mi-am petrecut viaţa Mea cea văzută de om. Eu de când l-am făcut pe om şi până azi Mă doare durerea Mea după om. Mă uit la om, şi tot într-un plâns petrec. Omului nu-i place durerea. El s-a smuls din braţul Meu pentru viaţă fără de Mine. Durerile lui sunt nemulţumiri, nu sunt dureri. Durerea este altceva, iar taina ei n-o iubeşte omul. Cel ce are durere ca a Mea, acela biruieşte lumea şi se face Dumnezeu prin har şi se face frumos între oameni şi seamănă cu Mine, şi tot aşa şi trăieşte, şi tot aşa şi lucrează. Eu dacă sunt tot într-o durere, tot într-un dor după om, cum poate omul să stea altfel? Cum de nu face şi el tot aşa pentru Mine? Iată cum este durerea Mea, şi nu-i pasă omului de ea, şi nici n-o ştie omul aşa cum este ea. Omul ştie că Eu M-am răstignit pentru el, şi dacă ştie aşa, ce face cu această ştiinţă? Ce face, fiilor?

O, cât de mulţi oameni s-au umplut de dor pentru că am făcut Eu aceasta pentru om! Mucenița Ecaterina n-a mai

pus nici un preț pe frumusețea şi pe înțelepciunea şi pe rangul ei când a fost vorba să poarte ceea ce era mai de preț ca acestea. Durerea cea dulce, durerea după Dumnezeu şi după adevărul Lui i-a umplut inimioara de dor şi de foc şi de har, şi de la ea M-au luat mulți în ei, de nu s-au mai despărțit de Mine aceia pentru nici o slavă de pe pământ şi de la om. Frumusețea ei cerească i-a atras pe mulți din rătăcirea lor, şi ei s-au dat Domnului, dimpreună cu ea, căci au iubit durerea după Dumnezeu şi după om, durerea Domnului de la om, şi s-au tras în ea, şi Eu i-am luat pe aceştia de-a dreapta Mea când prigonitorii lor i-au dat la moarte pentru numele Meu, iar ei, în frunte cu învățătoarea lor, au slăvit pe Dumnezeu pe pământ şi în cer. Iar acum omul serbează sărbătoarea lor pe pământ şi le dă bucuria venirii Mele cu sfinții, căci după ea ei atât de mult au tânjit. Amin.

— Noi, Doamne, toți odată am slăvit numele Tău pe pământ şi nu ne-am iubit viața până la moarte, dar Te-am iubit pe Tine, căci Tu ai spus: *«Cel ce-şi va pierde viața, acela şi-o va dobândi, dar cel ce şi-o va câştiga, acela şi-o va pierde».* Durerea noastră după Tine ne-a fost fierbinte. Eu, ca o iubită, ca o mireasă a Ta, şi ceilalți odată cu mine mucenicițI, ca nişte nuntaşi ai nunții mele cu Tine, aşa am venit noi la Tine în cereştile Tale locaşuri şi ne-am făcut ajutători oamenilor şi credinței lor în Tine, Doamne.

Te-am dobândit cu lacrimi, că mult am plâns după Tine şi mult Te-am iubit, că nimic n-a fost mai tare ca iubirea din pieptul meu, iubirea care Te dorea înăuntrul meu, căci eu cu Tine eram pururi şi nu-mi mai trebuia nimic de pe pământ. Aş fi voit să trag spre Tine pe toată lumea, dar lumea şi pofta ei n-a voit tot aşa, şi m-a luat şi m-a dat spre moarte, şi tot aşa şi pe cei ce cunoscuseră izvorul adevărului şi apa lui cea dulce, pe Tine, izvor al minții îndumnezeite în om.

Acum am cu mine pe toți cei care au mărturisit odată cu mine adevărul, căci Tu eşti Adevărul. I-am luat să bem din apa Ta de pe pământ acum, la întoarcerea Ta de lângă Tatăl, căci cuvântul Tău este râul înțelepciunii de sus peste pământ, limpede cum e cleştarul, şi în el ne vedem fața, şi e frumoasă fața noastră cea de la Tine, şi toți cei ce au față din Tine se văd în apa aceasta şi îşi primesc plata iubirii lor în cer şi pe pământ, Doamne.

Iar acum umplu de har binefăcător, de înțelepciune din cer, izvorul fântânii care poartă numele meu şi ocrotirea mea, căci sfinții se bucură când Tu le legi în zilele acestea numele lor de toate câte Tu lucrezi spre slava numelui Tău pe pământul venirii Tale, şi în care doreşti viață îngerească în trup, trăire mărturisitoare şi plină de har sfânt peste cei ce viețuiesc pe pământul venirii Tale.

Sunt cu mucenicul Mercurie. Sărbătoarea mea este însoțită de sărbătoarea lui şi suntem sfinți lucrători în lucrarea Ta de la sfârşit, cu darurile pe care le-am purtat pe pământ şi pe care Tu le-ai pus să slujească lucrului planului Tău cel pentru împlinirea Ta din zilele acestea; eu, cu înțelepciunea credinței mele peste cei înțelepți ca şi mine pe pământ, iar mucenicul Mercurie, pentru doborârea împotrivirilor care se ridică la luptă împotriva lucrării cuvântului Tău şi a venirii Tale cu sfinții, Doamne. El biruieşte necredința şi taie puterea vrăjmaşă. El lucrează cu îngerii care doboară pe cei potrivnici Ție şi pe toată nelegiuirea de pe pământ şi pe toți împărații ei, că Tu eşti mare şi de pomenire în sfinții Tăi, Doamne. Aşa lucrăm noi cu Tine, şi aşa lucrezi Tu cu noi, că nimeni nu e viu decât Tu şi sfinții Tăi şi toți cei ce slujesc ca ei în via Ta, în calea venirii Tale, Doamne.

Fie ca slava Ta să-i prindă sub ea pe cei mulți care Te vor căuta curând, curând, că pe pământ toate bucuriile trec, şi Tu îl tragi pe om spre Tine, fiindcă mare este mila Ta şi puterea Ta cea plină de har peste om, Doamne. Iar noi, sfinții Tăi, suntem dreapta Ta, şi Tu vei birui cu ei şi pentru ei. Amin, amin, amin.

— Eu sunt Cel ce am biruit lumea, şi tot aşa şi voi, o, sfinți iubiți ai Mei! Voi ați iubit durerea, căci ca s-o iubeşti pe ea, trebuie să fii sfânt. Voi n-ați iubit decât durerea, şi alte bucurii voi n-ați dorit pe pământ. Iar acum vă iau întru venirea Mea şi vă dau plată dulce, căci şi voi dulce M-ați iubit şi dulce M-ați urmat şi plini de har ați mers printre oameni, şi oamenii au văzut slava Mea cu voi. Amin.

Eu, Domnul, M-am scris cu sărbătoare de sfinți lucrători în cartea cuvântului Meu acum când Eu vin cu sfinții ca să împlinesc această Scriptură.

O, copii care-Mi primiți cuvântul, faceți sul din el şi dați-l oamenilor. Să se înțelepțească tot omul pentru adevăr, că durerea după Dumnezeu este lumina care luminează pe om dinăuntrul lui. Voi să nu obosiți, ci să stați înaintea Mea, căci înțelepciunea cuvântului Meu va covârşi pe om, şi va lua omul calea vieții după ce el va vedea cât de dulce este durerea cea pentru Dumnezeu.

O, fiilor, nu vrea omul să semene cu Mine şi cu sfinții. Nimic nu-l poate face frumos pe om decât durerea după Dumnezeu. Tot ce este pe pământ îl face urât pe om, căci frumusețea omului este durerea după Dumnezeu. Aşa să fiți voi. Să fiți frumoşii Mei zi şi noapte, fiilor. Să fiți plăcuții Mei. Să fiți plini şi iar plini de har înaintea Mea şi să lucrați cu răbdare şi cu credință, că Eu sunt mângâierea durerilor voastre cele pentru Mine purtate, şi vă sunt leagăn şi vă sunt vindecare şi vă sunt ajutor, şi putere vă sunt. Cereți voi de la Mine, şi Eu vă voi da vouă tot ce cereți, căci sunt Cel ce pot, fiilor. Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2002

Sărbătoarea de unsprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Credința arhiereului Irineu este socotită dreptate, iar Domnul l-a numit dreptul Său. Adevăratul apostol al lui Hristos este cel disprețuit.

Mă scriu în cartea cuvântului Meu cu sărbătoarea Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea şi cu pomenirea celui întâi chemat între apostolii Mei, Andrei. Pe el l-am avut martor sărbătorit, martor aproape, întâiul chemat, aşa cum la sfârşit de timp țara alegerii Mele a fost țara română, întâia chemată pentru întoarcerea Mea de la Tatăl. Amin.

Mă întorc înapoi şi Mă uit peste sărbătoarea pecetluirii ieslei cuvântului Meu. Truda Duhului Meu pentru ridicarea acestei pietre, strâmtorarea cea mare a vremii de atunci, dar şi puterea Mea cea fără de biruință, a aşezat pe pământ pietricica cea albă, şi apoi am spus şi am tot spus taina ei, dar duhul rău s-a ridicat la război prin cei ce nu fac voia Mea, dar stau în numele Meu înaintea oamenilor pe pământ. Eu însă am biruit, căci sunt Fiul lui Dumnezeu şi pot. Amin.

M-am folosit de credința şi de puterea credinței arhiereului Meu din biserica din lume, căci în toate veacurile Eu prin credința omului am lucrat şi am putut. El apoi s-a clătinat de teamă de la necredința celor dintre care Eu l-am ales

martor al lucrului Meu din zilele acestea, dar ceea ce am făcut cu el, am făcut, şi făcut rămâne, căci n-a putut nici o împotrivire să biruiască împlinirea Scripturilor venirii Mele cu taina Noului Ierusalim pe pământ, căci Eu, Domnul, cu Ierusalimul cel de sus am lucrat şi lucrez pe pământ, şi altfel nu lucrez. Dacă omul ar vedea tainica Mea lucrare la vedere, i-ar fi atât de uşor să înţeleagă Scripturile venirii Mele şi împlinirile lor cele tainice. Dar omul este orb pentru cele ce nu se văd, şi nici nu vrea să se vindece şi să vadă şi să creadă decât cele ce se văd, dar faţa lumii trece, iar cuvântul Meu este şi rămâne în veac. Amin.

I-am socotit dreptate credinţa arhiereului Meu din zilele acestea şi l-am numit dreptul Meu, alesul Meu, martorul venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârşit de timp. Nedreptatea pe care i-au făcut-o lui cei ce slujesc în numele Meu s-a întors şi se va întoarce mereu asupra capului lor, căci Eu am spus că cel ce ia piatra să arunce spre el, piatra aceea se va întoarce înapoi la locul de unde a fost trimisă şi va lovi pe cel ce o trimite. Şi aşa a fost, precum Eu am spus, căci sunt adevăratul Dumnezeu prin această lucrare de cuvânt. Arhiereul Meu s-a supus stăpânirilor cele de peste el, dar mai mare ca el nu este stăpânirea de peste el, fiindcă el este alesul Meu, şi Mi-am întocmit cu el începutul Meu şi anunţarea împărăţiei cerurilor pe pământ, împărăţia Mea peste om şi cu omul, dragostea Mea cea de la sfârşit de timp pentru om. Amin. Ceea ce am avut de împlinit prin el, Eu am făcut, şi am scris numele lui lângă numele Meu, şi nu poate zice biserica din lume că Eu nu i-am întins mâna ca să se scoale din sângele ei şi să fie a Mea. Iată, ca şi la prima Mea venire, cei ce au pus mâna pe cheie M-au dat pe Mine dintre ei pentru slava lor, Mi-au luat slava, dar slava Mea este umilinţa, nu slava cea de la om.

Îl voi birui cu totul pe om, şi nimic şi nimeni nu se va mai împotrivi venirii Mele din zilele acestea, şi Mă voi întinde cu ea. Toţi cei ce se ascund să spună că nu cred în cuvântul venirii Mele, în Scripturile întoarcerii Mele pe pământ, vor vedea şi vor tot vedea cât de adevărat am fost Eu cu această venire şi cât de minunat am lucrat ca să biruiesc pentru Mine.

Eu iarăşi spun în duh de sărbătoare a pietrei Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea: nimic şi nimeni să nu se încumete să mai umble la această lucrătură lucrată din cer pe pământ, căci ceea ce voiesc Eu, cine poate strica? Iar cel ce va mai întinde mâna sau sabia lui ca să ameninţe peste lucrul venirii Mele după două mii de ani de la Tatăl, acela se va zdrobi în sabia lui, căci cine scoate sabia, în sabia lui va pieri. Amin.

Mă uit la arhiereul care s-a aşezat pe scaunul în care s-a strivit cel de dinaintea lui arhiereu, şi care a lovit în arhiereul Meu cel ales şi în lucrul ieslei cuvântului Meu. Mă uit la el, îndelung Mă uit cum dă să umble să pună piedici biruinţei Mele şi bisericii Mele de nou Ierusalim în lucrarea Mea cu ea peste pământ. Dau să Mă apropii de el cu acest cuvânt şi să-i spun că împotriva Mea şi a cuvântului Meu din zilele acestea şi a biruinţei Mele peste pământ acum când Eu vin şi tot vin cuvânt de la Tatăl, el nu va putea nimic, căci Eu sunt Dumnezeu şi nu om. Îi spun că cine dă să se lovească de această piatră, acela se zdrobeşte în ea. Dacă nu poate s-o vestească şi s-o primească şi s-o aibă de slavă şi nu de necinste peste biserica cea fără de legea Mea împlinită peste ea, dacă nu poate să vadă şi să-Mi dea slavă pentru darul cel mare pe care Eu l-am aşezat pe pământ pentru biruinţa celor ce vor crede venirii Mele cuvânt pe pământ, dacă el nu vrea să aibă pacea Mea şi nu pacea lui, slava Mea şi nu slava lui, măcar să nu-Mi umble la lucrătura Mea, să nu dea să oprească pe cei ce cinstesc şi se apropie cu credinţă de minunea aceasta, de slava cuvântului Meu cu care Eu Mă slăvesc acum pe pământ. Mă uit la el cum se teme să nu-l scadă pe el lucrul şi locul prin care Eu vin acum cuvânt pe pământ, şi dă să-Mi bage beţe în roate mersului Meu spre om, şi al omului spre Mine. Dar Eu îi spun lui să nu se teamă de slava Mea cu care Mă slăvesc aici şi de aici, ci să se teamă să lovească în ea şi în cei ce o cinstesc pe ea. Să nu lovească în arhiereul Meu, să nu-l întristeze, să nu-l ameninţe. Iar dacă nu va asculta aşa, Eu, Domnul, îi voi sta împotrivă ca şi celuilalt de dinaintea lui care a dat să-Mi necinstească taina venirii Mele şi pe cei ce o poartă şi o mărturisesc pe ea. Dacă el se încurcă în Mine, Eu nu Mă încurc în om, fiindcă sunt Domnul, Făcătorul omului, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, iar Tatăl este în Mine. Amin.

O, Mă uit acum la fiinţa cea plină de răbdare a arhiereului Meu martor pentru acest început când Eu am pecetluit prin cuvânt nezdruncinat ieslea cuvântului Meu acum unsprezece ani. Mă uit la el şi îl mângâi în toată taina cu sfinţii şi cu îngerii şi cu apostolul Meu cel întâi chemat şi care a stat alături cu el în ziua pecetluirii acestei pietre proorocită prin Scripturi, pietricica cea albă, dată în dar celor ce Mă iubesc întru venirea Mea. Amin.

— Vreau, Doamne, ca cel ce sunt întâiul chemat ca să Te urmez, aşa cum a fost voia Ta atunci şi acum, vreau să-l cuprind pe cel durut şi să-i mângâi răbdarea şi puterea, că el e unsul zilelor acestea din partea Ta, şi nimeni nu poate să-i smulgă slava pe care Tu i-ai dat-o. Durerea lui e slava lui cea de la Tine, că noi, apostolii Tăi, numai aşa am fost, zdrobiţi de oameni şi de împărăţii lor, căci aceştia uită mereu că împărăţia sfinţilor Tăi nu este din lumea aceasta. Cine se teme de sfinţi pe pământ şi de lucrarea lor şi a Ta cu ei şi prin ei, aceia sunt fără de minte, căci ca să aibă omul minte, trebuie să gândească cu ea ca Tine şi nu ca omul şi nu ca pe pământ, Doamne.

Am fost întâiul martor din cer în ziua pecetluirii Sfintei Sfintelor Tale din zilele acestea lângă martorul Tău de pe pământ şi prin care Tu ai rostit pecetluirea şi sfinţenia acestei iesle de cuvânt al Tău peste pământ. El s-a plecat celor mai mici ai Tăi şi i-a luat în inimioara lui, şi apoi a făcut voia Ta cea mare, Doamne. Voia Ta n-o mai au în slujba lor slujitorii care s-au aşezat în numele Tău peste oameni. Voia Ta este sfinţirea omului, Doamne, căci omul sfânt iubeşte durerea Ta şi face voia Ta. Voia Ta e răscumpărarea omului de sub păcat, căci păcatul este moarte, şi omul moare prin păcat, de şapte mii de ani.

Mă aplec cu mâna mea de apostol al Tău şi îl binecuvintez pe arhiereul cel uns de Tine peste zilele acestea, şi prin care Tu ai lucrat lucrare de mărturie peste pământ. Îi dau întărirea rangului pe care-l are de la Tine şi îi zic: Pace ţie, celui rănit de dorul Domnului! Pace peste durerea ta cea mare, că mare este durerea ta pentru om şi dragostea ta pentru Domnul, pentru durerea Lui după om, că de aceea ai crezut şi te-ai aşezat să-L mărturiseşti pe El prin piatra aceasta pe care stă scris numele Domnului şi numele tău. Te-a făcut Domnul mare, mare, şi aşa te-a mărturisit, şi prin piatra aceasta te-a mărturisit, şi eşti întâiul, şi nu e nimeni pe pământ cât tine între cei ce-şi zic slujitori ai bisericii. Adevăratul apostol al lui Hristos este cel disprețuit, cel umilit, cel răbdător care lucrează la cununa răbdării lui, iar prin răbdarea ta va dobândi Domnul mulțimi care vor crede şi se vor boteza în duhul acesta, în duhul venirii Domnului, Care vine cuvânt pe pă-

mânt ca iarăşi să facă lumea prin cuvânt. Îţi mângâi fruntea brăzdată de cei potrivnici Domnului şi ţie. Îţi luminez ochiul lovit de cei ce stau în întunericul lor. Îţi desfac urechea ca să audă ea şoapta mângâierii, căci tu nu eşti lăsat să iei mângâierea râului Domnului, şi eşti împiedicat de cei fricoşi care au căzut din cer pe pământ ascunzându-se sub necredinţă, zic ei. Dar nu va fi om pe pământ să nu creadă în această venire a Domnului, şi tu vei fi atunci mângâiat de roadele acestea şi de tot cerul care îţi împleteşte ţie de atunci şi până acum cununa răbdării tale. Amin.

Iar Ţie, Doamne, Îţi dau ruga mea pentru el, ca să-i dai curând, curând izbăvire mare, şi îţi dau ruga mea pentru fiii Tăi care-Ţi poartă cu greu lucrul venirii Tale, căci ei sunt atât de mici pe pământ! Dă-le Tu putere să fie mari în harurile Tale. Dă-le, Doamne, plata răbdării pentru toţi sfinţii Tăi, ca s-o desăvârşească ei, căci sfinţii aşteaptă, şi aşteptarea lor este aici, Doamne. Mă strâng cu sfinţii şi cu îngerii şi Te lăudăm pe Tine cu sărbătoare aici, că e sărbătoarea ieslei cuvântului Tău, şi lângă sărbătoarea aceasta aşteaptă trâmbiţa Ta Verginica cu sărbătoarea venirii ei între noi, cei din cer. Ea pe toţi ne-a deşteptat întru venirea Ta. Ea a sunat peste noi, şi noi toţi suntem gata să-Ţi slăvim venirea şi să fim în ea şi să faci pe pământ, Doamne, pentru Tine şi pentru sfinţi, împărăţia Ta. Amin, amin, amin.

— Eu, Domnul, cu zile de praznice sfinte, cu zile noi Mă scriu în cartea venirii Mele, că ea este masa Mea de praznic, masa sfinţilor Mei, şi Eu le dau să mănânce, căci ei Mă slăvesc şi Mă laudă în toate zilele lor cu Mine pe pământ şi în ei. Îngerii şi sfinţii mângâie cu laude şi cu mângâiere ieslea cuvântului Meu, şi pe Mine, Domnul, căci sunt îndurerat, adânc îndurerat de la om.

Iar acum vă dau pacea Mea, că M-aţi aşezat cuvânt în cartea mărturiilor Mele de acum, copii care-Mi daţi fiinţă văzută cuvântului Meu. Ridicaţi mânuţele şi cereţi să vă ajut în nevoi şi spuneţi lui Israel cel de azi să Mă laude şi să Mă binecuvinteze ca pe Dumnezeul lui, să Mă cinstească el ca pe Stăpânul lui, să Mă asculte ca pe Învăţătorul lui şi să Mă împlinească în el ca un fiu iubitor de Dumnezeu. Ridicaţi mânuţele la Mine pentru toate nevoile Mele şi ale voastre. Întăriţi-vă răbdarea şi puterea cea pentru Mine şi pentru voi, că Eu, mereu, mereu v-am spus şi vă spun că Eu n-am ajutor şi mângâiere, şi nici voi nu aveţi. Să ne fim unii altora, să avem putere, Eu pentru voi, şi voi pentru Mine, că mult poate credinţa şi iubirea în numele Meu. Amin.

Am lăsat în carte cuvânt de sărbătoare, iar sfinţii şi îngerii au cuprins ieslea Mea de coborâre şi au cântat din cele ce nu se văd laude şi cântări pentru slava Mea. Cereţi, şi veţi avea. Faceţi-Mă cuvânt, ca să-l împlinesc apoi. Staţi cu cartea deschisă, că am de sărbătorit pe trâmbiţa Mea, şi Mă voi aşeza în carte cu sărbătoarea cea pentru ea. Amin.

Grăiesc aşa cum pot, dar grăiesc. Grăiesc aşa cum puteţi, dar grăiesc, căci aceasta am de lucrat. Lucrul Meu de la Tatăl am de lucrat, că Tatăl M-a făcut să fiu cuvânt, şi aceasta sunt. Amin.

Binecuvântată să fie ieslea cuvântului Meu şi toate împrejurimile ei cele proorocite prin acest cuvânt ca să fie. Ajutorul Meu îl slobozesc peste voi, dar ridicaţi mânuţele şi daţi-Mi fiinţă în carte, că Eu am milă mare de voi şi voiesc să văd la poporul Meu milă de Mine şi să stau pururi cu puterea Mea şi cu binecuvântarea Mea peste el şi pentru el, ca să am sprijin de venire, fiilor, şi să am la cine să trag când vin cuvânt pe pământ. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/13 decembrie 2002

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbiţa Domnului

Omul trăieşte numai pentru sine pe pământ şi nu mai ştie care este adevărata bucurie. Cerul şi pământul vor fi ale sfinţilor. Poporul Domnului nu trebuie să aibă stăpâni trupeşti, ci stăpâni duhovniceşti, pentru suflet.

Sun la porţi, sun cu trâmbiţa la porţi. Intru în cartea Mea cu ea şi Mă fac mângâiere pentru sfinţi, căci cuvântul Meu este mângâierea sfinţilor. Amin, amin, amin.

O, Verginico, te serbează cerul pe pământ, iar pământul îi răspunde cerului. Era sărbătoare cu strângere de popor pentru ziua ta de sărbătoare. Dar acum Ne strângem Noi, cei din cer, că poporul Nostru de pe pământ e necăjit, nu e ca cel ce are de toate cele pământeşti, şi fiecare te pomeneşte în casa lui în ziua ta de serbare.

E greu pe pământ, Verginico. E tot mai greu pentru Noi pe pământ. E vreme grea, şi trebuie să trecem prin ea cu răbdare şi cu pace şi cu nădejde, ca să se apropie la vedere cele ce nu se văd, căci omul nu mai doreşte pe Dumnezeu, ci numai pe cele de pe pământ doreşte. Am spus celor ce-Mi dau fiinţă în carte să ridice mânuţele şi să ceară ajutor la cer pentru toate ca să-i ajut în nevoi, că poporul e lipsit de toate cele, fiindcă e tot mai greu pe pământ. Pentru Noi, cei din cer, e greu pe pământ, căci acum minunile nu l-ar aduce pe om mai sus, lângă Noi, mai lângă Dumnezeu, fiindcă sunt prea mari şi prea multe minuni făcute de om, şi tot omul s-a încântat cu ele, iar ca să Mă aşez să fac iar vindecări de boli, şi de suflet să nu fac, Eu nu mai lucrez acum aşa peste om. Acum sunt doctori mulţi. Acum minunile nu mai pot nimic, fiindcă e prea înconjurat omul de cele ivite pe pământ care îl trag din braţul Meu chiar dacă Eu aş slobozi iarăşi vreme de minuni. Dacă-i dau omului sănătate cum făceam atunci, omul îi slujeşte duhului rău cu ea. Dacă-i înmulţesc bogăţiile, el se duce cu ele în plăcerile lui şi nu mai picură nimic din ele pentru săracii Mei care ştiu cu mâna lor să-şi câştige pâinea. Dar mai e cineva să iau de la el plata pâinii săracilor Mei?

E greu pe pământ, Verginico. Azi te serbez cu cerul cel nevăzut pe pământ, şi cu duhul poporului din fiecare casă şi cetate a lui, atât cât mai avem şi Noi popor din tot care a fost şi a vrut să mai fie în urma râului Meu de cuvânt al vieţii cea de sus. Dar acum, hai să cuvintezi, că tu ai sărbătoarea ta, şi te aşteaptă tot şi toate cele ce nu se văd, şi te aşteaptă sfinţii şi îngerii să grăieşti pe pământ, ca să aibă hrană de pe masa ta de praznic şi să laude ei ziua aceasta. Amin, amin, amin.

— O, Doamne, dorul Tău cel mare este să vii pe pământ. Pe om îl încearcă tot felul de doruri pentru dorul lui de viaţă, dar Tu numai un dor ai, să vii pe pământ precum este scris, să vii pe pământ şi să Te întinzi cu împărăţia cerurilor peste oameni şi să-i cuprinzi în ea. Din vreme în vreme Te-ai lăsat prin prooroci cu vestea mântuirii peste pământ ca să-i prinzi pe oameni sub năvodul împărăţiei cerurilor, şi ei să stea în ea apoi. Dar n-au voit şi nu vor oamenii, iar îngerii cei nimicitori au dat şi dau drumul la mânie, la plata cea pentru viaţa omului, căci orice faptă are o plată din cer pentru ea.

Sunt prea multe minuni văzute pe pământ. La toate colţurile ele se mişcă, şi nu mai tresare omul la ele, că s-a învăţat cu ele, şi apoi face altele proaspete ca să-şi înnoiască încântarea, că dacă ea nu e înnoită, omul e trist, e abătut, şi el nu stă aşa, şi îşi face minuni ca să poată trăi. Lucrează omul cu mintea şi cu mâna minuni, dar mintea lui e toată pe pă-

mânt, Doamne. Jalea Ta e prea mare, ca şi jalea sfinţilor, când vezi desfrâul de pe pământ, iar pe om, înecat în el. O, e potop mare, şi nu mai e pământ cu oameni pe el şi fără de potop peste el. Întuneric cum n-a mai fost, mare întuneric e peste om, iar sfinţi nu mai sunt între oameni. Lumea cea făcătoare şi cunoscătoare de minuni zace în necunoştinţa ei de Tine, şi ar da să-Ţi închine Ţie o mulţime de mulţumiri pentru traiul ei făcut de ea şi nu de Tine, iar Tu Îţi întorci ochii aiurea când auzi, şi aşa faci, precum ai zis prin prooroci. Toate cuvintele Tale şi ale celor din cer sunt tot o jale, tot o plângere, şi vai de omul care caută bucurii în vreme de mare plâns şi jale a cerului cel nevăzut de om!

O, Doamne! Cine pe pământ mai plânge cu Tine? Cine dă să Te mai mângâie în durerea Ta cea de la om? E iadul pe pământ, şi nu mai poate omul înţelege aceasta. Tot iadul a ieşit din adânc pe pământ şi înşeală cu faţa lui ascunsă toate neamurile de sub cer, iar numele Tău este slăvit pentru slava cea deşartă a oamenilor fărădelegii de pe pământ, de parcă Tu ai fi idol şi nu Dumnezeu viu şi adevărat.

Iată cum îmi serbez eu cu cei din cer ziua mea de pomenire pe pământ. Plâng cu Tine, că nimeni nu mai plânge cu Tine. Nu-i place omului plânsul, dar faţa iadului este ascunsă în ochii omului, şi de sub ea va ieşi la vedere duhul înşelăciunii curând, curând, că el nu poate salva viaţa omului, dar l-a făcut pe om să uite de viaţă şi să numească altceva viaţă. O, cum să fac să-Ţi alin jalea Ta cea fără de capăt? Mi-e duhul plin de milă pentru Tine. Mi-e iubirea tot o durere fiindcă omul Te-a făcut pe Tine Dumnezeu neputincios, iar pe el s-a pus în locul Tău, aşa cum este scris în prooroci că va face omul, căci el, bietul de el, nu ştie ce-şi lucrează, fiindcă moartea stă ascunsă sub faţa minunilor omului care şi-a vândut morţii sufletul cel luat de la Dumnezeu.

Sărbătoarea mea e un dulce suspin pentru suspinul Tău, că dulce e suspinul cel din cer, dar omul nu-i ştie gustul ca să ia viaţă din el şi adevăr din el, şi apoi să fie omul viu ca şi Tine, Cel însuspinat după om. Sărbătoarea unui sfânt al Tău, cum ar putea fi ea mai dulce pentru el ca atunci când poate să grăiască din cer pe pământ? O, mare este dorul sfinţilor pentru cei de pe pământ, Doamne. Dorul e o durere, dar e cea mai dulce. Bucuria nu e mai dulce ca durerea, dar omul nu ştie ce amară i se face bucuria lui, şi de aceea nu ştie el ce să iubească. Numai cei ce iubesc sfinţenia iubesc durerea, şi aceia sunt nădejdea cerului şi a pământului pentru facerea lor cea din nou pentru ei, şi atunci nu vor mai fi oameni păcătoşi, şi atunci sfinţii se vor bucura în pământul lor, căci cerul şi pământul vor fi ale sfinţilor, Doamne îndurerat după om. Amin.

— Eu, Verginico, vreau să sfârşesc cu păcatul de pe pământ. Vreau şi cu plata lui să sfârşesc, dar nu vrea omul aşa minune pe pământ, că mai mare minune ca păcatul şi ca strălucirile lui cele mincinoase, care nu sunt decât o nălucă şi care piere apoi, mai mare ca această minune a lui nu este nimic pentru om. Eu, Verginico, sunt plin de puteri cereşti pentru om, dar nu vrea omul putere de la Mine, şi vrea ca el să vreau. Hai să facem semne cereşti pe pământ, căci minunile pământeşti făcute de oameni nu sunt semne cereşti. Hai să sunăm peste pământ cu trâmbiţe pline de semne cereşti care vor ţâşni din ele, că pe om nu-l putem face să vadă cerul şi să-l roage apoi pentru viaţă din Dumnezeu şi nu de pe pământ peste om.

— O, Doamne, eu i-am spus omului prin vorbirea mea cu Tine în ziua mea de serbare, şi l-am ajutat să vadă ce este el, căci eu sunt trâmbiţa Ta. Acum, Tu, cu îngerii Tăi cei gata cu trâmbiţele lor, sună prin ei cum ştii Tu mai sfânt şi mai cereşte pentru vederea cea din cer pentru om, căci omul vede ca pe pământ, Doamne. Eu voi slobozi cuvânt de înviorare peste poporul cuvântului Tău, ca să fie bine aşezat în lucrările Tale şi în veghea cea lucrătoare a venirii Tale la el cuvânt pentru ca să-l faci pe el ca pe Tine, Doamne. Iar Tu dă-le pornire îngerilor deşteptării peste oameni, şi cu semne cereşti să-i trezeşti pe ei, că e greu pentru om pe pământ, şi el nu ştie acest greu chiar dacă mereu îşi caută cum ştie el binele pentru el.

Acum mă pregătesc cu dor şi cu suspin ceresc să intru în cartea mea şi să mă dau poporului Tău cu sărbătoarea mea, cu învăţătura mea peste el, căci eu sunt trâmbiţă, iar lucrul unei trâmbiţe este să sune, să-şi slobozească glasul, căci unealta care stă, aceea nu are plată pentru lucrul ei. Mă gătesc, Doamne, ca să intru la poporul Tău, iar Tu ia mângâierea mea şi pune-o peste Tine şi îmbracă-Te cu putere pentru ca să lucrezi aşa peste omul de pe pământ, că mare putere poartă în ea mângâierea atunci când ea se dă în lături ca să ia din ea cerul şi pământul. Ia glasul meu şi pune-l peste durerea Ta cea lungă, şi să putem, Doamne, că Tu eşti puterea şi pentru Tine, şi pentru noi, şi pentru om, numai să vrea omul. Dar avem pe fiii coborârii cuvântului Tău în mijlocul oamenilor, şi ei ne dau putere să coborâm din cer pe pământ, ca apoi să facem împlinire de cuvânt rostit din cer, că aşa se împlineşte cuvântul Tău, iar împlinirea lui este mângâierea Ta, Doamne. Hai, că şi Tu tot aşa ne spui nouă, şi tot aşa spui şi poporului Tău. Hai cu unire mare şi cu putere de la mângâierea pe care ne-am dat-o unii altora. Hai să biruim neputinţele poporului Tău, lipsurile lui, că Tu ai vistierii de har şi poţi când Tu voieşti, şi poţi cu multul când poporul Tău poate cu Tine. Hai, Doamne scump, că scump Te-am purtat şi pe pământ în duhul şi în trupul meu prin care Te dădeam la cei ce mă găseau în Tine, şi pe Tine în mine. Hai, scoală-Te pentru dreptatea sfinţilor Tăi şi pentru biruinţa celor ce cred de pe pământ. Tu eşti Binecuvântatul Tatălui peste pământ, eşti Fiul Lui Cel preaiubit, şi mult Se mângâie Tatăl la auzul celor din cer care-şi lasă glasul peste pământ ca să audă omul suspinul cerului. Amin.

— O, suflarea Mea a suflat prin tine pe pământ, Verginico. Suflarea Mea ar trebui să poarte pe pământ cuvânt în ea. Suflarea Mea este cuvânt, dar nu ştie omul cum vine aceasta. Cu fiecare suflare fac ceva, dar cele pe care Eu le fac nu se văd, precum nici Eu nu Mă văd cu ochii celor ce văd pământul şi atât cât se arată el omului. Suflarea Mea este duh de viaţă. Toate sunt prin suflarea Mea, toate cresc prin ea, toată facerea, Verginico.

Acum, hai să poposim pe calea cărţii tale cu poporul şi să-l hrănim cu suflarea Mea din care şi tu iei şi o înmulţeşti, aşa cum toate cresc şi se înmulţesc de la suflarea Mea de viaţă. Aşa ar trebui să fie şi omul. La suflarea lui să crească Dumnezeu pe pământ, să crească împărăţia cerurilor de unde-şi are omul suflarea de viaţă, de unde este Dumnezeu între îngeri şi între sfinţi. Amin.

Deschideţi cerului în cartea trâmbiţei Mele. Eu vin cu ea în cartea ei, fiilor care v-aţi făcut porţi ale Mele. Deschideţi suflării Mele ca să pun viaţa ei în carte pentru poporul cuvântului Meu. Vin cu trâmbiţa Mea la el ca să-l învăţăm pe el taina suflării Mele de la care toate, toate iau viaţă şi sunt. Iar când Tatăl va porunci, suflarea Mea va fi dulce şi va da din ea viaţa care va rămâne pe veci de veci peste făpturi, căci moartea va fi înghiţită de biruinţă, şi suflarea Mea va birui cu cuvântul ei de viaţă. Iar voi fiţi vasele suflării Mele şi întăriţi cărarea Mea din cer pe pământ, căci prin ea Eu vă ajut pe voi.

V-am spus cu suflarea gurii Mele să ridicați mânuțele la Mine şi să cereți să vă ajut Eu pentru toate nevoile sub care staţi apăsați, pentru toate lipsurile sub care suferiți, că voi aveți de îngrijit pe poporul cuvântului Meu, şi pe voi pentru Mine şi pentru el. Staţi întru Mine aşa cum sunt Eu şi nu vă temeți de suspinul Meu, căci jugul Meu este uşor, fiindcă e al Meu, fiilor, şi nimic nu e mai uşor ca Dumnezeu.

Hai, deschideți cartea trâmbiței Mele, ca să intru în ea cu suflarea Mea. Amin, amin, amin.

*

Îți fac tot Eu, Domnul, intrarea în cartea ta, Verginico, căci cel mai mic se binecuvintează de cel mai mare. O, de-ar învăța această iubire poporul Meu şi al tău, Verginico! Venim în cartea ta ca să-l învățăm ce nu vrea să facă, nu ce nu ştie, că de ştiut ştie că cel mai mic se binecuvintează de cel mai mare şi fără binecuvântare e greu în orice lucru, dar nu e învățat poporul cu ordinea cea cerească pe pământ cu el. Dau să-l mişc la inimă prin cărarea pe care i-am înlesnit-o Eu spre Mine de l-am pus să-şi ia caiet de şcolar şi creion ca să vorbească duhul lui cu Mine, şi Duhul Meu cu el prin fiii cei unşi de Mine călăuză peste popor, şi în care Eu am pus şi pun atât, atât de mult pentru viața poporului Meu, numai să ia el din izvorul înțelepciunii care se naşte de la cele din fiecare zi, şi de la Mine apoi.

O, poporul Meu, nu e bine să te obişnuieşti cu Mine, Cel din cer, şi cu cei puşi de Mine peste tine de pe pământ, dar nu e bine nici să stai sfios ca să stai departe sau mereu aşteptând ca un supus, cum spune vorba aceea care zice: *„mură în gură“*, ci e bine să fii binecuvântat, şi aşa să lucrezi văzuta şi nevăzuta ta lucrare, iar orice lucrare a ta, fie cu mintea, fie cu inima, fie cu mâinile şi cu picioarele, să fie lucrată în numele Meu cu binecuvântare, căci ca tine nu are nimeni ungere aproape, apostoli şi preoți şi prooroci şi frați. Când unui copil îi plac bomboanele, el caută mereu bomboane şi altfel nu mai este el învățat, dar când îi strepezesc dinții de la atâta dulce cu care este el obişnuit, se duce la doctor ca să-l facă bine la dinți, se duce singur la doctor, se duce împins de durere, căci gura şi ce este în ea îi trebuie omului pentru viață, pentru suflare. Dacă omul ar vrea să nu se învețe cu Mine, i-ar fi bine lui, că s-ar învăța cu binecuvântarea Mea, nu cu Mine, că iată câtă stricăciune aduce lipsa Mea din mijlocul poporului Meu. Rostul Meu este să binecuvintez, şi tot aşa este şi rostul vostru, fiilor unşi pentru ca să dați ființă suflării Mele, binecuvântării Mele peste voi şi peste poporul Meu.

O, copii ai poporului Meu, poate că prea mult vorbesc cu voi, şi v-ați învățat şi nu mai simțiți cuvântul Meu, dar cu Mine nu trebuie să vă purtați ca şi cu cele de pe pământ. Mă uit la voi, şi parcă iubiți mai mult pe cele ce le vedeți şi le faceți, iar Eu când vin cu suflarea Mea între voi, aşa cum este lucrul Meu să-l fac, cu Mine nu împărtăşiți tot atât de mult viața voastră cât şi cu cele ale voastre. V-am învățat adesea să Mă împărtăşiți unul altuia şi să nu faceți gustul diavolului, care vă deprinde să îngropați în voi talantul pe care mereu îl suflu peste voi. Eu şi de lângă Tatăl şi de lângă voi vă povățuiesc, că am fii mari cu înțelepciunea, şi e a Mea, nu e a lor înțelepciunea din ei, dar dacă pe ei nu-i auziți, pe Mine când suflu peste voi mai mult nu Mă auziți, mai mult nu Mă băgați în seamă ca să-Mi şi răspundeți apoi. Cuvântul Meu, suflarea Mea peste voi, cuvântul pe care-l citiți voi se face talant îngropat în voi, căci Evanghelia se vesteşte de la unul la altul, nu se îngroapă, nu se ține sub pernă, nu se pune sub obroc. Atunci hrana ce v-o dați unul altuia ca frații, care este hrana aceasta?

O, de mult trebuia voi să vă asemănați la lucru şi la hrană şi la minte şi la cuvânt şi la fapta cuvântului Meu, care vine la voi pe calea suflării gurii Mele. Nu are loc de cinste Evanghelia Mea între voi. O aveți la cap, şi ea nu vă mai adună. O, dacă ea vă împrăştie şi vă ține despărțiți pentru că o aveți fiecare, atunci ce să vă mai adune pe voi? Mă uit şi văd când fiii cei împărțitori vă pun la ureche suflarea gurii Mele, proaspătă. Mă uit la voi că nu intrați în Duhul Meu, căci după ce tace cuvântul Meu, tăceți şi voi, şi apoi vă întoarceți să vorbiți ale voastre, nu ale Mele. Şi dacă faceți aşa, Eu cum să fac cu voi?

I-am dat cale de intrare în cartea ei lui Verginica, fiindcă cel mai mic se binecuvintează de Cel mai mare, de Cel mărturisit viu. Amin, amin, amin.

— Eu cu sfială mă apropii să grăiesc poporului Tău, Doamne, căci cei cereşti, cei sfinți, au purtare aleasă, Doamne, iar Tu i-ai binecuvântat pe fiii poporului Tău să fie sfinți şi cereşti pe pământ şi între ei. Amin.

Cu sfială îți grăiesc, popor al Domnului, şi mă aplec să te rog să înveți ce este şi ce face poporul Domnului. Ai peste tine bogăție ca râul, şi e din cer ce ai tu, şi e proaspăt cerul peste tine, nu e cel de acum două mii de ani, ci e Domnul, Cel mereu astăzi.

Am venit cu Domnul, cu Stăpânul meu am venit în cartea mea, ca să te învăț, că El m-a binecuvântat ca să fac aceasta, şi fără binecuvântarea Celui mai mare eu nu fac nimic. Să nu spui că-l iubeşti pe fratele tău sau că n-ai nimic cu el. Să nu spui că-L iubeşti pe Dumnezeu pe Care nu-L vezi dacă pe fratele tău pe care-l vezi nu-l iubeşti, iar fratele tău cel mai bun este cel iubit de Dumnezeu, şi apoi cel pus de Domnul peste tine, adică pentru tine, şi nu poți trece la Domnul decât prin el, iar altă orânduială în cer sau de la cer pe pământ nu este pentru cer, popor al Domnului. Adu-ți aminte de cel ce a fugit de stăpânul său de suflet ca să intre sub alt stăpân de suflet, în numele Domnului. Aminteşte-ți de acela, că nici un stăpân n-a găsit, căci toți îl trimiteau să vină cu binecuvântare de la stăpânul său. Aşa este şi la Dumnezeu, căci El a zis: *«Nu este bine să fie omul singur»*. Dar tu să nu spui că sfinții din pustie erau singuri, fiindcă nu e aşa aceasta. Sfinții din pustie aveau povățuitori şi se duceau după povață, după binecuvântare, ca să lucreze aşa şi nu altfel spre Dumnezeu, fiindcă sfinții, dacă sunt sfinți, ştiu orânduiala cerului şi cetățenia lor cea cerească şi nu cea omenească. Adevărații povățuitori sunt cei ce se lasă cu totul înaintea turmei cea povățuită de ei, ca să-i cunoască turma, şi apoi ea să-i urmeze pe ei cu credincioşie, cu sfială, căci o aşa sfială nu e o stingherire a inimii, ci e o bucurie fără de margine, e fiorul harului sfânt care-l ține cuprins în el pe cel sfânt, pe cel plin de pacea şi de căldura sufletului care vine de la ascultarea de Dumnezeu prin cele de la Dumnezeu peste om.

O, popor al Domnului, să nu te lauzi că te rogi, că iubeşti pe Dumnezeu dacă te duci singur la Dumnezeu când ai peste tine pe cel mai mare la Dumnezeu, fiindcă iarăşi spun: cel mai mic se binecuvintează de cel mai mare înaintea lui Dumnezeu, şi numai aşa îl primeşte Dumnezeu pe om. Să te uiți tu pe pământ aşa cum te învăț eu să te uiți. Dacă o casă mare trimite pe un mai mic al ei spre altă casă mare, atunci cel mai mare al casei aceleia îi face celui mic împuternicire dovedită cu numele celui mare, cu semnul cel cunoscut pentru cel mai mare, şi aşa este primită sluga unui stăpân de către alt stăpân spre care este trimisă pentru treburi gospodăreşti.

Tot aşa este şi cu cei cereşti. Dar eu când mă uit la voi, nu se vede că iubiți cerul, că ştiți ce este faţa şi viaţa şi lucrarea cerului. Mai întâi omul învaţă de pe pământ ordinea, dar iată, voi, neînvăţaţi fiind când aţi venit la Domnul, tot aşa aţi rămas şi apoi, şi cum se mai cheamă că aţi venit să aveţi Stăpân pe Dumnezeu şi suflarea lui Dumnezeu peste voi, şi împlinită de voi?

Mă doare că nu vă asemănaţi unul cu altul. Numai cei ce nu au stăpân sunt aşa. Casa fără stăpân e vai de ea, dar casa cu stăpân peste ea şi cu supuşi ca şi cei fără de stăpân e şi mai vai de ea. Mă doare că nu vreți să înțelegeți ce înseamnă să fiți. Suflarea gurii mele e ca şi a duhului meu. N-am dulceaţă în cuvânt, căci ca să am, trebuie să-i facă bine celui ce o ia şi nu rău. Dulceaţa Domnului voi n-aţi preţuit-o, şi v-aţi învăţat cu ea, şi nu vă mai este dulce, şi nu mai vorbiți cu ea şi ca ea între voi şi voi.

Vă vorbesc ca unor fii ai acestei mari lucrări a Domnului peste voi, iar voi tot aşa trebuie să arătaţi, de vreme ce de bunăvoie aţi venit să fiţi şi să ascultaţi ca Domnul pe Tatăl Său, că El S-a făcut pildă, fiindcă adevăratul învăţător îi arată ucenicului său ce să facă şi cum să facă, şi altfel el nu poate fi învăţător.

V-au învăţat pe voi fiii cei călăuzitori pentru voi spre Domnul şi v-au spus că Domnul S-a răstignit pentru voi, dar cel ce nu se foloseşte de pilda ascultării Lui de Tatăl, ci doar îşi ia din jertfa Lui şi atât, acela nu este următor al Lui, ci este nedrept cu El. Cine L-a urmat pe El cu adevărat, aceia s-au jertfit şi ei, luând pilda Lui şi folosindu-le lor jertfa Lui nu numai pentru iertarea păcatelor şi pentru mântuire, căci iertarea păcatelor se dobândeşte prin iubire mare, prin jertfă a inimii şi a iubirii lor pentru alţii care vor urma pe Domnul, Cel ce S-a răstignit pentru om. O, fiule, când nu înveți de la Domnul, atunci înveți de la tine. Când nu trăieşte Domnul în tine, atunci trăieşti tu în tine, şi se vede aceasta, se vede când Domnul nu trăieşte în tine, căci dacă ar trăi, El S-ar vedea aşa cum este El.

Cartea mea şi învăţătura cea de azi din ea este aceea că cel mai mic se binecuvintează de cel mai mare dacă este supunere. Tu, popor al Domnului, nu trebuie să ai stăpâni trupeşti, ci stăpâni duhovniceşti pentru suflet, iar dacă tu nu ai, înseamnă că nu vrei să ai, chiar dacă Domnul a pus în tine să ai, şi peste tine să ai. Dacă tu ai o alegere şi un lucru de lucrat şi dacă nu foloseşti şi nu cauți peste tine har şi binecuvântare, nu cauți pentru că nu-ți place să ai mai mare peste tine. Dar eu îți spun răspicat că harul şi binecuvântarea nu le pot avea pe acestea cei ce nu le iau prin cei de peste ei, precum din veac a fost lăsat de la Dumnezeu. Amin.

Ridicaţi-vă şi ziceți fiecare: *„Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, Doamne“*. Aceasta să vă fie vouă în numele Domnului ca o poruncă asupra răului, dar fiți foc, focul harurilor cereşti care au limbi nesfârşite, căci gura este cămară limbii, şi această cămară trebuie să fie suflarea nu numai a trupului, ci şi a duhului, fiindcă omul este făcut din trup, din suflet şi din duh. Amin.

Eu mult nu vă învăţ, căci ce aveți voi peste voi de la Domnul e râu mare şi plin de har şi de învăţătură caldă ca luată de pe foc, de la făcut, iar cei din faţă sunt vase pline de suflarea cerului peste voi.

Fiți foc! Aceasta este ceea ce vă mai învăţ eu astăzi în cartea mea. De foc fug şi muştele, şi ţânţarii, şi diavolii, şi oamenii răi, şi tot răul. Fiți foc nestins ziua şi noaptea, fie că vegheaţi, fie că dormiți. Învăţaţi să fiți foc, dar nu vă luaţi singuri din acest cuvânt. Învăţaţi să trăiți binecuvântaţi, căci binecuvântarea vă aduce darul sfielii sfinte pe care şi eu am avut-o în viaţa mea de om, în viaţa mea de om sfânt, că nu e una sfiala omului, cu sfiala omului sfânt.

Fiți foc din foc, căci Domnul este foc mistuitor, după cum vedeți cât Se mistuie arzând pentru voi din cer şi de pe pământ. Nu căutaţi clipe ieftine, fiilor. Nu lăsaţi să poposească între voi moartea, tăcerea cea plină de moarte în ea, tăcerea prin care moare darul mărturisirii fiecărei clipe, dar care, dacă el este, umple de Dumnezeu timpul şi vremea Lui care trebuie răscumpărată cu folos. Nu poate omul să vă aprindă mai mult ca Dumnezeu la suflet. Luaţi de la Domnul. Luaţi har ca să fiți foc. Domnul S-a făcut foc pe muntele Sinai înaintea lui Moise, şi pentru om S-a făcut Domnul foc, nu pentru Moise. Gura şi limba i-a fost făcută omului să-i fie suflare, fiinţă şi lucrare, şi fiecare mădular are lucrarea lui care va fi cerută de Cel ce a făcut trupul, de Cel ce a zidit biserica şi mădularele ei, al căror cap e Dumnezeu Cuvântul, fiilor.

Eu mă opresc din cuvânt. Aceasta a fost ziua mea din mijlocul vostru, şi vă doresc să creşteți prin ea, că mai scumpă este o zi de învăţătură decât una de bucurie care vă goleşte sfiala cea sfântă şi plină de har luat de cer şi agonisit de voi lângă Domnul şi la Domnul ca avere de vecie, fiilor. Mă opresc din cuvânt şi Îi dau Domnului peste voi suflare, că El poate totul atunci când omul vrea să poată Domnul. Amin.

Să-i binecuvintezi, Doamne, că Tu eşti Cel mai mare, eşti Stăpânul stăpânilor, că Tu ai pus peste om de la Tine, aşa cum de la Moise şi până la ei, şi cu ei ai lucrat. Dă-le ajutor în lipsuri. Fă această minune cu ei, că sunt necăjiți şi apăsaţi cei din fruntea lor mijlocitori pentru ei la Tine. Dă-le mila Ta, dar dă-le înțelepciunea cerului, că pe pământ e ca pe pământ, şi mă doare să-i văd ca pe pământ, Doamne. Mă doare, mă doare mult, şi vreau să-i văd cereşti pe ei pe pământ. Amin, amin, amin.

— O, poporul Meu, ia, fiule, şi vezi ce înseamnă să-Mi fii fiu. Ia, poporul Meu. Mă ajut cu cei din cer, că am devenit neputincios peste tine, fiindcă tu poți să nu Mă asculți şi poți să te asculți pe tine. Ia ascultare, ia duh de ascultare şi lasă-Mă pe Mine peste tine, că Îmi vine să spun: *„Nu mai pot“*. Fiindcă tu nu Mă laşi peste tine, de aceea Îmi vine să spun aşa, că nu vreau să te strivească neascultarea şi răceala ta de Dumnezeu. Israele, Israele, de mult nu te-am mai strigat aşa, şi te-am strigat Ierusalime, căci Israel este cel ce se luptă cu Dumnezeu.

O, poporul Meu, îmbracă-te în Ierusalim nou, ca să nu-ți rămână numele, şi să rămâi tu, şi să fii cât numele tău, poporul Meu, iar Eu să fiu Stăpânul tău şi Dumnezeul tău, şi tu să fii poporul cel ce are de Dumnezeu pe Dumnezeu Cuvântul, pe Făcătorul omului, pe Făcătorul tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2002

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Cele ce se văd nu-l duc pe om la Dumnezeu. Slava omului aduce bucurii trecătoare. Nu mai sunt sfinți pe pământ, ci sunt numai bogaţi cu bogăţii trecătoare. Cel neînlăcrimat este prins de însăşi pofta sa.

Mă scriu cu sărbătoare de sfinți în cartea cuvântului Meu din zilele acestea. Sunt Stăpânul puterilor cereşti care ascultă de cuvântul Meu, şi Tatăl M-a trimis cu ele ca să domnesc pe pământ şi să pot aceasta, iar Eu am zis: *«Tată, facă-se voia Ta!»*. Amin, amin, amin.

Aşezați-Mă în carte cu cuvântul Meu de azi, fiilor care Mă scrieți pe Mine precum Eu grăiesc peste pământ, şi ridicați cu stăruință mânuțele la Domnul şi la sfinți ca să vă dea har, şi cu harul să slujiți tuturor nevoilor care vă apasă, că sunteți lipsiți şi apăsați de la lipsuri şi duceți griji pentru viața poporului, copii jertfiți pentru adevărul venirii Mele şi pentru poporul în mijlocul căruia Eu poposesc ca să-Mi rostesc cuvântul spre împlinirea lui apoi.

Sunt cu sărbătoare peste voi, căci ierarhul Nicolae este bisericeşte sărbătorit cu ziua lui de pomenire. Dar el trebuie sărbătorit şi cu duhul, nu numai cu cântările de laudă pentru el. Ei, sfinții, ca şi Mine, Domnul lor, şi ei sunt mereu astăzi, fiindcă Eu am spus la voi că nu vin cu cele de acum două mii de ani, ci vin astăzi, şi e minune mare această coborâre a Mea pe pământ, dar cine mai e înfiorat pe pământ de ea în afară de sfinții Mei cu care vin când vin, şi grăiesc cu ei când vin? Amin.

Grăiesc cu tine, arhiereu al harului ceresc, că mare aplecare ai avut înaintea Mea, iar pentru smerenia ta s-au plecat stihiile să te slujească şi să te aşeze mare precum smerenia inimii ți-a fost atât de mare înaintea Mea. Îți dau cuvânt în cartea Mea, că eşti bogat în milă pentru cei miloşi, pentru cei lipsiți şi încercați pe pământ. Tu cu smerenia ta strângeai pe cele ce le trebuia la săraci, şi îi câştigai pe ei bogăție pentru cer, şi mare ți-a fost ascultarea de om, căci omul necăjit te striga, iar tu veneai, şi vii şi îi dai, că ai fost şi eşti purtător de har pentru ajutorul săracilor prin Mine, Domnul tău, în al Cărui nume lucrai minunat. Amin, amin, amin.

— Eu, Doamne, am fugit de orice bogăție, dar de harul cel de la Tine n-am putut să fug ca să nu mă afle omul cât har şi câtă milă mi-ai dat pentru om. Eu sunt un sfânt miluitor de săraci şi păzitor al bunurilor lor, ca să-i trag apoi la Tine cu ele şi să lucreze ei pentru Tine aşa cum am lucrat eu înaintea oamenilor şi înaintea Ta. Eu i-am păzit de moarte pe cei credincioşi, şi aşa fel de minuni am lucrat eu în numele Tău. Iar azi sunt mare, mare ocrotitor de la Tine pentru fiii lucrării Tale, şi măcar că nu pot atât de mult să-i ajut în lipsuri, eu îi ocrotesc în toate strâmtorările de pe pământ spre ei, în toate durerile şi strânsurile lor de suflet, şi lucrez în mare, mare taină, că şi în cer aceeaşi smerenie am, fiindcă slava numai Tu o meriți, căci omul prin Tine este dacă este, Doamne al celor smeriți, al celor înțelepți, al celor tari care lucrează pentru Tine pe pământ.

Îmi era frică de măreția Ta şi mă simțeam atât de mic printre ai Tăi de pe pământ! Dar îmi dădusei o inimă mare pentru cei necăjiți şi neîndreptățiți, şi m-ai pus să lucrez în taină pentru ei, că eu nu puteam duce slava de la om că e greu de dus aceasta, şi nici Tu n-ai putut s-o duci, darămite eu, cel aşa de firav față de puterea Ta, Doamne! Slava de la om, numai omul poate s-o poarte, că e omenească, şi omul e greu de tot, darămite slava lui! Dacă omul ar vedea ce sarcină grea apasă peste el, ar fugi de sub ea într-o clipă, dar din lipsă de înțelepciune nu mai simte omul ce este el, căci numai înțelepciunea este cea care vede şi ştie şi simte, Doamne. Iată, omul, fără slavă de la om, fără dreptate de partea lui, fără bucurii trecătoare nu poate să-şi aibă grijă de puterea sufletului lui. Eu însă am gustat din pântecele mamei mele din adevărul Tău, şi Tu m-ai hărăzit să fiu al Tău pe pământ, că ai pus în mine dorul de cer şi de cele ce nu se văd, şi cu care eu atât de mult am lucrat şi l-am ajutat pe om. Mă purtam printre oameni şi le vedeam durerile inimilor lor, şi apoi le căutam leacul ferindu-mă să mă afle ei, că eu voiam să ştii doar Tu şi eu, iar ei să Te slăvească pe Tine şi să-Ți urmeze, că dacă m-ar fi ştiut pe mine ajutor al lor, cum ar mai fi căutat ei spre Tine?

Vreau să-i spun poporului Tău, Doamne, că cele ce se văd nu-l duc pe om la Tine, dar cele ce nu se văd şi care vin spre om prin Tine şi prin sfinții Tăi, acelea sunt cele prin care omul crede în Tine. Dacă m-ar fi văzut pe mine mereu, mereu cei care primeau prin durerea sau prin rugăciunea sau prin nevoile lor de la Tine prin mine, n-ar mai fi crezut aceia în Tine, şi ar fi crezut în mine, iar eu, ca şi Tine când erai în trup, nu puteam purta slava de la om. Aşa sunt şi cei ce-Ți poartă azi mila Ta spre om, slava cuvântului Tău spre oameni. Ei se ascund în spatele poporului Tău şi se ascund de orice bucurie trecătoare, că pe ei i-a pătruns durerea Ta de la om, durerea Ta după om, şi duc şi ei cât stă în puterea lor să Te ajute la necaz, Doamne. O, ajută-i şi Tu! Ajută-i pentru poporul Tău de care trebuie să avem grijă şi din cer şi de pe pământ. Ajută-i pe fiii poporului Tău să aibă inimi de copii față de Tine, dar şi unii față de alții, numai să caute să înțeleagă bătrâneşte, nu copilăreşte viața lor cu Tine. Eu eram mereu, mereu paza iubirii şi a minții mele pentru Tine, şi pentru mine apoi, Doamne. Cine nu are durerile Tale, acela nu este curat, dar ferice de cel ce stă pătruns de statura Ta miloasă şi sfântă ca să fie şi el tot aşa.

Ajută-i pe cei cu griji apăsătoare din fața poporului Tău înaintea Ta, şi din spatele lui înaintea lumii, căci cei mari cu inima pentru Tine şi pentru om au inimi durute ca şi a Ta, şi se smeresc aşa cum eu m-am smerit, că altfel ei nu pot, căci sunt neputincioşi pentru cele omeneşti, Doamne. Eu, ca un sfânt ajutător de sărmani şi de lipsiți de cele pentru ființă, mă cobor din cer şi îi ajut cu harul pe care mi l-ai împărțit din cer după cum a fost inimioara mea înaintea Ta. Şi cu Tine în ea pentru ai Tăi voi aşeza în calea lor ajutor pentru ei. Amin.

Le dau acum binecuvântare arhierească din cer şi îl cuprind la piept pe cel iubit al Tău care rosteşte glasul cuvântului Tău pe pământ după ce Tu grăieşti. Îl strâng la sân şi îi dau har peste har, căci el este aşa, har peste har are peste el, iar eu i-l împrospătez ca să aibă milă de Tine şi de cei ce sunt ai Tăi prin iubirea lor pe pământ. Îi dau duh nou de rugăciune pentru toate câte au ei nevoie, că eu mă aşezam în taină cu mânuțele ridicate la Tine, şi aşa Îți ceream pentru cei lipsiți, şi apoi îmi dădeai să pot, şi eu găseam în chip minunat, atât cât nu ştie omul pe pământ, şi îmi întindeam apoi mâna spre cel nevoiaş şi îl scoteam la mal ca să nu se înece, Doamne, că Tu tot aşa m-ai scos şi pe mine de la înec, şi m-ai făcut mare la inimioară pentru Tine şi pentru om, şi Ți-ai slăvit harul Tău prin dragostea mea pentru Tine în mijlocul oamenilor care ştiau atât de puțin pe cele din mine pentru Tine, şi pe cele din Tine în mine.

Acum Te slăvesc cu dor, că toată lauda pe care mi-o aduc mie azi fiii poporului Tău, şi între ei cel ce poartă numele meu, şi el arhiereu al Tău în Sfânta Sfintelor Tale de azi, toată lauda cea pentru serbarea mea de la ei, Ți-o dau Ție, şi în taină mă ascund sub Tine, că Tu eşti toată slava în cer şi pe pământ, iar sfinții Tăi sunt rodul Tău. Amin, amin, amin.

— Îți primesc cu iubire iubirea ta pentru Mine şi pentru ei, că tu, arhiereu fiind între oameni, atât de puțin ai putut arăta slava ta cea de la Mine, şi te-ai ascuns cu ea, ca să creadă omul în Mine, Cel tainic lângă om. Prin smerenia ta ai iubit pe cele înalte, că nu poate omul de pe pământ să le pătrundă pe ele dacă nu ştie îndeajuns cum să stea în fiecare clipă înaintea Mea prin har, nu prin puterea şi virtutea lui. Prin lepădarea de sine şi prin sărăcia pe care atât

de mult ai iubit-o ai luat din mâna Mea prin rugăciune daruri pentru cei lipsiți de cele pentru viață şi pentru sufletul ei. Acum îți spun aşa: strecoară-te printre cei mari ai vremii şi mişcă-le inima ca să se aplece ei spre dragostea şi mila de sufletul lor, ca să-şi poarte grijă de ei împrumutându-Mă pe Mine, iar Eu le voi plăti lor după cum am făgăduit prin Scripturi. Să iei pe sfinți cu tine, căci ceata sfinților ajutători te ajută pentru ai Mei. Lucrul mâinilor lor îl dau ție, ca să-l dai celor de la care să adunăm pe cele de trebuință Mie şi lor, căci *«Cine nu munceşte, să nu mănânce»,* Eu aşa am zis, şi i-am învățat şi pe ai Mei să nu mănânce pâine în dar, căci Evanghelia Mea nu poate fi zădărnicită aşa cum s-a întâmplat în biserica din lume care suge prin mai-marii ei pentru ei şi nu pentru sfinți, căci sfinți nu mai sunt pe pământ, şi sunt numai bogați pe pământ, ori în bogății, ori în păcate, căci omul nu se mai poate despărți de plăceri şi de păcate decât prin moartea trupului, că altfel el nu vrea. Nu vrea să iubească omul pe cele ce nu se văd, ca să le aibă pe ele şi să-l facă scump şi frumos la Dumnezeu.

Acum şi Eu, Domnul, vă aduc alin în această zi de sărbătoare, fiilor. Vă strâng la pieptul Meu rănit de mila voastră şi de dor pentru salvarea omului pierdut de pe cale. Vă dau mângâioasă binecuvântare şi vă spun: împărțiți Evanghelia Mea în toate laturile, căci Evanghelia venirii Mele Mă aduce apoi pe Mine văzut, după cum Eu am rostit la prima Mea venire prin Evanghelia Mea. Amin.

Ridicați mânuțele şi cereți mângâiere, şi Eu vă voi da, şi veți lua duh de pace şi de mângâiere. Fiți plini de har, căci cartea Mea vă poartă în ea mereu, fiindcă Eu cu voi vorbesc pe pământ şi peste om. Ridicați mânuțele şi fiți mângâierea Mea, aşa înlăcrimați cum sunteți, şi Eu voi fi mângâierea voastră, căci şi Eu tot înlăcrimat sunt, fiindcă nu este mângâiere mai mare ca aceasta între mângâieri. Cine nu este înlăcrimat este prins şi biruit de însăşi pofta sa şi de diavol. Iar cel sfânt iubeşte duioşia şi lacrima şi cuvântul cel spre Mine cu mângâiere în el, şi Eu aşa şi numai aşa pot avea popor pe pământ pentru ca să vin la el şi să cinez cu el în vremea aceasta atât de fără credință în Dumnezeu, fiilor mângâiați de Dumnezeu.

Fiți frumoşi! Acest îndemn este cel mai tainic har pe care vi-l dau ca să-l aveți peste voi, căci durerea aduce omului sfințenia lui cea pentru Mine, ascultarea care poartă în ea duhul sfințeniei, împărăția Mea înăuntrul omului sfânt şi veşnic sfânt, copii ai cuvântului Meu cel plin de har peste voi şi pentru voi mereu. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2002

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Cine mănâncă cer, cer iese din el, iar cine mănâncă trup, trup iese din el. Plata sfinților este învierea lor, cerul cel nou şi pământul cel nou.

Duhul Meu dumnezeiesc tânjeşte mereu, mereu după cele ce se văd de către ochii omului, şi Mă sfătuiesc cu sfinții din cer şi cu îngerii şi cu cei cu care Mă sprijin ca să vin pe pământ cuvânt, Mă sfătuiesc şi în cer, şi pe pământ, să fac să nu mai fie despărțire între ele, între cele ce se văd şi cele ce nu se văd. Ele se îngăduie între ele de minune, dar omul, ochii omului şi gândul lui rămân numai la cele ce se văd cu ochii lui.

Când un cuvânt din cer este rostit peste pământ, atunci este şi împlinirea lui, şi Mă uit la om, ori nu aduce la vederea ochilor lui împlinirea Mea, ori nu crede că sunt acestea, şi rămâne omul atât de departe de Dumnezeu! Dar Eu, Domnul, am spus prin proorocii Mei: *«Cele ce ochiul omului n-a văzut şi la mintea omului nu s-au suit, pe acelea le-a pregătit Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El».* Amin.

O, fiilor care-Mi sunteți porți de intrare Mie în carte ca să vorbesc din ea peste pământ! Toate sunt cu putință celui cu credință şi cu stăruință în credință, şi cu rugăciune apoi. Cele cerute cu stăruință, cu credință prin rugăciune, acelea vin, fiilor, spre vederea omului, vin spre împlinire, căci Duhul Meu dumnezeiesc aceasta vrea; după aceasta tânjesc Eu, fiilor. Parcă aş fi fără mâini, fără picioare, fără putere de nu Mă ia omul în ajutorul lui, de nu Mă pune omul la încercare ca să Mă vadă cât sunt de mare şi de aproape şi de plin de dor să le fac văzute de om pe cele ce nu se văd.

Omul se stoarce, se dă peste cap cu ajutorul diavolului, care strică mintea omului, şi îşi face omul frumuseți pe pământ, sărbători pline de slavă, şi apoi bea şi mănâncă şi joacă în jurul a tot ce face el, iar cel ce mănâncă mereu carne nu mai vede nimic, nimic, fiilor, căci cele ce mănâncă, acelea şi ies din el. Cine mănâncă cer, cer iese din el, iar cine mănâncă trup, trup iese din el.

Eu de la începutul făpturii l-am învățat pe om să trăiască înaintea Mea cu ascultare, şi mai ales să mănânce cu ascultare i-am spus. Dar acum nu mai e ca la început, şi e ca la sfârşit, şi e plin pământul de om şi de duh de om, şi Mă doare mult mintea omului care îi umple lui inima ca să nu Mă mai cuprindă ea pe Mine, orice aş aduce Eu pe neaşteptate peste om. Eu mereu îi arăt omului că nu poate, şi că pot Eu, dar el nu ştie să mai creadă în cele ce nu se văd. Sfinții care au trăit pe pământ iubindu-Mă cu putere din puterea Mea prin credința lor mărturisită între oameni, aceştia au lăsat semne mari în numele Meu pe pământ, atât cât Eu n-am făcut atunci, căci le-am lăsat lor să le facă, fiindcă aşa am hotărât Eu, şi le-am spus: *«Mai mult veți face voi dacă veți crede în Mine».* Amin.

Eu sunt în sărbătoare cu cerul pentru pomenirea ierarhului Spiridon. Intru în carte cu cerul şi cu sărbătoarea de azi, căci Eu când vin cu sfinții, trebuie să se ştie că aşa vin.

Hai, tu, cel atât de minunat în credința ta în Mine şi în iubirea ta pentru Mine şi pentru om! Fă-te cuvânt din Mine, că mare ai fost pe pământ în numele Meu, şi fericit este omul care-şi arată în numele Meu viața sa. Amin, amin, amin.

— În numele Tău, şi cu Tine în mine am făcut semne mari în ochii necredincioşilor, Doamne, căci vremea şi omul necredincios mă ajuta să Te arăt cât eşti de mare în cei ce cred în Tine şi ca Tine. Plângeam cu sufletul şi cu inima de mila Ta şi de mila omului care nu Te avea, şi de mila celor nevoiaşi, Doamne. Nu ştiam cum să-i mai ajut, ca apoi să Te îmbrățişeze ei pe Tine şi să se facă plăcuții Tăi, că milă mi-e de Tine, Doamne lipsit de mângâierea de la om. O, de Ți-ar da omul mângâiere, Tu i-ai da înzecit înapoi, dar cine mai este între oameni să Te pună la încercare mângâindu-Te în durerea Ta după om?

Mă vedeau duşmanii Tăi cât de mare şi de adevărat Te mărturiseam cu credința şi cu fapta şi cu mâna mea, Doamne, şi nu ştiau cum să se împotrivească credinței mele şi darurilor ei. Când am fost la adunarea sfinților ca să Te mărturisesc pentru cei necredincioşi după ce Te-am dovedit cu putere, ei mi-au tăiat gâtul la cai ca să râdă de mine. Dar eu m-am întors în cetatea mea cu caii mei punându-le capetele înapoi pe trupuri, şi ele s-au lipit ca să-i ruşinez pe cei necredincioşi, de două ori să-i ruşinez pe ei, că am lipit capul calului alb la

calul negru, şi capul calului negru la calul alb, ca să-Ţi fac adevărat adevărul puterii Tale în sfinţi şi să nu Te las pe Tine ruşinat de om, căci Tu eşti Dumnezeu Făcătorul, Doamne, şi nu poate omul umbla cu Tine decât după legea cea cu ascultare. Amin.

O, fii ai oamenilor, uitaţi-vă în cartea facerii şi vedeţi pe Domnul, Care l-a făcut pe om, şi i-a spus apoi să trăiască în ascultare de Dumnezeu. Omul credincios mă numeşte sfântul Spiridon, făcător de minuni, dar eu făceam aceste semne ca să-L fac pe Dumnezeu în om, şi să creadă omul, şi să trăiască apoi cu ascultare de Dumnezeu.

De când am dezbrăcat trupul eu merg mereu, că aceasta este plata sfinţilor, învierea este ea. Merg de la margini la margini, în cer şi pe pământ, că omul creştin mă cheamă mult, că ştie din cărţi ce semne am făcut eu în numele lui Iisus Hristos, Făcătorul omului.

Vă vorbesc ca la sfârşitul veacurilor, ca la venirea Domnului. Ridicaţi-vă cu rugăciune către Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, şi apoi către sfinţi, să vă dea vouă darul credinţei sfinte ca să credeţi cuvântul lui Dumnezeu care vine pe pământ din gura Domnului în zilele acestea. E cel mai mare semn Domnul cuvânt peste pământ, şi după acest semn toate neamurile pământului vor vedea pe Fiul lui Dumnezeu venind văzut cu sfinţii pe nori, cu putere şi cu slavă multă, atât cât ochii omului nu au văzut şi la mintea omului nu s-a suit. Eu însă vă adeveresc că aşa va fi curând, curând. Sculaţi-vă, deci, şi privegheaţi cu rugăciuni, cu pocăinţă, cu credinţă în venirea Lui, că a venit vremea să vină, şi vine Domnul! Amin.

Acum, Doamne, Îţi amintesc că şi eu am fost un sfânt ajutător pentru săraci, pentru lipsiţi, pentru cei încercaţi de necazuri pe pământ. Iar când aceştia căutau spre mine, că ştiau inima mea dulce după om, eu, cu credinţă la Tine în pieptul meu, lucram şi îi ajutam pe ei. Ştiau săracii că sunt milos şi milostiv, şi veneau şi îşi luau din cele ce le aveam din darul Tău, iar eu le dădeam mai mult decât luau ei când nu aveau, şi îi îndemnam să fie curaţi cu inima apoi pentru ei şi pentru Tine, că aveam darul întoarcerii omului spre Tine, Doamne.

Vreau să-i ajut pe cei din porţi care au grijă de fiii poporului cuvântului Tău, că sunt apăsaţi de griji, iar pe pământ e sărăcie de credinţă şi nimeni între oameni nu mai ştie de suflet şi de cer şi de venirea Ta după om. Sunt şi eu sfânt ajutător şi ocrotitor, ca şi ierarhul Nicolae. Dacă vrei, dă-mi şi mie mers pentru ei ca să-i ajut, căci peste acest popor numai Tu porunceşti peste cei din cer, iar în cer este ascultare de Tine, mai ales pentru această lucrare a Ta de cuvânt. Amin.

— Voiesc. Acesta este cuvântul Meu peste tine, că eşti mare în minuni şi în semne pentru adeverirea credinţei tale în Dumnezeul tău, Dumnezeul Cel adevărat. Mergi şi lucrează pentru cei mai mici între sfinţi, pentru cei de pe pământ copii ai Mei, şi cu care-Mi întocmesc Eu venirea Mea de la Tatăl în zilele acestea. Mergi şi iar mergi, şi dă-le cu puterea şi cu mila Mea din tine ajutor în nevoile Mele şi ale lor pentru lucrul Meu cu ei. Amin.

— Merg, Doamne. În cer aşa este: cel mai mic se binecuvintează de cel mai mare. Fiecare are de făcut în cer lucrul pe care-l are de pe pământ făcut. Cele ce se văd trebuie să-Ţi slujească Ţie pentru cele ce nu se văd, căci crugul ceresc este perdeaua cea de sus, iar văzduhul este perdeaua dintre cer şi pământ, acoperind slava celor ce nu se văd şi care la mintea omului nu s-au suit şi ochii lui n-au văzut, dar s-au suit la mintea sfinţilor Tăi, fiindcă ai spus despre cei ce cred în Tine că Te arăţi lor, Doamne. Iată, Tu vii şi ajuţi mintea omului să se ridice la cele mari şi pregătite pentru cei ce Te iubesc pe pământ. Iar eu, acum, cu cuvântul Tău în mine, merg să ajut pe cei din urmă copii ai Tăi, şi care şi ei trudesc cu Tine pentru vederea slavei celor ce nu se văd, ca, apoi, curând, curând să fie văzute; să fie, Doamne. Amin, amin, amin.

— Mergi cu binecuvântarea Mea şi fă totul pentru folosul slavei Mele care aşteaptă la uşi ca să se vadă. Mergi şi întăreşte liniştea şi dragostea Mea în cei ce Mă poartă pe pământ spre oameni. Lucrează cu darurile Mele din tine peste ei, şi ei vor învăţa ca în cer şi vor avea pilda voastră ca lucrare a lor înaintea Mea, căci sfinţii Mei Mă însoţesc la coborârea Mea pe pământ, şi ei fac parte din slava Mea care în curând va străluci între pământ şi cer, dar cu strălucire pe care mintea omului nu o poate pătrunde, şi pe care strălucire Eu o voi îmblânzi pentru ai Mei, ca s-o poată ei purta. Amin.

O, poporul Meu, serbează lumea cu lumini şi cu slavă de minuni omeneşti şi cu petreceri pământeşti, căci ei au mutat Crăciunul spre ei în loc să-l mute spre Mine, şi şi-au făcut din serbările Crăciunului idoli pentru ei, iar pe Mine, Domnul, Cel sărac de om, Mă ţin îndurerat, că Eu slavă de la om nu primesc.

O, poporul Meu, învaţă-te ca în cer. În cer fiecare sfânt face ce a făcut pe pământ, căci sfinţii fac multe pe pământ în vremea trupului lor, iar slava celor făcute de ei îi îmbrăţişează pe ei la venirea lor la Mine. Aşa şi tu, Ierusalime, să înveţi să faci pe pământ mult lucru sfânt, multă slavă cerească peste oameni, ca să se vadă ea apoi ca lucru al tău la venirea Mea. Tot ce adună omul, la Mine adună, iar tot ce risipeşte, tot la Mine se adună, spre judecata lui.

Fiţi atenţi la vremea voastră cu Mine, fiilor; să nu treacă fără de sfinţenie întreagă în ea în toată vremea. Să fiţi frumoşi v-am învăţat, iar aceasta înseamnă sfinţenia şi inima ei smerită în om înaintea Mea şi înaintea oamenilor, dar toate, toate să Mă slăvească pe Mine pe pământ. Amin.

Strângeţi-i pe cei micuţi din sătuţul cuvântului Meu şi învăţaţi-i să-Mi asculte chemarea. Faceţi-i să se aşeze şi arătaţi-le frumuseţile Mele, că voi le ştiţi, fiilor. Aruncaţi năvodul, şi vor fi în el şi peşti mari, căci cei mari cu inima trebuie să fie tot la fel de mari şi cu umilinţa, căci inima smerită este cel mai mare dar de la Mine în omul cel credincios venirii Mele mereu, mereu de la Tatăl pe pământ ca să fiu cu omul, şi să fie omul cu Mine pe pământ. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea naşterii Mele din Fecioară, şi pe care voi o veţi pune înaintea celor din sătuţul acesta, spre slava cuvântului Meu peste ei. Amin.

Eu şi cu sfinţii Mei cei mari vă vom ajuta pe voi, şi veţi avea şi veţi da din cer şi de pe pământ, căci sunt Cel ce pot, şi pot prin sfinţi, fiilor, şi pot prin voi, căci aşa binevoiesc Eu. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2002